

PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393  
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ  
INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SU  
JAIS SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ (Nr. 15-0369-01-I, 15-0370-01-I, 15-0371-01-I, 15-  
0372-01-I, 15-0373-01-I, 15-0374-01-I, 15-0375-01-I, 15-0376-01-I, 15-0377-01-I, 15-0378-01-I, 15-  
0379-01-I, 15-0380-01-I, 15-0381-01-I, 15-0382-01-I, 15-0383-01-I, 15-0384-01-I)

2015-08-10 Nr. NV-2574

**Projekto rengėjas** – Finansų ministerija.

**Projekto tikslas, esmė** – Teikiamais įstatymų pakeitimais siekiama įgyvendinti ES teisės aktų paketo (Pertvarkymo direktyvos, Bendro pertvarkymo reglamento, Susitarimo dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ir Indėlių draudimo direktyvos) nuostatas.

Priėmus įstatymų projektus Seime **bus paskirta Pertvarkymo institucija** – Lietuvos bankas, kurios pagrindine funkcija bus finansų įstaigų pertvarkymo procesų koordinavimas. Šios papildomos funkcijos įgyvendinimas būtų finansuojamas iš finansų rinkos dalyvių įmokų Lietuvos bankui, konkrečius mokėtinų įmokų dydžius nustatant kasmet, pasikonsultavus su rinkos dalyviais ir neperžengiant Lietuvos banko įstatymu nustatytos maksimalios sumos. Visos finansų įstaigos turės parengti gaivinimo planus, kurie būtų taikomi reikšmingai pablogėjus finansų įstaigos būklei, o Pertvarkymo institucija rengs išankstinius finansų įstaigų pertvarkymo planus, kuriais bus vadovaujamasi iškilus būtinybei įstaigas pertvarkyti. Taip pat kiekvienai finansų įstaigai nustatys minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą.

Įstatymų projektai reglamentuoja ir galimas **pertvarkymo priemones**: galimybę perleisti visą arba tik dalį pertvarkomos finansų įstaigos turto; laikinai finansų įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus arba jų dalis perduoti specialiai tam tikslui įsteigta laikinajai įstaigai; padalinti pertvarkomos įstaigos turtą į „gerą“ ir „blogą“; gelbėti finansų įstaigą privačiomis lėšomis, t.y. ne išorės lėšomis, o panaudojant pačios finansų įstaigos akcininkų ir kreditorių lėšas. Pertvarkymo finansavimui būtų steigiamas **Pertvarkymo fondas**, kurį administruotų VĮ Indėlių ir investicijų draudimas. Pertvarkymo fondas būtų finansuojamas finansų įstaigų lėšomis ir jo tikslinis lygis turėtų siekti 1 proc. nuo apdraustųjų indėlių sumos (planuojama pasiekti 2024 m.). Sprendimus dėl pertvarkymo fondo panaudojimo ir įmokų į jį apskaičiavimo kiekvienai konkrečiai finansų įstaigai priims Pertvarkymo institucija. Pačiam VĮ Indėlių ir investicijų draudimas administravimo išlaidoms būtų skiriama administravimo įmoka, kuri būtų ne didesnė nei 0,1 proc. metinės įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą.

Už reikalavimų nesilaikymą Pertvarkymo institucija galės taikyti įstatyme numatytas poveikio priemones.

Taip pat siūloma **tikslinti ir Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą**:

- Nustatyti didesnę nei 100 tūkst. eurų draudimo apsaugą tais atvejais, kai fizinio asmens sąskaitoje buvo lėšos už parduotą jam priklausiusį gyvenamąjį būstą (ne daugiau kaip 300 tūkst. eurų), arba mirties atveju indėlininkui pervesti ar paveldėti indėliai (ne daugiau kaip 200 tūkst. eurų), arba išmokos ar kompensacijos už smurtiniais nusikaltimais padarytą žalą ar žalą, atsiradusią dėl ikiteisminio tyrimo pareigūnų, prokurorų, teisėjo ar teismo veiksmų (ne daugiau kaip 200 tūkst. eurų).
- Numatyti, kad nebebus draudžiami valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kaip jos apibrėžtos Valstybės tarnybos įstatyme, indėliai;
- Nuosekliai trumpinti indėlių kompensacijų išmokėjimo terminą iki 7 darbo dienų;
- Diferencijuoti indėlių draudimo įmokas į periodines (ex ante) ir specialiąsias (ex post). Periodines draudimo įmokas kasmet nustatys Finansų ministerija individualiai kiekvienam indėlių draudimo sistemos dalyviui, atsižvelgiant taip pat ir į jo veiklos rizikingumą (kurį nustatys Lietuvos bankas), o Indėlių draudimo fondui pasiekus nacionalinį tikslinį lygį, t.y. 2 proc. apdraustųjų indėlių

sumos, periodines draudimo įmokos sieks 0,05 proc. visų apdraustųjų indėlių sumos. Specialiosios draudimo įmokos bus mokamos tuo atveju, kai įvykus draudžiamajam įvykiui sukauptų finansinių išteklių nepakaks indėlių draudimo išmokoms mokėti.

- Patikslinti VI Indėlių ir investicijų draudimas statusą – viešasis juridinis asmuo, detalizuoti atliekamas funkcijas ir pelno paskirstymo principą.

Taip pat tikslinami ir kiti įstatymų reikalavimai, reikalingi tinkamai Bendram pertvarkymo mechanizmui (*Single resolution mechanism*) Lietuvoje funkcionuoti.

**Derinimas** – Įstatymų projektai derinti su Lietuvos banku, Ūkio ministerija, Teisingumo ministerija, Specialiųjų tyrimų tarnyba, Nacionaline teismų administracija, Europos teisės departamentu, Vidaus reikalų ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Lietuvos bankų asociacija ir Asociacija Lietuvos kreditas, dėl nesuderintų pastabų pateikta derinimo lentelė.

**Dalykinio vertinimo išvada:** Teikiamas projektas iš esmės atitinka Vyriausybės reglamento reikalavimus.

Skyriaus vedėja



Lina Liubauskaitė

15-0370-02-J

15-0371-02-J

15-0372-02-J

15-0373-02-J, 15-0379-02-J

15-0374-02-J

15-0375-02-J

15-0376-02-J

15-0377-02-J

15-0378-02-J

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

15-0385-02-J 15-0386-02-J

15-0045-02-PD 15-0383-02-J

15-0384-02-J

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2015-09-01

Nr. (7.59-02)-6K-1506432

**DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ**

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, atsižvelgusi į gautas Teisingumo ministerijos ir Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabas, pakartotinai teikia:

1) Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projektą;

2) Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo projektą;

3) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup> straipsniais, 76<sup>1</sup> straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymo projektą;

4) Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60, 67, 68, 71 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup> straipsniais įstatymo projektą;

5) Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo projektą;

6) Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 1, 8, 11 straipsnių, 1 ir 2 priedų pakeitimo, 44 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir įstatymo papildymo 21<sup>1</sup> straipsniu ir nauju 2 priedu įstatymo projektą;

7) Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 57 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą;

8) Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 62, 73 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

9) Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymo Nr. IX-2127 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

10) Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo Nr. X-1023 32 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

11) Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

12) Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo Nr. X-1367 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

13) Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ Nr. X-1607 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

14) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.116 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą;

15) Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 145, 163, 166, 267<sup>1</sup> ir 627 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą;

16) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 71, 88<sup>1</sup>, 98 ir 99 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą;

17) Lietuvos Respublikos įstatymo dėl Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo projektą;

18) Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto dėl teikimo Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo projektą

(toliau – teisės aktų projektai).

Teisės aktų projektai parengti siekiant į nacionalinę teisę perkelti 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento bei ES Tarybos Direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012; 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų; atlikti pakeitimus, reikalingus užtikrinti tinkamą 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, veikimą; taip pat ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo, taip įvykdant jam įsigaliooti būtinas vidaus teisinės procedūras. Įstatymų projektai taip pat apima ir nacionalines iniciatyvas, kurios yra betarpiškai susijusios su aukščiau nurodytus ES teisės aktus įgyvendinančiomis ir perkeliančiomis nuostatomis ir yra būtinos siekiant užkirsti kelią susidaryti teisės normų taikymo kolizijoms bei užtikrinant sklandų ES teisės aktus įgyvendinančių ir perkeliančių nuostatų įsigaliojimą ir taikymą praktikoje.

Teisės aktų projektai neprieštarauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės programai.

Teisės aktų projektams įgyvendinti Lietuvos Respublikos biudžeto lėšų nereikės.

Teisės aktų projektus parengė Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius – Sigitas Mitkus, tel. (8 5) 239 0070) Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus (vedėja – Laima Šikšnelytė, tel. (8 5) 2390 169) vyr. specialistės Edita Bačkieriūtė, tel. (8 5) 219 9385, el. p. e.backieriute@finmin.lt, Egidija Adlienė tel. (8 5) 239 0134, el. p. e.adliene@finmin.lt, Toma Stašaitytė tel. (8 5) 239 0158, el. p. t.stasaityte@finmin.lt, Agnė Grigaitė tel. (8 5) 219 4482, el. p. a.grigaite@finmin.lt bei departamento patarėjas Justinas Juknys, tel. (8 5) 219 9328, el. p. j.juknys@finmin.lt kartu su Lietuvos banko ir valstybės įmonės “Indėlių ir investicijų draudimas” specialistais.

Teisės aktų projektai suderinti su suinteresuotomis institucijomis ir asmenimis viešo derinimo metu, paskelbus teisės aktų projektus Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos Teisės aktų informacinėje sistemoje. Dėl pastabų, į kurias neatsižvelgta, teikiamos derinimo pažymos. Atkreiptinas dėmesys, kad minėto viešo derinimo metu teisės aktų projektai buvo teikti ir Teisingumo ministerijai. Teisingumo ministerija pateikė preliminaras pastabas, kurios buvo įvertintos.

Teisės aktų projektai š. m. liepos 30 d. pakartotinai pateikti Teisingumo ministerijai išvadai gauti. Atsižvelgiant į būtinybę kuo skubiau Lietuvos Respublikos teisėje įgyvendinti Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas, tuo pačiu metu teikiame teisės aktų projektus Lietuvos Respublikos Vyriausybei, siekiant kiek įmanoma anksčiau gauti Vyriausybės kanceliarijos teisės departamento išvadą. Teisės aktų projektai bus atitinkamai pakoreguoti tiek pagal Teisingumo ministerijos, tiek pagal Vyriausybės kanceliarijos teisės departamento pastabas iki jų svarstymo ministerijų atstovų ir Vyriausybės posėdžiuose.

PRIDEDAMA:



1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projektas dėl Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo ir su jais susijusių įstatymų projektų pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui, 1 lapas.
2. Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 86 lapai.
3. Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 38 lapai.
4. Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup> straipsniais, 76<sup>1</sup> straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 31 lapas.
5. Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60, 67, 68, 71 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup> straipsniais įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 14 lapų.
6. Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 13 lapų.
7. Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 1, 8, 11 straipsnių, 1 ir 2 priedų pakeitimo, 44 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir įstatymo papildymo 21<sup>1</sup> straipsniu ir nauju 2 priedu įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 9 lapai.
8. Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 57 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
9. Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 62, 73 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 4 lapai.
10. Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymo Nr. IX-2127 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
11. Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo Nr. X-1023 32 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
12. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
13. Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo Nr. X-1367 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
14. Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ Nr. X-1607 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
15. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.116 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
16. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 145, 163, 166, 267<sup>1</sup> ir 627 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
17. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 71, 88<sup>1</sup>, 98 ir 99 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
18. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo projektas, 1 lapas.

19. Lietuvos Respublikos įstatymo dėl Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo projektas, 1 lapas.
20. Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto dėl teikimo Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo projektas, 1 lapas.
21. Aiškinamasis raštas, 22 lapas.
22. Aiškinamasis raštas dėl Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo, 3 lapai.
23. Atitikties lentelė (2014/59/ES), 315 lapų.
24. Atitikties lentelė (2014/49/ES), 54 lapai.
25. Atitikties lentelė (97/9/EB), 22 lapai.
26. Atitikties lentelė (2001/24/EB), 29 lapai.
27. Atitikties lentelė (806/2014), 3 lapai.
28. Derinimo pažymos, 11 lapų.

Finansų ministras



Rimantas Šadžius

15-0373-02-J, 15-0379-02-J  
15-0374-02-J, 15-0380-02-J  
15-0375-02-J, 15-0381-02-J  
15-0376-02-J, 15-0382-02-J  
15-0377-02-J, 15-0383-02-J  
15-0378-02-J, 15-0384-02-J  
15-0385-02-J

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393  
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS INDĖLIŲ IR  
ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975  
PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SU JAIS SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ  
PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup> straipsniais, 76<sup>1</sup> straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60, 67, 68, 71 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup> straipsniais įstatymo, Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 1, 8, 11 straipsnių, 1 ir 2 priedų pakeitimo, 44 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir įstatymo papildymo 21<sup>1</sup> straipsniu ir nauju 2 priedu įstatymo, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 57 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 62, 73 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymo Nr. IX-2127 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo Nr. X-1023 32 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo Nr. X-1367 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ Nr. X-1607 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.116 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 145, 163, 166, 267<sup>1</sup> ir 627 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 71, 88<sup>1</sup>, 98 ir 99 straipsnių pakeitimo įstatymo projektams ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti šiuos įstatymų projektus skubos tvarka, siekiant įgyvendinti 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190) ir 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).


3. Įgalioti finansų ministrą Rimantą Šadžių, o jam negalint dalyvauti – finansų viceministrą Algimantą Rimkūną atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytus įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

FM Teisės departamento  
direktorius pabr.  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

  
2015.8.01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393 PAKEITIMO  
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ  
INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR  
SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ  
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

**1. Projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai**

Pastaroji finansų krizė tapo nacionalinių ir Europos Sąjungos institucijų gebėjimo valdyti bankų problemas išbandymu, ypač įvertinant tai, kad Europos Sąjungos (toliau – ES) finansų rinkos pasiekė tokį integracijos lygį, kad sukrėtimai vienoje valstybėje gali greitai persiduoti kitoms valstybėms narėms.

Bankai ir investicinės įmonės (toliau – įstaigos) piliečiams, įmonėms ir visai ekonomikai teikia svarbias paslaugas (tokias kaip mokėjimo sistemų palaikymas, skolinimas, indėlių priėmimas ir kt.). Šių įstaigų veikla iš esmės grindžiama pasitikėjimu, todėl jei klientai ir kitokių sandorių šalys nebetikėtų, kad jie įvykdys įsipareigojimus, jos gali greitai tapti negyvybingomis. Su problemomis susidūrusios finansų įstaigos neretai būdavo likviduojamos keliant įprastines bankroto bylas. Tačiau dėl įstaigų tarpusavio ryšių masto gali kilti sisteminės krizės, kai, pavyzdžiui, vieno didelio banko problemos gali įtakoti ir sukelti neigiamas pasekmes visai sistemai. Būtent dėl finansų įstaigų vykdomų funkcijų svarbos visai ekonomikai ir siekio išvengti sisteminės rizikos ne visada tikslinga su problemomis susidūrusiai įstaigai kelti įprastinę bankroto bylą. Nesant veiksmingų su sunkumais susidūrusių įstaigų problemų prevencijos ir valdymo priemonių, tam būdavo panaudojamos viešosios lėšos.

Atsižvelgiant į poreikį veiksmingai spręsti problemas, su kuriomis susiduria įstaigos, kartu išvengiant užkrato kitose įstaigose bei siekiant sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančius nuostolius, tarptautiniu mastu inicijuotos diskusijos dėl finansų įstaigų pertvarkymo režimų ir bankroto įstatymų peržiūrėjimo, kad būtų galima tvarkingai likviduoti dideles ir sudėtingos struktūros tarpvalstybinių mastu veikiančias įstaigas. 2011 m. lapkričio mėn. G-20 šalių vadovai patvirtino Finansinio stabilumo valdybos (FSV) dokumentą, nustatantį pagrindinius įstaigų pertvarkymo elementus, kurie, FSV nuomone, yra būtini, kad įstaigų pertvarkymo režimas būtų veiksmingas. Įgyvendinus šiuos elementus, valdžios institucijos galėtų finansų įstaigas pertvarkyti taip, kad nuostoliai dėl mokumui užtikrinti suteiktos pagalbos nebūtų perkeliama mokesčių mokėtojams, o ypač svarbios šių įstaigų ekonominės funkcijos būtų išsaugotos.

2010 m. gruodžio mėn. ES Ekonominių ir finansinių klausimų taryba (ECOFIN) priėmė išvadas, kuriose buvo raginama sukurti ES sistemą, skirtą krizių prevencijai užtikrinti, joms valdyti ir spręsti. Išvadose pabrėžiama, kad sistema turėtų būti taikoma visiems bankams, nepriklausomai nuo jų dydžio, turi būti gerinamas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir sistema turi remtis trimis ramsčiais (parengiamosiomis ir prevencinėmis priemonėmis, ankstyvąja intervencija ir įstaigų pertvarkymo priemonėmis). Šiomis priemonėmis turėtų „būti siekiama išsaugoti finansinį stabilumą apsaugant visuomenės ir rinkų pasitikėjimą; pirmenybę teikti prevencijai ir pasirengimui; suteikti patikimų problemų sprendimo priemonių; sudaryti sąlygas greitai imtis ryžtingų veiksmų; mažinti polinkį elgtis mažiau atsakingai ir kuo labiau sumažinti bendras viešųjų lėšų sąnaudas, užtikrinant teisingą naštos pasidalijimą tarp finansų įstaigų suinteresuotųjų subjektų; padėti sklandžiai spręsti tarpvalstybinių finansų grupių problemas; užtikrinti teisinį tikrumą ir mažinti konkurencijos iškreipimus“.

Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą ir įgyvendinti tiek tarptautiniu, tiek ES lygiu keliamus tikslus, pastaraisiais metais buvo parengtas ES teisės aktų paketas, kurį sudaro:

- 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (toliau – Pertvarkymo direktyva);
- 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (toliau – Indėlių draudimo direktyva);

- 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (toliau – Bendro pertvarkymo reglamentas);
- Susitarimas dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo (toliau – Susitarimas).

Visų šių teisės aktų bendri tikslai – didinti finansinį stabilumą, apsaugoti indėlininkų interesus, užtikrinti ypatingos svarbos bankų paslaugų teikimo tęstinumą, taupyti viešąsias lėšas ir apsaugoti bendrą finansų rinką. Tikimasi, kad minėtų teisės aktų įgyvendinimas turės teigiamą socialinį poveikį, nes bus mažinama sisteminės bankų sektoriaus krizės tikimybė ir taip bus išvengta ekonominės gerovės nuosmukių po bankų sektoriaus krizių; taip pat bus minimizuojami dėl paramos įstaigų nemokumo atveju mokesčių mokėtojams tenkantys nuostoliai.

Siūlomais įstatymų pakeitimais siekiama perkelti/įgyvendinti minėtų ES teisės aktų nuostatas nacionalinėje teisėje.

## 2. Projekto iniciatoriai ir rengėjai

Įstatymų projektus parengė Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius – Sigitas Mitkus, tel. 239 0070 el. paštas [s.mitkus@finmin.lt](mailto:s.mitkus@finmin.lt)) Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyr. specialistės Edita Bačkieriūtė (tel. 2199 385, el. paštas [e.backieriute@finmin.lt](mailto:e.backieriute@finmin.lt)), Egidija Adlienė (tel. 2390 134, el. p. [e.adliene@finmin.lt](mailto:e.adliene@finmin.lt)), Toma Stašaitytė (tel. 239 0158, el. paštas [t.stasaityte@finmin.lt](mailto:t.stasaityte@finmin.lt)), Agnė Grigaitė (tel. 219 4482, el. paštas [a.grigaite@finmin.lt](mailto:a.grigaite@finmin.lt)) ir Finansų rinkų politikos departamento patarėjas Justinas Juknys (tel. 219 9328, el. paštas [j.juknys@finmin.lt](mailto:j.juknys@finmin.lt)) kartu su Lietuvos banko ir valstybės įmonės “Indėlių ir investicijų draudimas” (toliau - VĮ IID) specialistais.

## 3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami projekte aptarti klausimai

### Finansinio stabilumo stiprinimo priemonės

Šiuo metu finansinio stabilumo stiprinimo priemonių taikymą Lietuvoje reglamentuoja Finansinio tvarumo įstatymas. Šiame įstatyme nustatytos priemonės, kurių prireikus gali būti imamasi Lietuvos Respublikoje įsteigtų bankų ir užsienio bankų filialų finansiniam stabilumui ir patikimumui stiprinti, jų taikymo tikslai, sąlygos ir tvarka. Už finansinio stabilumo stiprinimo priemonių taikymą yra atsakinga Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija. Galimos taikyti finansinio stabilumo stiprinimo priemonės yra šios:

- valstybės garantija;
- banko turto išpirkimas;
- valstybės dalyvavimas banko kapitale;
- laikinojo banko įsteigimas;
- banko akcijų paėmimas visuomenės poreikiams.

Pagal galiojančio Finansinio tvarumo įstatymo nuostatas finansinio stabilumo stiprinimo priemonės gali būti įgyvendinamos panaudojant valstybės biudžeto lėšas; Rezervinio (stabilizavimo) fondo lėšas; valstybės vardu pasiskolintas lėšas, taip pat teisės aktų nustatyta tvarka išleistus Vyriausybės vertybinius popierius; valstybės turimas reikalavimo teises pagal banko įsipareigojimus mokėti valstybei; kitus teisės aktuose nustatytus lėšų šaltinius.

Galiojančios Bankų įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnio nuostatos numato galimybę perduoti problemų turinčio banko turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus kitam bankui, jeigu, be kita ko, tai leistų išlaikyti indėlininkų pasitikėjimą bankų sistemos stabilumu ir patikimumu ir kitaip apsaugoti viešuosius interesus, o administruojamo banko likvidavimas dėl bankroto tokiu pačiu mastu neapsaugotų šių interesų. Jeigu perduodamų įsipareigojimų vertė yra didesnė negu kartu perduodamo turto, teisių ir sandorių vertė, tai banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas vykdomas iš Indėlių draudimo fondo lėšų pagal Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio nuostatas ar iš kitų šaltinių padengiant verčių skirtumo sumą.

Šiuo metu galiojančiuose teisės aktuose nenumatytas fondo, skirto bankų problemų sprendimui finansuoti, sudarymas, arba gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas.

Šiuo metu indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo tvarką Lietuvoje reglamentuoja Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymas (toliau – IIDĮ), kuriuo įgyvendinamos Direktyva 94/19/EB su paskutiniais pakeitimais ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (toliau – Direktyva 97/9/EB).

Tiek Direktyva 94/19/EB, tiek ir Direktyva 97/9/EB yra minimalaus harmonizavimo, todėl buvo suteikta daug diskrecijos valstybėms narėms jas įgyvendinant: šios direktyvos nereglamentuoja sistemų finansavimo mechanizmų, fondų panaudojimo, paliko galimybę valstybėms narėms savo nuožiūra taikyti išimtis ir už tam tikrus produktus ir tam tikriems indėlininkams nemokėti kompensacijų ir kt. Pažymėtina, kad Direktyva 97/9/EB iki šiol išlieka nepakeista, kai tuo tarpu Direktyva 94/19/EB pakeista iš esmės maksimaliai harmonizuojant indėlių draudimo sistemas (toliau – IDS) visoje ES.

Šiuo metu galiojančiame IIDĮ indėlių garantijų sistemų ir investuotojų kompensavimo sistemų pagrindiniai elementai reglamentuojami bendrai tuose pačiuose straipsniuose, tik kur reikia išskiriant skirtingas šių sistemų draudimo sąlygas.

IIDĮ nustatyta, kas privalo drausti indėlius ir įsipareigojimus investuotojams, kas yra draudimo objektas, taip pat kam taikomos draudimo išimties bei draudimo išmokų apribojimai (pagal Direktyvos 94/19/EB ir Direktyvos 97/9/EB nuostatas valstybėms narėms leidžiama taikyti savo nuožiūra). Indėlių draudimo objektas yra indėliai eurai ir užsienio valiuta – Jungtinių Amerikos Valstijų doleriais ir Europos Sąjungos valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės valstybių (toliau – Europos valstybės) nacionalinėmis valiutomis.

Pagal galiojantį teisinį reglamentavimą įvykus draudžiamajam įvykiui indėlininkams per 20 darbo dienų išmokamos iki 100 000 eurų draudimo išmokos (esant išskirtinėms aplinkybėms šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip 10 darbo dienų).

Indėlių draudėjai kas mėnesį privalo mokėti periodines (*ex ante*) įmokas į Indėlių draudimo fondą: šiuo metu bankai privalo mokėti 0,45 procento, o kredito unijos 0,25 procento nuo draudžiamų indėlių<sup>1</sup> sumos.

IIDĮ 12<sup>1</sup> straipsnis nustato IDS dalyvavimo banko ar kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo (pagal Bankų įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnio nuostatas ar pagal Kredito unijų įstatymo 65<sup>1</sup> straipsnio nuostatas) finansavime taisykles. Pagal šias taisykles toks IDS dalyvavimas finansavime prilyginamas draudimo išmokų išmokėjimui ir bendra finansavimo suma neturi viršyti draudimo išmokų sumos, kurią, įvykus draudžiamajam įvykiui, reikėtų išmokėti.

Reikalavimai indėlininkų informavimui įtvirtinti IIDĮ 13 straipsnyje.

IIDĮ penktasis skirsnis reglamentuoja VĮ IID veiklą, jos tikslus (drausti indėlius ir įsipareigojimus investuotojams, administruoti Indėlių draudimo fondą ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą). VĮ IID organai yra savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija (Finansų ministerija), taryba ir vienasmenis valdymo organas – vadovas. Tarybą sudaro 5 nariai. Finansų ministras skiria 3 narius, Lietuvos banko valdybos pirmininkas – 2 narius. Tarybos sudėtį tvirtina finansų ministras. Reikėtų pažymėti, kad Lietuvos IDS valdymo struktūra praktiškai pasiteisino ir užtikrino sklandų jos veikimą. VĮ IID veiklos sąnaudos yra dengiamos iš administruojamų fondų lėšų kaip atlyginimas už fondų administravimą. Fondų administravimo sąnaudų sąmatą tvirtina VĮ IID taryba.

Atsižvelgiant į tai, kad VĮ IID teikia jai pagal įstatymą paskirtas viešojo administravimo paslaugas, ji komercine veikla neužsiima, konkurencijoje nedalyvauja, IIDĮ 26<sup>1</sup> straipsnyje įtvirtinta, kad visas draudimo įmonės pelnas skiriamas į privalomąją rezervą. Privalomasis rezervas gali būti panaudojamas tuo atveju, kai fonde, iš kurio mokamos draudimo išmokos, trūksta pinigų. Be kita ko, VĮ IID 24 straipsnio 2 dalis nustato, kad kai draudimo išmokoms mokėti nepakanka abiejuose administruojamuose fonduose ir privalomajame rezerve esančių lėšų, gali būti naudojamas VĮ IID savininko kapitalas.

<sup>1</sup> **Draudžiami indėliai** – visi indėliai, kurie draudžiami pagal IIDĮ (t. y. visi, išskyrus išimtis, nustatytas IIDĮ 3 straipsnio 4 dalyje: finansų įstaigų, draudimo įmonių ir kt. indėlius).

#### 4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

##### Pertvarkymo direktyvos įgyvendinimas

Atsižvelgiant į tai, kad naujasis Pertvarkymo direktyvoje nustatytas pertvarkymo režimas keičia iki šiol galiojusį finansinio stabilumo stiprinimo priemonių taikymo režimą, reglamentuotą Finansinio tvarumo įstatymu, minėtas įstatymas išdėstomas nauja redakcija. Kadangi dalis prevencinių reikalavimų praplečia priežiūros institucijos kompetenciją, šiomis atitinkamomis teisėmis ir pareigomis (ankstyvoji intervencija) papildomi susiję finansų įstaigų veiklą ir jų priežiūrą reglamentuojantys įstatymai – Lietuvos Respublikos bankų įstatymas, Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymas ir Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymas. Su finansavimo struktūra susijusius klausimus (t.y. Pertvarkymo fondo sudarymas, įmokų į šį fondą mokėjimo tvarka, jo administravimas) didžiąja dalimi siūloma reglamentuoti IIDĮ projekte.

Toliau apibūdintas naujojo pertvarkymo režimo savybes siūloma reglamentuoti naujos redakcijos Finansinio tvarumo įstatyme (išskyrus tam tikrus aspektus, kuriuos siūloma nustatyti kituose įstatymuose – tokie atvejai aprašymuose išskirti).

##### *1. Bendrieji reikalavimai*

###### Taikymo sritis

Pertvarkymo režimo taikymo sritis sutampa su ketvirtosios Kapitalo reikalavimų direktyvos<sup>2</sup> (CRD IV) taikymo sritimi, t.y. jis bus taikomas ne tik bankams, bet ir didelėms investicinėms įmonėms (finansų maklerio įmonėms, kurių pradinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 730 tūkst. eurų), Centrinei kredito unijai, o tam tikrais atvejais ir finansų kontroliuojančiosioms (holdingo) bendrovėms, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms (holdingo) įmonėms ir mišrios veiklos kontroliuojančiosioms (holdingo) bendrovėms, šių subjektų patronuojamosioms finansų įmonėms (kai joms taikoma konsoliduota priežiūra) ir kredito įstaigų ir finansų maklerio įmonių, įsteigtų trečiosiose valstybėse, filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje.

###### Pertvarkymo institucija

Pertvarkymo priemonių taikymas yra išskirtinė pertvarkymo institucijos teisė. Pertvarkymo institucija Lietuvoje siūloma paskirti **Lietuvos banką**. Pažymėtina, kad efektyvus pertvarkymo institucijos funkcijų vykdymas, be kita ko, priklauso nuo to, ar užtikrinamas glaudus ir savalaikis bendradarbiavimas su priežiūros institucija ir institucija, atsakinga už makroprudencinės politikos įgyvendinimą. Abi pastarosios funkcijas taip pat vykdo Lietuvos bankas, kuris, atitinkamai disponuoja reikalinga informacija, tinkamai prisidėsiančia prie šiai institucijai priskirtos pertvarkymo institucijos funkcijos vykdymo. Kartu buvo įvertinta ir tai, kad naujos atskiros institucijos steigimas arba pertvarkymo institucijos funkcijos priskyrimas kitai jau veikiančiai institucijai pareikalautų papildomų administracinių reformų, taip pat, siekiant sukaupti reikiamus išteklius ir ekspertines žinias - ir valstybės išteklių. Tačiau, įvertinus pertvarkymo institucijos funkcijų atskyrimo nuo priežiūros institucijos funkcijų svarbą (siekiant išvengti interesų konflikto), Lietuvos bankas įpareigojamas patvirtinti šių principų įgyvendinimą užtikrinančias atitinkamas vidaus taisykles.

Naujoms Lietuvos banko kaip pertvarkymo institucijos funkcijoms atlikti Lietuvos bankui yra reikalingi finansiniai ištekliai. Be to, įvertintos ir ES sutarčių nuostatos, pagal kurias nacionaliniai centriniai bankai privalo būti nepriklausomi nuo valdžios institucijų ir kitas funkcijas, nepriskiriamas Europos centrinių bankų sistemos kompetencijai, gali vykdyti tik tiek, kiek tai netrukdo jų pagrindinėms pareigoms. ECB nuosekliai pasisako, jog nacionalinio centrinio banko finansinio nepriklausomumo principas reikalauja, jog valstybės narės, nacionaliniams centriniams bankams

<sup>2</sup> 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338)



priskirdamos naujas funkcijas (tokias kaip pertvarkymo), tuo pačiu užtikrintų ir atitinkamus finansinius išteklius šioms funkcijoms įgyvendinti (pavyzdžiui, ECB nuomonės CON/2013/10 3.3 p., CON/2014/62 2.2 p. ir kt). Atsižvelgiant į tai, Lietuvos banko kaip pertvarkymo institucijos funkcijas finansuoti siūloma iš finansų rinkos dalyvių įmokų Lietuvos bankui, atitinkamai papildant Lietuvos banko įstatymą.

Svarbu paminėti, kad analogiškas finansavimo modelis šiuo metu yra įdiegtas ir sėkmingai veikia praktikoje finansuojant Lietuvos banko atliekamą priežiūros funkciją, t.y. kasmet, pasikonsultavus su prižiūrimame sektoriuje veikiančiais subjektais, nustatomos finansų rinkų subjektų įmokos, kurios naudojamos Lietuvos banko veiklai, susijusiai su atliekama finansų rinkos priežiūra, finansuoti. Atsižvelgiant į tai, siūloma tą pačią tvarką taikyti ir finansuojant pertvarkymo funkcijos įgyvendinimą. Šiuo tikslu galiojantis atitinkamų funkcijų finansavimo reguliavimas išplečiamas pertvarkymo funkcijai - atitinkamai, įtvirtinamas baigtinis įmokų mokėtojų sąrašas, o kiekvienai šių mokėtojų grupei nustatoma įmokų bazė ir maksimalus įmokos dydis. Subjektų įvairovė ir skirtingos funkcijos (ar jų mastas) jų atžvilgiu nulemia skirtingas įmokų skaičiavimo bazines ir maksimalius įmokų dydžius. Maksimalius įmokų dydžius siūloma nustatyti mažesnius nei priežiūros funkcijos atveju įvertinus pertvarkymo funkcijai reikalingų resursų poreikį. Pastebėtina, kad tokia įmoka nebūtų laikoma mokesčiu. Konkretūs mokėtinų įmokų dydžiai būtų nustatomi kiekvienais metais, pasikonsultavus su rinkos dalyviais ir neperžengiant įstatymu nustatytos maksimalios ribos, bei atsižvelgiant į detalią įmokų apskaičiavimo metodiką ir mokėjimo tvarką. Toks reguliavimas pasirinktas siekiant nustatyti objektyvią ir lanksčią finansavimo sistemą, kuri tuo pačiu būtų pajėgi įvertinti ir įmokų dinamiškumo aspektą - dalyvių mokamos įmokos turi būti apskaičiuojamos vadovaujantis protingumo principu, jos neturi tapti našta rinkos dalyviams ar daryti neigiamą įtaką jų veiklai. Tuo pačiu, įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo mechanizmas turi užtikrinti efektyvų ir sklandų pertvarkymo funkcijų vykdymą. Dėl specifinio funkcijų pobūdžio nuolatinėms funkcijoms atlikti reikia pastovaus nedidelio skaičiaus tarnautojų, o vykdant konkrečios įstaigos pertvarkymo veiksmus, tam laikotarpiui resursų poreikis ženkliai išauga. Atsižvelgiant į tai, įmokų surinkimo sistema turi užtikrinti galimybę, priklausomai nuo poreikio, rinkti skirtingo dydžio įmokas. Be to, įtvirtintas užskaitymo mechanizmas, t.y. jei atitinkamais metais Lietuvos bankas iš rinkos dalyvių surinktų daugiau lėšų, nei buvo patirta tais metais, atsiradęs perviršis panaudotas kitų metų finansų rinkos pertvarkymo funkcijai finansuoti, proporcingai mažinant kitų metų įmokas finansų rinkos dalyviams.

## ***II. Problemų prevencijos stiprinimas***

### **Gaivinimo ir pertvarkymo planai**

Stiprinant finansų įstaigų problemų prevenciją, iš jų bus reikalaujama parengti gaivinimo planus, numatančius tvarką ir priemones, kurių įstaigos imtųsi reikšmingai pablogėjus finansinei būklei, kad būtų atkurtas ilgalaikis jų gyvybingumas. Patronuojančiosios įmonės turės parengti bendrą visos grupės gaivinimo planą, bet priežiūros institucija galės reikalauti, kad tam tikros grupei priklausančios įstaigos parengtų ir individualius planus. Numatyta, kad visais atvejais bus privaloma parengti gaivinimo planą – individualų arba grupės gaivinimo planą. Gaivinimo planus vertins ir tvirtins priežiūros institucija. Jie turės būti atnaujinami ne rečiau kaip kartą per metus.

Pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su priežiūros institucija ir pasitelkdama informaciją, gaunamą iš įstaigų, rengs išankstinius įstaigų pertvarkymo planus, kuriais bus vadovaujamasi iškilus būtinybei įstaigas pertvarkyti (nuo plano bus galima nukrypti, jei atliktas nepriklausomas turto vertinimas atskleis korekcijų poreikį). Pertvarkymo planuose turės būti numatytos skirtingos įstaigų pertvarkymo galimybės pagal įvairius scenarijus, įskaitant sisteminės krizės atvejį. Grupei paprastai bus rengiamas bendras pertvarkymo planas, bet pertvarkymo institucija galės nuspręsti parengti ir atskirus tam tikrų grupės narių pertvarkymo planus. Pertvarkymo planai turės būti atnaujinami ne rečiau kaip kartą per metus.

Kiekvieną kartą rengdama ir atnaujinama pertvarkymo planą, pertvarkymo institucija vertins sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę (nevertindama galimybių pasinaudoti valstybės pagalba ir centrinio banko pagalba likvidumui padidinti), kad būtų išvengta reikšmingų neigiamų pasekmių finansų sektoriui ir užtikrintas ypatingos svarbos funkcijų tęstinumas. Nustačiusi kliūčių sėkmingam

galimam pertvarkymui, pertvarkymo institucija galės duoti įstaigai privalomus nurodymus, skirtus tų kliūčių pašalinimui (pvz., reikalauti, kad įstaiga parduotų konkretų turtą, nutrauktų konkrečią veiklą, pakeistų organizacinę ar teisinę struktūrą ir kt.).

Atsižvelgiant į tai, kad ne visos įstaigos kelia vienodą sisteminę riziką ir jų žlugimas būtų nevienodai žalingas finansų sektoriui ar vietos ekonomikai, priežiūros ar pertvarkymo institucija tam tikroms įstaigoms gali numatyti supaprastintus reikalavimus gaivinimo ar pertvarkymo planų rengimui (turiniui, atnaujinimo dažnumui ir pan.).

#### Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimas

Siekiant užtikrinti galimo pertvarkymo efektyvumą ir ypač gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės patikimumą bei veiksmingumą, įstaigos nuo 2016 m. turės nuolat atitikti jiems individualiai pertvarkymo institucijos nustatomą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą (*Minimum requirement for own funds and eligible liabilities – MREL*). Tai reikš, kad atitinkama visų įstaigos turimų įsipareigojimų dalis turės būti sudaryta iš greitai ir efektyviai nurašomų/konvertuojamų įsipareigojimų, kad, prireikus, būtų galima nesunkiai ir veiksmingai pritaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir (prireikus taip pat pritaikius kitas pertvarkymo priemones) atstatyti įstaigos gyvybingumą.

#### Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama ir viešojo prevencinė finansinė parama

Aiškiai nustatoma grupei priklausančių subjektų tarpusavio paramos teikimo tvarka, kai tam tikri subjektai ima tenkinti ankstyvosios intervencijos sąlygas. Grupės nariai galės sudaryti išankstinius susitarimus teikti finansinę paramą (kaip paskolą, garantijos suteikimą, turto, naudotino kaip įkaitas, perdavimą) kitiems finansinių sunkumų patiriantiems grupės subjektams. Tačiau siekiant išvengti problemų išplitimo grupėje, ši teisė apribojama atvejais, kai tokios paramos teikimas nekelia grėsmės pačiam paramą teikiančiam subjektui bei valstybės, kurioje jis įsisteigęs, finansų sektoriaus stabilumui.

Išskirtiniais atvejais numatoma ir viešosios finansinės paramos galimybė, kuri gali būti teikiama valstybės garantijų ar kapitalo priemonių pirkimo forma. Tačiau tokia parama galės būti teikiama tik mokioms įstaigoms, turės būti tik laikino pobūdžio ir negalės būti naudojama kompensuoti patirtus ar numatomus patirti nuostolius. Sprendimą dėl prevencinės viešosios paramos teikimo priims Vyriausybė.

#### Ankstyvoji intervencija

Pertvarkymo direktyva išplečia priežiūros institucijos teises ankstyvuoju etapu imtis priemonių, kai įstaigų finansinė būklė stipriai pablogėja. Šios teisės papildo įgaliojimus, kurie priežiūros institucijoms suteikiami pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą CRD IV. Bankų įstatyme, Finansinių priemonių rinkų įstatyme ir Centrinės kredito unijos įstatyme siūlomais pakeitimais nustatomi priežiūros institucijos ankstyvosios intervencijos įgaliojimai apima teisę reikalauti, kad įstaiga įgyvendintų gaivinimo plane numatytas priemones; nušalinti bei pakeisti kvalifikacijos bei reputacijos reikalavimų neatitinkančius įstaigos vadovus; paskirti įstaigai laikinąjį administratorių; parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo planą; pakeisti įstaigos verslo strategiją ir reikalauti pakeisti įstaigos organizacinę ar veiklos struktūrą ir kt.

### **III. Pertvarkymas**

#### Pertvarkymo tikslai ir bendrieji principai

Naujuoju pertvarkymo režimu siekiama išvengti dėl žlungančių įstaigų galinčių atsirasti didelių neigiamų pasekmių finansinei sistemai, visų pirma užkertant kelią problemų plitimui. Todėl nustatomos pertvarkymo priemonės, jų taikymo taisyklės bei finansavimo šaltiniai, tam kad būtų išvengta viešųjų lėšų panaudojimo bei būtų apsaugoti mažmeninės bankininkystės vartotojai.

Įtvirtinami esminiai pertvarkymo principai susiję su nuostolių paskirstymu, t.y. principu, kad pirmiausiai nuostoliai tenka įstaigos dalyviams (akcijų ar kitų nuosavybės priemonių turėtojams), toliau paskirstomi atvirkščiai reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam įprastinės bankroto bylos atveju. T.y.:

- kreditoriai, kurių reikalavimai būtų tenkinami paskesne eile bankroto atveju ir dėl to jie atgautų mažiau lėšų arba visai nieko neatgautų, turi ir pertvarkymo atveju nuostolius prisiimti pirmiau nei kreditoriai, kurių reikalavimai yra aukštesnėje kreditorinių reikalavimų eilėje ir jų nuostoliai bankroto atveju galėtų būti mažesni;
- apdraustieji indėliai (t.y. indėliai iki 100 tūkst. eurų) visada lieka apsaugoti.

Esminis pertvarkymo principas, kurio negali pažeisti jokios net itin specifiniais atvejais galimos pritaikyti išimtys – kad nė vienas kreditorius negali nukentėti labiau nei būtų nukentėjęs, jei įstaigai vietoje pertvarkymo veiksmų pritaikymo būtų iškelta įprastinė bankroto byla. Jei dėl kokių nors priežasčių (pvz., dėl netikslaus preliminarus turto vertinimo) šis principas pertvarkymo proceso metu pažeidžiamas, nukentėjusiems kreditoriams susidaręs skirtumas privalo būti kompensuojamas.

Nustatomos aplinkybės, kuriomis imamasi pertvarkymo veiksmų:

- pertvarkymo ir priežiūros institucijų vertinimu, įstaiga žlunga arba gali žlugti;
- nėra priemonių užtikrinti, kad per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta žlugimo,
- įstaigos pertvarkymas būtinas viešajam interesui apsaugoti, pvz., būtina išlaikyti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą arba įstaiga yra pernelyg reikšminga, kad jos žlugimas nesukeltų rimtesnių padarinių finansų sektoriui. Tai reiškia, kad pertvarkomos bus tik tos įstaigos, kurių žlugimas iškeliant įprastą bankroto bylą būtų pernelyg žalingas viešajam interesui. Kitos ne tokios reikšmingos, bet neefektyviai veikiančios įstaigos, ir toliau turės pasitraukti iš rinkos įprastinės bankroto procedūros keliu.

#### Pertvarkymo priemonės

Pertvarkymo priemonės taikys pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į iš anksto parengtus pertvarkymo planus bei kiekvienu atveju konkrečiai šiuo tikslu atliekamo nepriklausomo įstaigos turto ir įsipareigojimų vertinimo rezultatus. Nepriklausomo vertinimo pagrindinis tikslas – suteikti informaciją, reikalingą nustatyti, ar yra tenkinamos pertvarkymo priemonių taikymo sąlygos, ir jei taip – suteikti informaciją, reikalingą priimti sprendimą dėl tinkamiausių taikytinų priemonių ir jų taikymo apimties (priklausomai nuo situacijos, galima taikyti įvairius pertvarkymo priemonių derinius). Esant ypatingai skubai, gali būti atliktas preliminarus vertinimas (jį gali atlikti ir pati pertvarkymo institucija), tačiau vėliau jo rezultatai turi būti patikslinti išsamiau nepriklausomu vertinimu, ir, prireikus, atitinkamai pakoreguotas pertvarkymo veiksmų vykdymas arba išmokamos kompensacijos.

##### *a) Verslo perleidimo priemonė*

Pertvarkymo institucija gali nuspręsti perleisti visus arba tik dalį pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų. Perleisti pertvarkomos įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus galima tik atitinkamą veiklos licenciją turinčiam asmeniui, tačiau šios licencijos neturintis asmuo gali kreiptis dėl tokios licencijos gavimo į priežiūros instituciją, kuri turės šį klausimą svarstyti ypatingos skubos tvarka. Įprastai įsigyti pertvarkomą įstaigą ar jos dalį turėtų būti siūloma atviroje rinkoje, siekiant užtikrinti skaidrumą ir konkurenciją, tačiau, atsižvelgiant į tai, kad tam tikromis aplinkybėmis toks viešas siūlymas galėtų pakenkti finansų sektoriaus stabilumui arba užkirsti kelią efektyviam pertvarkymo tikslų pasiekimui, numatoma galimybė vykdyti neviešas derybas.

##### *b) Laikinosios įstaigos priemonė*

Kai įvertinus aplinkybes nustatoma, kad netikslinga ar neįmanoma iš karto taikyti kitas pertvarkymo priemones, pertvarkomos įstaigos turtas, teisės ir įsipareigojimai ar jų dalis gali būti laikinai perduodami specialiai šiuo tikslu valstybės ar pertvarkymo institucijos įsteigta laikinajai įstaigai. Laikinoji įstaiga turės atitikti visus atitinkamos veiklos vykdymo licencijos gavimui būtinus reikalavimus, tačiau, siekiant užtikrinti sklandų pertvarkymo procesą, veiklos pradžioje tam tikrą ribotą laiką galės funkcionuoti ir be licencijos. Laikinoji įstaiga tęs visų reikalingų pertvarkomos institucijos veiklų vykdymą. Laikinosios įstaigos priemonė turėtų būti taikoma kiek įmanoma trumpesnę laiką, o jos laikinai perimtam turtui, teisėms ir įsipareigojimams turėtų būti pritaikytos kitos pertvarkymo priemonės.

##### *c) Turto atskyrimo priemonė*

Turto atskyrimo priemonė skirta padalinti pertvarkomos įstaigos turtą į „gerą“ ir „blogą“, kai bendro turto paketo kaip visumos išlaikyti netikslinga. Šiuo tikslu turtas bus perduodamas turto valdymo įmonei. Kadangi turto valdymo įmonės paskirtis iš esmės tik saugoti pertvarkomos įstaigos turtą ir jį valdyti, siekiant išsaugoti ir, jei įmanoma, padidinti turto vertę iki jo perleidimo momento, bet nevykdyti pertvarkomos įstaigos veiklos, jai nereikės turėti atitinkamos veiklos licencijos (skirtingai nei laikinajai įstaigai).

*d) Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė*

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė iš esmės yra atvirkštinis įrankis krizės laikotarpiu plačiai taikytai *‘bailout’* priemonei, kai bankai buvo gelbėjami išorinių investuotojų (o dažniausiai tai reiškė valstybės / mokesčių mokėtojų) lėšomis. Taikant šią priemonę, nuostolių patyrusiai įstaigai rekapitalizuoti bus naudojamos ne išorinės lėšų injekcijos, bet jos pačios akcininkų ir kreditorių lėšos. Taikant priemonę pertvarkymo institucija nurašys įstaigos turimus įsipareigojimus akcininkams ir kreditoriams arba tuos įsipareigojimus konvertuos į nuosavybės priemones – pvz., banko išleistos obligacijos bus panaikintos, o jų pirkėjai-investuotojai nebeturės reikalavimo teisės į obligacijų buvusią vertę, bet vietoje to jiems bus kompensuojama naujai išleistomis banko akcijomis. Tokiu būdu be išorinio lėšų šaltinio bus pakeičiamas banko kapitalo ir įsipareigojimų balansas ir sumažinami nuostoliai.

Taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę bus nurašomi/konvertuojami įstaigos įsipareigojimai visų akcininkų bei kreditorių atžvilgiu, išskyrus šiuos įsipareigojimus:

- draudžiami indėliai (iki 100 000 EUR);
- turtu užtikrinti įsipareigojimai (pvz., hipotekinės obligacijos);
- klientų turtas, kurio atžvilgiu įstaiga veikia kaip saugotojas (įskaitant kolektyvinio investavimo subjektų vardu laikomą turtą);
- įstatymais apsaugoti įsipareigojimai, kylantys iš to, kad įstaiga veikia kaip patikėtinis;
- trumpesni nei 7 d. trukmės įsipareigojimai;
- įsipareigojimai mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms, operatoriams, dalyviams, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis nei 7 d.;
- įsipareigojimai, kylantys iš darbo teisinių santykių (darbo užmokestis, pensijų įmokos ir pan.);
- įsipareigojimai, kylantys iš santykių dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, kurios yra būtinos kasdienei pertvarkomos įstaigos veiklai (pvz., IT paslaugos, komunalinės paslaugos ir pan.);
- įsipareigojimai, susiję su mokesčių ir kitų įmokų į valstybės ir savivaldybių biudžetus ir privalomųjų valstybinio socialinio draudimo bei privalomojo sveikatos draudimo įmokų mokėjimu;
- privalomos įmokos į Indėlių draudimo fondą.

Išimtinėmis aplinkybėmis pertvarkymo institucija galės pilnai ar iš dalies nenurašyti/nekonvertuoti į aukščiau nurodytas išimtis nepatenkančių įsipareigojimų (toliau – tinkami įsipareigojimai), jeigu:

- neįmanoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę jiems pritaikyti per protingą terminą;
- tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, kad būtų išlaikytas pertvarkomos įstaigos gebėjimas tęsti veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;
- tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užkirsti kelią neigiamų finansinių padarinių išplitimui, kuris stipriai sutrikdytų finansų rinkų veikimą;
- gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė sumažintų įsipareigojimų vertę taip, jog kitiems kreditoriams atsirastų didesni nuostoliai nei tuo atveju, jeigu pirmiesiems įsipareigojimams ši priemonė nebūtų taikoma.

Šiais atvejais atitinkama apimtimi, kuria turėjo, bet nebuvo pritaikyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, įstaiga bus kapitalizuojama iš Pertvarkymo fondo lėšų.

Įsipareigojimai turės būti nurašomi/konvertuojami laikantis atvirkštinio eiliškumo nei bankroto atveju taikoma reikalavimų tenkinimo eilė, t.y. pirmiausia tų asmenų, kurie bankroto atveju yra

paskutinėje eilėje ir jo atveju taip pat nieko neatgautų, atžvilgiu. Kitoje eilėje esantys įsipareigojimai bus nurašomi/konvertuojami tik jei ankstesnėje eilėje esančių įsipareigojimų sumažinimo nepakanka, kad būtų pasiekta vertinime nustatyta būtina nurašyti/konvertuoti suma.

### Pertvarkymo finansavimas

Siekiant išvengti viešųjų lėšų panaudojimo pertvarkymo veiksams finansuoti, bus steigiamas Pertvarkymo fondas. Finansinio tvarumo įstatyme siūloma reglamentuoti Pertvarkymo fondo panaudojimo tikslus, o jo sudarymo tvarką bei nuostatas, susijusias su šio fondo administravimu – IIDĮ.

Pertvarkymo fondas bus finansuojamas iš įstaigų įmokų. Nustatoma, kad fondo tikslinis lygis turi būti 1 % nuo apdraustųjų indėlių sumos, ir šį lygį būtina pasiekti iki 2024 m. pabaigos. Pertvarkymo fondo lėšas bus galima naudoti šiais tikslais:

- garantuoti pertvarkomos įstaigos, jos patronuojamųjų įmonių, laikinos įstaigos, turto valdymo įmonės arba, taikant verslo perleidimo priemonę, - įsigyjančiojo asmens turtą arba įsipareigojimus;
- suteikti paskolą pertvarkomai įstaigai, jos patronuojamosioms įmonėms, laikinai įstaigai, turto valdymo įmonei arba, taikant verslo perleidimo priemonę, - įsigyjančiajam asmeniui;
- pirkti pertvarkomos įstaigos turtą;
- finansuoti laikinąją įstaigą, turto valdymo įmonę arba, taikant verslo perleidimo priemonę, - įsigyjantįjį asmenį;
- mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams, nepavykus laikytis principo, kad nė vienas kreditorius negali nukentėti labiau nei bankroto atveju;
- finansuoti pertvarkomą įstaigą ta apimtimi, kiek nebuvo nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimai taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

Sprendimus dėl Pertvarkymo fondo panaudojimo ir įmokų į jį apskaičiavimo kiekvienai konkrečiai įstaigai priims pertvarkymo institucija.

Į Pertvarkymo fondą turės būti mokamos metinės reguliarios (*ex-ante*), o prireikus – specialiosios (*ex-post*) įmokos. Metinis tikslinis lygis bus apskaičiuojamas remiantis visų Lietuvos Respublikoje licencijuotų įstaigų apdraustųjų indėlių vidutine ankstesnių metų suma, apskaičiuojama kas ketvirtį. Konkreti kiekvieno Pertvarkymo fondo dalyvio įmoka bus nustatoma proporcingai jo įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, sumos ir bendros visų Lietuvos Respublikoje licencijuotų įstaigų įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, sumos santykiui. Šis dydis bus koreguojamas įvertinant Pertvarkymo fondo dalyvio rizikos pobūdį. Apskaičiuojant įmokas bus vadovaujamasi Europos Komisijos (toliau – EK) deleguotuoju reglamentu nustatyta įmokų apskaičiavimo metodologija<sup>3</sup>, kuri, be kita ko, nustato ir konkrečios įstaigos rizikos pobūdžio vertinimo tvarką (reglamente nustatyti 4 rizikos ramsčiai (rizikos pozicija, finansavimo šaltinių stabilumas ir įvairovė, įstaigos svarba finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai, taip pat papildomi rizikos rodikliai)). Kiekvienas šių ramsčių detalizuojamas reglamente. EK reglamentas taip pat nustato tam tikrus atvejus, kada įmokos galės būti apskaičiuojamos pagal supaprastintą tvarką, t.y. tam tikros turto ir įmokų bazės ribos neviršijančios įstaigos galės mokėti fiksuoto dydžio įmokas. Tačiau, pertvarkymo institucijai įvertinus, kad konkrečios nedidelės įstaigos rizika yra neproporcingai didelė jos dydžiui, įmoka bus skaičiuojama įprasta tvarka.

Jeigu Pertvarkymo fonde esančių lėšų nepakaktų finansuoti reikiamus pertvarkymo veiksmus, trūkstamai sumai padengti būtų nustatomos specialiosios (*ex-post*) įmokos. Specialioji (*ex-post*) įmoka negalėtų daugiau nei 3 kartus viršyti tais kalendoriniais metais Pertvarkymo fondo dalyvio mokėtinos reguliarios (*ex-ante*) įmokos sumos. Pertvarkymo institucija tam tikrais atvejais galėtų atidėti konkrečios įstaigos specialiosios (*ex-post*) įmokos mokėjimą, jei jos sumokėjimas keltų pavojų tos įstaigos likvidumui ar mokumui.

<sup>3</sup> 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/63 kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms

Įprastai įmokos turės būti sumokamos per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo iš pertvarkymo institucijos apie mokėtiną įmoką gavimo dienos. Pagal EK reglamentą, metinė įmoka mokama iki kiekvienų metų gegužės 1 d., išskyrus įmoką už 2015 m., kuri turės būti sumokėta iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Tam tikrais atvejais pertvarkymo finansavimui galės būti panaudotos ir Indėlių draudimo fondo lėšos. Todėl IIDĮ siūloma nustatyti, kad, kai taikoma konvertavimo/nurašymo priemonė norint panaikinti neigiamą įstaigos balansą ir kai visų kitų tinkamų įsipareigojimų nurašymo ir konvertavimo nepakanka, ir dėl to toliau reikėtų nurašyti/konvertuoti draudžiamuosius indėlius, vietoje būtinos nurašyti/konvertuoti draudžiamųjų indėlių sumos pertvarkoma įstaiga atitinkama apimtimi finansuojama iš Indėlių draudimo fondo lėšų. Indėlių draudimo fondo įnašas negalės būti didesnis nei  $\frac{1}{2}$  šio fondo tikslinio lygio.

Manytina, kad techninis Pertvarkymo fondo administravimas būtų vykdomas efektyviau ir taupiau, jei tą darytų panašia veikla užsiimantis ir reikiamą infrastruktūrą jau turintis subjektas. Dėl to siūloma techninį fondo administravimą pavesti VĮ IID. Pertvarkymo fondo apskaita turės būti vykdoma atskirai nuo kitų įmonės administruojamų fondų. Kadangi Pertvarkymo direktyva nustato aiškų baigtinį Pertvarkymo fondo panaudojimo tikslų sąrašą, todėl Pertvarkymo fondo lėšos negali būti naudojamos jo administravimo išlaidoms padengti. Atsižvelgiant į tai, IIDĮ nustatoma VĮ IID teisė iš įstaigų rinkti įmokas, skirtas jos patiriamoms fondo administravimo kaštams padengti. Siūloma, kad Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos maksimali metinė norma būtų ne didesnė kaip 0,1 procento nuo jo metinės įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą (nuo 2016 m. - 0,1 procento nuo jo metinės įmokos sumos, bet ne mažiau kaip 1000 eurų). Siekiant užtikrinti aiškumą rinkos dalyviams bei administravimo efektyvumą, metinių įmokų nustatymo mechanizmui siūloma taikyti analogiškus principus, kurie šiuo metu nustatyti Lietuvos banko įstatyme, nustatant finansų rinkos dalyvių už priežiūrą mokėtinas įmokas – t.y. nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į VĮ IID atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su Pertvarkymo fondo administravimu, įtvirtinama VĮ IID pareiga konsultuotis su Pertvarkymo fondo dalyviais. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų administravimo įmokų suma viršys draudimo įmonės tais metais patirtas išlaidas, atitinkamai bus mažinamos kitų metų mokėtinos įmokos.

#### Tarpvalstybinių grupių pertvarkymas

Siekiant išvengti galimų neigiamų pasekmių vienoje valstybėje narėje, kai kitoje valstybėje narėje pertvarkoma tai pačiai įmonių grupei priklausanti įstaiga, nustatomi skirtingų valstybių narių pertvarkymo institucijų bendradarbiavimo reikalavimai. Šiuo tikslu kiekvienos finansinės grupės atžvilgiu bus steigiamos pertvarkymo kolegijos, kurioms pirmininkaus konsoliduotą priežiūrą vykdančios valstybės narės pertvarkymo institucijos. Pertvarkymo kolegijų veikloje, be susijusių pertvarkymo institucijų, dalyvaus ir atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijos, centriniai bankai, kompetentingos ministerijos (Lietuvos atveju – Finansų ministerija), pertvarkymo fondų administratoriai, Europos bankininkystės institucija (toliau – EBI). Šios kolegijos analizuos bei tvirtins įstaigų pertvarkymo planus, spres dėl grupės pertvarkymo būtinybės ir rengs pertvarkymo strategijas.

Sprendimus dėl konkrečių įstaigų pertvarkymo bus siekiama priimti bendru visų susijusių pertvarkymo institucijų sutarimu. Tačiau nepavykus pasiekti bendro sprendimo, kiekviena pertvarkymo institucija spres dėl jos jurisdikcijoje esančių įstaigų pertvarkymo. Bet kokių atveju bus siekiama kiek įmanoma atsižvelgti į kiekvienos kitos valstybės narės, kurioje yra įsteigti tai pačiai finansinei grupei priklausantys subjektai, interesus, galimą neigiamą poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams bei kitus kritinius aspektus.

#### Santykiai su trečiosiomis šalimis

Nors santykių su ES nepriklausančiomis valstybėmis sritis Pertvarkymo direktyva nėra harmonizuojama, tačiau nacionalinėms pertvarkymo institucijoms suteikiama teisė dvišaliu pagrindu pripažinti konkrečios trečiosios šalies kompetentingos institucijos pertvarkymo sprendimus ir vykdyti juose numatytas priemones savo jurisdikcijoje įsteigtų įstaigų ar filialų atžvilgiu. Tačiau jeigu pertvarkymo institucija manytų, kad tokių sprendimų vykdymas turėtų neigiamų pasekmių Lietuvos finansiniam stabilumui ar sukeltų neproporcingas neigiamas pasekmes čia veikiantiems subjektams, ji

gali atsisakyti pripažinti ir įgyvendinti tokius sprendimus. Pertvarkymo institucija taip pat gali imtis vykdyti trečiosios valstybės įstaigos filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, pertvarkymą, jeigu trečiosios šalies kompetentinga institucija nesiima reikiamų pertvarkymo veiksmų arba, pertvarkymo institucijos manymu, atsakingos kompetentingos institucijos siūlomi sprendimai turėtų neigiamų pasekmių Lietuvos finansiniam stabilumui ar sukeltų neproporcingų neigiamų pasekmių čia veikiantiems subjektams. Pertvarkymo direktyva numato, kad priežiūros ir pertvarkymo institucijos gali sudaryti teisiškai neįpareigojančius geranoriško bendradarbiavimo susitarimus su trečiųjų šalių atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir tokie susitarimai privalės atitikti atitinkamą EBI su ta trečiosios valstybės institucija sudarytą bendradarbiavimo susitarimą. Atsižvelgiant į tai, atitinkamos nuostatos yra įtvirtintos ir Finansinio tvarumo įstatyme.

#### Poveikio priemonės

Siekiant užtikrinti naujojo pertvarkymo režimo reikalavimų laikymąsi, būtina numatyti tinkamas, nuo pažeidimų atgrasančias sankcijas. Įstaigoms, nesilaikančioms Finansinio tvarumo įstatymo ar jį įgyvendinančių teisės aktų reikalavimų, pertvarkymo institucija galės taikyti šias poveikio priemones:

- viešai paskelbti apie pažeidimą ir jį padariusį asmenį;
- įspėti dėl šio įstatymo ar jį įgyvendinančio teisės akto pažeidimo ir nurodyti per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą ir užtikrinti, kad jis nesikartotų;
- laikinai nušalinti įstaigos vadovą, stebėtojų tarybos ar valdybos narį, vyresniosios vadovybės narį, arba bet kurį kitą fizinį asmenį, kuris laikomas atsakingu už padarytą pažeidimą, nuo einamų pareigų;
- skirti baudas: juridiniams asmenims – iki 10 % bendrųjų metinių pajamų dydžio, fiziniams asmenims – iki 5 mln. eurų.

Konkreiti poveikio priemonė turi būti parenkama atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą bei susijusias lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes. Prieš priimant sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, įstaigoms ir fiziniams asmenims visada turės būti suteikta galimybė pateikti paaiškinimus dėl konkrečios situacijos.

#### Pertvarkymo direktyva keičiamų kitų direktyvų nuostatų perkėlimas

Siekiant užtikrinti efektyvų pertvarkymo režimo veikimą, Pertvarkymo direktyva nustatė tam tikras išimtis iš kitų direktyvų nuostatų, pvz., tam, kad tam tikrus pertvarkymo veiksmus pertvarkymo institucija galėtų vykdyti vienašališku savo sprendimu, numatoma, jog pertvarkymo atveju netaikomi reikalavimai sprendimus dėl įstaigos organizacinės struktūros ar kapitalo sudėties keitimo tvirtinti visuotiniame akcininkų susitikime, taip pat tam tikri procedūriniai reikalavimai dėl finansinio užtikrinimo susitarimų ar kiti susiję techninio pobūdžio reikalavimai, galintys apsunkinti pertvarkymo procesą ar sumažinti jo veiksmingumą. Dėl to siūlomi atitinkami Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių, Lietuvos Respublikos vertybinių popierių, Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymų pakeitimai, nustatant, kad atitinkamos jų nuostatos nebūtų taikomos vykdant pertvarkymą pagal Finansinio tvarumo įstatymą. Pertvarkymo direktyva taip pat keičiama 2005/56/EB direktyva, nustatant išimtį, kad minėta direktyva netaikoma bendrovei, kuriai taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Pertvarkymo direktyvos IV antraštinėje dalyje. Atsižvelgiant į tai, siūloma pakeisti 2005/56/EB direktyvą nacionalinėje teisėje perkeliančius Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi ir Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ įstatymus ir nustatyti, kad šie įstatymai netaikomi Finansinio tvarumo įstatyme nurodytiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos.

Atsižvelgiant į tai, kad įstaigų pertvarkymo priemonės reikalauja ypač greitų ir veiksmingų sprendimų, taip pat siūloma nustatyti, kad vykdant įstaigos pertvarkymą netaikomos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatos, ribojančios pertvarkymo priemonių vykdymą. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.116 straipsnyje nustatytą išimtį dėl skolos perkėlimo kitam asmeniui esant kreditoriaus sutikimui siūloma išplėsti ir taikyti ne tik kredito įstaigų ir kredito įstaigų sistemos



veiklą, bet ir kitų finansų įstaigų ir jų sistemą reglamentuojančių teisės aktų atveju, kadangi pertvarkymo režimas taikomas platesniam subjektų ratui nei iki šiol galiojusi finansinio stabilumo priemonių taikymo sistema. Taip pat būtina praplėsti ribojimus taikyti reikalavimo užtikrinimo ar apsaugos priemonės nagrinėjant administracines ar civilines bylas, todėl siūloma pakoreguoti atitinkamas Administracinių bylų teisenos įstatymo ir Civilinio proceso kodekso nuostatas, referencijas į kredito įstaigas pakeičiant nuorodomis į finansų įstaigas. Siūlomais pakeitimais siekiama nustatyti būtinas sąlygas tam, kad valstybės institucijos, siekdamos apsaugoti svarbius viešuosius interesus, turėtų galimybę laiku ir veiksmingomis priemonėmis spręsti dėl grėsiančio įstaigos nemokumo kylančias problemas. Laiku ir veiksmingai nesprendžiant su mokumo problemomis susidūrusios visai finansų sistemai svarbios įstaigos problemų, šios problemos ir jų įtaka visos finansų sistemos stabilumui ir patikimumui labai sparčiai didėtų ir dėl to vėliau problemų sprendimas būtų žymiai sudėtingesnis ar net neįmanomas ir viešiesiems interesams būtų padaryta nepalyginamai didesnė žala. Dėl šių priežasčių atitinkamai siūloma nustatyti vienodus administracinių ir civilinių bylų sustabdymo pagrindus, pagal kuriuos bylos būtų sustabdomos tais atvejais, kai bankui ar Lietuvos centrinei kredito unijai būtų taikomas veiklos apribojimas.

Pertvarkymo direktyva keičiama direktyva 2001/24/EB, praplečiant veiklą ribojančių priemonių sąvoką, įtraukiant į ją ir pertvarkymo priemonės, bei išplečiant bendrąją jos taikymo sritį, įtraukiant ir investicines įmones. Atsižvelgiant į naujai apibrėžtą veiklą ribojančių priemonių pobūdį ir jų taikymo apimtį, struktūriškai tikslingiau šios direktyvos nuostatas įgyvendinti nebe Bankų įstatyme, bet Finansinio tvarumo įstatyme. Todėl siūloma panaikinti Bankų įstatymo tryliktąjį skirsnį ir jo nuostatas su atitinkamais pakeitimais perkelti į Finansinio tvarumo įstatymą.

#### Pertvarkymo direktyva suteikiamos diskrecijos:

Kai kurios Pertvarkymo direktyvos nuostatos suteikia priežiūros ar pertvarkymo institucijai tam tikras teises, tačiau neapibrėžia sąlygų, kurioms esant institucija gali realizuoti nurodytas teises, tokiu būdu jai suteikiant diskreciją (pavyzdžiui, Pertvarkymo direktyvos 4 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 3 straipsnio 6 dalis), vartoja vertinamojo pobūdžio nuostatas ir jų papildomai nekonkretizuoja, pavyzdžiui „žymus pablogėjimas“, „įvairios galimos priemonės“, „centrinio banko priemonės“ (Pertvarkymo direktyvos 5 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 5 straipsnis), „esminiai trūkumai“ (Pertvarkymo direktyvos 6 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 7 straipsnio 4 dalis), „svarbūs tarpusavio priklausomybės ryšiai“ (Pertvarkymo direktyvos 12 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 11 punktas), „didelė nuosavų lėšų dalis“ (Pertvarkymo direktyvos 32 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 42 straipsnio 3 dalis), nedetalizuoja subjektų, kuriems taikoma pareiga (Pertvarkymo direktyvos 64 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 15 punktas), nedetalizuoja ankstyvosios intervencijos sąlygų ir galimų duoti privalomų nurodymų (Direktyvos 27 straipsnis, atitinkamai perkelta į Bankų, Finansinių priemonių rinkų, Centrinės kredito unijos įstatymų nuostatas), nedetalizuoja sukuriamų teisinių santykių (Pertvarkymo direktyvos 101 straipsnis, atitinkamai Finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Siekiant kuo tiksliau perkelti direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, į įstatymų projektus perkeltos analogiškos nuostatos. Manytina, kad nacionalinių kriterijų, kurie tikslintų ar aiškintų Pertvarkymo direktyvos nuostatas, nustatymas nacionaliniame teisės akte galimai praplėstų ar susiaurintų Pertvarkymo direktyvos taikymo apimtį ir pažeistų Pertvarkymo direktyvą. Be to, tokiu būdu būtų sukurta įvairi Pertvarkymo direktyvos taikymo ES praktika. Taip pat pažymėtina, kad dėl daugelio nuostatų, kuriose naudojamos vertinamosios nuostatos, bus priimti ES įgyvendinamieji teisės aktai (pavyzdžiui, dėl gaivinimo planų rengimo, jų vertinimo, dėl pertvarkymo planų rengimo ir jų vertinimo, dėl ankstyvosios intervencijos sąlygų ir taikytinų privalomų nurodymų Europos Komisija arba EBI priims deleguotuosius teisės aktus arba paskelbs gaires, kurie detalizuos Pertvarkymo direktyvos nuostatas). Atitinkamai siekiant užtikrinti, kad priežiūros ir pertvarkymo institucijos bei kiti subjektai vadovautųsi ne tik įstatymo nuostatomis, bet ir atsižvelgtų į ES įgyvendinamuosius teisės aktus, atitinkamuose Finansinio tvarumo įstatymo straipsniuose įtvirtinta pareiga taip pat vadovautis atitinkamais ES teisės aktais.

#### ***IV. Kiti susiję teisės aktų pakeitimai (neperkeliantys Pertvarkymo direktyvos nuostatų)***



Pagal šiuo metu galiojančius kredito įstaigų veiklą reglamentuojančius teisės aktus, kredito unijų ir kitų kredito įstaigų (bankų, Centrinės kredito unijos) nemokumo sąlygos yra analogiškos. Nors kredito unijos ir nepatenka į Pertvarkymo direktyvos taikymo apimtį, iš esmės nėra pagrindo joms nustatyti kitokias nemokumo sąlygas ir šiuo aspektu jas išskirti, todėl analogiškai siūloma keisti ir Kredito unijų įstatymo 73 str. 1 d.

Įstatyme siūloma nustatyti tris pakankamai aiškias ir objektyvias nemokumo sąlygas: 1) jeigu dėl su finansine būkle susijusių priežasčių licencijai išduoti taikomi reikalavimai pažeidžiami taip, kad priežiūros institucijai yra pagrindas atšaukti licenciją, 2) jeigu turtas yra mažesnis už įsipareigojimus, 3) jeigu suėjus terminui negali būti įvykdyti įsipareigojimai. Esant šioms sąlygoms kredito unija nebegali tęsti veiklos ir, jeigu netaikomos kitos įstatymais numatytos kredito unijos veiklos pertvarkymo priemonės, siekiant apsaugoti visų kreditorių interesus ir finansų sistemos stabilumą, turi būti sprendžiamas klausimas dėl bankroto bylos jai kėlimo.

Įstatyme siūloma nustatyti, kad kredito unija (kaip ir kitos kredito įstaigos, vadovaujantis Pertvarkymo direktyva) galėtų būti pripažįstama nemokia ne tik tada, kada jau faktiškai realizuotąsi minėtos nemokumo sąlygos (pvz., kredito įstaiga jau faktiškai nebevykdytų įsipareigojimų indėlininkams), tačiau šiek tiek anksčiau. Tai būtina tiek siekiant užkirsti kelią kredito unijos finansinės situacijos blogėjimui ir užtikrinti jos kreditorių interesų apsaugą, tiek ir užtikrinti pasitikėjimą finansų sistema. Kadangi neįmanoma iš anksto nustatyti ir įstatyme nurodyti visų įmanomų aplinkybių ir veiksmų, kurie galėtų būtų pagrindu konstatuoti, kad artimoje ateityje atsirastų kredito įstaigos pripažinimo nemokia aplinkybės, įstatymo projekte tokie kriterijai nedetalizuojami. Tačiau, siekiant užkirsti kelią subjektyviems sprendimams, įstatymo projektu siūloma įtvirtinti, kad kredito įstaiga nemokia gali būti pripažįstama tik tada, kai **remiantis objektyviais veiksniais** nustatoma, kad artimoje ateityje atsirastų aplinkybės dėl kurių kredito įstaiga nebegalės tęsti veiklos. Taip pat pažymėtina, kad EBI paskelbs gaires dėl Pertvarkymo direktyvoje nurodytų žlugimo sąlygų, kurios nacionalinėje teisėje analogiškai bus taikomos ir nemokumo nustatymo tikslais bei apims platesnį subjektų ratą nei patenka į Pertvarkymo direktyvos taikymo sritį, įskaitant kredito unijas. Tai turėtų užtikrinti vieningą praktiką interpretuojant ir taikant nemokumo sąlygas. Atsižvelgiant į tai, Finansinio tvarumo ir Kredito unijų įstatymuose nedetalizuojamos žlugimo/nemokumo sąlygos ir nenurodomi papildomi kriterijai, nes tokių kriterijų nustatymas nacionaliniame teisės akte galimai praplėstų ar susiaurintų Pertvarkymo direktyvos taikymo apimtį ir taip pažeistų Pertvarkymo direktyvą ir galimai neatitiktų EBI paskelbtų gairių. Be to, tai fragmentuotų Pertvarkymo direktyvos taikymą valstybėse narėse.

Taip pat, siekiant išvengti tam tikrų dabar galiojančių teisės normų ir Pertvarkymo direktyvą perkeliančių teisės aktų kolizijos, nustačius nemokumo sąlygas Finansinio tvarumo ir Kredito unijų įstatymuose, siūloma atitinkamai koreguoti Finansų įstaigų įstatymo nuostatas. Taip pat siūloma naikinti ir nuostatas dėl bankroto bylos iškėlimo tik tada, kai finansų įstaigos licencija teikti finansines paslaugas yra atšaukta, kadangi pertvarkymo metu dalis įstaigos gali išlaikyti licenciją ir būti išgelbėta, bankrotą keliant tik „blogajai“ įstaigos daliai. Taip pat siūloma išplėsti pareiškimą dėl finansų įstaigos bankroto bylos iškėlimo galinčių teikti subjektų ratą, įtraukiant į jį ir pertvarkymo instituciją. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad Finansų įstaigų ir Kredito unijų įstatymas tiesiogiai neperkelia Pertvarkymo direktyvos nuostatų, šių įstatymų prieduose nepateikiama nuoroda į Pertvarkymo direktyvą.

\* \* \*

### **Indėlių draudimo direktyvos įgyvendinimas**

Atsižvelgiant į tai, kad 94/19/EB pakeista iš esmės maksimaliai harmonizuojant IDS visoje ES, o Direktyva 97/9/EB yra minimalaus harmonizavimo ir iki šiol išlieka nepakeista, siūloma IIDĮ dėstyti nauja redakcija, keičiant ir jo struktūrą: indėlių draudimo ir įsipareigojimų draudimo reglamentavimą išdėstyti atskiruose skirsniuose.

#### **I. Indėlių draudimas**

##### Apimtis

Indėlių draudimo direktyva nustato aiškias išimtis, kokie indėliai nėra tinkami drausti, šios nuostatos perkeliamos į IIDĮ projekto 3 straipsnį. Esminis skirtumas – draudimo apsauga bus taikoma indėliams visomis valiutomis, tačiau nebebus draudžiami valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme, indėliai.

#### Draudimo apsauga

Indėlių draudimo suma lieka nepakitusi – vienam indėlininkui vienoje kredito įstaigoje laikomiems indėliams taikoma 100 000 eurų indėlių draudimo apsauga.

Tačiau, atsižvelgiant į Indėlių draudimo direktyvos 6 straipsnio ir ją patikslinančios 26 konstatuojamosios dalies<sup>4</sup> nuostatas, ir įvertinus tai, kad Lietuvoje reikšmingesnės sumos, palyginti su 100 000 eurų suma, gyventojams būtų pervedamos gyvenamojo būsto perleidimo bei mirties atvejais, IIDĮ projekte siūloma nustatyti didesnę draudimo apsaugą tais atvejais, kai indėlininko fizinio asmens sąskaitoje buvo lėšos (įskaitytos ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki draudžiamojo įvykio dienos):

- už parduotą indėlininkui priklausiusį gyvenamąjį būstą (bet ne daugiau kaip 300 000 eurų);
- indėlininko ar kito asmens mirties atveju indėlininkams pervesti indėliai ar paveldėti indėliai taip pat išmokos ar kompensacijos už smurtiniais nusikaltimais padarytą žalą (bet ne daugiau kaip 200 000 eurų).

Jei indėlių draudimo išmokos suma indėlininkui dėl paminėtų priežasčių būtų didesnė už 100 000 eurų, indėlininkas turėtų per 1 mėnesį nuo draudžiamojo įvykio dienos raštu kreiptis į buvusį indėlių draudimo sistemos dalyvį ir jam pateikti dokumentus, patvirtinančius pinigų kilmę (t.y. kredito įstaigos tokių duomenų iš anksto nekaupytų).

Tam tikri Lietuvos Respublikos įstatymai nustato pareigą atskiriems subjektams (pavyzdžiui, notarams, antstoliams, advokatams) savo vardu atidaryti sąskaitą (depozitinę sąskaitą), kurioje laikomi kitiems asmenims priklausančios pinigai. Indėlių draudimo direktyvos 7 straipsnio 3 dalis nustato, kad *„tais atvejais, kai indėlininkas neturi absoliučios teisės į sąskaitoje esančias sumas, garantija taikoma tam asmeniui, kuris turi absoliučią teisę, jeigu šis asmuo buvo arba gali būti nustatytas“* iki draudžiamojo įvykio dienos. Kai tokių asmenų yra keli, apskaičiuojant draudimo sumą turi būti atsižvelgiama į kiekvienam tokiam asmeniui priklausančią dalį. Atsižvelgiant į tai, IIDĮ projekte siūloma apibrėžti „depozitinės sąskaitos“ sąvoką šio įstatymo prasme, ir nustatyti, kad depozitinėje sąskaitoje esantis indėlis padalijamas kiekvienam asmeniui, kuriam priklauso depozitinėje sąskaitoje esančios lėšos, pagal jam priklausančią indėlio dalį. Kartu siūloma įtvirtinti pareigą kiekvienam asmeniui, atidarantiems kredito įstaigoje sąskaitą, kurioje bus laikomos tik kitiems asmenims priklausančios lėšos, kredito įstaigai tai nurodyti, taip pat pateikti nuorodą į įstatymą, kuriuo vadovaujantis atidaryta tokia sąskaita. Tokie asmenys kredito įstaigos arba VĮ IID reikalavimu per 5 darbo dienas turėtų pateikti duomenis apie tokioje sąskaitoje laikomas kiekvienam asmeniui priklausančias lėšas.

#### Kompensacijų išmokėjimas

Šiuo metu galiojanti 20 darbo dienų indėlių kompensacijų išmokėjimo terminą per pereinamąjį laikotarpį iki 2024 m. sausio 1 d. siūloma nuosekliai trumpinti iki 7 darbo dienų. Jeigu draudimo išmokos neišmokamos per 7 darbo dienas, tai indėlininko prašymu jam per 5 darbo dienas turėtų būti išmokama minimaliosios mėnesinės algos dydžio turėto indėlio avansinė draudimo išmoka, kuri galėtų patenkinti jo būtiniausius poreikius, kol bus išmokėta visa likusi jam priklausanči išmoka. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad tam tikrais atvejais gali kilti sunkumų nustatant indėlininkui priklausančią draudimo išmokos sumą (pavyzdžiui, kai į indėlininko sąskaitą pervesti pinigai dėl gyvenamojo būsto perleidimo, arba kai indėlis yra depozitinėje sąskaitoje), projekte siūloma nustatyti konkrečius atvejus, kada išmokų išmokėjimas gali būti atidedamas ir kokiam terminui.

Indėlių draudimo direktyvos 8 straipsnio 9 dalis nustato, kad jei per pastaruosius 24 mėnesius nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų ir indėlio vertė yra mažesnė už administracines išlaidas,

<sup>4</sup> „valstybės narės turėtų užtikrinti, kad dėl tam tikrų sandorių atsiradę indėliai arba tam tikros socialinės ar kitos paskirties indėliai atitinkamu laikotarpiu būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma. Valstybės narės turėtų nuspręsti, kokia bus laikina maksimali tokių indėlių draudimo suma; priimdamos šį sprendimą, jos turėtų atsižvelgti į indėlininkų apsaugos svarbą ir gyvenimo sąlygas valstybėse narėse“

kurias IDS patirtų dėl tokio grąžinimo, draudimo išmokos nemokamos. Atsižvelgiant į tai, IIDĮ siūloma įtvirtinti konkrečią sumą, kada draudimo išmoka nebūtų mokama – 10 eurų. Ši suma grindžiama VĮ IID pateikta informacija, pagal kurią vienos draudimo išmokos administravimo kaštų suma sudaro 11,64 eurų. Ši suma apskaičiuota remiantis VĮ IID išlaidų suma per 2012 m. – 2015 m. laikotarpį (t.y. laikotarpį, apimančią 7 kredito įstaigų draudžiamuosius įvykius ir jų tebesitęsiantį administravimą, įvertinant prognozuojamas administravimo išlaidas) ir draudimo išmokų visose 7 bankrutavusiose kredito įstaigose kieki. Konkrečios sumos įrašymas įstatyme padėtų sumažinti administracinę naštą, užtikrintų VĮ IID veiklos efektyvumą.

Indėlių draudimo direktyvos 14 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta nauja taisyklė, pagal kurią kitoje valstybėje narėje kredito įstaigų įsteigtų filialų indėlininkams indėlius buveinės valstybės narės IDS vardu grąžina priimančiosios valstybės narės IDS. Tokia taisyklė siūloma įtvirtinti ir IIDĮ projekte, t.y. numatyti, kad Lietuvos Respublikoje įsteigto banko valstybėje narėje įsteigto filialo indėlininkams draudimo išmokas Indėlių draudimo fondo vardu išmoka valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, indėlių draudimo sistemos administratorius priimančios valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka. VĮ IID pateiks jam duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti, ir atlygins indėlių draudimo išmokų išmokėjimo administravimo išlaidas. Atitinkamai ir valstybės narės jurisdikcijai priklausančio banko Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams indėlių draudimo išmokas valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratoriaus vardu mokės VĮ IID, gavusi iš tos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti.

#### Indėlininkų informavimas

Siekiant, kad indėlininkai būtų geriau informuoti apie jiems taikomą apsaugą, IIDĮ projekto 10 straipsnyje siūloma aiškiai sureglamentuoti informacijos indėlininkams teikimo procedūrą ir formą. Kredito įstaiga, prieš sudarydama sutartį dėl indėlio priėmimo kiekvienam sutartį pasirašančiam klientui privalėtų pateikti šiame įstatyme nustatyto turinio ir draudimo įmonės patvirtintos formos informaciją indėlininkui. Klientas turėtų patvirtinti, kad tokią informaciją gavo. Kredito įstaiga galėtų priimti indėlį tik gavusi kliento patvirtinimą apie informacijos gavimą. Sąskaitų išrašuose kredito įstaiga privalėtų indėlininkui patvirtinti, kad indėlis yra tinkamas drausti ir pateikti nuorodą į informaciją indėlininkui. Informacija indėlininkui turėtų būti pateikta bent kartą per metus. Informacija indėlininkui būtų perduodama indėlių draudimo sistemos dalyvio ir indėlininko sutartu būdu, tačiau jei indėlininkas naudojasi internetine bankininkyste, informacija indėlininkui galėtų būti perduodama elektroninėmis priemonėmis.

#### Finansavimo mechanizmas

Indėlių draudimo direktyvos 10 straipsnis nustato vieningą sistemų finansavimo mechanizmą. Visos valstybės narės įpareigojamos įdiegti taisykles, reglamentuojančias 3 pakopų IDS finansavimo mechanizmą:

- 1) reguliarios (*ex ante*) įmokos;
- 2) jeigu įvykus draudžiamajam įvykiui sukauptų finansinių išteklių nepakanka indėlių draudimo išmokoms išmokėti, kredito įstaigos privalo mokėti specialiąsias (*ex post*) įmokas;
- 3) numatyta galimybė skolintis, jei lėšų, surinktų pagal 1 ir antrą pakopas, nepakanka išmokoms indėlininkams išmokėti.

IDS privalo per 10 metų sukaupti bent 0,8 procento visų IDS dalyvių apdraustųjų indėlių sumos tikslinio lygio fondą. Indėlių draudimo direktyvos 13 straipsnis reikalauja, kad įmokos dydis būtų nustatomas atsižvelgiant į kredito įstaigos veiklos rizikingumą

Šios taisyklės perkeliamos į IIDĮ projekto 12–15 straipsnius. Siūloma nustatyti, kad periodinės (*ex ante*) įmokos būtų mokamos kartą per mėnesį.

Siekiant užtikrinti tinkamą indėlininkų apsaugą, esant reikalui, draudimo išmokas išmokėti greitai ir sklandžiai, siūloma nustatyti, kad Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai iki 2024 m. liepos 3 d. turėtų pasiekti minimalų Indėlių draudimo direktyvos reikalaujamą tikslinį lygį (t. y. 0,8 procento visų IDS dalyvių apdraustųjų indėlių sumos), o per sekančius 4 metus, iki 2028 m. liepos 3 d., - didesnę nacionalinį tikslinį lygį, kuris sudarytų 2 procentus apdraustųjų indėlių sumos. Nacionalinio

tikslinio lygio dydį siūloma nustatyti siekiant užtikrinti indėlininkų pasitikėjimą indėlių draudimo sistema ir išlaikyti finansinį stabilumą, kad indėlininkams neliktų abejonių, jog šis fondas yra pajėgus įvykdyti savo įsipareigojimus. Užtikrinti tinkamą fondo pakankumą svarbu ir dėl draudimo išmokų termino numatomo trumpinimo iki 7 darbo dienų ir pareigos per 5 darbo dienas išmokėti avansines indėlių draudimo išmokas. Pasiekus 0,8 % tikslinį lygį anksčiau, atitinkamai siūloma sutrumpinti ir 2 % nacionalinio tikslinio lygio pasiekimo terminą.

Kiekvienais metais būtų nustatoma visų indėlių draudimo sistemos dalyvių į Indėlių draudimo fondą mokėtina metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma (be kita ko, įvertinant ir esamą finansinę Indėlių draudimo fondo padėtį), kuri būtų paskirstyta kredito įstaigoms, atsižvelgiant į kiekvienos kredito įstaigos veiklos rizikingumą ir joje laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumą. Siekiant teisinio aiškumo įmokas mokėsiantiems subjektams, IIDĮ siūloma nustatyti, kad metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma negali būti didesnė kaip 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos. Indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumas bus nustatomas atsižvelgiant į konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio vykdomo verslo modelį, jo turto kokybę, teisės aktuose įtvirtintus indėlių draudimo sistemos dalyvių veiklos riziką ribojančius normatyvus ir kitus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos riziką apibūdinančius kriterijus. Indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikos įvertinimo metodus ir tvarką, atsižvelgdama į EBI nustatytas gaires<sup>5</sup>, pasikonsultavusi su draudimo įmone, nustatys priežiūros institucija.

Specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos per kalendorinius metus negali viršyti 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių apdraustųjų pagrindinių indėlių. Išimtinėmis aplinkybėmis, priežiūros institucijos pritarimu gali būti nustatomos ir didesnė nei 0,5 procento specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų suma, tačiau tik tuo atveju, jei tai nekeltų pavojaus finansiniam stabilumui. Tam tikrais atvejais priežiūros institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo mokes mokėjimą, jei tokių įmokų mokėjimas keltų pavojų įstaigos likvidumui ar mokumui.

Indėlių draudimo fonde sukaupus nacionalinio tikslinio lygio finansinių išteklių sumą, siūloma nustatyti kad toliau, disciplinos palaikymui, būtų renkamos periodinės (*ex ante*) įmokos, kurių metinė suma būtų 0,05 procento visų kredito įstaigų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos.

## ***II. Įsipareigojimų investuotojams draudimas***

### Apimtis

Atsižvelgiant į tai, kad IIDĮ projekte siūloma indėlių draudimo apsaugą taikyti indėliams visomis valiutomis, analogišką nuostatą siūloma įtvirtinti įsipareigojimų investuotojams draudimo atveju.

### Draudimo apsauga

Siekiant užtikrinti geresnę investuotojų apsaugą, siūloma atsisakyti šiuo metu įtvirtinto įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos sumos apribojimo, kad iki 3 000 eurų draudimo išmoka išmokama 100 procentų, o nuo 3 000 eurų iki 22 000 eurų – tik 90 procentų įsipareigojimų investuotojams. Siūloma nustatyti, kad įsipareigojimų investuotojams draudimo suma yra ne didesnė kaip 22 000 eurų (100 procentų įsipareigojimų investuotojams).

### Kitos nuostatos

IIDĮ 6 straipsnio 5 dalis nustato, kad bankų ir bankų filialų draudimo įmoka nepriklauso nuo jų teikiamų investicinių paslaugų, o pagal 23 straipsnio 2 dalį draudimo išmokos už bankų bei bankų filialų įsipareigojimus investuotojams mokamos iš Indėlių draudimo fondo. Siekiant teisinio aiškumo, siūloma nustatyti, kad kredito įstaigos už indėlių draudimą draudimo įmokas moka į Indėlių draudimo fondą, o už įsipareigojimų investuotojams draudimą – į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą:

<sup>5</sup> 2015 m. gegužės 28 d. EBI gairės, <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1089322/EBA-GL-2015-10+GL+on+methods+for+calculating+contributions+to+DGS.pdf>

IIDĮ siūloma nustatyti, kad bankai ir Centrinė kredito unija, turintys teisę teikti investicines paslaugas, turi dalyvauti Lietuvos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemoje, bei mokėti atitinkamo dydžio įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokas į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą, iš kurio būtų mokamos įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos.

### ***III. Valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ veiklos reglamentavimas***

VĮ IID veiklą siūloma suregulamentuoti atskirame ketvirtajame IIDĮ projekto skirsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad įmonė tinkamai vykdo jai įstatymu priskirtas funkcijas, sėkmingai susidorojo su pastaraisiais metais jai kilusiais iššūkiais išmokėti draudimo išmokas 7 bankrutavusių kredito įstaigų indėlininkams, siūloma iš esmės nekeisti dabartinės VĮ IID valdymo struktūros – siūloma palikti galioti nuostatas, kad VĮ IID organai yra savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija (Finansų ministerija), taryba ir vienasmenis valdymo organas – vadovas. Siekiant teisinio aiškumo ir efektyvios valdymo organų veiklos, IIDĮ projekte siūloma aiškiai išskirti, kokias funkcijas atlieka savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija, ir kokias – taryba (jai siūloma priskirti sisteminio reguliavimo klausimus, tokius kaip draudimo įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo, papildomo draudimo, indėlininkų informavimo tvarkas ir kt.).

Atsižvelgiant į tai, kad VĮ IID teikia jai pagal įstatymą paskirtas viešojo administravimo paslaugas, ji komercine veikla neužsiima, konkurencijoje nedalyvauja, siūloma palikti šiuo metu galiojantį pelno paskirstymo principą – visas VĮ IID pelnas skiriamas į privalomąjį rezervą, o privalomojo rezervo sudarymui, dydžiui ir naudojimui netaikomos Valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos. Privalomasis rezervas galėtų būti panaudojamas tuo atveju, kai fonde, iš kurio mokamos draudimo išmokos, trūksta pinigų. Tačiau, siekiant užtikrinti VĮ IID patikimumą, ir atsižvelgiant į tai, kad IIDĮ projekte siūloma įtvirtinti patikimą Indėlių draudimo fondo finansavimo mechanizmą, siūloma atsisakyti galiojančio IIDĮ nuostatos, kad įmonės kapitalas gali būti naudojamas draudimo išmokoms išmokėti.

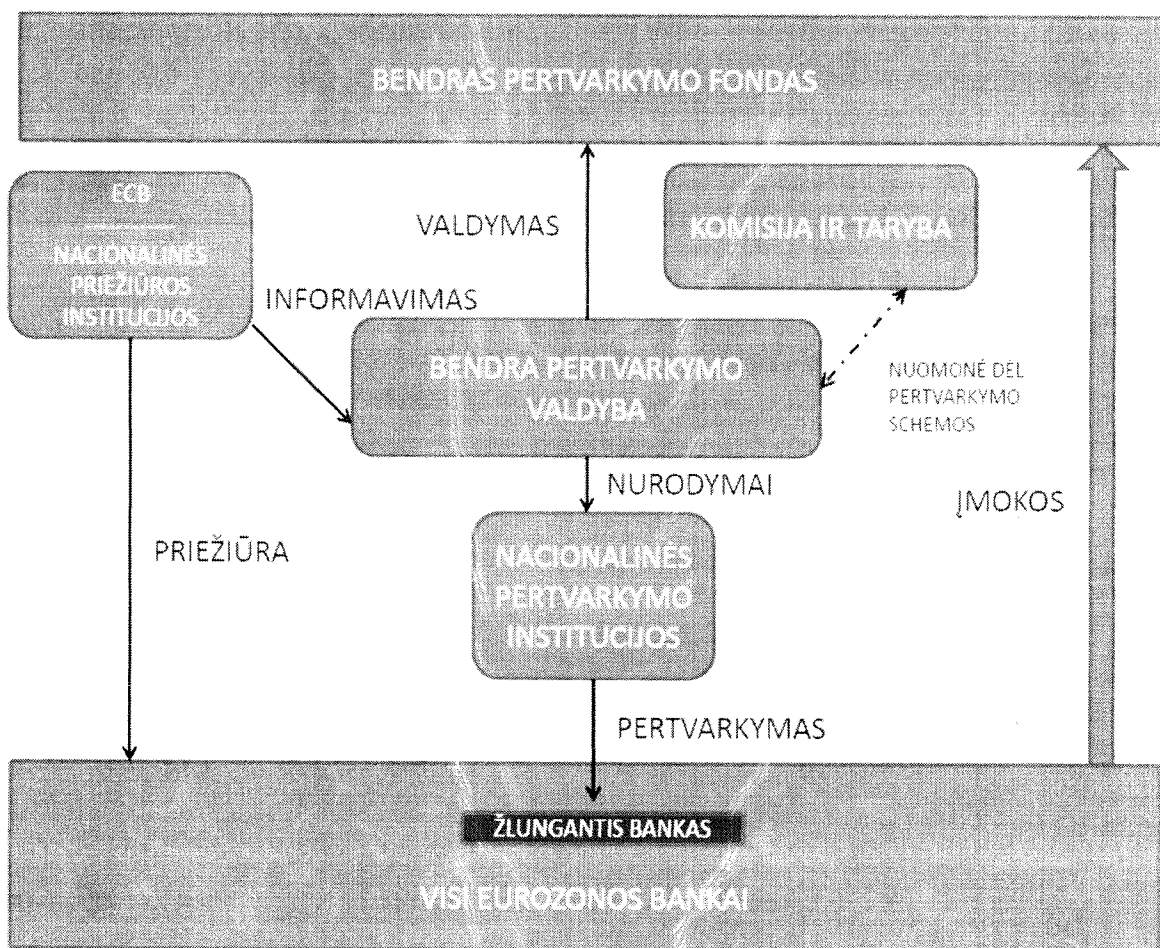
\* \* \*

### **Bendro pertvarkymo reglamentas**

Nuo 2016 m. sausio 1 d. Bankų sąjungai priklausančiose valstybėse (šiuo metu Bankų sąjungai priklauso euro zonos valstybės narės) pilna apimti pradeda veikti Bendras pertvarkymo mechanizmas (*Single resolution mechanism*), kuris yra vienas iš kertinių Bankų sąjungos elementų. Pagrindiniai šio mechanizmo tikslai:

- centralizuotas sprendimų dėl pertvarkymo priėmimas ir nuoseklios pertvarkymo praktikos formavimas visose Bankų sąjungai priklausančiose valstybėse, įskaitant efektyvų veiksmų koordinavimą tarpvalstybinio pertvarkymo atvejais;
- užtikrinimas, kad sprendimai dėl pertvarkymo priimami europiniame lygmenyje, analogiškai kaip ir sprendimai dėl priežiūros (atsižvelgiant į tai, kad euro zonos valstybėse narėse bankų priežiūrą vykdo ECB, tikslinga taip pat ir bankų pertvarkymą vykdyti tame pačiame lygmenyje);
- Bendrame pertvarkymo fonde (toliau – BPF) galės būti sukaupiti žymūs finansiniai ištekliai, todėl mokesčių mokėtojų lėšos bus tinkamiau apsaugotos nei nacionaliniu lygmeniu, kartu bus sukuriama iš esmės lygiavertės veiklos sąlygos visoms euro zonos valstybių narių kredito įstaigoms.

Supaprastinta Bendro pertvarkymo mechanizmo veikimo struktūra:



Taikymo sritis. Bendro pertvarkymo reglamento taikymo sritis iš esmės sutampa su Bendro priežiūros mechanizmo (*Single Supervisory Mechanism*) taikymo sritimi, t.y. Bendro pertvarkymo mechanizmas apims maždaug 6 000 euro zonos valstybėse narėse veikiančių finansų įstaigų.

Struktūra. Bendro pertvarkymo reglamentu įsteigiama nauja agentūra – Bendra pertvarkymo valdyba (toliau – Valdyba). Bendro pertvarkymo mechanizmo struktūra savo esme labai panaši į Bendro priežiūros mechanizmo (*Single supervisory mechanism*) veikimo struktūrą:

- Valdyba tiesiogiai atsakinga už ECB tiesiogiai prižiūrimų įstaigų ir tarpvalstybinių grupių pertvarkymo planavimą ir pertvarkymą;
- Nacionalinės pertvarkymo institucijos (toliau – NPI) atsakingos už kitų įstaigų pertvarkymą, išskyrus atvejus, kai pertvarkymo veiksmams finansuoti reikalinga panaudoti BPF lėšas. Dėl BPF lėšų panaudojimo spręsti gali tik Valdyba;
- Valdyba atsakinga už visos sistemos veikimą, o savo užduotis atlieka glaudžiai bendradarbiaudama su NPI. Valdyba turės nustatyti ir viešai paskelbti bendradarbiavimo mechanizmą, t.y. koku būdu bus skelbiamos gairės ir teikiami nurodymai NPI ir kt. Valdyba vykdys stebėseną ir turės teisę išleisti įspėjimus, jei manys, kad NPI ketinamas priimti sprendimas nesuderinamas su Bendro pertvarkymo reglamentu ar su Valdybos gairėmis.

Valdymas ir sprendimų priėmimas. Valdybą sudaro pirmininkas, 4 nuolatiniai nariai ir atitinkamų NPI atstovai. Pirmininkas ir nuolatiniai nariai skiriami atsižvelgiant į nuopelnus, gebėjimus, bankų ir finansų reikalų išmanymą ir su finansų priežiūra, reguliavimu ir bankų pertvarkymu susijusią patirtį. Šie asmenys atrenkami surengus atvirą atrankos procedūrą, jie negali eiti kitų nacionalinio, ES ar tarptautinio lygmens pareigų. Į pareigas juos paskiria Europos Parlamentą ir Tarybą. Jų kadencija yra 5 metai, įprastai jie negali būti skiriami kitai kadencijai.



Valdybos administravimo ir valdymo struktūrą sudaro plenarinės ir vykdomosios sudėties valdyba. Plenarinėje sudėtyje (kai dalyvauja visų NPI atstovai) Valdyba tvirtina metinę darbo programą; priima Valdybos metinį biudžetą; sprendžia dėl BPF panaudojimo, jei konkrečiam pertvarkymo veiksmui reikalinga BPF parama viršytų 5 mlrd. eurų; teikia gaires, kurių turi būti laikomasi priimant tolesnius pertvarkymo sprendimus, kai BPF panaudojimo suma per paskutinius 12 mėnesių pasiekia 5 mlrd. eurų ribą; priima sprendimą dėl specialiųjų (*ex-post*) įmokų rinkimo ir kt. Prireikus į plenarinius posėdžius gali būti kviečiami dalyvauti stebėtojai, įskaitant EBI atstovą. Vykdomosios sudėties valdybą sudaro pirmininkas, 4 nuolatiniai nariai ir valstybės(-ių), kurioje(-iose) įsisteigęs pertvarkomas subjektas (subjektų grupė), NPI atstovas(-ai). Prireikus Valdyba į posėdžius gali kviešti dalyvauti stebėtojus, įskaitant EBI atstovą. Vykdomosios sudėties valdyba rengia plenarinėje sudėtyje priimtinių sprendimų projektus, tvirtina tiesiogiai jos kompetencijai priskirtų subjektų pertvarkymo planus, priima sprendimus dėl pertvarkymo ir atlieka kitas jai pavestas užduotis. Kiekvienos sudėties balsavimo modalumai detalizuoti Bendro pertvarkymo reglamente.

ECB ir EK atstovai turi teisę dalyvauti Valdybos darbe nuolatinių stebėtojų teisėmis.

#### Pertvarkymas.

Sprendimo dėl pertvarkymo procedūrą sudarys šie pagrindiniai žingsniai:

- 1) Konstatavimas, kad bankas žlunga/gali žlugti (priežiūros institucijos/Valdybos sprendimas);
- 2) Įvertinimas, kad nėra alternatyvių privataus sektoriaus sprendimų (Valdyba/priežiūros institucija);
- 3) Valdybos įvertinimas, kad būtina imtis pertvarkymo viešajam interesui apsaugoti; pertvarkymo schemas, numatant konkrečius pertvarkymo veiksmus, patvirtinimas; schemas perdavimas EK įvertinimui;
- 4) Per 24 val. EK pritaria, arba argumentuotai per 12 val. paprieštarauja pertvarkymo schemei;
- 5) Atsižvelgiant į priežastis, dėl kurių nepritariama schemei, EK gali siūlyti ES Tarybai:
  - nepritarti pertvarkymo schemei, nes ji neatitinka viešojo intereso (ES Taryba turi 12 val. priimti sprendimui, jei ji pritaria EK, priimamas sprendimas įstaigą likviduoti);
  - per 12 val. priimti sprendimą pakeisti iš BPF naudotiną lėšų sumą;
- 6) Per 8 val. Valdyba patikslina pertvarkymo schemą pagal EK/ES Tarybos pasiūlymus.
- 7) Pertvarkymo schema įsigalioja, jei per 24 val. nei EK, nei ES Taryba jai nepaprieštarauja.

Sprendimas turi būti priimamas per 32 val., siekiant užtikrinti, kad visi pagrindiniai sprendimai, reikalingi pertvarkymui, galėtų būti priimi per savaitgalį.

Priimtą pertvarkymo schemą įgyvendina NPI.

Pertvarkymo finansavimas. Pertvarkymo veiksmams finansuoti bus kaupiamas BPF. BPF tikslinis lygis – 1 proc. nuo visų dalyvaujančių valstybių įstaigų apdraustųjų indėlių sumos. Šis tikslinis lygis turės būti pasiektas per 8 metų pereinamąjį laikotarpį (šis laikotarpis gali būti pratęstas 4 metais, jei per pereinamąjį laikotarpį bus panaudota daugiau kaip 0,5 fondo tikslinio lygio). EK vertinimu, po 8 metų SRF turėtų būti sukaupta 55 mlrd. eurų suma. Kasmet bus siekiama surinkti 12,5 proc. tikslinio lygio dydžio įmokas (apie 6,8 mlrd. eurų). Konkrečios įstaigos mokėtina įmokų suma bus apskaičiuojama vadovaujantis Tarybos patvirtinta įmokų apskaičiavimo tvarka<sup>6</sup>, be kita ko, įvertinant ir konkrečios kredito įstaigos rizikingumą. Konkrečios įstaigos mokėtiną įmoką tvirtins Valdyba, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir bendradarbiaudama su NPI, įstaigą apie ją informuos NPI. Pažymėtina, kad įmokų apskaičiavimo tvarka didžiąja dalimi remiasi EK Pertvarkymo direktyvos tikslais patvirtinta įmokų apskaičiavimo metodologija. Tarybos teisės akte taip pat numatyti tam tikri įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo specifiškumai pereinamuoju 8 metų BPF kaupimo laikotarpiu.

Per 2015 m. įstaigų pagal Pertvarkymo direktyvos nuostatas sumokėtos įmokos taip pat bus pervestos į BPF (žr. aiškinamojo rašto nuostatas dėl Susitarimo).

<sup>6</sup> 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/81 kuriuo nustatomos vienodos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 nuostatų dėl ex ante įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą taikymo sąlygos

Pilnas efektyvus Bendro pertvarkymo mechanizmo veikimas bus užtikrintas pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, ir pilnai sukaupus bei sujungus fondą, kuriam nereikėtų jokių laikinų sprendimų.

Valdybos funkcijų finansavimas. Valdyba savo veiklai finansuoti iš Bendrame pertvarkymo mechanizme dalyvaujančių valstybių įstaigų rinks įmokas. Konkreči apskaičiavimo tvarka šiuo metu dar nėra patvirtinta, tačiau EK reglamentu patvirtinta laikina dalinių įmokų pereinamuoju laikotarpiu tvarka<sup>7</sup>. Tikėtina, kad metodologija bus analogiška metodologijai, kurią taiko ECB apskaičiuodama įmokas priežiūros išlaidoms padengti. Planuojama, kad Valdybos išlaidos 2014 – 2015 m. sudarys apie 22 milijonus eurų.

Nors ES tiesiogiai taikomais teisės aktais jau sukurtas išsamus teisinis Bendro pertvarkymo mechanizmo reglamentavimas, tačiau, siekiant užtikrinti tinkamą šio mechanizmo veikimą Lietuvoje, tam, kad neliktų neaiškumų nacionalinės pertvarkymo institucijos (Lietuvos banko) ir atitinkamų įstaigų atžvilgiu, tikslinga minimaliai patikslinti tam tikras nacionalinių teisės aktų nuostatas:

- Nustatoma, kad Finansinio tvarumo įstatymo nuostatos taikomos atsižvelgiant į Bendro pertvarkymo reglamento nuostatas;
- Apibrėžiama, kad pertvarkymo institucija yra Lietuvos bankas arba Valdyba, atitinkamai pagal Bendro pertvarkymo reglamente nustatytą funkcijų paskirstymą;
- Aiškiai įvardijant tam tikras pertvarkymo institucijos pareigas (pvz. informacijos teikimo ir bendradarbiavimo);
- Patikslinant nuostatas, susijusias su įmokų į Pertvarkymo fondą mokėjimu nuo 2016 m. sausio 1 d.

### Susitarimas

Siūlomas ratifikuoti Susitarimas yra integrali Bankų sąjungos Bendro pertvarkymo mechanizmo dalis. Susitarimas papildo Bendro pertvarkymo reglamentą, taip pat yra susijęs su Pertvarkymo direktyva.

Susitarimas numato Susitariančių šalių įsipareigojimą nacionaliniu lygiu surinktas įmokas pervesti į BPF, įskaitant tas įmokas, kurios bus surinktos pagal Pertvarkymo direktyvą įgyvendinančius teisės aktus. Susitarimas taip pat nustato procedūrinius BPF lėšų surinkimo ir administravimo principus pereinamuoju, ne ilgesniu nei 8 metai (tam tikromis aplinkybėmis šis terminas gali būti prailgintas dar iki 4 metų), laikotarpiu, iki kol BPF pasieks tikslinį Bendro pertvarkymo reglamente nustatytą dydį. Šie procedūriniai aspektai apima nacionalinių skyrių (angl. *national compartments*), į kuriuos Susitariančios šalys minėtu pereinamuoju laikotarpiu perves įmokas, įsteigimą, bei palaiptinį šių skyrių sujungimą (angl. *mutualisation*) į vieną BPF. Susitarimo nuostatos apima ir sąlygiškumą (angl. *conditionality*), kuriuo remiantis BPF tarpusavio pagrindu naudojamosi – toks sąlygiškumas grindžiamas bendrųjų pertvarkymo principų ir taisyklių, nustatytų Bendro pertvarkymo reglamente ir Pertvarkymo direktyvoje, laikymusi, iš kurių svarbiausias yra, kad pirmiausia nuostolius patiria pertvarkomos įstaigos akcininkai, po kurių nuostolius patiria kreditoriai pagal atitinkamą reikalavimų tenkinimo eiliškumą. Detalesnę informaciją apie Susitarimą pateikiama atskirame aiškinamajame rašte.

### **5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.**

Trumpuoju laikotarpiu išaugs finansų įstaigų prisitaikymo prie naujosios sistemos kaštai. Tačiau ilguoju laikotarpiu nauda dėl finansų sektoriaus stabilumo sustiprinimo ir išaugusio pasitikėjimo finansų rinka, taip pat dėl sumažėjusių finansų įstaigų įmokų į fondus nusvers patiriamus kaštus, užtikrins, kad nebūtų trikdoma verslo aplinka ir jos plėtra, taip pat turės teigiamą poveikį socialinei aplinkai dėl mokesčių mokėtojų lėšų panaudojimo tikybės minimizavimo (detaliau – žr. 7 dalį).

<sup>7</sup> 2014 m. spalio 8 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1310/2014 dėl laikinos įnašų dalinių įmokų, skirtų Bendros pertvarkymo valdybos administracinėms išlaidoms padengti pereinamuoju laikotarpiu, sistemos



## **6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.**

Priimti įstatymų projektai neigiamos įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

## **7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.**

Atsižvelgiant į tai, kad sistemos tikslai yra harmonizuoti ir veiksmingiau vykdyti finansų įstaigų (bankų bei didelių investicinių įmonių) problemų prevenciją, o problemų atsiradimo atvejais – efektyviau ir taupiau jas spręsti, neperkeliant šio proceso finansinės naštos mokesčių mokėtojams, išvengiant panikos ir destabilizacijos finansų sektoriuje bei apsaugant mažmeninės bankininkystės vartotojų interesus, šios sistemos įgyvendinimas sustiprins finansų sektoriaus stabilumą, padidins verslo ir mažmeninių vartotojų pasitikėjimą finansų įstaigomis, gerins investicinę aplinką. Patikimai veikiantis ir efektyviai prižiūrimas finansų sektorius galės reikšmingiau prisidėti prie realiosios ekonomikos finansavimo ir bendros šalies ekonominės plėtros. Nors trumpuoju laikotarpiu bankams ir investiciniams įmonėms išaugs administraciniai kaštai, tačiau bendra pertvarkymo sistemos nauda ekonominei gerovei dėl mažesnės sisteminės krizės tikimybės ilguoju laikotarpiu, tikėtina, gerokai viršys galimas sąnaudas.

Preliminariu vertinimu, sumažės šiuo metu kredito įstaigoms tenkanti finansinė našta. Ženklus indėlių draudimo įmokų sumažėjimas dėl pasikeitusios įmokų skaičiavimo tvarkos nulems bendrą finansinės naštos sumažėjimą netgi įvertinus papildomai mokėtinas įmokas į Pertvarkymo fondą. Už 2015 m. į Pertvarkymo fondą mokėtina metinių įmokų suma turėtų sudaryti iki 9 mln. eurų, įmokos į Indėlių draudimo fondą, įvertinus esamą šio fondo finansinę padėtį, sumažėtų bent trečdaliu.

Tikėtina, kad Lietuvos kredito įstaigų įmokos į BPF, lyginant su įmokomis į nacionalinį pertvarkymo fondą, mažės dėl skaičiavimui naudojamos skirtingos palyginamosios bazės<sup>8</sup> (kitų valstybių bankų apdraustųjų indėlių dalis jų bendruose išipareigojimuose yra santykinai didesnė).

Rizika pagrįstų įmokų nustatymas skatins kredito įstaigas rinktis mažesnės rizikos veiklos modelius, kas savo ruožtu prisidės prie stabilios ir patikimos jų veiklos.

## **8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.**

Priėmus įstatymų projektus, kitų galiojančių teisės aktų nereikės pakeisti ar panaikinti.

## **9. Ar įstatymo projektai parengti laikantis LR valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.**

Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo ir Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų, atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymų projektų sąvokos ir jų apibrėžtys įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

## **10. Ar įstatymo projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.**

Įstatymų projektai neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams.

## **11. Jeigu įstatymams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, - kas ir kada juos turėtų priimti.**

Teikiamiems įstatymų projektams įgyvendinti bus parengti ir priimti Lietuvos banko teisės aktai ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas.

Įgyvendinant įstatymų projektus, VĮ IID taryba turės peržiūrėti ir, esant reikalui, pakeisti jos patvirtintus IIDĮ įgyvendinamuosius teisės aktus.

<sup>8</sup> Įmokų apskaičiavimas bus vykdomas pagal analogišką metodiką, tačiau įmokų į nacionalinį fondą apskaičiavimo atveju kredito įstaigos įmokų bazė (išipareigojimai, neįskaitant nuosavų lėšų ir apdraustųjų indėlių) bus lyginama su Lietuvos kredito įstaigų sumine baze, o įmokų į bendrą pertvarkymo fondą atveju – su visos Bankų sąjungos kredito įstaigų sumine baze.

**12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).**

Įstatymų įgyvendinimas papildomų išlaidų iš valstybės, savivaldybių biudžetų ar kitų valstybės fondų nepareikalaus.

**13. Įstatymų projektams rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.**

Įstatymų projektai buvo rengiami kartu su Lietuvos banko ir VĮ IID specialistais.

**14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną Eurovoc.**

„pertvarkymas“, „gaivinimas“, „pertvarkymo priemonės“, „gelbėjimas privačiomis lėšomis“, „kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas“, „indėliai“, „indėlių draudimas“.

**15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai**

Nėra

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras



2015. 9. 01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393 PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 nauja redakcija**

Pakeisti Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą Nr. XI-393 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIO TVARUMO  
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS  
BENDROSIOS NUOSTATOS**

**1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis**

1. Šio įstatymo tikslas – reglamentuoti patikimą finansų sektoriaus gaivinimo ir pertvarkymo veikimą, siekiant vykdyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų nemokumo prevenciją, o jeigu šie subjektai tampa nemokūs, – sumažinti neigiamas pasekmes išsaugant sistemškai svarbias jų funkcijas ir apsaugant visuomenės interesus.

2. Šis įstatymas taikomas šiems finansų sektoriaus subjektams:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigtiems bankams;

2) Centrinei kredito unijai;

3) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų maklerio įmonėms, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas;

4) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrios veiklos kontroliuojančiosioms bendrovėms;

5) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų įmonėms, kurios yra šios dalies 1–4 punktuose nurodytų subjektų patronuojamosios įmonės ir kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 6–17 straipsnius;

6) kredito įstaigų ir finansų maklerio įmonių, įsteigtų trečiosiose ne Europos ekonominės erdvės valstybėse (toliau – trečiosios valstybės), filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje.

3. Šiame įstatyme reglamentuojamiems santykiams kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

4. Šiuo įstatymu įgyvendinami įstatymo priede nurodyti Europos Sąjungos teisės aktai.

5. Šio įstatymo nuostatos taikomos atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas.

**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos**

1. **Akcininkai** – akcininkai, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatyme, arba kitų nuosavybės priemonių savininkai.

2. **Ankstyvosios intervencijos priemonės** – Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje, Lietuvos Respublikos Centrinės kredito unijos įstatymo 53 straipsnio 3 dalyje, Finansinių priemonių rinkų įstatymo 81 straipsnio 10 dalyje nurodyti priežiūros institucijos veiksmai.

3. **Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė** (toliau – ES patronuojančioji įmonė) – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 29, 31 arba 33 punkte nurodytas subjektas.

4. **Europos Sąjungos valstybės pagalbos sistema** – sistema, nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107, 108 bei 109 straipsniais ir Europos Sąjungos (toliau – ES) teisės aktais, įskaitant gaires, komunikatus ir pranešimus, priimtais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 4 dalį arba 109 straipsnį.

5. **Finansinės grupės pertvarkymo institucija** (toliau – grupės pertvarkymo institucija) – finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje (toliau – valstybė narė), kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą.

6. **Finansinės sutartys** – sutartys ar susitarimai dėl vertybinio popieriaus, vertybinių popierių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo, skolinimo, pasirinkimo, atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo, biržos prekės, biržos prekių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo, skolinimo, numatant prekę pateikti ateityje, pasirinkimo, atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo; apsikeitimo ir pasirinkimo sandoriai, susiję su palūkanų normomis, neatidėliotinais ar kitais užsienio valiutos susitarimais, valiuta, nuosavybės vertybinių popierių indeksu arba nuosavybės vertybiniais popieriais, skolos vertybinių popierių indeksu arba skolos vertybiniais popieriais, biržos prekių indeksais arba biržos prekėmis, oro sąlygomis, išmetamaisiais teršalais, infliacija; apsikeitimo gražomis, kredito maržų arba kredito apsikeitimo sandoriai; kiti į pirmiau nurodytus apsikeitimo ar pasirinkimo sandorius panašūs susitarimai, kurie reguliariai sudaromi apsikeitimo sandorių arba išvestinių finansinių priemonių rinkose; tarpbankinio skolinimosi susitarimai, kai skolinimosi terminas yra ne ilgesnis nei trys mėnesiai; pagrindiniai susitarimai, susiję su pirmiau nurodytomis sutartimis arba susitarimais.

7. **Finansų įmonė** – finansų įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, išskyrus finansų maklerio įmones.

8. **Finansų sektoriaus subjekto pertvarkymas** (toliau – pertvarkymas) – pertvarkymo priemonių taikymas ir kitų šiame įstatyme nustatytų finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiksmų atlikimas, siekiant įgyvendinti sprendime dėl pertvarkymo nustatytus tikslus ir atkurti ilgalaikį pertvarkomo finansų sektoriaus subjekto gyvybingumą.

9. **Finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija** (toliau – pertvarkymo institucija) – Lietuvos bankas arba Bendra pertvarkymo valdyba, atitinkamai pagal Reglamente (ES) Nr. 806/2014 nustatytą funkcijų paskirstymą.

10. **Ypač svarbos funkcijos** – veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos finansų įstaigos arba finansinės grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos sutriktų ypač svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą.

11. **Krizių prevencijos priemonė** – šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalyje nustatyti priežiūros institucijos veiksmai, šio įstatymo 22–24 straipsniuose nustatyti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiksmai, skirti trūkumams ar kliūtims, trukdantiems finansų sektoriaus subjekto atsigavimui ar pertvarkymui, pašalinti, ankstyvosios intervencijos priemonės taikymas, laikinojo administratoriaus paskyrimas arba kapitalo priemonių nurašymas ar konvertavimas, vadovaujantis šio įstatymo III skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka.

12. **Krizių valdymo priemonė** – finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksmai, specialiojo valdytojo paskyrimas ar asmens, nurodyto šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalyje, paskyrimas.

13. **Nuosavybės priemonės** – akcijos, finansinės priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybės teisė arba kurias galima konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, arba kurios suteikia teisę jų įsigyti.

14. **Pagrindinės verslo dalys** – verslo dalys, įskaitant susijusias paslaugas, kurios yra reikšmingi finansų įstaigos arba finansinės grupės, kuriai ji priklauso, pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltiniai.

15. **Patronuojamoji įstaiga Europos Sąjungoje** (toliau – patronuojamoji įstaiga ES) – trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės valstybėje narėje įsteigta patronuojamoji kredito įstaiga arba patronuojamoji finansų maklerio įmonė.

16. **Pertvarkymo fondas** – fondas, kuriame kaupiamos lėšos finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksams finansuoti.

17. **Pertvarkomas finansų sektoriaus subjektas** (toliau – pertvarkomas subjektas) – bankas, Centrinė kredito unija, finansų maklerio įmonė, finansų įmonė, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, kuriems taikomos pertvarkymo priemonės.

18. **Pirmenybinė kreditorių reikalavimų eilė** – kreditorių reikalavimų eilė, nurodyta Bankų įstatymo 87 straipsnio 1–4 dalyse, Centrinės kredito unijos įstatymo 71 straipsnio 1–4 dalyse arba Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 35 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

19. **Užskaitos susitarimas** – susitarimas, pagal kurį keletas reikalavimų ar įsipareigojimų gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus priverstinio vykdymo įvykiui šalių pareigos būtų paankstintos taip, kad būtų vykdomos nedelsiant arba nutraukiamos ir konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu.

20. **Vyresnioji finansų įstaigos vadovybė** (toliau – vyresnioji vadovybė) – fiziniai asmenys, atliekantys vykdomąsias funkcijas finansų įstaigoje ir atsakingi bei atskaitingi valdymo organui už kasdienį finansų įstaigos valdymą.

21. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Bankų įstatyme, Reglamente (ES) Nr. 575/2013, Reglamente (ES) Nr. 806/2014 ir 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL 2012 L 201, p. 1).

## **II SKYRIUS PASIRENGIMAS**

### **PIRMASIS SKIRSNIS SUPAPRASTINTI REIKALAVIMAI**

#### **3 straipsnis. Supaprastinti reikalavimai tam tikroms įstaigoms**

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos vertina, ar įstaigos – banko, Centrinės kredito unijos ar finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau bet kuri (-is) iš jų atskirai ar visi kartu – įstaiga), žlugimas ar bankrotas, (ne)sukeltų sunkių pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms ir ekonomikai, atsižvelgdamos į įstaigos:

- 1) veiklos pobūdį;
- 2) veiklos apimtis ir jos kompleksiskumą;
- 3) nuosavybės priemonių paketo struktūrą;
- 4) riziką;
- 5) teisinę formą;
- 6) dydį ir teisinį statusą;

7) sąsajas su kitoms įstaigomis ir bendra finansų sistema;  
8) teikiamas investicines paslaugas ar vykdomą investicinę veiklą;  
9) narystę institucinėje užtikrinimo sistemoje, atitinkančioje Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus (toliau – institucinė užtikrinimo sistema), ar kitoje analogiškoje sistemoje.

2. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, įvertinusios, kad įstaigos žlugimas ar bankrotas, nesukeltų sunkių pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms ir ekonomikai, turi teisę tokiai įstaigai nustatyti supaprastintus reikalavimus dėl:

1) įstaigos gaivinimo plano (toliau – gaivinimo planas) ir įstaigos pertvarkymo plano (toliau – pertvarkymo planas) turinio;

2) terminų, iki kurių turi būti parengti pirmieji ir vėlesni gaivinimo ir pertvarkymo planai, šių planų atnaujinimo dažnumo;

3) šio įstatymo 15 straipsnyje reikalaujamos pateikti informacijos;

4) šio įstatymo 20 ir 21 straipsniuose nurodyto sėkmingo pertvarkymo vertinimo kriterijų ir reikalavimų.

3. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, sprendamos dėl supaprastintų reikalavimų nustatymo, pasikonsultuoja su už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos sprendime dėl supaprastintų reikalavimų nustatymo įvertina už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingos institucijos išvadą.

4. Priežiūros ar pertvarkymo institucija, nustačiusi, kad netenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, bet kuriuo metu motyvuotu sprendimu turi teisę pareikalausti, kad įstaiga, kuriai nustatyti supaprastinti reikalavimai, laikytųsi bendrų šio įstatymo reikalavimų.

5. Šio straipsnio nuostatų taikymas neriboja priežiūros ir pertvarkymo institucijų teisės taikyti krizių prevencijos ar krizių valdymo priemonių.

6. Priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija pagal šio įstatymo 2 ir 3 skirsniuose nustatytą kompetenciją turi teisę:

1) netaikyti šio skyriaus antrojo ir trečiojo skirsnių reikalavimų įstaigai, kuri yra su centrine įstaiga susijusi įstaiga ir kuriai vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsniu, visiškai ar iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai;

2) netaikyti šio skyriaus antrojo skirsnio reikalavimų įstaigai, kuri yra institucinės užtikrinimo sistemos narė.

7. Jeigu priežiūros arba pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 6 dalyje nurodyta teise, tuomet:

1) šio skyriaus antrojo ir trečiojo skirsnių reikalavimai centrinei įstaigai ir su ja susijusiai įstaigai taikomi konsoliduotai, laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio nuostatų;

2) šio skyriaus antrojo skirsnio reikalavimai taikomi institucinei užtikrinimo sistemai, bendradarbiaujant su kiekvienu institucinės užtikrinimo sistemos nariu, kuriam tokie reikalavimai netaikomi.

8. Šio įstatymo 2 ir 3 skirsnių nuostatos, taikomos finansinei grupei, taip pat taikomos ir šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nurodytoms centrinei įstaigai ir su ja susijusioms įstaigoms, o nuostatos, taikomos patronuojančiosioms įmonėms ar patronuojančiosioms įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, taikomos ir centrinei įstaigai.

9. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 2 dalies taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

10. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

## **ANTRASIS SKIRSNIS GAIVINIMO PLANAVIMAS**

### **4 straipsnis. Gaivinimo plano rengimas ir atnaujinimas**

1. Įstaiga, kuri nepriklauso finansinei grupei, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, taip pat įstaiga, kuriai, vadovaujantis 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL 2013 L 287, p. 63) (toliau – Reglamentas (ES) 1024/2013), 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri užima reikšmingą finansų sistemos dalį turi parengti ir priežiūros institucijai pateikti įstaigos valdymo organo patvirtintą gaivinimo planą, atitinkantį šio įstatymo 5 straipsnyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus. Laikoma, kad įstaiga užima reikšmingą finansų sistemos dalį, jeigu tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

- 1) įstaigos turtas viršija 30 000 000 000 eurų arba
- 2) įstaigos turtas yra didesnis nei 20 procentų šalies bendrojo vidaus produkto, išskyrus atvejus, kai tokios įstaigos turtas nesiekia 5 000 000 000 eurų.

2. Įstaiga gaivinimo planą turi atnaujinti ir pateikti priežiūros institucijai kartą per metus arba pasikeitus jos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina planą keisti.

3. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad įstaiga gaivinimo planą atnaujintų dažniau negu kartą per metus. Toks reikalavimas turi būti pagrįstas ir motyvuotas.

4. Priežiūros institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su įstaiga, kuriai, vadovaujantis Reglamentas (ES) 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri užima reikšmingą finansų sistemos dalį, taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

## **5 straipsnis. Gaivinimo plano turinys**

1. Gaivinimo plane turi būti numatytos priemonės, kurių įstaiga turi imtis, kad atkurtų savo finansinę būklę, šiai žymiai pablogėjus.

2. Gaivinimo plane taip pat turi būti:

- 1) pateiktas įvairių galimų priemonių ir jų panaudojimo skirtingomis aplinkybėmis aprašymas, užtikrinant, kad gaivinimo veiksmai būtų atlikti laiku;

- 2) nurodyta, kokiomis aplinkybėmis įstaiga galėtų kreiptis į centrinį banką dėl centrinio banko priemonių panaudojimo, ir nurodytas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas;

- 3) įvertintos priemonės, kurias reikėtų įgyvendinti susidarius makroekonomiškai ir finansiškai nepalankiems scenarijams, įskaitant finansų sistemos masto įvykius ir susidariusias nepalankias sąlygas atskiriems juridiniams asmenims, kitoms organizacijoms ar jų padaliniais (toliau kartu – juridiniai asmenys) bei jų grupėms;

- 4) nurodyta, kokias priemones ir koku būdu įstaiga ketina įgyvendinti, kai bus tenkinamos Bankų įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje, Centrinės kredito unijos įstatymo 53 straipsnio 3 dalyje arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo 81 straipsnio 10 dalyje nurodytos sąlygos (toliau – ankstyvosios intervencijos sąlygos).

3. Gaivinimo plane neturi būti numatoma galimybė pasinaudoti valstybės pagalba, kaip ji apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje, arba bet kokia kita viršvalstybinio lygmens viešąja finansine parama, kuri jei būtų teikiama nacionaliniu lygmeniu, būtų laikoma valstybės pagalba (toliau kartu – valstybės pagalba).

4. Įstaiga, rengdama gaivinimo planą, taip pat turi vadovautis taikytinais ES teisės aktais ir priežiūros institucijos patvirtintais teisės aktais.

## **6 straipsnis. Gaivinimo plano rodikliai**

1. Įstaiga gaivinimo plane turi numatyti rodiklius ir apibrėžti jų lygius, kuriuos pasiekus, gali būti taikomos plane numatytos priemonės. Priežiūros institucija arba, kai taikoma, priežiūros institucija kartu su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, atlikdamos gaivinimo planų vertinimą pagal šio įstatymo 7 straipsnį arba 10 ir 11 straipsnius, taip pat įvertina šių rodiklių tinkamumą.

2. Gaivinimo plane numatyti rodikliai gali būti kokybiniai ir (arba) kiekybiniai, susiję su įstaigos finansine būkle. Įstaigos turi nusistatyti atitinkamą reguliarios rodiklių stebėsenos tvarką ir įdiegti rodiklių stebėsenos priemones.

3. Įstaiga įstaigos valdymo organo sprendimu gaivinimo plane:

1) numatytas priemones gali taikyti ir tais atvejais, kai atitinkamas rodiklis dar nebuvo pasiektas, arba

2) numatytų priemonių gali netaikyti, kai tokios priemonės, įvertinus esamas aplinkybes, nebūtų tinkamos.

4. Įstaiga nedelsdama praneša priežiūros institucijai apie įstaigos valdymo organo sprendimą dėl gaivinimo plane numatytų priemonių (ne)taikymo šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais.

5. Nustatant šiame straipsnyje nurodytus rodiklius, taip pat turi būti vadovaujamas taikytiniais ES teisės aktais ir priežiūros institucijos patvirtintais teisės aktais.

### **7 straipsnis. Gaivinimo plano vertinimas**

1. Priežiūros institucija per šešis mėnesius nuo gaivinimo plano gavimo dienos, pasikonsultavusi su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, kuriose yra įsteigti svarbūs įstaigos filialai, kiek tai susiję su atitinkamu filialu, peržiūri gaivinimo planą ir įvertina, ar jis atitinka šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šiuos kriterijus:

1) pagrįstai tikėtina, kad, įgyvendinus gaivinimo plane numatytas priemones, bus išlaikytas arba atkurtas įstaigos gyvybingumas ir finansinė būklė, kartu įvertinant parengiamąsias priemones, kurių įstaiga ėmėsi ar suplanavo imtis;

2) pagrįstai tikėtina, kad gaivinimo planas ir gaivinimo plane numatytos priemonės bus greitai ir veiksmingai įgyvendinti esant finansiškai nepalankiausioms sąlygoms, kiek įmanoma išvengiant didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, taip pat tais atvejais, kai kitos įstaigos gaivinimo planus turėtų įgyvendinti tuo pačiu metu.

2. Priežiūros institucija, vertindama pateiktą gaivinimo planą, turi įvertinti įstaigos kapitalą ir finansavimo struktūrą, atsižvelgdama į įstaigos organizacinės struktūros sudėtingumo lygį ir į įstaigos rizikos pobūdį.

3. Priežiūros institucija gaivinimo planą ir vėlesnius jo atnaujinimus turi pateikti pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija turi išnagrinėti gaivinimo planą, siekdama nustatyti, ar jame numatytos priemonės galėtų sudaryti neigiamą poveikį įstaigos pertvarkymui, ir pateikti rekomendacijas priežiūros institucijai dėl gaivinimo plano tikslinimo.

4. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad gaivinimo plane yra esminių trūkumų ar esminių jo įgyvendinimo kliūčių, apie tai turi informuoti įstaigą ir paprašyti pateikti paaiškinimus dėl nustatytų trūkumų. Jeigu įstaiga per 7 dienas nuo priežiūros institucijos pranešimo gavimo dienos nepateikia paaiškinimų arba pateikti paaiškinimai yra nepakankami, priežiūros institucijos nurodymu ji per 2 mėnesius nuo tokio nurodymo gavimo dienos turi pateikti patikslintą gaivinimo planą, kuriame būtų nurodyta, kaip sprendžiami priežiūros institucijos nustatyti trūkumai. Priežiūros institucija gali pratęsti šioje dalyje nustatytą 2 mėnesių terminą 1 mėnesiui.

5. Priežiūros institucija, įvertinusi patikslintą gaivinimo planą ir nustačiusi, kad nustatyti trūkumai nebuvo tinkamai pašalinti, turi teisę nurodyti įstaigai, kokius konkrečius gaivinimo plano pakeitimus reikia atlikti.

6. Jei įstaiga nepateikia patikslinto gaivinimo plano nustatytu terminu arba jei priežiūros institucija nustato, kad patikslintame gaivinimo plane trūkumai nebuvo tinkamai pašalinti ir jų tinkamai pašalinti neįmanoma davus nurodymą dėl konkrečių gaivinimo plano pakeitimų pagal šio straipsnio 5 dalį, įstaiga per priežiūros institucijos nustatytą protingą terminą turi nurodyti, kokius veiklos pakeitimus ji gali atlikti, kad būtų pašalinti su gaivinimo plano įgyvendinimu susiję trūkumai.

7. Jeigu įstaiga per priežiūros institucijos nustatytą terminą nenurodo veiklos pakeitimų, kuriuos galėtų atlikti, arba jei priežiūros institucijos vertinimu, atlikus įstaigos pasiūlytus veiklos pakeitimus nustatyti trūkumai nebūtų tinkamai pašalinti, priežiūros institucija raštu duoda įstaigai vieną ar daugiau privalomų vykdyti nurodymų:



- 1) sumažinti įstaigos rizikos pobūdį, įskaitant su likvidumu susijusią riziką;
- 2) laiku įgyvendinti rekapitalizavimo priemones;
- 3) peržiūrėti įstaigos strategiją ir struktūrą;
- 4) pakeisti finansavimo strategiją siekiant padidinti pagrindinių verslo dalių ir ypač svarbių funkcijų atsparumą;
- 5) pakeisti įstaigos valdymo struktūrą;
- 6) vykdyti kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose finansų rinką, nustatytus privalomus nurodymus.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nurodytas priežiūros institucijos sprendimas dėl konkrečių privalomų vykdyti nurodymų davimo turi būti pagrįstas ir proporcingas, įvertinus nustatytų trūkumų sunkumą ir pasirinktų privalomų vykdyti nurodymų įtaką įstaigos veiklai.

9. Priežiūros institucija, vertindama gaivinimo planą, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

### **8 straipsnis. Grupės gaivinimo planas**

1. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė turi parengti finansinės grupės, kuriai ji vadovauja, gaivinimo planą (toliau – grupės gaivinimo planas) ir valdymo organui patvirtinus pateikti jį priežiūros institucijai, atliekančiai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą.

2. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė grupės gaivinimo planą turi atnaujinti ir pateikti priežiūros institucijai kartą per metus arba pasikeitus finansinės grupės teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį grupės gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti.

3. Priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, laikydamosi šiame įstatyme nustatytų informacijos apsaugos reikalavimų, grupės gaivinimo planą turi perduoti:

- 1) Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytoms atitinkamoms priežiūros institucijoms;
- 2) kitų ES valstybių narių, kuriose yra įsteigti Lietuvos Respublikoje licencijuotos įstaigos svarbūs filialai, kiek tai susiję su filialu, priežiūros institucijoms;
- 3) grupės pertvarkymo institucijai ir
- 4) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms.

4. Priežiūros institucija, laikydamosi šio įstatymo 10 ir 11 straipsnių reikalavimų, juose nurodytais atvejais ir nustatyta tvarka, turi teisę reikalauti, kad Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojamoji įmonė parengtų individualų gaivinimo planą, kuris atitiktų šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

### **9 straipsnis. Grupės gaivinimo plano turinys**

1. Grupės gaivinimo plane turi būti numatytos priemonės, kurias gali būti reikalaujama įgyvendinti ES patronuojančiosios įmonės ir kiekvienos atskiros patronuojamosios įmonės lygiu, ir kurios užtikrintų visos finansinės grupės ar bet kurios tos grupės įstaigos stabilizavimą nepalankiausiomis sąlygomis, sudarytų sąlygas įvertinti ir pašalinti susidariusių sunkumų priežastis ir atkurti finansinės grupės ar konkrečios įstaigos finansinę būklę, kartu atsižvelgiant į kitų finansinės grupės subjektų finansinę būklę.

2. Grupės gaivinimo plane, be šio įstatymo 5 straipsnyje nurodytos informacijos, taip pat turi būti:

- 1) numatoma, kaip užtikrinti priemonių, kurių turi būti imamasi ES patronuojančiosios įmonės ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytų subjektų lygiu, taip pat priemonių, kurių turi būti imamasi patronuojamųjų įmonių ir svarbių filialų lygiu, koordinavimą ir nuoseklumą;
- 2) vertinant makroekonomiškai ir finansiškai nepalankius scenarijus, nurodoma, ar yra kliūčių įgyvendinti gaivinimo priemones finansinėje grupėje ir į planą įtrauktų subjektų lygmeniu ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavų lėšų perkėlimui ar turto ir įsipareigojimų išpirkimui finansinėje grupėje;

3) jei taikoma, nurodomos finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos priemonės, patvirtintos pagal šio įstatymo šeštojo skirsnio nuostatas sudarytame susitarime dėl finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos.

#### **10 straipsnis. Grupės gaivinimo plano vertinimas, kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka priežiūros institucija**

1. Kai priežiūros institucija atlieka finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ji kartu su kitose valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis, pasikonsultavusi su Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytomis priežiūros institucijomis ir su Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įstaigos kitose valstybėse narėse įsteigtų svarbių filialų, kiek tai susiję su atitinkamu filialu, priežiūros institucijomis, peržiūri grupės gaivinimo planą ir įvertina, ar jis atitinka šiame įstatyme nustatytus kriterijus ir reikalavimus. Vertinant grupės gaivinimo planą taip pat turi būti atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia finansinė grupė.

2. Priežiūros institucija siekia bendro su kitose ES valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis sprendimo dėl:

1) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;

2) to, ar turi būti parengtas individualus kiekvienos finansinei grupei priklausančios įstaigos gaivinimo planas, ir

3) šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo.

3. Priežiūros institucija siekia, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodytas bendras sprendimas dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei būtų priimtas per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija perdavė grupės gaivinimo planą šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms institucijoms. Jei bendro sprendimo nepavyksta pasiekti per nurodytą laiką, priežiūros institucija, priima sprendimą dėl šių klausimų, atsižvelgusi į kitų valstybių narių priežiūros institucijų per keturių mėnesių laikotarpį pateiktas nuomones. Jei per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų institucijų kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB, (OL 2010 L 331, p. 12) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010) 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms priimti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano vertinimo ar dėl šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei, priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

4. Priežiūros institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę ir kitas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priežiūros institucijas apie pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis priimtą sprendimą, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą.

5. Bendras sprendimas, kuriam pritarė visos priežiūros institucijos, arba, jei tokio sprendimo nėra, bendras sprendimas, kuriam pritarė dalis patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijų, kitos valstybės narės patronuojamosios įmonės priežiūros institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3

punktų taikymo tų priežiūros institucijų jurisdikcijai priklausančioms patronuojamosioms įmonėms yra privalomas priežiūros institucijai.

6. Priežiūros institucija, vertindama grupės gaivinimo planą, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

### **11 straipsnis. Grupės gaivinimo plano vertinimas, kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija**

1. Kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, priežiūros institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas dėl grupės gaivinimo plano, kurį parengė kitoje valstybėje narėje licencijuota ES patronuojančioji įmonė, turinti Lietuvos Respublikoje licencijuotą vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių, peržiūrėjimo ir vertinimo.

2. Priežiūros institucija siekia bendro su kitų valstybių narių jurisdikcijai priklausančių patronuojamųjų įmonių ir kitoje valstybėje narėje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės priežiūros institucijomis sprendimo dėl:

1) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;

2) to, ar turi būti parengtas individualus kiekvienos Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinei grupei priklausančios patronuojamosios įstaigos gaivinimo planas ir

3) šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai.

3. Jei nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai, arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikė priežiūros institucijai grupės gaivinimo planą, priežiūros institucija turi teisę priimti atskirą sprendimą dėl šių klausimų. Jei per šį keturių mėnesių laikotarpį priežiūros institucija ar kuri nors iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų institucijų kreipėsi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano vertinimo ar dėl šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įmonei, priežiūros institucija atideda savo sprendimo dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinės grupės patronuojamosios įstaigos priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija savo sprendimą priima, vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl kiekvienos Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinei grupei priklausančios patronuojamosios įstaigos. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą priežiūros institucija negali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją dėl pagalbos sprendžiant šioje dalyje nurodytus klausimus.

4. Priežiūros institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais turi teisę priimti bendrą su priežiūros institucija, atliekančia finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir (arba) dalimi kitų valstybių narių patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijų sprendimą dėl grupės gaivinimo plano taikymo jų prižiūrimoms patronuojamosioms įmonėms.

5. Priežiūros institucija, vertindama grupės gaivinimo planą, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

## **TREČIASIS SKIRSNIS PERTVARKYMO PLANAVIMAS**

## **12 straipsnis. Pertvarkymo plano rengimas ir atnaujinimas**

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir su valstybių narių, kuriose yra Lietuvos Respublikoje licencijuotos įstaigos svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu, parengia įstaigos, kuri nepriklauso finansinės grupės, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, taip pat įstaigos, kuriai vadovaujantis Reglamento (ES) 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri užima reikšmingą finansų sistemos dalį, pertvarkymo planą. Laikoma, kad įstaiga užima reikšmingą finansų sistemos dalį, jeigu tenkinama bent viena iš šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytų sąlygų.

2. Pertvarkymo planas peržiūrimas ir prireikus atnaujinamas kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui, arba dėl kitų priežasčių atsiradus būtinybei peržiūrėti pertvarkymo planą.

3. Įstaiga ir priežiūros institucija nedelsdamos informuoja pertvarkymo instituciją apie joms žinomas aplinkybes, dėl kurių gali reikėti peržiūrėti ar atnaujinti pertvarkymo planą.

4. Rengiant ir atnaujinant pertvarkymo planą yra atliekamas šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytas sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas.

5. Pertvarkymo institucija pertvarkymo planą, parengtą pagal šio įstatymo 13 straipsnį, ir visus jo pakeitimus pateikia priežiūros institucijai, pertvarkymo plano svarbiausių nuostatų santrauką pateikia įstaigai.

6. Pertvarkymo institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su įstaiga, kuriai vadovaujantis Reglamento (ES) 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri užima reikšmingą finansų sistemos dalį, taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

## **13 straipsnis. Pertvarkymo plano turinys**

1. Pertvarkymo plane turi būti numatyti pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucija gali imtis, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas. Pertvarkymo institucija, rengdama pertvarkymo planą, turi nustatyti sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis ir priemones toms kliūtims pašalinti. Pertvarkymo plane turi būti įvertintos įvairios situacijos, įskaitant tai, kad įstaigos žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti bendro finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių metu.

2. Pertvarkymo plane pateikiama ši, kiek įmanoma ir būtina, kiekybiniais duomenimis paremta informacija:

- 1) svarbiausių pertvarkymo plano nuostatų santrauka;
- 2) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinio pertvarkymo informacijos pateikimo santrauka;
- 3) įvertinimas, kaip teisiškai ir ekonomiškai būtų galima, kiek tai būtina, atskirti ypač svarbias funkcijas ir pagrindines verslo dalis nuo kitų įstaigos funkcijų, kad įstaigai žlugant būtų užtikrintas jų tęstinumas;
- 4) laiko, reikalingo kiekvienos esminės pertvarkymo plano nuostatos įgyvendinimui, įvertinimas;
- 5) išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo, atlikto vadovaujantis šio įstatymo 20 straipsnio nuostatomis, ir šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytų priemonių, kuriomis siekiama šalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, aprašas;
- 7) įstaigos ypač svarbių funkcijų, pagrindinių verslo dalių ir turto vertės bei galimos paklausos rinkoje nustatymo proceso aprašas;
- 8) išsamus priemonių, užtikrinančių, kad pagal šio įstatymo 15 straipsnį reikalaujama informacija būtų nuolat atnaujinama ir prieinama pertvarkymo institucijai, aprašas;
- 9) pertvarkymo institucijos paaiškinimas, kaip būtų galima finansuoti pertvarkymo plane nurodytas pertvarkymo priemones, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus apribojimus;

- 10) išsamus atskirų įstaigos pertvarkymo strategijų, kurios galėtų būti taikomos esant įvairioms situacijoms ir skirtingai jų trukmei, aprašas;
  - 11) svarbių tarpusavio priklausomybės ryšių aprašas;
  - 12) galimybių išsaugoti prieigą prie mokėjimo ir tarpuskaitytos paslaugų teikimo bei galimybės naudotis kita infrastruktūra aprašas ir klientų pozicijų perkeliamumo įvertinimo aprašas;
  - 13) pertvarkymo plano poveikio įstaigos darbuotojams analizė, įskaitant susijusių išlaidų įvertinimą, ir numatytų konsultacijų su įstaigos darbuotojais ar jų atstovais procedūrų, kurios būtų vykdomos įstaigos pertvarkymo metu, aprašas;
  - 14) komunikacijos su visuomenės informavimo priemonėmis ir visuomene planas;
  - 15) informacija apie nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą ir terminas, iki kurio įstaiga privalo pasiekti jai nustatytą dydį;
  - 16) jei taikoma, informacija apie nustatytą minimalaus nuosavų lėšų dydžio reikalavimą ir sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones ir terminas, iki kurio įstaiga privalo pasiekti jai nustatytą dydį;
  - 17) informacija, kokiomis aplinkybėmis įstaiga galėtų kreiptis į centrinę banką dėl centrinio banko priemonių panaudojimo, ir turto, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas, aprašas;
  - 18) svarbiausių operacijų ir sistemų, skirtų įstaigos veiklos procesų tęstinumui užtikrinti, aprašas;
  - 19) esant poreikiui, įstaigos nuomonė apie pertvarkymo planą.
3. Pertvarkymo plane negali būti numatyta galimybė pasinaudoti:
    - 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo lėšas;
    - 2) centrinio banko lėšomis arba kita skubia parama, kurią centrinis bankas teiktų mokiai įstaigai arba jų grupei, patiriančiai laikinų likvidumo problemų, kai tai nėra pinigų politikos dalis (toliau – skubi centrinio banko pagalba likvidumui padidinti) ir
    - 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.
  4. Pertvarkymo institucija, rengdama pertvarkymo planą, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

#### **14 straipsnis. Duomenų apie finansines sutartis saugojimas**

Pertvarkymo ir priežiūros institucijos turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyti subjektai registruotų išsamius duomenis apie savo sudarytas finansines sutartis. Tokiu atveju pertvarkymo ir priežiūros institucijos nustato detalų informacijos apie įstaigų ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų sudarytas finansines sutartis saugojimo bei pateikimo pertvarkymo ir priežiūros institucijoms tvarkos aprašą. Informacijos apie sudarytas finansines sutartis pateikimo terminas turi būti vienodas visoms įstaigoms, tačiau gali skirtis atsižvelgiant į finansinės sutarties rūšį.

#### **15 straipsnis. Informacijos teikimas ir bendradarbiavimas**

1. Pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaiga:
  - 1) bendradarbiautų rengiant ir atnaujinant pertvarkymo planą ir, jei taikoma, finansinės grupės pertvarkymo planą (toliau – grupės pertvarkymo planas);
  - 2) tiesiogiai arba per priežiūros instituciją teiktų pertvarkymo planui ir, jei taikoma, grupės pertvarkymo planui parengti, atnaujinti ir įgyvendinti būtiną informaciją.
2. Pertvarkymo institucija, prieš kreipdamasi į įstaigą dėl šiame straipsnyje nurodytos informacijos pateikimo, kreipiasi į priežiūros instituciją, kad ši patikrintų, ar tokia informacija arba jos dalis buvo pateikta priežiūros institucijai. Jei tokia informacija buvo pateikta priežiūros institucijai, priežiūros institucija ją privalo perduoti pertvarkymo institucijai.

#### **16 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano turinys**

1. Grupės pertvarkymo planas apima finansinės grupės, kuriai vadovauja Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė, pertvarkymo planą, kai pertvarkymas

vykdomas Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės lygmeniu arba išskaidant ir pertvarkant patronuojamąsias įmones.

2. Grupės pertvarkymo plane numatomos priemonės, skirtos šiems subjektams pertvarkyti:

- 1) Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei;
- 2) ES licencijuotoms ir finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms;
- 3) šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytiems subjektams ir
- 4) trečiosiose valstybėse licencijuotoms ir finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms, vadovaujantis šio įstatymo V skyriaus nuostatomis.

3. Grupės pertvarkymo plane, kuris rengiamas remiantis pagal šio įstatymo 15 straipsnį teikiama informacija, turi būti:

1) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių būtų imamasi finansinės grupės subjektų atžvilgiu tiek taikant pertvarkymo veiksmus šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų, tiek Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojančiosios įmonės ir patronuojamosios įmonės atžvilgiu bei koordinuotai taikant pertvarkymo veiksmus patronuojamųjų įmonių atžvilgiu, įvertinant įvairias galimas situacijas, įskaitant tai, kad įstaigos žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti bendro finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių metu;

2) nagrinėjama, kokia apimtimi būtų galima koordinuotai atlikti pertvarkymo veiksmus ES licencijuotų finansinės grupės subjektų atžvilgiu, įskaitant priemones, kurias įgyvendinant sudaromos sąlygos trečiajam asmeniui įsigyti visą finansinę grupę, atskiras tos grupės verslo dalis arba kelių tos grupės subjektų verslo dalis, arba atskirus tos grupės subjektus, taip pat nustatomos galimos koordinuoto pertvarkymo kliūtys;

3) kai finansinei grupei priklauso trečiosiose valstybėse įsteigti subjektai, nustatomos bendradarbiavimo ir koordinavimo su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis priemonės ir nustatomos galimos pertvarkymo kliūtys ES;

4) nustatomos priemonės, įskaitant konkrečių funkcijų ar verslo dalių teisinį ir ekonominį atskyrimą, kurios yra būtinos finansinei grupei pertvarkyti, kai tenkinamos pertvarkymo sąlygos;

5) numatomi papildomi veiksmai, kurių grupės pertvarkymo institucija ketina imtis finansinės grupės pertvarkymui;

6) numatoma, kaip būtų galima finansuoti finansinės grupės pertvarkymo veiksmus, ir kai numatomas finansavimo poreikis, nustatomi atsakomybės už finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Šie principai turi būti paremti teisingais ir subalansuotais kriterijais ir atsižvelgiant į šio įstatymo 104 straipsnio 3 dalies nuostatas bei galimą įtaką finansiniam stabilumui susijusiose valstybėse narėse;

7) pateiktas išsamus sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimo, atliekamo pagal šio įstatymo 21 straipsnį, aprašas.

4. Grupės pertvarkymo plane negali būti numatyta galimybė pasinaudoti:

- 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo ar kitų valstybių narių analogiškų pertvarkymo finansavimo struktūrų lėšas;
- 2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir
- 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.

5. Grupės pertvarkymo plane numatytos priemonės neturi daryti neproporcingo poveikio nė vienai valstybei narei.

6. Rengiant grupės pertvarkymo planą taip pat turi būti vadovaujama si taikytiniais ES teisės aktais.

## **17 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano rengimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija**

1. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji kartu su tos finansinės grupės ES licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis ir pasikonsultavusi su valstybių narių, kuriose veikia svarbūs filialai (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), pertvarkymo institucijomis parengia grupės pertvarkymo planą pagal šio įstatymo 16 straipsnio reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė pertvarkymo institucijos pareikalavimu privalo pateikti šio įstatymo 15 straipsnyje nurodytą informaciją. Ši informacija turi apimti ES patronuojančiąją įmonę ir, kiek tai reikalinga, kiekvieną iš finansinės grupės subjektų, įskaitant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytus subjektus.

3. Pertvarkymo institucija, laikydamosi šiame įstatyme nustatytų informacijos apsaugos reikalavimų, pagal šio straipsnio 2 dalį gautą informaciją perduoda:

- 1) Europos bankininkystės institucijai;
- 2) ES licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms;
- 3) valstybių narių, kuriose veikia svarbūs filialai, pertvarkymo institucijoms tiek, kiek tai susiję su šiais svarbiais filialais;
- 4) atitinkamoms Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytoms priežiūros institucijoms;
- 5) valstybių narių, kuriose įsteigti šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyti subjektai, pertvarkymo institucijoms.

4. Europos bankininkystės institucijai perduodama informacija turi apimti visą informaciją, susijusią su jos funkcijomis rengiant ir įgyvendinant grupės pertvarkymo planą. Šio straipsnio 3 dalies 2–5 punktuose nurodytiems subjektams teikiama informacija turi apimti bent informaciją, kuri yra susijusi su patronuojamąja įmone, svarbiu filialu arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytu objektu. Su trečiųjų valstybių patronuojamosiomis įmonėmis susijusi informacija perduodama šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems subjektams tik gavus trečiosios valstybės priežiūros ar trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimą ir tik tam tikslui, dėl kurio duotas sutikimas.

5. Pertvarkymo institucija į grupės pertvarkymo plano rengimą ir priežiūrą gali įtraukti trečiosios valstybės, kurioje finansinė grupė yra įsteigusi patronuojamąją įmonę, finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba svarbų filialą, pertvarkymo instituciją, jeigu trečiosios valstybės pertvarkymo institucija laikosi analogiškų informacijos apsaugos reikalavimų, nustatytų šiame įstatyme.

6. Pertvarkymo institucija privalo užtikrinti, kad grupės pertvarkymo planas būtų peržiūrimas ir, prireikus, atnaujinamas kartą per metus ir pasikeitus finansinės grupės, įskaitant bet kurią tos grupės įmonę, teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti esminį poveikį grupės pertvarkymo planui arba dėl to gali prireikti keisti grupės pertvarkymo planą.

7. Pertvarkymo institucija turi perduoti grupės pertvarkymo planą ir visus jo pakeitimus atitinkamoms priežiūros institucijoms.

8. Rengiant ir atnaujinant grupės pertvarkymo planą, atliekamas finansinės grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas, vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsniu.

### **18 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano tvirtinimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija**

1. Grupės pertvarkymo planas tvirtinamas grupės pertvarkymo institucijos ir kitų ES valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sprendimu.

2. Jei nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl grupės pertvarkymo plano per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią grupės pertvarkymo institucija perdavė šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją atitinkamoms pertvarkymo institucijoms, grupės pertvarkymo institucija priima sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, atsižvelgusi į kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų nuomones ir išlygas. Jei per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati grupės pertvarkymo institucija kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatomis, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, grupės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis



apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, grupės pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

3. Grupės pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę apie priimtą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą.

4. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, tiek, nesant tokio sprendimo, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas dėl toje valstybėje licencijuotos patronuojamosios įmonės pertvarkymo plano rengimo arba kelių patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sutarimu priimtas sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, apimančio jų jurisdikcijai priklausančius finansinės grupės subjektus, yra privalomas grupės pertvarkymo institucijai.

5. Jei grupės pertvarkymo institucija gauna informaciją iš kitos valstybės narės patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos apie tai, kad, jos vertinimu, bendru sprendimu patvirtintas grupės pertvarkymo planas arba kelių valstybių narių patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sprendimu patvirtintas grupės pertvarkymo planas, apimantis jų jurisdikcijai priklausančius finansinės grupės subjektus, ir dėl jo kilę nesutarimai gali neigiamai paveikti tos valstybės narės fiskalinius įsipareigojimus ir dėl šio klausimo negalima kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, pertvarkymo institucija inicijuoja grupės pertvarkymo plano pakartotinį, įskaitant minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, vertinimą.

#### **19 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano tvirtinimas, kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija**

1. Kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano tvirtinimo.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą.

3. Jei per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią grupės pertvarkymo institucija perdavė pertvarkymo institucijai šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl grupės pertvarkymo plano, pertvarkymo institucija turi teisę priimti atskirą sprendimą ir parengti Lietuvos Respublikoje licencijuotų finansinės grupės subjektų pertvarkymo planus. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti išdėstytos nepritarimo siūlomam grupės pertvarkymo planui priežastys ir atsižvelgta į kitų priežiūros institucijų ir pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Pertvarkymo institucija apie savo sprendimą privalo pranešti kitoms pertvarkymo kolegijos narėms. Jei per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati pertvarkymo institucija kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuamuoju laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas Reglamente (ES) Nr. 1093/2010. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinės grupės patronuojamosios įmonės.

4. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais turi teisę su dalimi patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano taikymo jų valstybėse narėse licencijuotoms patronuojamosioms įmonėms.

5. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, tiek, nesant tokio sprendimo, pertvarkymo institucijos kartu su kitomis valstybių narių patronuojamųjų įmonių



pertvarkymo institucijomis priimtas bendras sprendimas dėl jų valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių yra privalomas pertvarkymo institucijai.

## **KETVIRTASIS SKIRSNIS SĖKMINGO PERTVARKYMO GALIMYBĖ**

### **20 straipsnis. Įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas**

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu, privalo įvertinti sėkmingo finansinei grupei nepriklausančios įstaigos pertvarkymo galimybę be galimybės pasinaudoti šiomis priemonėmis:

- 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo lėšas;
- 2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir
- 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėmis, terminui ir palūkanų normai.

2. Laikoma, kad įstaigą galima sėkmingai pertvarkyti, jei ji gali būti likviduojama dėl bankroto arba pertvarkymo institucija gali ją pertvarkyti, taikydama šiame įstatyme nurodytas pertvarkymo priemones, kiek įmanoma išvengiant reikšmingų neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi įstaiga, kitų valstybių narių ar visos ES finansų sistemoms, įskaitant ir esant platesnio finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybėmis bei siekiant užtikrinti įstaigos vykdomų ypač svarbių funkcijų tęstinumą.

3. Sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti atliekamas tuo metu, kai remiantis šio įstatymo nuostatomis yra rengiamas ir atnaujinamas pertvarkymo planas.

4. Jei, pertvarkymo institucijos vertinimu, neįmanoma sėkmingai pertvarkyti įstaigos, ji nedelsdama privalo apie tai informuoti Europos bankininkystės instituciją.

5. Atliekant sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą, turi būti vadovaujama šiame įstatyme nustatytais kriterijais ir reikalavimais, šio įstatymo įgyvendinamaisiais teisės aktais ir įvertintos bet kokios kitos tokiam vertinimui reikšmingos aplinkybės.

6. Pertvarkymo institucija, vertindama sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

### **21 straipsnis. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas**

1. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su tokių patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis, priežiūros institucija, atliekančia finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir su valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, kiek tai susiję su svarbiu filialu, pertvarkymo institucijomis, turi įvertinti sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybę be galimybės pasinaudoti šiomis priemonėmis:

- 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo ar kitų valstybių narių analogiškų pertvarkymo finansavimo struktūrų lėšas;
- 2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir
- 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėmis, terminui ir palūkanų normai.

2. Laikoma, kad finansinę grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jei grupės pertvarkymo institucija gali arba likviduoti finansinės grupės subjektus iškeliant bankroto bylą, arba juos pertvarkyti atskirai ar kitais būdais, taikydama šiame įstatyme nurodytas pertvarkymo priemones, kiek įmanoma išvengiant reikšmingų neigiamų pasekmių valstybių narių, kuriose yra įsisteigę finansinės grupės subjektai, kitų valstybių narių ar visos ES finansų sistemoms, įskaitant ir esant platesnio finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybėmis bei siekiant užtikrinti finansinės grupės subjektų vykdomų ypač svarbių funkcijų tęstinumą.

3. Jei, grupės pertvarkymo institucijos vertinimu, neįmanoma sėkmingai pertvarkyti finansinės grupės, ji nedelsdama privalo apie tai informuoti Europos bankininkystės instituciją.

4. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti atliekamas tuo metu, kai remiantis šio įstatymo nuostatomis yra rengiamas ir atnaujinamas grupės pertvarkymo planas.

5. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti svarstomas pertvarkymo kolegijoje, vadovaujantis šio įstatymo 18 ir 19 straipsniuose nustatyta procedūra.

6. Atliekant sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą, turi būti vadovujamasi šiame įstatyme nustatytais kriterijais ir reikalavimais, šio įstatymo įgyvendinamaisiais teisės aktais ir įvertintos bet kokios kitos tokiam vertinimui reikšmingos aplinkybės.

7. Grupės pertvarkymo institucija, vertindama sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

## **22 straipsnis. Sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimas**

1. Atlikusi šio įstatymo 20 ar 21 straipsnyje numatytą sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato, ar yra esminių sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūčių. Nustačiusi, kad tokių kliūčių sėkmingam įstaigos pertvarkymui yra, pertvarkymo institucija apie tai raštu praneša įstaigai, priežiūros institucijai ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms, nurodydama tokio įvertinimo priežastis.

2. Ne vėliau negu per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos įstaiga pertvarkymo institucijai pateikia pasiūlymus dėl nustatytų esminių sėkmingo pertvarkymo kliūčių pašalinimo. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo įstaigos pasiūlymų gavimo dienos įvertina, ar įstaigos siūlomomis priemonėmis galima veiksmingai pašalinti nustatytas sėkmingo pertvarkymo kliūtis.

3. Kai, pertvarkymo institucijos vertinimu, įstaigos pasiūlytos priemonės veiksmingai nesumažina ir nepašalina pranešime nurodytų esminių sėkmingo pertvarkymo kliūčių, pertvarkymo institucija tiesiogiai ar per priežiūros instituciją raštu pareikalauja, kad įstaiga įgyvendintų alternatyvias pertvarkymo institucijos nurodytas priemones. Įstaiga per vieną mėnesį nuo tokio pranešimo gavimo dienos privalo pertvarkymo institucijai tiesiogiai ar per priežiūros instituciją, jeigu per ją buvo pateiktas pranešimas, pateikti nurodytų alternatyvių priemonių įgyvendinimo planą.

4. Pertvarkymo institucija, nurodydama įstaigai alternatyvias priemones, turi pagrįsti įstaigos pasiūlytų priemonių trūkumus ir įvertinti nurodytų alternatyvių priemonių taikymo, siekiant pašalinti nustatytas sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis, proporcingumą. Pertvarkymo institucija, parinkdama alternatyvias priemones, įvertina sėkmingo pertvarkymo kliūčių grėsmę finansiniam stabilumui ir alternatyvių priemonių poveikį įstaigos veiklai, jos stabilumui ir įstaigos gebėjimui prisidėti prie ekonomikos.

5. Pertvarkymo institucija, šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytu atveju siekdama pašalinti nustatytas esmines sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis, taiko vieną ar daugiau šių alternatyvių priemonių:

1) reikalauja, kad įstaiga pakeistų bet kokius tarpusavio finansavimo susitarimus su kitais finansinės grupės subjektais ar įvertintų jų poreikį, arba sudarytų paslaugų teikimo sutartis dėl ypač svarbių funkcijų vykdymo su kitais finansinės grupės subjektais arba su trečiaisiais asmenimis;

2) reikalauja, kad įstaiga apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;

3) nustato papildomus konkrečios ar reguliarios su pertvarkymu susijusios informacijos teikimo reikalavimus;

4) reikalauja, kad įstaiga parduotų nurodytą turtą;

5) reikalauja, kad įstaiga apribotų ar nutrauktų tam tikrą jau vykdomą ar planuojamą vykdyti veiklą;

6) apriboja ar uždraudžia naujų ūkinių komercinių veiklų vykdymą ar esamų ūkinių komercinių veiklų plėtojimą, arba naujų ar jau esamų produktų pardavimą;

7) reikalauja supaprastinti įstaigos arba bet kurio tiesiogiai ir netiesiogiai valdomo finansinės grupės subjekto teisinę ar veiklos struktūrą, kad taikant pertvarkymo priemones būtų galima teisiškai ir veiklos požiūriu atskirti ypač svarbias funkcijas nuo kitų funkcijų;

8) reikalauja, kad įstaiga arba patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba ES patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę;

9) reikalauja, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleistų finansines priemones, kurios būtų tinkamos vykdant minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą;

10) reikalauja, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas imtųsi kitų priemonių, siekdami užtikrinti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo vykdymą, įskaitant mėginimą pakartotinai derėtis dėl bet kurio tinkamo įsipareigojimo bei išleistų papildomų 1 ar 2 lygio priemonių, kad visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti atitinkamą įsipareigojimą ar priemonę būtų vykdomi toje valstybėje narėje, pagal kurios teisę reglamentuojami atitinkami įsipareigojimai ir priemonės;

11) kai įstaiga yra mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauja, kad pastaroji įstaigai kontroliuoti įsteigtų atskirą finansų kontroliuojančiąją bendrovę, kai tai būtina siekiant palengvinti įstaigos pertvarkymą ir išvengti pertvarkymo priemonių, turinčių neigiamą poveikį nefinansinei įmonių grupės daliai, taikymo įstaigai.

6. Prieš priimdama sprendimą dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir prireikus su už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija, įvertina galimą atitinkamų priemonių poveikį įstaigai, finansinių paslaugų vidaus rinkai, kitų valstybių narių ir visos ES finansiniam stabilumui.

7. Šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje numatyto reikalavimo parengti įstaigos pertvarkymo planą ir 18 straipsnio 1 dalyje ar 19 straipsnio 1 dalyje numatyto reikalavimo pasiekti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano taikymas yra sustabdomas nuo šio straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo pateikimo momento iki tol, kol pertvarkymo institucija, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, pritaria sėkmingo esminių pertvarkymo kliūčių pašalinimo priemonėms arba priima sprendimą dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo.

8. Pertvarkymo institucija, pasirinkdama ir taikydama šio straipsnio 5 dalyje nurodytas priemones, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

9. Šio straipsnio nuostatos grupės pertvarkymo kliūčių šalinimui taikomos tiek, kiek šio įstatymo 23 straipsnis nenustato kitaip.

## **23 straipsnis. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių šalinimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija**

1. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis bei pasikonsultavusi su priežiūros institucijų kolegija ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su svarbiu filialu, pertvarkymo kolegijoje apsvaisto pagal šio įstatymo 21 straipsnį atliktą sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybes vertinimą ir deda visas pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams.

2. Grupės pertvarkymo institucija bendradarbiaudama su priežiūros institucija, atliekančia jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir Europos bankininkystės institucija, veikiančia pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 1 dalies nuostatas, bei pasikonsultavusi su priežiūros institucijomis parengia ir Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų,

pertvarkymo institucijoms pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamos esminės kliūtys, trukdančios veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones finansinei grupei. Ataskaitoje taip pat įvertinamas galimas siūlomų taikyti priemonių poveikis įstaigos veiklos modeliui ir nurodomos tikslingos ir proporcingos priemonės, kurios yra būtinos esminėms kliūtims pašalinti.

3. Per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos ataskaitos gavimo dienos Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė grupės pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir pasiūlyti alternatyvias ataskaitoje nurodytoms priemonėms sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių įveikimo ar pašalinimo priemones.

4. Grupės pertvarkymo institucija apie Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones praneša priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, Europos bankininkystės institucijai, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusi su priežiūros institucijomis ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, deda visas pastangas, kad pertvarkymo kolegijoje būtų pasiektas bendras sprendimas dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės pasiūlytų bei dėl institucijų reikalaujamų šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams vertinimo, atsižvelgiant į galimą priemonių poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia finansinė grupė.

5. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytų Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančios įmonės pastabų pateikimo grupės pertvarkymo institucijai dienos arba nuo 3 dalyje nurodyto keturių mėnesių termino pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuris terminas yra ankstesnis. Bendras sprendimas privalo būti pagrįstas ir raštu išdėstytas dokumente, kurį grupės pertvarkymo institucija pateikia Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

6. Grupės pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaujdamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatomis, padėtų pasiekti bendrą sprendimą.

7. Nepriėmus bendro sprendimo per šio straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį, pertvarkymo institucija, pirmininkaujanti pertvarkymo kolegijai, priima savo sprendimą dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo finansinei grupei. Toks sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą pateikia Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

8. Jei per šio straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį kuri nors pertvarkymo institucija kreipėsi į Europos bankininkystės instituciją dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalies 7, 8 ir 11 punktuose nurodytų priemonių taikymo, grupės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį priėmimo dienos. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, grupės pertvarkymo institucija priima savo sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą, klausimas Europos bankininkystės institucijai neperduodamas.

9. Tiek bendru sutarimu, tiek, jo nesant, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas grupės pertvarkymo institucijai.

**24 straipsnis. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių šalinimas, kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija**

1. Kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas svarstant pagal šio įstatymo 21 straipsnį atliktą sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą ir būtų priimtas bendras sprendimas dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams.

2. Pertvarkymo institucija, gavusi šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą, ją perduoda Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei.

3. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai kitoje valstybėje narėje licencijuota ES patronuojančioji įmonė pateikia pastabas dėl tos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijos parengtos ataskaitos arba praėjus keturiems mėnesiams nuo tos dienos, kai kitoje valstybėje narėje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei buvo pateikta ataskaita, atsižvelgiant į tai, kuris terminas yra ankstesnis.

4. Jei bendras sprendimas nėra priimtas ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis nėra pasibaigęs, pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, veikdama pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, padėtų institucijoms susitarti dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalies 7, 8 ir 11 punktuose nurodytų priemonių taikymo. Pertvarkymo institucija taip turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatomis, padėtų pasiekti bendrą sprendimą.

5. Jei per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį nepavyksta pasiekti bendro sutarimo, pertvarkymo institucija priima atskirą sprendimą dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimas pateikiamas atitinkamai patronuojamajai įmonei ir kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai.

6. Jei per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms priimti bendrą sprendimą, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas Europos bankininkystės institucijai neperduodamas.

7. Tiek bendru sutarimu, tiek, jo nesant, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas pertvarkymo institucijai.

## **PENKTASIS SKIRSNIS**

### **MINIMALUS NUOSAVŲ LĖŠŲ IR TINKAMŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ DYDIS**

#### **25 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimas**

1. Įstaigos privalo nuolat tenkinti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą. Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydis apskaičiuojamas kaip nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų suma, išreikšta visų įstaigos įsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi. Apskaičiuojant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydį, įsipareigojimai, kylantys iš išvestinių finansinių priemonių, yra įtraukiami į visų įstaigos įsipareigojimų sumą, įvertinant sandorio šalies teisę taikyti baigiamąją užskaitą.

2. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai įstaigai nustato pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su

priežiūros institucija, vadovaudamasi ES teisės aktuose nustatytais reikalavimais ir atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

1) poreikį užtikrinti, kad taikant pertvarkymo priemones, įskaitant ir gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, įstaigos būtų pertvarkytos taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai;

2) poreikį užtikrinti, kad įstaigos tuo atveju, jei būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turėtų pakankamai tinkamų įsipareigojimų ir galėtų užtikrinti, kad nuostoliai bus padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas bus atkurtas iki lygio, kuris atitiktų įstaigos licencijos gavimo reikalavimus ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus įstaigos nuolatinės veiklos vykdymo reikalavimus (toliau kartu – licencinės veiklos reikalavimai), ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas tuo pertvarkomu subjektu;

3) poreikį užtikrinti, kad tuo atveju, jei pertvarkymo plane numatyta, kad pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalį tam tikroms tinkamų įsipareigojimų rūšims gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė gali būti netaikoma, arba kad atliekant dalinį turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimą tam tikrų rūšių tinkami įsipareigojimai gali būti visi perduodami kitam asmeniui, pertvarkomas subjektas turėtų pakankamai kitų tinkamų įsipareigojimų nuostolių padengimui ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficiento atkūrimui iki lygio, kuris atitiktų licencinės veiklos reikalavimus, užtikrinti;

4) įstaigos dydį, verslo ir finansavimo modelius, rizikos pobūdį;

5) indėlių draudimo sistemos galimybes prisidėti prie pertvarkymo finansavimo pagal šio įstatymo 105 straipsnį;

6) įstaigos finansinių problemų neigiamą poveikį finansų sektoriaus stabilumui, įskaitant neigiamas problemų išplitimo į kitas įstaigas pasekmes dėl įstaigų tarpusavio ryšių arba įstaigos ryšių su likusia finansų sistemos dalimi;

7) kitas svarbias aplinkybes.

3. Tinkami įsipareigojimai įtraukiami į nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą pagal šio straipsnio 1 dalį tik tada, jei jie atitinka visas šias sąlygas:

1) finansinė priemonė yra išleista ir visiškai apmokėta;

2) tai nėra įsipareigojimas pačiai įstaigai, įstaiga nėra pateikusi įkaito ar kitaip užtikrinusi tokio įsipareigojimo įvykdymo;

3) įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai nefinansavo finansinės priemonės įsigijimo;

4) likęs įsipareigojimo terminas yra ne trumpesnis kaip vieni metai;

5) įsipareigojimas atsiranda ne dėl išvestinės finansinės priemonės;

6) įsipareigojimas kyla ne iš indėlio, nurodyto Bankų įstatymo 87 straipsnio 4 dalyje ar Centrinės kredito unijos įstatymo 71 straipsnio 4 dalyje.

4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkto tikslais, kai įsipareigojimo turėtoji suteikiama teisė į reikalavimo patenkinimą prieš terminą, laikoma, kad tokio įsipareigojimo įvykdymo diena yra pirmą tokios teisės atsiradimo dieną.

5. Kai įsipareigojimui taikoma trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucija gali pareikalauti, kad Lietuvos Respublikoje licencijuota įstaiga įrodytų, kad visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tokį įsipareigojimą pagal taikytiną trečiosios valstybės teisę ir atsižvelgiant į įsipareigojimą reglamentuojančios sutarties sąlygas, tarptautines sutartis dėl pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir kitas susijusias aplinkybes gali būti vykdomi. Jei pertvarkymo institucija neįsitikina, kad visi jos sprendimai pagal trečiosios šalies teisę gali būti vykdomi, toks įsipareigojimas nėra įtraukiamas apskaičiuojant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydį.

6. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, gali nuspręsti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą taikyti ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytiems subjektams.

7. Pertvarkymo institucija visus sprendimus dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo nustatymo priima ir peržiūri atsižvelgdama į pertvarkymo planų nuostatas ir jų pakeitimus.

8. Pertvarkymo institucija, derindama savo veiksmus su priežiūros institucija, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytiems subjektams nustatytus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimus ir tikrina, kaip tos įstaigos ir subjektai laikosi šių reikalavimų.

## **26 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymas ES patronuojančiosios įmonės finansinei grupei konsoliduotu pagrindu**

1. Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės privalo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikytis ne tik individualiai, bet ir konsoliduotu pagrindu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą, vadovaudamasi šio straipsnio 3 dalimi, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus ir į tai, ar vadovaujantis pertvarkymo planu trečiosiose valstybėse įsteigtos finansinei grupei priklausančios patronuojamosios įmonės būtų pertvarkomos atskirai.

3. Prieš priimdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą, pertvarkymo institucija siekia bendro visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijų sprendimo dėl konsoliduotu pagrindu taikomo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo dydžio nustatymo.

4. Jei nepavyksta pasiekti šio straipsnio 3 dalyje nurodyto bendro sprendimo per keturis mėnesius nuo siūlomo sprendimo pateikimo visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijoms dienos, atsižvelgusi į kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių vertinimą, sprendimą dėl konsoliduotu pagrindu taikytino minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo nustatymo priima pertvarkymo institucija. Jei per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati pertvarkymo institucija perduoda klausimą Europos bankininkystės institucijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuoju laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

5. Pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę ir kitų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijas apie pagal šio straipsnio 2–4 dalis priimtą sprendimą, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą. Pertvarkymo institucija turi reguliariai peržiūrėti ir, prireikus, atnaujinti šį sprendimą.

6. Kai ES patronuojančioji įmonė, turinti Lietuvos Respublikoje licencijuotą vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių, yra licencijuota kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad kartu su atitinkamomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis būtų pasiektas bendras sprendimas dėl konsoliduotu pagrindu taikomo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo dydžio nustatymo.

7. Per 4 mėnesius nuo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijos pasiūlymo dėl bendro sprendimo gavimo dienos, jei bendras sprendimas dar nėra pasiektas, pertvarkymo institucija turi teisę perduoti klausimą Europos bankininkystės institucijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

8. Tiek bendras sprendimas, tiek, jo nesant, kitos valstybės narės, kurioje yra licencijuota Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės ES patronuojančioji įmonė, grupės pertvarkymo institucijos vienašališkai arba, vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu, priimtas sprendimas dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo konsoliduotu pagrindu yra privalomas pertvarkymo institucijai.



**27 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymas individualiai patronuojamosioms įmonėms**

1. Pertvarkymo institucija nustato finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms, licencijuotoms Lietuvos Respublikoje, individualiai taikomus minimalius nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžius, atsižvelgdama į:

1) patronuojamosios įmonės dydį, verslo modelį ir rizikos pobūdį, įskaitant jos nuosavas lėšas bei šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje išvardytus kriterijus, ir

2) konsoliduotu pagrindu taikomą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą.

2. Prieš priimdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad su kitų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijomis būtų pasiektas bendras sprendimas dėl individualiai kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei taikomų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų.

3. Jei nepavyksta pasiekti šio straipsnio 2 dalyje nurodyto bendro sprendimo per keturis mėnesius nuo pasiūlymo dėl šio sprendimo pateikimo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai dienos, atsižvelgusi į grupės pertvarkymo institucijos nuomonę, sprendimą dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, individualiai taikytino Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei, priima pertvarkymo institucija. Jei per keturių mėnesių laikotarpį nuo pasiūlymo pateikimo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai dienos, grupės pertvarkymo institucija perduoda klausimą Europos bankininkystės institucijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinamuoju laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

4. Pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą patronuojamąją įmonę ir jos ES patronuojančiosios įmonės, licencijuotos kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo instituciją apie pagal šio straipsnio 1–3 dalis priimtą sprendimą dėl individualiai taikytino minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą. Pertvarkymo institucija turi reguliariai peržiūrėti ir prireikus atnaujinti šį sprendimą.

5. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji privalo dėti visas pastangas, kad dėl individualiai kiekvienai kitoje valstybėje narėje licencijuotai patronuojamajai įmonei taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų sprendžiančios tų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos pasiektų bendrą sprendimą. Tinkamai pagrįstą bendrą sprendimą dėl visoms Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms, veikiančioms kitose valstybėse narėse, individualiai taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų pertvarkymo institucija pateikia tai ES patronuojančiajai įmonei ir atitinkamoms kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms.

6. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, per 4 mėnesius nuo kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų pasiūlymų dėl tose valstybėse narėse licencijuotoms patronuojamosioms įmonėms individualiai taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų gavimo dienos, jei bendras sprendimas dar nėra pasiektas, ji turi teisę perduoti klausimą Europos bankininkystės institucijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Pertvarkymo institucija negali perduoti klausimo spręsti Europos bankininkystės institucijai, jei patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos tai įmonei siūlomas nustatyti minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydis yra ne didesnis nei vienas procentas konsoliduotu pagrindu ES patronuojančiajai įmonei taikomo dydžio.



7. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji privalo vykdyti tiek bendrą sprendimą, tiek, jo nesant, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai arba vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtus sprendimus dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, individualiai taikytino kiekvienai patrunuojamajai įmonei.

## **28 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymo išimtys**

1. Pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patrunuojančiąją įmonę nuo individualaus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymosi, kai:

1) ES patrunuojančioji įmonė konsoliduotu pagrindu vykdo pagal šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalį nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą; ir

2) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad tai ES patrunuojančiajai įmonei nėra ir artimiausiu metu nebus pritaikytas individualus kapitalo pakankamumo reikalavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalį.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę visiškai atleisti Lietuvos Respublikoje licencijuotos patrunuojančiosios įmonės patrunuojamąją įmonę, kuri taip pat licencijuota Lietuvos Respublikoje, nuo individualaus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymosi, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) patrunuojamajai įmonei taikoma įstaigos, kuri yra patrunuojančioji įmonė, jungtinė (konsoliduota) priežiūra;

2) patrunuojamosios įmonės aukščiausio lygmens Lietuvos Respublikoje licencijuota patrunuojančioji įmonė, kuri nėra ES patrunuojančioji įmonė, vykdo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą, atitinkantį jai ir tai patrunuojamajai įmonei individualiai nustatytinų tokių reikalavimų sumą;

3) pertvarkymo institucijos nuomone, nėra ir nenumatoma, kad patrunuojančiajai įmonei gali kilti reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių nedelsiant pervesti nuosavas lėšas tai patrunuojamajai įmonei ar padengti jos įsipareigojimus;

4) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad patrunuojančioji įmonė jai įrodė, kad patrunuojamosios įmonės rizika nėra svarbi arba kad riziką ribojantis patrunuojamosios įmonės valdymas yra tinkamas ir prirėikus patrunuojančioji įmonė bus pajėgi įvykdyti patrunuojamosios įmonės įsipareigojimus;

5) patrunuojamoji įmonė yra įtraukta į patrunuojančiosios įmonės rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras;

6) patrunuojančiajai įmonei priklauso daugiau nei 50 % balsavimo teisių, kurias suteikia turimos patrunuojamosios įmonės akcijos, arba patrunuojančioji įmonė turi teisę skirti arba nušalinti daugumą patrunuojamosios įmonės valdymo organo narių;

7) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad tai patrunuojamajai įmonei nėra ir artimiausiu metu nebus pritaikytas individualus kapitalo pakankamumo reikalavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 1 dalį.

## **ŠEŠTASIS SKIRSNIS FINANSINĖS GRUPĖS SUBJEKTŲ TARPUSAVIO FINANSINĖ PARAMA IR PREVENCINĖ VIEŠOJI FINANSINĖ PARAMA**

### **29 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimas**

1. Vadovaujantis šio skirsnio nuostatomis, susitarimą dėl finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos (toliau – grupės finansinės paramos susitarimas), kuri būtų teikiama, kai bet kuri iš susitarimo šalių tenkina ankstyvosios intervencijos sąlygas, gali sudaryti:

1) Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojančioji įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas – su kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje licencijuota tos pačios finansinės grupės įstaiga ar finansų įmone, kuriai taikoma patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra;

2) Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojamoji įstaiga ar patronuojamoji finansų įmonė, kuriai taikoma kitoje valstybėje narėje licencijuotos patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra, – su kitoje valstybėje narėje licencijuotais tos pačios finansinės grupės patronuojančiąja įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytu subjektu.

2. Šio skirsnio reikalavimai netaikomi finansinės grupės subjektų tarpusavio finansiniams susitarimams, pagal kuriuos bet kokios formos finansinė parama teikiama kitais atvejais nei atvejais, kai viena iš sutarties šalių atitinka ankstyvosios intervencijos sąlygas.

3. Grupės finansinės paramos susitarimas negali būti laikomas būtina sąlyga vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

4. Priežiūros institucija gali leisti įstaigai teikti finansinę paramą tos pačios finansinės grupės bet kuriam sunkumų patiriančiam subjektui ir nesudarius grupės finansinės paramos susitarimo, jei konkrečiu atveju ta parama atitinka finansinės grupės politiką, nekelia grėsmės visai finansinei grupei ir *mutatis mutandis* tenkinamos šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytos sąlygos.

5. Grupės finansinės paramos susitarimas gali:

1) apimti vieną ar daugiau finansinės grupės patronuojamųjų įmonių ir numatyti patronuojančiosios įmonės finansinę paramą patronuojamosioms įmonėms, patronuojamųjų įmonių finansinę paramą patronuojančiajai įmonei, susitarimo šalimis esančių finansinės grupės patronuojamųjų įmonių tarpusavio finansinę paramą arba bet kokio nurodytų subjektų derinio tarpusavio finansinę paramą;

2) numatyti finansinę paramą suteikiant paskolą, garantiją, įkaito tikslais naudotiną turtą arba bet kurį nurodytą finansinės paramos formų derinį, sudaromą vienu ar keliais atskirais sandoriais, įskaitant sandorius tarp finansinės paramos gavėjo ir trečiojo asmens.

6. Grupės finansinės paramos susitarimas gali numatyti abipusės finansinės grupės subjektų finansinės paramos sąlygas, kai susitarimo šalys gali būti tiek finansinės paramos gavėjai, tiek teikėjai.

7. Grupės finansinės paramos susitarime turi būti numatyti atlyginimo už finansinę paramą apskaičiavimo principai, įskaitant reikalavimą, kad atlyginimas būtų nustatomas finansinės paramos teikimo metu. Grupės finansinės paramos susitarimas privalo atitikti šias sąlygas:

1) sudarydama susitarimą ir nustatydama atlyginimą už finansinę paramą, kiekviena susitarimo šalis turi vadovautis savo pačios interesais, kurie gali būti susiję su bet kokia tiesiogine ar netiesiogine nauda, kurią susitarimo šalis gali gauti dėl finansinės paramos teikimo;

2) prieš nustatant atlyginimą už finansinę paramą ir prieš priimant sprendimą suteikti finansinę paramą, kiekviena finansinę paramą gaunanti susitarimo šalis privalo finansinę paramą teikiančiai šaliai atskleisti visą susijusią informaciją;

3) nustatant atlyginimą už finansinę paramą, gali būti atsižvelgiama į visą informaciją, kurią turi finansinę paramą teikianti šalis dėl to, kad ji priklauso tai pačiai finansinei grupei kaip ir finansinę paramą gaunanti šalis, įskaitant ir viešai neatskleistą informaciją;

4) nustatant atlyginimo už finansinę paramą apskaičiavimo principus, nėra privaloma atsižvelgti į tikėtiną laikiną rinkos kainų pokytį, kuris susijęs su išoriniais, nuo finansinės grupės nepriklausančiais, įvykiais.

8. Grupės finansinės paramos susitarimas gali būti sudaromas tik tuo atveju, jei rengiant siūlomą susitarimą nė viena iš siūlomo susitarimo šalių neatitinka ankstyvosios intervencijos sąlygų.

9. Iš grupės finansinės paramos susitarimo kylančių jo šalių teisėms ir pareigoms įgyvendinti negali būti pasitelkiamos trečiosios šalys.

### **30 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų peržiūra, kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą**

1. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įstaiga privalo priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikti prašymą leisti sudaryti šio įstatymo 29 straipsnyje nurodytą grupės finansinės paramos susitarimą. Prašyme turi būti pateikiamas siūlomo susitarimo tekstas ir nurodomi finansinės grupės subjektai, kurie ketina prisijungti prie sudaromo grupės finansinės paramos susitarimo.

2. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, nedelsdama perduoda prašymą kiekvienos patronuojamosios įmonės, ketinančios prisijungti prie grupės finansinės paramos susitarimo, priežiūros institucijoms, kad būtų pasiektas bendras sprendimas.

3. Vadovaudamasi šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatomis, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, suteikia leidimą sudaryti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą, jeigu jo sąlygos atitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nurodytas grupės finansinės paramos teikimo sąlygas.

4. Vadovaudamasi šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatomis, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, gali uždrausti sudaryti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą, jeigu nustato, kad susitarimas neatitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nurodytų grupės finansinės paramos sąlygų.

5. Priežiūros institucija deda visas pastangas, kad per keturis mėnesius nuo tada, kai gavo prašymą leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, būtų priimtas bendras sprendimas dėl siūlomo grupės finansinės paramos susitarimo sąlygų atitikties šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytoms grupės finansinės paramos teikimo sąlygoms. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą. Bendrame sprendime atsižvelgiama į galimą siūlomo grupės finansinės paramos susitarimo vykdymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia atitinkama finansinė grupė, ir į galimus fiskalinius atitinkamo susitarimo vykdymo padarinius. Priežiūros institucija bendrą sprendimą raštu pateikia pareiškėjui, nurodydama priimto sprendimo priežastis.

6. Jei per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai priežiūros institucija gavo prašymą leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, nepavyksta pasiekti bendro sprendimo, priežiūros institucija šiuo klausimu priima savo sprendimą. Sprendimas išdėstomas raštu, nurodant sprendimo priežastis ir atsižvelgiant į kitų priežiūros institucijų per keturių mėnesių laikotarpį išsakytas nuomones ir išlygas.

7. Jei per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų ar pati priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, priima savo sprendimą vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuoju laikotarpiu, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010. Jei Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atliekanti priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl to, ar leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas Europos Bankininkystės institucijai nebegali būti perduodamas.

8. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, praneša apie savo vienašališkai arba vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtą sprendimą pareiškėjui ir kitoms priežiūros institucijoms.

### **31 straipsnis. Grupės finansinių susitarimų peržiūra, kai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija**

1. Kai priežiūros institucija gauna kitos valstybės narės priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, perduotą prašymą dėl grupės finansinės paramos susitarimo, prie kurio ketina prisijungti jos prižiūrima patronuojamoji įmonė, sudarymo, priežiūros institucija deda visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas su priežiūros institucija, atliekančia jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir kitomis priežiūros institucijomis dėl leidimo sudaryti minėtą susitarimą. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą.

2. Per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai finansinės kitos valstybės narės priežiūros institucija, atliekanti grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikė priežiūros institucijai prašymą dėl grupės finansinės paramos susitarimo, priežiūros institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas Europos Bankininkystės institucijai nebegali būti perduodamas.

3. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl leidimo sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, tiek, jo nesant, priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas pertvarkymo institucijai.

### **32 straipsnis. Akcininkų pritarimas grupės finansinės paramos susitarimui**

1. Šio įstatymo 30 ir 31 straipsnių nustatyta tvarka leistas sudaryti siūlomas grupės finansinės paramos susitarimas privalo būti teikiamas tvirtinti kiekvieno finansinės grupės subjekto, kuris ketina prisijungti prie šio susitarimo, dalyvių susirinkimui. Grupės finansinės paramos susitarimas galioja tik tiems finansinės grupės subjektams, kurių akcininkai pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas pritarė siūlomam grupės finansinės paramos susitarimui.

2. Grupės finansinės paramos susitarimas konkrečioms finansinės grupės subjektams galioja tik tada, kai vadovaudamiesi grupės finansinės paramos susitarimo sąlygomis ir šio skirsnio nuostatomis finansinės grupės subjekto akcininkai savo sprendimu suteikė finansinės grupės subjekto valdymo organui įgaliojimus priimti sprendimus dėl finansinės paramos suteikimo arba gavimo ir iki finansinės paramos teikimo momento nėra jų atšaukę.

3. Finansinės grupės subjekto, kuris yra grupės finansinės paramos susitarimo šalis, valdymo organai to subjekto akcininkams kartą per metus teikia grupės finansinės paramos susitarimo vykdymo ir pagal šį susitarimą valdymo organų priimtų sprendimų įgyvendinimo ataskaitą.

### **33 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų perdavimas pertvarkymo institucijoms**

Priežiūros institucija perduoda visus leistus sudaryti grupės finansinės paramos susitarimus ir visus jų pakeitimus pertvarkymo institucijai.

### **34 straipsnis. Grupės tarpusavio finansinės paramos teikimo sąlygos**

Grupės subjektas šio įstatymo 29 straipsnio nustatyta tvarka gali teikti finansinę paramą tik tada, kai yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) galima pagrįstai tikėtis, kad suteikus finansinę paramą galima reikšmingai sumažinti finansinius sunkumus, su kuriais susiduria finansinę paramą gaunantis finansinės grupės subjektas;

2) finansinės paramos teikimas atitinka ją teikiančio grupės subjekto interesus, o finansinės paramos tikslas – išsaugoti ar atkurti visos finansinės grupės ar kurio nors tos grupės subjekto finansinį veiklos stabilumą;

3) finansinė parama teikiama už atlygimą ir laikantis kitų šio įstatymo 29 straipsnio 7 dalyje nurodytų sąlygų;

4) remiantis informacija, kuria finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valdymo organai disponuoja sprendimo suteikti finansinę paramą priėmimo metu, galima pagrįstai tikėtis, kad finansinę paramą gaunantis finansinės grupės subjektas atlygins už jam suteiktą finansinę paramą, o kai finansinė parama suteikiama kaip paskola – grąžins paskolą. Jei finansinė parama suteikiama kaip garantija arba bet kokia užtikrinimo priemonė, šiame punkte nurodyta finansinės paramos sąlyga taikoma finansinės paramos gavėjo gebėjimui įvykdyti savo prievolės paramos teikėjui, kai pastarasis įvykdo savo prievolės pagal garantiją ar bet kurią kitą užtikrinimo priemonę;

5) finansinės paramos teikimas nekelia grėsmės finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto likvidumui ar mokumui;

6) finansinės paramos teikimas nekelia grėsmės finansiniam stabilumui finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valstybėje narėje;

7) finansinę paramą teikiantis finansinės grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi visų jam taikomų kapitalo pakankamumo ir likvidumo reikalavimų ir finansinės paramos suteikimas neturės įtakos šių reikalavimų pažeidimui, išskyrus atvejus, kai už finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga priežiūros institucija šiuo tikslu atleidžia finansinės grupės subjektą nuo tam tikrų reikalavimų laikymosi;

8) paramą teikiantis finansinės grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi visų jam taikomų didelių pozicijų apribojimo reikalavimų ir finansinės paramos suteikimas nesąlygos šių reikalavimų pažeidimo, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio finansinės grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga priežiūros institucija atleidžia tą subjektą nuo tam tikrų reikalavimų laikymosi;

9) finansinės paramos teikimas nepakenks finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto sėkmingo pertvarkymo galimybei.

### **35 straipsnis. Sprendimas suteikti finansinę paramą**

1. Sprendimą suteikti grupės tarpusavio finansinę paramą pagal sudarytą grupės finansinės paramos susitarimą priima finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valdymo organai. Šis sprendimas privalo būti pagrįstas ir jame turi būti nurodomas siūlomos finansinės paramos tikslas. Sprendime nurodoma, kaip finansinės paramos teikimas atitinka šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas.

2. Sprendimą priimti pagal grupės finansinės paramos susitarimą teikiamą grupės tarpusavio finansinę paramą priima finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto valdymo organai.

### **36 straipsnis. Priežiūros institucijos prieštaravimo teisė**

1. Prieš teikiant finansinę paramą pagal grupės finansinės paramos susitarimą, finansinę paramą ketinančio teikti finansinės grupės subjekto valdymo organas privalo apie tai pranešti:

- 1) priežiūros institucijai;
- 2) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, , kai ji nėra šios dalies 1 ar 3 punkte nurodyta institucija;
- 3) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai ir
- 4) Europos bankininkystės institucijai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime pateikiama informacija apie valdymo organo šio įstatymo 35 straipsnio pagrindu priimtą sprendimą ir išsamiai apibūdinamas siūlomas finansinės paramos teikimas bei kartu su pranešimu pateikiama grupės finansinės paramos susitarimo kopija.

3. Priežiūros institucija per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos priima sprendimą pritarti siūlomam finansinės paramos teikimui arba uždrausti teikti finansinę paramą, ar ją apriboti, jeigu, priežiūros institucijos nuomone, nėra tinkamai vykdomos šio įstatymo 34 straipsnyje įtvirtintos grupės tarpusavio finansinės paramos teikimo sąlygos. Priežiūros institucijos sprendimas uždrausti ar apriboti finansinę paramą turi būti motyvuotas.

4. Priežiūros institucija apie savo sprendimą pritarti finansinei paramai, ją uždrausti ar apriboti nedelsdama praneša:

- 1) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, jei jos nesutampa;
- 2) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai, jei jos nesutampa;
- 3) Europos bankininkystės institucijai.

5. Kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) finansinės grupės priežiūrą, ji nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos ir pertvarkymo kolegijos narius apie šio straipsnio 4 dalyje nurodytą savo arba kitos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą.

6. Kai priežiūros institucija gauna pranešimą apie kitos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą uždrausti ar apriboti finansinę paramą ir nesutinka su tokiu sprendimu, ji gali per dvi dienas nuo pranešimo gavimo dienos kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų rasti bendrą sutarimą.

7. Priežiūros institucijai nedraudžiant ir neribojant siūlomos finansinės paramos teikimo per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį arba sutikus su siūlomos finansinės paramos teikimu nesibaigus šiam laikotarpiui, finansinės grupės subjektas gali teikti finansinę paramą pranešime priežiūros institucijai nurodytomis sąlygomis.

8. Finansinės grupės valdymo organo sprendimas suteikti finansinę paramą privalo būti pateiktas:

- 1) priežiūros institucijai;
- 2) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, kai ji nėra šios dalies 1 ar 3 punkte nurodyta institucija;
- 3) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai; ir
- 4) Europos bankininkystės institucijai.

9. Kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) finansinės grupės priežiūrą, ji nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos ir pertvarkymo kolegijos narius apie šio straipsnio 8 dalyje nurodytą sprendimą.

10. Jei priežiūros institucija priima sprendimą apriboti ar uždrausti grupės tarpusavio finansinės paramos teikimą, kuris yra numatytas to subjekto individualiame gaivinimo plane, pertvarkymo institucija reikalauja, kad tas subjektas pateiktų atitinkamai pakoreguotą gaivinimo planą.

11. Kai kitos valstybės narės priežiūros institucija priima sprendimą apriboti ar uždrausti grupės tarpusavio finansinės paramos teikimą Lietuvos Respublikoje licencijuotam finansinės grupės subjektui, kuris yra numatytas grupės gaivinimo plane, priežiūros institucija gali prašyti priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, inicijuoti naują grupės gaivinimo plano vertinimą pagal šio įstatymo 11 straipsnio nuostatas.

### **37 straipsnis. Informacijos atskleidimas**

Finansinės grupės subjektai privalo viešai skelbti informaciją apie, vadovaujantis šiuo skirsniu, sudarytus grupės finansinės paramos susitarimus: šių susitarimų bendrųjų sąlygų aprašymą ir informaciją apie tokių susitarimų šalimis esančius finansinės grupės subjektus. Šiame straipsnyje nurodyta informacija privalo būti atnaujinama kiekvienais metais.

### **38 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų keitimas**

Grupės finansinės paramos susitarimas gali būti keičiamas tokia pat tvarka, kaip ir sudaromas.

### **39 straipsnis. Prevencinė viešojo finansinė parama**

1. Siekiant užtikrinti finansų sektoriaus stabilumą, visų pirma, esant sisteminio likvidumo trūkumui, ir pašalinti didelį valstybės ekonomikos sutrikimą, įstaigoms gali būti teikiama šių formų prevencinė viešojo finansinė parama:

- 1) valstybės garantijos;
- 2) kapitalo priemonių pirkimas.

2. Teikiant prevencinę viešąją finansinę paramą, vadovaujamosi šiais principais:

1) įstaiga, jos akcininkai ir vadovai turi prisiimti atsakomybę už savo veiklos padarinius ir įsipareigojimus, kurie leistų sustiprinti įstaigos veiklos stabilumą bei patikimumą ir užtikrinti, kad suteikta finansinė parama bus naudojama efektyviai ir racionaliai;

2) turi būti atsižvelgiama į valstybės finansines galimybes ir siekiama valstybės piniginius išteklius ir turtą naudoti efektyviai ir racionaliai;

3) turi būti vadovaujamosi valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais;

4) prevencinė viešoji finansinė parama turi būti laikina, o jos dydis turi būti proporcingas siekiamų pašalinti didelio ekonomikos sutrikimo pasekmių mastui;

5) prevencinė viešoji finansinė parama turėtų būti teikiama laiku.

3. Prevencinė viešoji finansinė parama gali būti teikiama tik mokioms įstaigoms, ji negali būti teikiama siekiant kompensuoti įstaigos patirtus arba artimiausiu metu tikėtinus patirti nuostolius. Prevencinė viešoji finansinė parama gali būti teikiama, jei yra įvykdytos šios sąlygos:

1) suteikti prevencinę viešąją finansinę paramą prašo įstaiga ir (arba) jos akcininkai, turintys įstaigos įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, suteikiančią teisę kontroliuoti įstaigos veiklą;

2) priežiūros institucija pateikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei (toliau – Vyriausybei) išvadą, kad prevencinės viešosios finansinės paramos prašanti įstaiga turi likvidumo problemų arba kyla reali grėsmė, kad turės likvidumo problemų, ir Lietuvos banko pagal teisės aktus galimos taikyti priemonės yra nepakankamos įstaigos likvidumo problemoms spręsti, arba išvadą, kad kyla reali grėsmė, kad įstaiga taps nemoki;

3) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija nustato ir Vyriausybei pateikia išvadą, kad prašomos prevencinės viešosios finansinės paramos suteikimas yra būtinas siekiant užtikrinti finansų sektoriaus stabilumą.

4. Sprendimą dėl prevencinės viešosios finansinės paramos teikimo pagal šį straipsnį priima Vyriausybė.

5. Valstybės garantijos gali būti teikiamos tik įstaigos naujiems pirmaeiliams įsipareigojimams ir tik jei šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytoje priežiūros institucijos išvadoje konstatuojama, kad įstaiga neturi kapitalo trūkumo. Draudžiama teikti valstybės garantijas dėl reikalavimų pagal nuosavybės vertybinius popierius.

6. Vyriausybė, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato šiame straipsnyje numatytų valstybės garantijų teikimo ir vykdymo sąlygas ir tvarką, įskaitant garantinės įmokos nustatymo principus ir reikalavimą prievolių, galinčių atsirasti valstybei įvykdžius garanto įsipareigojimus, įvykdymą užtikrinti garantijos teikėjui priimtino įstaigos turto įkeitimu ir (arba) kitomis priimtinais prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonėmis, laikantis nuostatos, kad įkeičiamo turto, įvertinto nepriklausomo turto vertintojo, vertė turi būti ne mažesnė negu suteikiamos paskolos suma.

7. Kapitalo priemonių pirkimas gali būti vykdomas tik siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą Europos Centriniam Bankui, priežiūros institucijai arba Europos bankininkystės institucijai atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba kitus lygiaverčius veiksmus. Kapitalo priemonių pirkimas gali būti vykdomas tik tokiomis kainomis ir sąlygomis, dėl kurių įstaiga neįgyja pranašumo rinkoje, ir jeigu šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytoje priežiūros institucijos išvadoje konstatuojama, kad nėra susidariusios šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1–3 punktuose arba šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės. Kapitalo priemonių pirkimas vykdomas valstybės investicijas reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Nupirkto kapitalo priemonės patikėjimo teise perduodamos Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 7 straipsnyje nurodytiems subjektams.

9. Teikiant prevencinę viešąją finansinę paramą šio straipsnio nustatyta tvarka, Valstybės skolos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos.

### **III SKYRIUS PERTVARKYMAS**



## **PIRMASIS SKIRSNIS**

### **PERTVARKYMO TIKSLAI, SĄLYGOS IR PRINCIPAI**

#### **40 straipsnis. Pertvarkymo tikslai**

1. Pertvarkymo institucija, atlikdama pertvarkymo veiksmus, atsižvelgia į šiuos tikslus:
  - 1) užtikrinti pertvarkomo subjekto ypač svarbių funkcijų tęstinumą;
  - 2) išvengti didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, visų pirma užkertant kelią užkrato plitimui, ypač rinkos infrastruktūrose, ir palaikant rinkos drausmę;
  - 3) apsaugoti viešąsias lėšas, kiek įmanoma sumažinant valstybės pagalbos teikimo būtinybę;
  - 4) apsaugoti indėlius ir įsipareigojimus investuotojams, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymas;
  - 5) apsaugoti klientų lėšas ir turtą.
2. Pertvarkymo tikslai yra lygiaverčiai. Pertvarkymo institucija, taikydama pertvarkymo priemones, šiuos tikslus derina, atsižvelgdama į konkretaus atvejo pobūdį ir aplinkybes.

#### **41 straipsnis. Bendrieji pertvarkymo principai**

1. Atliekant pertvarkymo veiksmus, laikomasi šių principų:
  - 1) nuostoliai pirmiausiai tenka pertvarkomo subjekto akcininkams;
  - 2) nuostoliai pertvarkomo subjekto kreditoriams paskirstomi po akcininkų atvirkščiai jų reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam tuo atveju, jei būtų keliama bankroto byla, jeigu kitos šio įstatymo nuostatos nenustato kitaip;
  - 3) pertvarkomo subjekto valdymo organai ir vyresnioji vadovybė pakeičiami, išskyrus atvejus, kai būtina išlaikyti visus valdymo organus ar vyresniąją vadovybę arba jų dalį, siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų;
  - 4) pertvarkomo subjekto valdymo organai ir vyresnioji vadovybė teikia visą reikiamą pagalbą siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų;
  - 5) už pertvarkomo subjekto žlugimą atsakingiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikoma atsakomybė pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;
  - 6) tos pačios kreditorių reikalavimų eilės kreditoriai traktuojami vienodai, jei kitos šio įstatymo nuostatos nenustato kitaip;
  - 7) nė vienas kreditorius nepatiria didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurie būtų patirti, jei įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami iškeliant bankroto bylą;
  - 8) užtikrinama visapusiška apdraustųjų indėlių apsauga;
  - 9) sprendimai priimami ir pertvarkymo veiksmų imamasi derama skuba, laikantis skaidrumo principo ir taikant šio įstatymo III skyriaus šeštajame skirsnyje nurodytas apsaugos priemones.
2. Kai įstaiga priklauso finansinei grupei, pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, atlieka pertvarkymo veiksmus siekdama kiek įmanoma sumažinti poveikį kitiems finansinės grupės subjektams ir visai finansinei grupei bei neigiamas pasekmes ES ir jos valstybių narių, visų pirma valstybių, kuriose ta grupė veikia, finansiniam stabilumui.
3. Pertvarkymo institucija stengiasi kiek įmanoma sumažinti išlaidas pertvarkymo veiksmams ir išvengti pertvarkomo subjekto vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų.
4. Imdamasi pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija vadovaujasi pertvarkymo planais, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau.
5. Vykdamas pertvarkymo veiksmus, laikomasi valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų. Pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, imdamasi priemonių užtikrinti Reglamento (ES) Nr. 806/2014 19 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytų Europos Komisijos sprendimų įgyvendinimą.



6. Kai įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui taikoma bet kuri iš šio įstatymo 42 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų pertvarkymo priemonių, darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais tikslais laikoma, kad įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui taikoma bankroto procedūra. Esant poreikiui, pertvarkymo institucija informuoja darbuotojų atstovus ir su jais konsultuojasi.

7. Iškelus bankroto bylą subjektui, kurio atžvilgiu pagal šį įstatymą buvo atlikti pertvarkymo veiksmai, bankroto administratorius neturi teisės tikrinti sandorių, sudarytų pagal šį įstatymą vykdant pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, ir reikšti ieškinių teisme dėl tokių sandorių pripažinimo negaliojančiais.

## **42 straipsnis. Pertvarkymo priemonės ir jų taikymas**

1. Pertvarkymo priemonės yra:

- 1) verslo perleidimas;
- 2) laikinoji įstaiga;
- 3) turto atskyrimas;
- 4) gelbėjimas privačiomis lėšomis.

2. Pertvarkymo priemonės įstaigoms pertvarkymo institucija taiko, kai yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) priežiūros institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, arba pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustatė, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti;

2) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, pertvarkymo institucijos nuomone nėra pagrindo tikėtis, kad kitomis alternatyviomis įstaigai taikomomis priemonėmis arba priežiūros veiksmais, įskaitant kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal šio įstatymo III skyriaus ketvirtąjį skirsnį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;

3) pertvarkymo institucija nustato, kad pertvarkymo veiksmai yra būtini vienam ar daugiau šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų pasiekti ir kad jie yra proporcingi tiems tikslams, o įstaigą likvidavus iškeliant bankroto bylą tų pertvarkymo tikslų būtų pasiekta mažesniu mastu.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, jei susidaro bent viena iš šių aplinkybių:

1) įstaiga pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucija turėtų pagrindo atšaukti licenciją, įskaitant atvejus ir dėl to (tačiau tuo neapsiribojant), kad įstaiga patyrė arba, tikėtina, patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies;

2) įstaigos turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) įstaiga negali arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų;

4) įstaigos gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti reikalinga valstybės pagalba, kuri nėra prevencinė viešoji finansinė parama, kaip ji apibrėžta šio įstatymo 39 straipsnyje.

4. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytoms finansų įmonėms pertvarkymo priemonės gali būti taikomos, kai šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos tenkinamos tiek finansų įmonės, tiek patronuojančiosios įmonės, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, atžvilgiu.

5. Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytiems subjektams pertvarkymo priemonės gali būti taikomos, kai šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos tenkinamos ir to subjekto, ir bent vienos patronuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, atžvilgiu, o jei patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi ne ES – kai trečiosios valstybės priežiūros institucija yra nustatčiusi, kad šios įmonės atžvilgiu tenkinamos pertvarkymo priemonių taikymo sąlygos pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus.

6. Nepaisant to, kad šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto atžvilgiu nėra tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, pertvarkymo institucija gali imtis šio subjekto pertvarkymo veiksmų, kai nustato, kad yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) bent vienos patrunuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, atžvilgiu tenkinamos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos;

2) patrunuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, turtas ar įsipareigojimai yra tokie, kad jos žlugimas kelia grėsmę įstaigai ar visai finansinei grupei;

3) imtis šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo veiksmų yra būtina, kad reikiamos priemonės būtų pritaikytos patrunuojamosioms įmonėms, kurios yra įstaigos, arba visai finansinei grupei.

7. Kai mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės patrunuojamąsias įstaigas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansinės grupės pertvarkymo veiksmai taikomi šiai tarpinei finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir netaikomi mišrios veiklos kontroliuojančiajai bendrovei.

8. Šio straipsnio 5 ir 7 dalių tikslais vertinant, ar viena ar daugiau patrunojamųjų įstaigų atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, atitinkamos įstaigos pertvarkymo institucija ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucija gali bendru sutarimu nepaisyti finansinės grupės subjektų kapitalo ar nuostolių tarpusavio perdavimo, įskaitant atvejus, kai vykdomas kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas.

9. Pertvarkymo priemonės gali būti panaudojamos individualiai arba taikant bet kokią jų derinį, išskyrus turto atskyrimo priemonę, kuri visada taikoma kartu su bent viena iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ar 4 punkte nurodyta priemone.

10. Kai pertvarkymo priemonių taikymas gali lemti tai, kad kreditoriai turės padengti nuostolius arba jų reikalavimai bus konvertuojami, pertvarkymo institucija, laikydamosi šio įstatymo III skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatytų reikalavimų, nurašo ar konvertuoja kapitalo priemones prieš pat taikydama atitinkamą pertvarkymo priemonę arba kartu taikydama tą priemonę.

11. Kai taikomos tik verslo perleidimo arba laikinosios įstaigos priemonės ir perduodama tik dalis pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų, likusi įstaiga ar subjektas, kurių turtas, teisės arba įsipareigojimai perduoti, likviduojami iškeliant bankroto bylą. Toks likvidavimas įvykdomas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, ar įstaiga ar subjektas turi teikti paslaugas arba leisti naudotis savo infrastruktūra pagal šio įstatymo 47 straipsnį tam, kad turto, teisių ar įsipareigojimų gavėjas (toliau – gavėjas) galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas, ir į kitas priežastis, dėl kurių būtina tęsti likusios įstaigos ar subjekto veiklą, kad būtų pasiekti šio įstatymo 40 straipsnyje nurodyti pertvarkymo tikslai arba būtų laikomasi šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytų principų.

12. Pertvarkymo institucija ir Pertvarkymo fondas turi siekti susigrąžinti visas pagrįstas išlaidas, faktiškai patirtas vykdant pertvarkymo veiksmus bet kuriuo iš šių būdų arba jų deriniu:

1) kaip atskaitymą iš atlygio, gavėjo sumokėto pertvarkomam subjektui arba, prireikus, nuosavybės priemonių savininkams;

2) iš pertvarkomo subjekto, kaip privilegijuotasis kreditorius;

3) iš pajamų, gautų nutraukus laikinosios įstaigos arba turto valdymo įmonės veiklą, kaip privilegijuotasis kreditorius.

13. Šio straipsnio 12 dalyje nurodytų susigrąžintinų išlaidų nustatymo ir susigrąžinimo tvarką nustato pertvarkymo institucija.

#### **43 straipsnis. Pertvarkomo subjekto valdymo organų keitimas**

1. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti pertvarkomam subjektui paskirti vieną ar daugiau specialiųjų valdytojų, pakeisiančių pertvarkomo subjekto valdymo organus. Paskyrusi specialiųjų valdytoją, pertvarkymo institucija ne vėliau nei kitą darbo dieną apie tai paskelbia savo interneto svetainėje.

2. Specialiuoju valdytoju gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Specialiuoju valdytoju skiriamam fiziniui asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi atitinkamos

įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto vadovams teisės aktuose nustatyti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikacijos bei patirties reikalavimai, jo neturi saistyti joks interesų konfliktas.

3. Nuo sprendimo skirti specialųjį valdytoją priėmimo dienos, nebent tame sprendime numatyta vėlesnė data, pertvarkomo subjekto valdymo organų įgaliojimai sustabdomi ir šių organų įgaliojimus perima specialusis valdytojas. Visi pertvarkomo subjekto valdymo organų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti specialųjį valdytoją įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys ir nevykdytini. Specialiojo valdytojo įgaliojimai, funkcijos, veiksmai, kuriuos specialusis valdytojas gali atlikti tik pertvarkymo institucijai iš anksto pritarus, specialiojo valdytojo paskyrimo terminas ir kitos detalios specialiojo valdytojo veiklos sąlygos nustatomi specialiojo valdymo veiklos sutartyje, sudarytoje tarp pertvarkymo institucijos ir specialiojo valdytojo. Tokia sutartis gali nustatyti pertvarkymo institucijos išpareigojimus, susijusius su specialiojo valdytojo veiksmais tretiesiems asmenims padarytos žalos atlyginimu, kiek tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso normoms. Bet kuriuo atveju specialusis valdytojas neatsako už žalą, atsiradusią dėl veiksmų, atliktų vadovaujantis pertvarkymo institucijos duotais nurodymais. Tokiu atveju už padarytą žalą esant įstatymuose nustatytoms sąlygoms atsako Pertvarkymo institucija.

4. Specialusis valdytojas privalo tik pradėjęs ir baigęs vykdyti savo pareigas, taip pat reguliariai, kaip nustatyta specialiojo valdymo veiklos sutartyje, rengti pertvarkymo institucijai pertvarkomo subjekto ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis vykdo atlikdamas savo pareigas, ataskaitas.

5. Specialusis valdytojas savo nuožiūra turi teisę pasitelkti paslaugų teikėjų (įskaitant teisės, apskaitos, audito ir valdymo konsultantus), reikalingų savo funkcijoms tinkamai atlikti. Atlyginimas ir kitos išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) specialiajam valdytojui, atsižvelgiant į specialiojo valdytojo veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustatomi specialiojo valdymo veiklos sutartyje. Atlyginimas išmokamas ir išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) apmokamos iš pertvarkomo subjekto lėšų prieš atliekant bet kokius kitus pertvarkomo subjekto mokėjimus. Tuo atveju, jeigu pertvarkomas subjektas nesumoka specialiajam valdytojui laiku, specialiajam valdytojui privalo sumokėti pertvarkymo institucija, kuri turi teisę reikalauti sumokėtų sumų iš pertvarkomo subjekto.

6. Pertvarkymo institucija bet kuriuo metu gali atšaukti specialųjį valdytoją arba vieną ar kelis jo pasitelktus paslaugų teikėjus. Specialusis valdytojas, apie tai prieš protingą terminą raštu įspėjęs pertvarkymo instituciją, specialiojo valdymo veiklos sutartyje nustatyta tvarka turi teisę vienašališkai nutraukti specialiojo valdymo veiklos sutartį.

7. Specialusis valdytojas privalo savo funkcijas atlikti apdairiai ir sąžiningai, imtis visų būtinų priemonių pertvarkymo tikslams pasiekti ir įgyvendinti pertvarkymo institucijos nurodytus pertvarkymo veiksmus. Specialusis valdytojas negali jam suteiktų teisių panaudoti savo ar trečiųjų asmenų poreikiams tenkinti. Specialiojo valdytojo ir pertvarkomo subjekto, kurį valdyti jis paskirtas, negali sieti pasitikėjimo santykiai, jis neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto ar jo akcininkų interesais, jei tai kliudytų efektyviam pertvarkymo tikslų pasiekimui ir pertvarkymo veiksmų įgyvendinimui.

8. Specialusis valdytojas skiriamas ne ilgesniam nei vienų metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais, kai nustatoma, kad specialiojo valdytojo skyrimo pagrindu galinčios būti aplinkybės nėra išnykusios, specialiojo valdytojo paskyrimo terminas motyvuotu pertvarkymo institucijos sprendimu gali būti pratęstas.

9. Kai viena ar daugiau kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų ketina paskirti specialųjį valdytoją kitam subjektui, priklausančiam tai pačiai finansinei grupei kaip ir pertvarkomas subjektas, kuriam pertvarkymo institucija ketina paskirti specialųjį valdytoją, pertvarkymo institucija kartu su tomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis apsveria, ar (ne)būtų tikslingiau paskirti tą patį specialųjį valdytoją visiems susijusiems subjektams.

10. Paskirto bankroto administratoriaus veikla pertvarkymo institucijos sprendimu gali būti laikoma šiame straipsnyje nurodyta specialiojo valdytojo veikla.

## **ANTRASIS SKIRSNIS**

### **PERTVARKYMO INSTITUCIJA, JOS TEISĖS, ĮGALIOJIMAI IR PAREIGOS**

#### **44 straipsnis. Pertvarkymo institucija**

1. Pertvarkymo institucija savo funkcijas atlieka vadovaudamasi šiuo įstatymu, Reglamentu (ES) Nr. 806/2014, jo įgyvendinamaisiais ir kitais taikytiniais ES bei Lietuvos Respublikos teisės aktais.

2. Lietuvos bankas užtikrina pertvarkymo institucijos funkcijas vykdančio struktūrinio padalinio veiklos nepriklausomumą, įskaitant atskirą atskaitomybę, užkertantį kelią pertvarkymo institucijos funkcijų ir kitų teisės aktais Lietuvos bankui priskirtų funkcijų interesų konfliktui. Pertvarkymo institucija tvirtina ir viešai skelbia šį funkcijų atskyrimą reglamentuojančias vidaus taisykles, kuriose taip pat nustato profesinės paslapties saugojimo ir keitimosi informacija, susijusia su skirtingomis funkcinėmis sritimis, tvarką.

3. Rengiant, planuojant ir taikant pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo ir priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje, o kai pertvarkymo veiksmai gali turėti poveikio vienoje ar daugiau kitų valstybių narių – ir su atitinkamų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijomis, siekdamos užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami ir veiksmų būtų imamasi koordinuotai ir veiksmingai.

#### **45 straipsnis. Pertvarkomo subjekto kontrolė**

1. Ketindama imtis pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į pertvarkymo tikslus ir bendruosius pertvarkymo principus bei įvertinusi konkrečias pertvarkomo subjekto aplinkybes ir galimybes kuo veiksmingiau pritaikyti pertvarkymo priemones tam subjektui ar tarpvalstybinėms finansinėms grupėms, gali nuspręsti:

1) perimti pertvarkomo subjekto kontrolę, kad galėtų:

a) valdyti pertvarkomą subjektą ir vykdyti jo veiklą bei teikti paslaugas, naudodamasi visais pertvarkomo subjekto akcininkų ir valdymo organų įgaliojimais, ir

b) valdyti, naudoti pertvarkomo subjekto turtą ir nuosavybę ir jais disponuoti;

2) imtis pertvarkymo veiksmų neperimdama pertvarkomo subjekto kontrolės.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai kontrolei įgyvendinti pertvarkymo institucija gali pasitelkti trečiuosius asmenis.

3. Pertvarkymo veiksmų vykdymo laikotarpiu pertvarkomo subjekto akcininkai negali naudotis nuosavybės priemonių suteiktomis balsavimo teisėmis.

4. Pertvarkymo institucijos ir jos darbuotojų ar kitų jos funkcijas atliekančių asmenų ir pertvarkomo subjekto nesieja pasitikėjimo (fiduciariniai) santykiai, jie neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto ir jo akcininkų interesais.

#### **46 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės ir pareigos**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę:

1) reikalauti, kad bet kuris asmuo pateiktų informaciją, reikalingą, kad pertvarkymo institucija galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmo ir jam pasirengti, įskaitant informaciją, būtiną pertvarkymo planams papildyti ir atnaujinti. Ši teisė apima ir teisę reikalauti informacijos atliekant patikrinimus vietoje;

2) perimti pertvarkomo subjekto kontrolę ir naudotis visomis teisėmis ir įgaliojimais, suteiktais pertvarkomo subjekto akcininkams, kitiems savininkams ir valdymo organui;

3) perduoti pertvarkomo subjekto išleistas nuosavybės priemones;

4) kitam subjektui jo sutikimu perduoti pertvarkomo subjekto teises, turtą ar įsipareigojimus;

5) sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, tinkamų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą;

6) tinkamus pertvarkomo subjekto įsipareigojimus konvertuoti į to subjekto, jo patronuojančiosios įmonės arba laikinosios įstaigos, kuriai perduodamas įstaigos ar šio įstatymo 1

straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai, nuosavybės priemonės;

7) panaikinti pertvarkomo subjekto išleistas skolos priemonės – obligacijas ar kitų formų perduodamą skolą, finansines priemonės, kuriomis sukurama arba pripažįstama skola, arba kuriomis suteikiamos teisės įsigyti skolos priemonių (toliau bet kuri (-ios) iš jų atskirai ar visos kartu – skolos priemonės), išskyrus šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus;

8) sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių nominaliąją vertę ir panaikinti tokias nuosavybės priemonės;

9) reikalauti, kad pertvarkomas subjektas arba jo patronuojančioji įmonė išleistų naujų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių;

10) koreguoti ar keisti pertvarkomo subjekto išleistų skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų terminą arba koreguoti tokių priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų mokėtinų palūkanų sumą arba datą, kurią pradedamos mokėti palūkanos, be kita ko, laikinai sustabdydama mokėjimą, išskyrus šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus;

11) užbaigti ir nutraukti finansines sutartis arba sutartis dėl išvestinių finansinių priemonių šio įstatymo 81 straipsnio taikymo tikslais;

12) nušalinti arba pakeisti pertvarkomo subjekto valdymo organus ir vyresniąją vadovybę;

13) prašyti, kad priežiūros institucija laiku, t. y. greičiau nei Bankų įstatymo 25 straipsnyje ir Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnyje nustatyti terminai, įvertintų kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigyjantįjį asmenį;

14) nustatyti, kad finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų atžvilgiu netaikant jokių kitų suvaržymų, nei nustatyti šiame įstatyme;

15) panaikinti teises įsigyti papildomų nuosavybės priemonių;

16) prašyti, kad priežiūros institucija nutrauktų ar sustabdytų finansinės priemonės įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar viešą siūlymą pagal Vertybinių popierių įstatymą;

17) nustatyti, kad gavėjas perimtų pertvarkomo subjekto teises ir pareigas, įskaitant atsirandančias dėl pertvarkomo subjekto dalyvavimo rinkų infrastruktūroje, kai taikomos verslo perleidimo ar laikinosios įstaigos priemonės;

18) įpareigoti pertvarkomą subjektą arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą;

19) panaikinti arba pakeisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygas arba vietoj pertvarkomo subjekto kaip sutarties šalį nustatyti gavėją;

20) prašyti teismo sustabdyti visų teismo bylų, kurių šalimi yra pertvarkomas subjektas ar kurių šalimi jis taptų, nagrinėjimą;

21) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų finansų sektoriaus subjektų patikrinimo, kad būtų nustatyta jų turto vertė, finansinė būklė ar patikrintos kitos jų veiklos sritys. Šių asmenų darbą ir kitas su tuo susijusias išlaidas apmoka atitinkamas finansų sektoriaus subjektas;

22) atlikti kitus teisės aktuose nustatytus veiksmus.

2. Atliekant pertvarkymo veiksmus pertvarkymo institucijai netaikomi šie reikalavimai:

1) gauti kitų institucijų ar asmenų, įskaitant pertvarkomo subjekto akcininkus arba kreditorius, leidimą arba sutikimą, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytą reikalavimą gauti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pritarimą;

2) pranešti kitiems asmenims, paskelbti pranešimą ar prospektą arba kitai institucijai pateikti dokumentą arba jį užregistruoti prieš atliekant pertvarkymo veiksmus, išskyrus šio įstatymo 96 ir 98 straipsniuose nurodytus atvejus ir pranešimo reikalavimus pagal valstybės pagalbą reglamentuojančius teisės aktus;

3) jokie kiti teisės aktuose ar sutartyse nustatyti apribojimai arba reikalavimai gauti sutikimą, susiję su konkrečių finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimu.

3. Pertvarkymo institucija gali numatyti pertvarkomo subjekto veiklos tęstinumo užtikrinimo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų efektyvumą ir, prireikus, galimybę gavėjui valdyti jam perduotą verslą. Tokias tęstinumo priemones, be kita ko, sudaro:

1) pertvarkomo subjekto sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų jo teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir tiesiogiai arba netiesiogiai nurodant visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose pakeistų pertvarkomą subjektą;

2) pertvarkomo subjekto procesinių teisių perleidimas gavėjui visuose teisiniuose procesuose, kiek tai susiję su perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.

4. Teisės, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 17 punkte ir 3 dalies 1 punkte, nedaro poveikio:

1) pertvarkomo subjekto darbuotojų teisei nutraukti darbo sutartį;

2) sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytais teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomo subjekto veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimo dienos arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimo dienos, kiek tai neprieštarauja šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsnių nuostatomis.

5. Prieš atlikdama veiksmus, kurie turėtų tiesioginį fiskalinį poveikį ar sukeltų sisteminius padarinius, pertvarkymo institucija privalo gauti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos pritarimą šiems veiksams.

6. Jeigu Bendra pertvarkymo valdyba, vadovaudamasi Reglamentu (ES) Nr. 806/2014, paskiria baudą Lietuvos Respublikoje licencijuotam subjektui, pertvarkymo institucija patvirtina Bendros pertvarkymo valdybos priimto sprendimo skirti baudą autentiškumą. Jeigu bauda nesumokama per sprendime skirti baudą nustatytą terminą, o jeigu toks terminas nenustatytas, ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo dienos, kurią susijęs subjektas gavo sprendimą skirti baudą, ji Lietuvos banko sprendimu išieškoma ne ginčo tvarka iš asmens, kuriam paskirta bauda, piniginių lėšų, esančių kredito įstaigose, arba sprendimas vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

#### **47 straipsnis. Reikalavimas teikti paslaugas ir leisti naudotis infrastruktūra**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę įpareigoti pertvarkomą subjektą arba bet kurį iš jo finansinės grupės subjektų, įskaitant atvejus, kai jiems yra iškelta bankroto byla, teikti visas būtinas paslaugas ar leisti naudotis visa reikiama savo infrastruktūra, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduodamą verslą.

2. Pertvarkymo institucija imasi priemonių užtikrinti, kad Lietuvos Respublikoje įsteigti finansinės grupės subjektai vykdytų šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, kai tai daryti juos įpareigoja kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, nustatytas jai pačiai atliekant pertvarkymo veiksmus.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra neapima jokios finansinės paramos. Šios paslaugos teikiamos ir infrastruktūra leidžiama naudotis šiomis sąlygomis:

1) kai pertvarkomam subjektui paslaugos buvo teikiamos ir buvo leidžiama naudotis infrastruktūra pagal sutartį prieš pat imantis pertvarkymo veiksmų tos sutarties galiojimo laikotarpį, – sutartyje nustatytais sąlygomis;

2) kai sutartis dėl paslaugų teikimo ar naudojimosi infrastruktūra nebuvo sudaryta arba kai sutarties galiojimas yra pasibaigęs, – pertvarkymo institucijos nustatytais pagrįstomis sąlygomis.

#### **48 straipsnis. Tarpvalstybinių krizių valdymo priemonių arba krizių prevencijos priemonių taikymas**

1. Kai perduodamos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apima turtą, esantį kitoje valstybėje narėje, arba teises ar įsipareigojimus, reglamentuojamus pagal kitos valstybės narės teisės aktus, šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.

2. Kai kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vykdomi pertvarkymo veiksmai apima nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų, esančių Lietuvos Respublikoje arba reglamentuojamų pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, perdavimą, šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas Lietuvos Respublikoje arba pagal

Lietuvos Respublikos teisės aktus. Akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys, kurių nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai perduodami pagal šią dalį, Lietuvos Respublikoje neturi teisės neleisti perdavimo, jo ginčyti ar atidėti.

3. Pertvarkymo institucija teikia visą reikalingą pagalbą kitos valstybės narės pertvarkymo institucijai, kuri atlieka arba ketina atlikti Lietuvos Respublikoje esančių arba pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus reglamentuojamų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju, kad užtikrintų šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui pagal šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus, taikytinus pertvarkant Lietuvos Respublikoje licencijuotas įstaigas. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, nustatytas jai pačiai atliekant nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą.

4. Kai kitos valstybės narės pertvarkymo institucija taiko kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą, o pertvarkomo subjekto tinkami įsipareigojimai arba atitinkamos kapitalo priemonės apima priemones ar įsipareigojimus, kuriems taikomi Lietuvos Respublikos teisės aktai, arba įsipareigojimus kreditoriams, esantiems Lietuvos Respublikoje, pertvarkymo institucija imasi priemonių užtikrinti, kad, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijai vykdant kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą, tų priemonių arba įsipareigojimų pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad priemonės ar įsipareigojimai būtų konvertuoti. Kreditoriai, kurių atžvilgiu taikomas kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas pagal šią dalį, Lietuvos Respublikoje neturi teisės ginčyti kapitalo priemonės ar įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo.

5. Pagal šio įstatymo 101 straipsnio nuostatas, teismui gali kęsti:

1) akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys – šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą;

2) kreditoriai – finansinės priemonės arba įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą, jei priemonei arba įsipareigojimui taikomi kitos valstybės narės teisės aktai arba jie yra kitoje valstybėje narėje, bet dėl jų nurašymo ar konvertavimo sprendžia pertvarkymo institucija.

#### **49 straipsnis. Nuosavybės priemonių, turto, teisių ir įsipareigojimų, esančių trečiosiose valstybėse, perdavimas, nurašymas ir konvertavimas**

1. Kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus turtui, esančiam trečiojoje valstybėje, arba nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams, kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad:

1) laikinasis administratorius, bankroto administratorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą subjektą, ir gavėjas imtųsi visų priemonių, būtinų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui, nurašymui, konvertavimui ar kitiems turtui, nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams taikytiniems veiksams įvykdyti;

2) laikinasis administratorius, bankroto administratorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą subjektą, turėtų nuosavybės priemones, turtą ar teises arba vykdytų įsipareigojimus gavėjo vardu tol, kol įvykdomi perdavimas, nurašymas, konvertavimas ar kiti taikytini veiksmai;

3) pagrįstos gavėjo išlaidos, faktiškai patirtos vykdant veiksmus, privalomus pagal šios dalies 1 ir 2 punktus, būtų apmokamos bet kuriuo iš šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje nurodytų būdų.

2. Kai pertvarkymo institucija nustato, kad, nepaisant visų būtinų veiksmų, kurių pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą ėmėsi laikinasis administratorius, bankroto administratorius ar kitas asmuo, yra labai maža tikimybė, kad tam tikros nuosavybės, esančios trečiojoje valstybėje, arba tam tikrų nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų, reglamentuojamų pagal trečiosios valstybės teisę, perdavimas, konvertavimas ar kitas jiems taikytinas veiksmas bus atliktas, pertvarkymo institucija turi nevykdyti to perdavimo, nurašymo, konvertavimo ar kito taikytino veiksmo. Jei pertvarkymo institucija jau nurodė vykdyti nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, nurašymą, konvertavimą ar kitą taikytiną veiksmą, tas nurodymas negalioja susijusiam turtui, nuosavybės priemonėms, teisėms ar įsipareigojimams.



## **50 straipsnis. Tam tikrų įsipareigojimų vykdymo sustabdymas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę sustabdyti bet kokius mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimus pagal sutartis, kurių šalis yra pertvarkomas subjektas. Toks sustabdymas galioja nuo jo paskelbimo pertvarkymo institucijos interneto svetainėje pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

2. Tais atvejais, kai mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimų įvykdymo terminas būtų suėjęs jų sustabdymo laikotarpiu, to mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimų įvykdymo terminas sueina pasibaigus jų sustabdymo laikotarpiui.

3. Jei pertvarkomo subjekto mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimai pagal sutartį sustabdomi pagal šio straipsnio 1 dalį, kitų tos sutarties šalių mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimai pagal tą sutartį sustabdomi tam pačiam laikotarpiui.

4. Sustabdymas pagal šio straipsnio 1 dalį netaikomas:

1) tinkamiems drausti indėliams, kaip jie suprantami pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą;

2) mokėjimo ir perdavimo įsipareigojimams mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ir centriniams bankams;

3) įsipareigojimams investuotojams, kurie yra įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą.

5. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokį poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

## **51 straipsnis. Teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę apriboti pertvarkomo subjekto užtikrinimo priemonių turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su tos pertvarkomo subjekto turtu, nuo pranešimo apie apribojimą paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

2. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytų apribojimų netaiko mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų arba sistemų valdytojų, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų teisėms į užtikrinimo priemones, susijusioms su turtu, kuris pertvarkomo subjekto įkeistas kaip garantinė įmoka arba užstatas.

3. Kai taikomas šio įstatymo 93 straipsnis, pertvarkymo institucija taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytus apribojimus visiems finansinės grupės subjektams, kurių pertvarkymo veiksmai atliekami.

4. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokį poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

## **52 straipsnis. Teisių nutraukti sutartį laikinas sustabdymas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę sustabdyti su pertvarkomu subjektu sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį nuo pranešimo paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių su sąlyga, kad ir toliau vykdomi mokėjimo ir perdavimo įsipareigojimai ir teikiamas užstatas.

2. Pertvarkymo institucija gali sustabdyti su pertvarkomo subjekto patronuojamąja įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) pareigas pagal tą sutartį užtikrina pertvarkomas subjektas;

2) teisės nutraukti sutartį pagal tą sutartį grindžiamos vien pertvarkomo subjekto nemokumu arba finansine būkle ir

3) tuo atveju, kai buvo arba gali būti atliktas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas:



a) visas patronuojamosios įmonės turtas ir įsipareigojimai, susiję su ta sutartimi, yra arba gali būti perduoti gavėjui ir yra arba gali būti jo priimti, arba

b) pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių pareigų apsaugą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sustabdymas galioja nuo pranešimo paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sustabdymas netaikomas mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ar centriniam bankams.

5. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti sutartį nepasibaigus šio straipsnio 1 arba 3 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad iš sutarties kylančios teisės ir įsipareigojimai:

1) neperduodami kitam subjektui arba

2) negali būti nurašyti arba konvertuoti pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

6. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytais įgaliojimais ir nepateikia pranešimo pagal šio straipsnio 5 dalį, remiantis šio įstatymo 53 straipsniu, tomis teisėmis galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:

1) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui, sandorio šalis gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis tik jeigu priverstinio vykdymo įvykis besitęsia arba kai įvyksta vėliau;

2) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomam subjektui ir pertvarkymo institucija tai sutarčiai netaikė gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 1 punktą, sandorio šalis gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis.

7. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokią poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

8. Priežiūros arba pertvarkymo institucijos prašymu sandorių duomenų saugykla pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnį priežiūros ir pertvarkymo institucijoms pateikia informaciją, būtiną jų funkcijoms vykdyti.

### **53 straipsnis. Tam tikrų sutartinių nuostatų apribojimas ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo atvejais**

1. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė, kuri taikoma pagal šį įstatymą, įskaitant bet koki įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Finansinio užtikrinimo susitarimų įstatyme, ar bankroto procesu Atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatymo tikslais su sąlyga, kad tęsiamas esminių pareigų pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir perdavimo pareigas ir užstato pateikimą, vykdymas.

2. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė taip pat *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, bankroto procesu arba pakankamu pagrindu manyti, kad sutartis nebus įvykdyta pagal sutartį, kurią sudaro:

1) patronuojamoji įmonė, ir ta sutartis apima pareigas, kurias užtikrina patronuojančioji įmonė arba kitas finansinės grupės subjektas, arba

2) bet kuris finansinės grupės subjektas, ir ta sutartis apima kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatas.

3. Kai trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros pripažįstamos pagal šio įstatymo 111 straipsnį arba kai taip nusprendžia pertvarkymo institucija, šio straipsnio tikslais tokios procedūros laikomos krizių valdymo priemone.

4. Kai tęsiamas esminių pareigų pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir perdavimo pareigas ir užstato pateikimą, vykdymas, krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės taikymas, įskaitant bet kurį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, neleidžia jokiam subjektui:

1) pasinaudoti nutraukimo, sustabdymo, pakeitimo, užskaitos arba įskaitymo teisėmis, įskaitant pagal sutartį, kurią sudaro:

a) patronuojamoji įmonė, kurios įsipareigojimų vykdymą užtikrina arba kitaip paremia kitas finansinės grupės subjektas;

b) bet kuris finansinės grupės subjektas, kai sutartis apima kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatas;

2) įgyti, imti kontroliuoti susijusios įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nuosavybės ar pasinaudoti sutartine užtikrinimo priemone arba įgyti, imti kontroliuoti bet kurio finansinės grupės subjekto nuosavybės ar pasinaudoti sutarties užtikrinimo priemone pagal sutartį, apimančią kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatas;

3) daryti įtakos susijusios įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto sutartinėms teisėms arba bet kurio finansinės grupės subjekto sutartinėms teisėms pagal sutartį, apimančią kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatas.

5. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis asmens teisei imtis šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų, kai ta teisė atsiranda dėl įvykio, kuris nėra krizių prevencijos priemonė, krizių valdymo priemonė arba įvykis, tiesiogiai susijęs su tokios priemonės taikymu.

6. Sustabdymas arba apribojimas pagal šio įstatymo 50, 51 arba 52 straipsnį nelaikomas sutartinės pareigos nevykdymu šio straipsnio 1–3 dalių tikslais.

7. Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos laikomos viršesnėmis privalomomis nuostatomis, kaip apibrėžta 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL 2008 L 177, p. 6) 9 straipsnyje.

## **TREČIASIS SKIRSNIS**

### **VERTINIMAS**

#### **54 straipsnis. Vertinimas**

1. Pertvarkymo priemonės arba kapitalo priemonių nurašymas ar konvertavimas gali būti taikomi tik tada, kai yra atliktas teisingas, ekonomiškai pagrįstas ir faktinę situaciją atitinkantis įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto vertinimas, skirtas šios įstaigos ar atitinkamo subjekto turto ir įsipareigojimų vertei nustatyti. Tokį vertinimą atlieka nuo pertvarkymo institucijos ir kitų pertvarkymo procese dalyvaujančių institucijų, taip pat nuo įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nepriklausomas asmuo. Vertinimas, atliktas laikantis visų šio skirsnio ir kituose taikytinuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, laikomas galutiniu.

2. Jei nėra galimybės atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus atitinkantį nepriklausomą vertinimą, gali būti atliekamas preliminarus įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimas. Preliminarus vertinimas taip pat atliekamas, jei pertvarkymo priemonės būtina taikyti skubiai ir nėra galimybės laikytis šio įstatymo 56 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų reikalavimų.

3. Preliminarus vertinimas gali būti taikomas tik įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas. Preliminarus vertinimas, kiek tai įmanoma atsižvelgiant į faktinę situaciją, privalo atitikti šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 56 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus. Atliekant preliminarų vertinimą turi būti numatomas rezervas galimiems papildomiems nuostoliams atlyginti, pagrindžiant šio rezervo dydį.

4. Preliminarus vertinimas yra pakankamas pagrindas pertvarkymo institucijai priimti sprendimą taikyti pertvarkymo priemones, perimti įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto kontrolę arba taikyti kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą.

5. Vertinimas, kuris neatitinka šio įstatymo ir kitų taikytinų teisės aktų reikalavimų, laikomas preliminariumi iki tol, kol nepriklausomas asmuo atlieka visus šiame skirsnyje ir kituose taikytinuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus atitinkantį vertinimą. Galutinis vertinimas turi

būti atliktas kiek įmanoma skubiau ir gali būti atliktas atskirai nuo šio įstatymo 90 straipsnyje nurodyto vertinimo arba kartu su tokiu vertinimu bei to paties nepriklausomo asmens, tačiau jis nėra sudedamoji vertinimo, atlikto pagal šio įstatymo 90 straipsnį, dalis.

6. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo taikyti pertvarkymo priemonę arba sprendimo taikyti kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą dalis. Vertinimas gali būti apskustas tik kartu su šiame punkte nurodytu atitinkamu sprendimu šio įstatymo 101 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Pertvarkymo institucija nustato priemones, skirtas užtikrinti, kad vertinimas būtų grindžiamas kiek įmanoma naujausia ir išsamia informacija apie įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turtą ir įsipareigojimus, ir prižiūri, kaip jos įgyvendinamos.

### **55 straipsnis. Vertinimo tikslai ir prielaidos**

1. Šio įstatymo 54 straipsnyje nurodyto vertinimo tikslai yra:

1) suteikti informaciją, reikalingą nustatyti, ar yra tenkinamos pertvarkymo priemonių taikymo arba kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo sąlygos, ir jei šios sąlygos yra tenkinamos, suteikti informaciją, reikalingą priimti sprendimui dėl tinkamiausių įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo veiksmų;

2) suteikti informaciją, reikalingą priimti sprendimą dėl nuosavybės priemonių ar kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo apimties, jei būtų taikomas nuosavybės priemonių ar kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas;

3) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo apimties priimti, jei būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

4) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių ir sprendimui dėl atlygio, mokėtino pertvarkomam subjektui arba, jei taikoma, nuosavybės priemonių savininkams, dydžio priimti, jei būtų taikoma laikinosios įstaigos priemonė arba turto atskyrimo priemonė;

5) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių priimti ir padėti pertvarkymo institucijai nustatyti, kas laikytina rinkos sąlygomis šio įstatymo 61 straipsnio prasme, jei būtų taikoma verslo perleidimo priemonė;

6) suteikti informaciją, reikalingą galimam Indėlių draudimo fondo lėšų poreikiui nustatyti;

7) visais atvejais užtikrinti, kad bet koks įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto vertės sumažėjimas būtų tinkamai įvertintas pritaikius pertvarkymo priemones arba kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą.

2. Šio įstatymo 54 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse nurodytas vertinimas:

1) turi būti paremtas pagrįstomis prielaidomis, įskaitant prielaidas dėl įsipareigojimų nevykdymo ir nuostolių apimties, vadovaujantis valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais;

2) negali apimti prielaidos, kad, įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui pradėjus taikyti pertvarkymo priemones arba kapitalo priemonių nurašymą ar konvertavimą, jiems bus teikiama valstybės pagalba arba centrinio banko pagalba likvidumui arba mokumui išsaugoti.

3. Atliekant vertinimą turi būti įvertinama, kad:

1) pertvarkymo institucija ir Pertvarkymo fondas turi teisę pagal šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalį atgauti iš pertvarkomo subjekto visas faktiškai patirtas ir pagrįstas išlaidas;

2) Pertvarkymo fondas turi teisę už pertvarkomam subjektui suteiktas paskolas ar garantijas nustatyti palūkanas arba kitus mokesčius.

### **56 straipsnis. Vertinimo turinys**

1. Vertinime, be kita ko, turi būti nurodyta ši įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto informacija:

1) nuo paskutinio finansinių atskaitų rinkinio pateikimo dienos atnaujintas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto balansas ir pelno (nuostolių) ataskaita;

2) turto apskaitinės vertės analizė ir vertinimas;

3) įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto balansinių ir nebalansinių įsipareigojimų sąrašas, kartu nurodant atitinkamus įsipareigojimus ir jų tenkinimo eiliškumą, taikytiną, jei įstaigai ar subjektui būtų iškeliama bankroto byla.

2. Priimant šio įstatymo 55 straipsnio 1 dalies 4 ar 5 punkte nurodytus sprendimus, šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta informacija gali būti papildyta įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų analize ir rinkos vertės įvertinimu.

3. Vertinime turi būti nurodomas kreditorių suskirstymas pagal kreditorių reikalavimų tenkinimo eiles, taikomas bankroto atveju. Vertinime taip pat nurodomos kreditorių ir akcininkų reikalavimų patenkinimo galimybės, kurių galėtų tikėtis akcininkai arba kiekviena kreditorių eilė, jeigu įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami iškeliant bankroto bylą.

### **57 straipsnis. Galutinio vertinimo atlikimo ypatumai**

1. Galutinio vertinimo tikslai:

1) užtikrinti, kad bet koks įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto vertės sumažėjimas yra nurodytas tos įstaigos ar atitinkamo subjekto apskaitos dokumentuose;

2) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui atkurti kreditorių reikalavimus arba padidinti sumokėto atlygio dydį priimti pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Jei atliekant galutinį vertinimą nustatoma didesnė įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto grynoji turto vertė, nei buvo nustatyta atliekant preliminarų vertinimą, pertvarkymo institucija gali:

1) taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę padidinti nurašytų kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų vertę;

2) nurodyti laikinajai įstaigai arba turto valdymo įmonei sumokėti atitinkamą papildomą atlygį už perduotą turtą, teises, įsipareigojimus pertvarkomam subjektui, arba, jei taikoma, už nuosavybės priemones jų savininkams.

## **KETVIRTASIS SKIRSNIS KAPITALO PRIEMONIŲ NURAŠYMAS IR KONVERTAVIMAS**

### **58 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę nurašyti įstaigų ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų papildomas 1 lygio kapitalo priemones ir 2 lygio kapitalo priemones (toliau kartu – atitinkamos kapitalo priemonės) arba jas konvertuoti į nuosavybės priemones tiek kartu taikydama pertvarkymo priemones, kai šio įstatymo nustatyta tvarka įstaigą ar subjektą nusprendžiama pertvarkyti, tiek tais atvejais, kai įstaiga ar subjektas nėra pertvarkomi, bet susidaro bent viena iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.

2. Pertvarkymo institucija, vadovaudamasi šio įstatymo 59 straipsnio nustatyta tvarka, privalo nedelsdama nurašyti arba konvertuoti įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto išleistas atitinkamas kapitalo priemones, susidarius bent vienai iš šių aplinkybių:

1) šio įstatymo 42 straipsnyje nustatyta tvarka nustatoma, kad yra tenkinamos pertvarkymo sąlygos – tuomet atitinkamos kapitalo priemonės nurašomos arba konvertuojamos prieš imantis pertvarkymo veiksmų;

2) pertvarkymo institucija nustato, kad nenurašius ar nekonvertavus atitinkamų kapitalo priemonių, įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas nebebus gyvybingi;

3) šio įstatymo 110 straipsnyje nustatyta tvarka priimtu bendru pertvarkymo institucijos ir kitos valstybės narės, kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atitinkamos institucijos sprendimu nustatoma, kad nenurašius ar nekonvertavus finansinei grupei priklausančios Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu taikomus reikalavimus nuosavoms lėšoms, finansinė grupė nebebus gyvybinga;

4) pertvarkymo institucija nustato, kad nenurašius ar nekonvertavus Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojančiosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai arba konsoliduotu pagrindu taikomus reikalavimus nuosavoms lėšoms, finansinė grupė nebebus gyvybinga;

5) pertvarkymo institucijos nuomone, įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti reikalinga valstybės pagalba, išskyrus šio įstatymo 39 straipsnio 7 dalyje nurodytą atvejį.

3. Šio straipsnio 2 dalies tikslais įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba finansinė grupė laikomi nebegyvybingais tik tuo atveju, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

1) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba finansinė grupė žlunga arba gali žlugti;

2) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, pertvarkymo institucijos nuomone, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors veiksmais, įskaitant alternatyvius privačiojo sektoriaus arba priežiūros institucijos veiksmus, taip pat ankstyvosios intervencijos priemones, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto arba finansinės grupės žlugimo, jei savarankiškai ar kartu taikant ir pertvarkymo priemones nebus atliktas atitinkamų kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių.

5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad finansinė grupė žlunga arba gali žlugti, jei ta grupė pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, nustatoma, kad artimiausiu metu pažeis konsoliduotu pagrindu taikomus rizikos ribojimo reikalavimus taip, kad priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, turėtų imtis veiksmų, dėl to, kad finansinė grupė, be kita ko, patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų arba didelės dalies jos nuosavų lėšų.

6. Šio straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytu atveju patronuojamosios įmonės atitinkamos kapitalo priemonės negali būti nurašytos didesne apimtimi arba konvertuotos blogesnėmis sąlygomis nei buvo nurašytos ar konvertuotos tokio paties eiliškumo patronuojančiosios įmonės atitinkamos kapitalo priemonės.

7. Prieš nurašydama ar konvertuodama atitinkamas kapitalo priemones, pertvarkymo institucija užtikrina, kad, laikantis šio įstatymo III skyriaus trečiojo skirsnio reikalavimų, būtų atliktas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimas. Tokiu vertinimu nustatoma atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytina nurašymo ar konvertavimo apimtis ir, taikytinas konvertavimo kursas.

## **59 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo tvarka**

1. Pertvarkymo institucija nurašo ir konvertuoja atitinkamas kapitalo priemones, laikydamosi atvirkštinio kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumo, nei taikomas iškeliant bankroto bylą, t. y. kai pirmesnės kreditorių reikalavimų eilės įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami tik jei paskesnės kreditorinių reikalavimų eilės įsipareigojimų sumažinimo nepakanka šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti, taip, kad būtų pasiekti šie rezultatai:

1) pirmiausia proporcingai nuostoliams sumažinami bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai, pertvarkymo institucijai imantis šio įstatymo 82 straipsnio 1 dalyje nurodyto vieno ar abiejų veiksmų, taikomų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių savininkams;

2) papildomų 1 lygio priemonių pagrindinė suma nurašoma ir (arba) konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones;

3) 2 lygio priemonių pagrindinė suma nurašoma ir (arba) konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones.

2. Kai nurašoma atitinkamų kapitalo priemonių pagrindinė suma:

1) tos sumos sumažinimas yra nuolatinis, išskyrus atvejus, kai taikomas kapitalo atkūrimo mechanizmas, kaip nustatyta šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje;

2) atitinkamos kapitalo priemonės savininkas nebeturi jokių reikalavimų, kylančių iš nurašytos priemonės sumos ar susijusių su ta suma, išskyrus iki nurašymo dienos atsiradusius reikalavimus ir reikalavimus dėl žalos, kilusios dėl neteisėto priemonės nurašymo;

3) atitinkamų kapitalo priemonių savininkams neišmokama jokia kita kompensacija, išskyrus kompensaciją, nurodytą šio straipsnio 4 dalyje.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2 punktą nedraudžia atitinkamų kapitalo priemonių savininkui suteikti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal šio straipsnio 4 dalį.

4. Siekdama įvykdyti atitinkamų kapitalo priemonių konvertavimą pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones atitinkamų kapitalo priemonių savininkams. Atitinkamos kapitalo priemonės gali būti konvertuotos tik tais atvejais, kai yra tenkinamos šios sąlygos:

1) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba šios įstaigos ar šio subjekto patronuojančioji įmonė išleidžia bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, gavę pertvarkymo institucijos arba, atitinkamais atvejais, patronuojančiosios įmonės pertvarkymo institucijos sutikimą;

2) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleidžia bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones prieš išleisdami nuosavybės priemones, kad galėtų būti suteikta prevencinė viešojo finansinė parama;

3) šios bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra suteikiamos ir perduodamos nedelsiant po to, kai atliekamas konvertavimas;

4) konvertavimo kursas, kuriuo nustatoma, kiek bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių suteikiama vietoje kiekvienos atitinkamos kapitalo priemonės, turi atitikti šio įstatymo 85 straipsnyje nustatytus principus ir kitus taikytinų teisės aktų reikalavimus.

5. Siekdama užtikrinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikimą pagal šio straipsnio 4 dalį, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai nuolat turėtų išankstinį priežiūros institucijos leidimą, būtiną atitinkamam bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių skaičiui išleisti.

## **60 straipsnis. Sprendimo dėl tarpvalstybinės finansinės grupės kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo priėmimas**

1. Prieš nusprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kuris reikštų būtinybę nurašyti ar konvertuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamas kapitalo priemones, kurios įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu nuosavoms lėšoms taikomus reikalavimus, pertvarkymo institucija privalo:

1) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir valstybės narės, kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atitinkamai dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančiai institucijai, jei jos nesutampa;

2) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimo visoms priežiūros institucijoms, atsakingoms už įstaigas ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus subjektus, kurių išleistos atitinkamos kapitalo priemonės būtų nurašomos arba konvertuojamos, jei būtų nustatytas jų

aplinkybių buvimas, ir valstybių narių, kurių priežiūros institucijos yra informuojamos, atitinkamoms dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančioms institucijoms, jei jos nesutampa.

2. Prieš nusprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kuris reikštų būtinybę nurašyti ar konvertuoti finansinei grupei, kurios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka priežiūros institucija, priklausančios kitoje valstybėje narėje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamas kapitalo priemones, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu nuosavoms lėšoms taikomus reikalavimus, pertvarkymo institucija privalo:

1) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo priežiūros institucijai;

2) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimo visoms priežiūros institucijoms, atsakingoms už įstaigas ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus subjektus, kurių išleistos atitinkamos kapitalo priemonės būtų nurašomos arba konvertuojamos, jei būtų nustatytas tų aplinkybių buvimas, ir valstybių narių, kurių priežiūros institucijos yra informuojamos, atitinkamoms dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančioms institucijoms, jei jos nesutampa.

3. Sprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kai tai susiję su tarpvalstybinę veiklą vykdančia įstaiga ar finansine grupe, pertvarkymo institucija įvertina galimą nurašymo ir konvertavimo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose įstaiga ar finansinė grupė vykdo veiklą.

4. Pertvarkymo institucija, teikdama šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą pranešimą, privalo prie jo pridėti paaiškinimą, kodėl, jos nuomone, reikia spręsti dėl pranešime nurodomų aplinkybių buvimo.

5. Pateikusi šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą pranešimą ir pasikonsultavusi su informuotomis institucijomis, pertvarkymo institucija privalo įvertinti, ar yra nurašymui ar konvertavimui alternatyvių priemonių, kurias ji galėtų taikyti ir kurios leistų pagrįstai tikėtis išvengti šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių atsiradimo. Nustačiusi, kad tokios alternatyvios priemonės egzistuoja, pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad jos būtų pritaikytos. Nustačiusi, kad tokių alternatyvių priemonių nėra, pertvarkymo institucija sprendžia, ar būtina nustatyti, ar yra kurių nors iš šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.

6. Šio straipsnio 5 dalies tikslais alternatyvios priemonės apima ankstyvosios intervencijos priemones, priežiūros institucijos privalomus nurodymus ir lėšų ar kapitalo perdavimą iš patronuojančiosios įmonės.

7. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad būtina nustatyti šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimą, ji apie tai nedelsdama praneša kitų valstybių narių, kuriose licencijuotos patronuojamosios įmonės, kurių kapitalo priemonėms galimai būtų taikomas nurašymas ar konvertavimas, atitinkamoms institucijoms, atsakingoms už tų aplinkybių buvimo nustatymą. Aplinkybių buvimas nustatomas priimant bendrą sprendimą, vadovaujantis šio įstatymo 110 straipsnyje nustatyta tvarka. Pertvarkymo institucijai ir kitų valstybių narių atitinkamoms institucijoms nesutarus dėl bendro sprendimo, laikoma, kad šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytos aplinkybės nėra nustatytos.

8. Kai, vadovaujantis šio straipsnio 7 dalimi, priimamas bendras sprendimas, nustatantis Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo ir (arba) konvertavimo būtinybę, pertvarkymo institucija privalo nedelsdama nurašyti ir (arba) konvertuoti atitinkamas kapitalo priemones, atsižvelgdama į konkrečiu atveju reikalingą veiksmų skubą.

## **PENKTASIS SKIRSNIS PERTVARKYMO PRIEMONĖS**

### **61 straipsnis. Verslo perleidimo priemonė**



1. Verslo perleidimo priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai įsigyjančiajam asmeniui, kuris nėra laikinoji įstaiga, perleidžiama:

- 1) pertvarkomo subjekto visos nuosavybės priemonės arba jų dalis;
- 2) pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai arba jų dalis.

2. Pertvarkymo institucija turi imtis reikalingų veiksmų, kad verslo perleidimo priemonė, atsižvelgiant į aplinkybes ir valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, būtų įgyvendinama rinkos sąlygomis bei vadovaujantis šio įstatymo III skyriaus trečiojo skirsnio nustatyta tvarka atlikto vertinimo išvadomis. Siekdama pasirengti įstaigos pertvarkymui, pertvarkymo institucija gali nurodyti įstaigai, laikantis šio įstatymo 63 straipsnio reikalavimų, susisiekti su potencialiais įsigyjančiais asmenimis.

3. Pertvarkymo institucija turi teisę verslo perleidimo priemonę pritaikyti daugiau negu vieną kartą, kad papildomai būtų perleidžiamos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės, arba atitinkamais atvejais pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai.

4. Pritaikius verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiojo asmens sutikimu pertvarkymo institucija turi teisę priimti sprendimą įsigyjančiajam asmeniui perleisti turtą, teises ar įsipareigojimus grąžinti pertvarkomam subjektui arba įsigyjančiajam asmeniui perleistas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones grąžinti jų ankstesniems savininkams, o pertvarkomas subjektas arba ankstesni savininkai privalo priimti tokį grąžinamą turtą, teises ar įsipareigojimus arba, atitinkamai, nuosavybės priemones.

5. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų atlyginimą, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, įsigyjantysis asmuo atlygį už nuosavybės priemones moka jų savininkams, o atlygį už turtą ar įsipareigojimus moka pertvarkomam subjektui.

6. Pertvarkomo subjekto akcininkai, kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perleidžiami įsigyjančiajam asmeniui, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į perleistą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo III skyriaus šeštajame skirsnyje, o įsigyjantis asmuo neatsako pertvarkomo subjekto akcininkams, kreditoriams ir kitiems tretiesiems asmenims, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nebuvo jam perleisti.

## **62 straipsnis. Įsigyjantysis asmuo ir jam keliami reikalavimai**

1. Įsigyjantysis asmuo turi turėti teisės aktuose nurodytą veiklos licenciją, kad galėtų vykdyti verslą, įsigyjamą taikant verslo perleidimo priemonę. Jei įsigyjantysis asmuo, prieš įsigydamas perleidžiamą verslą, tokios licencijos neturi, jis turi pateikti priežiūros institucijai paraišką reikiamai veiklos licencijai gauti, o priežiūros institucija privalo tokią paraišką kartu su įsigyjančiojo asmens vertinimu svarstyti skubos tvarka, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis.

2. Jei perleidus pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, kvalifikuotoji tokio subjekto įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Bankų įstatymo 24 straipsnio 1 dalyje arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir dėl to įsigyjantysis asmuo turėtų gauti minėtuose įstatymuose nustatytą priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, priežiūros institucija turi laiku, t. y. greičiau nei per Bankų įstatymo 25 straipsnyje bei Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnyje nustatytus terminus, atlikti įsigyjančiojo asmens vertinimą, kad verslo perleidimo priemonė būtų taikoma kuo skubiau ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad įgyvendinant pertvarkymo priemones būtų pasiekti pertvarkymo tikslai.

3. Priežiūros institucijai neužbaigus įsigyjančiojo asmens vertinimo iki nuosavybės priemonių perdavimo dienos, kaip tai nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, taikant verslo perleidimo priemonę, laikomasi šių reikalavimų:

1) pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių perdavimas įsigyjančiajam asmeniui laikomas įvykusi nuo perdavimo momento;

2) įsigyjančiojo asmens vertinimo laikotarpiu ir šio straipsnio 5 dalies 2 punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu įsigyjančiojo asmens balsavimo teisės, kylančios iš perleidžiamų pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, sustabdomos ir šios balsavimo teisės suteikiamos



pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija neturi pareigos naudotis tokiomis balsavimo teisėmis. Pertvarkymo institucija neatsako už teisės naudotis suteiktomis balsavimo teisėmis įgyvendinimą ar tokios teisės nepanaudojimą;

3) įsigyjančiojo asmens vertinimo laikotarpiu ir šio straipsnio 5 dalies 2 punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytos baudos ir kitos poveikio priemonės už kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus netaikomos;

4) užbaigusi įsigyjančiojo asmens vertinimą priežiūros institucija nedelsdama raštu praneša pertvarkymo institucijai ir įsigyjančiajam asmeniui apie sprendimą prieštarauti arba neprieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui.

4. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą neprieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui pagal šio straipsnio 3 dalies 4 punktą, visos su perleistomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės iš karto be apribojimų suteikiamos įsigyjančiajam asmeniui, kai pertvarkymo institucija ir įsigyjantysis asmuo gauna priežiūros institucijos pranešimą dėl neprieštaravimo.

5. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą prieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui pagal šio straipsnio 3 dalies 4 punktą, taikomi tokie reikalavimai:

1) balsavimo teisės toliau lieka pertvarkymo institucijai, kaip numatyta šio straipsnio 3 dalies 2 punkte;

2) pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad įsigyjantysis asmuo parduotų nuosavybės priemones, kurios jam buvo perleistos taikant verslo perleidimo priemonę, ir nustatyti jų pardavimo terminą, atsižvelgdama į vyraujančias rinkos sąlygas;

3) įsigyjančiajam asmeniui nepardavus nuosavybės priemonių laikantis šios dalies 2 punkto reikalavimų, priežiūros institucija, gavusi pertvarkymo institucijos pranešimą dėl neprieštaravimo, gali įsigyjančiajam asmeniui taikyti Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytas poveikio priemones.

### **63 straipsnis. Verslo perleidimo procedūra**

1. Pertvarkymo institucija, taikydama verslo perleidimo priemonę pertvarkomam subjektui, siūlo įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones ar turtą, teises, įsipareigojimus arba atskiras jų grupes vykdo ar organizuoja derybas su potencialiais įsigyjančiais asmenimis dėl perleidimo sąlygų, įskaitant šio įstatymo 61 straipsnio 5 dalyje nurodyto atlygio dydį, arba taiko kitas priemones, reikalingas pertvarkomo subjekto turto, teisių, įsipareigojimų ar nuosavybės priemonių perleidimui atlikti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas siūlymas įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones vykdomas laikantis šių principų:

1) atsižvelgiant į aplinkybes ir į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą, siūlymas įsigyti turi būti kuo skaidresnis ir neiškreipti pertvarkomo subjekto turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių;

2) negalimas pirmenybės tam tikriems potencialiems įsigyjantiems asmenims suteikimas ar diskriminacija tarp jų;

3) negalimas interesų konfliktas;

4) negalimas nesąžiningo pranašumo potencialiam įsigyjančiajam asmeniui suteikimas;

5) atsižvelgiama į poreikį greitai atlikti pertvarkymo veiksmus;

6) siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

3. Nepažeisdama šio straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatų, pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į konkrečius potencialius įsigyjančiuosius asmenis, siūlydama įsigyti pertvarkomo subjekto turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones.

4. Įsigyjantieji asmenys, siekiantys įsigyti pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus, turi teisę susipažinti su pertvarkomo subjekto finansine informacija, kuri, pertvarkymo institucijos nuomone, reikalinga sprendimui dėl minėtos įstaigos nuosavybės

priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų įsigijimo priimti. Tokios informacijos įsigijimui *mutatis mutandis* taikomas Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatos reglamentuojančios komercinę paslaptį.

5. Viešai neatskleistos informacijos apie pertvarkomo subjekto planuojamą perleidimą pateikimas visuomenei, kuris būtų privalomas pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL 2014 L 173, p. 1), 17 straipsnio 1 dalį, gali būti atidėtas laikantis šio reglamento 17 straipsnio 4 ar 5 dalyje nustatytų reikalavimų.

6. Pertvarkymo institucija gali taikyti verslo perleidimo priemonę nesiūlydama įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jeigu nustatoma, kad, tikėtina, nebus visiškai pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, nurodytų šio įstatymo 40 straipsnyje, ypač esant šioms sąlygoms:

1) pertvarkymo institucijos nuomone, kyla arba didėja grėsmė finansiniam stabilumui dėl pertvarkomo subjekto esamų finansinių problemų ar galimų finansinių problemų; ir

2) pertvarkymo institucijos nuomone, siūlymas įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus galėtų neigiamai atsiliiepti verslo perleidimo priemonės veiksmingumui, šalinant realią grėsmę finansiniam stabilumui arba siekiant šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyto pertvarkymo tikslo.

7. Taikant verslo perleidimo priemonę:

1) atsižvelgiant į šio įstatymo 62 straipsnio 2 ir 3 dalis, neprašoma pertvarkomo subjekto akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens, išskyrus įsigyjantįjį asmenį, sutikimo ir netaikomi Lietuvos Respublikos įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai, kiek tai neprieštarauja kitoms šio straipsnio nuostatomis;

2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus iš anksto kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant verslo perleidimo priemonę, numatančios reikalavimus gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus tokiems veiksmams atlikti, įskaitant kreditoriaus sutikimą perkelti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios verslo perleidimo priemonės taikymą;

3) verslo perleidimo priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, taikoma restitucija.

#### **64 straipsnis. Įsigyjančiojo asmens interesų apsauga**

1. Kad įsigyjantysis asmuo galėtų naudotis teise teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje, jis yra laikomas pertvarkomo subjekto teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas ir kurios susijusios su perleistu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

2. Taikant verslo perleidimo priemonę, turi būti užtikrinama, kad įsigyjantysis asmuo galėtų toliau naudotis pertvarkomo subjekto teise dalyvauti mokėjimo, tarpuskaitos ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose, reguliuojamose rinkose, indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, jeigu atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose reikalavimus. Jeigu įsigyjantysis asmuo neatitinka tokių reikalavimų, nurodytomis teisėmis jis naudojasi pertvarkymo institucijos nurodytą terminą, kuris neviršija 24 mėnesių. Įsigyjančiojo asmens prašymu pertvarkymo institucija turi teisę atnaujinti šioje dalyje nurodytą terminą.

3. Negali būti atsisakyta suteikti įsigyjančiajam asmeniui teisės naudotis šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis sistemomis dėl to, kad jis neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, pagal kurį būtų suteikta galimybė naudotis tokiomis sistemomis.

## **65 straipsnis. Laikinosios įstaigos priemonė**

1. Laikinosios įstaigos priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai pertvarkymo institucija atsižvelgdama į poreikį išlaikyti ypač svarbias funkcijas laikinojoje įstaigoje, laikinajai įstaigai perduoda:

- 1) vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų nuosavybės priemones;
- 2) visus arba tam tikrus vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus.

2. Taikant laikinosios įstaigos priemonę:

- 1) nereikalingi pertvarkomo subjekto akcininkų arba kitų trečiųjų asmenų (išskyrus laikinąją įstaigą) sutikimai ir netaikomi Lietuvos Respublikos pertvarkomų įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai;

- 2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims iš anksto pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant laikinosios įstaigos priemonę, numatančios reikalavimus tokiems veiksmams atlikti gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus, įskaitant kreditoriaus sutikimą perkelti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios laikinosios įstaigos priemonės taikymą;

- 3) laikinosios įstaigos priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, taikoma restitucija.

3. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę laikinajai įstaigai perduodamų įsipareigojimų bendra vertė negali viršyti iš pertvarkomo subjekto perduodamų ar iš kitų šaltinių suteikiamų turto ir teisių bendros vertės.

4. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę šio straipsnio 1 dalyje nurodyta perdavimo teise gali būti pasinaudojama daugiau nei vieną kartą, kad būtų papildomai perduotos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės arba atitinkamais atvejais pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai.

5. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, laikinosios įstaigos mokamas atlygis yra skiriamas nuosavybės priemonių savininkams, kai laikinajai įstaigai perduodamos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės, arba pačiam pertvarkomam subjektui, kai laikinajai įstaigai perduodamas kuris nors arba visas pertvarkomo subjekto turtas ar įsipareigojimai.

6. Taikant laikinosios įstaigos priemonę, laikomasi šio įstatymo III skyriaus šeštojo skirsnio reikalavimų.

7. Pertvarkomo subjekto akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami laikinajai įstaigai, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į laikinąją įstaigą, jos valdymo organams ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo III skyriaus šeštajame skirsnyje.

## **66 straipsnis. Laikinosios įstaigos steigimas**

1. Laikinoji įstaiga yra juridinis asmuo, įsteigtas tam, kad gautų ir valdytų visas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones ar jų dalį arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises, įsipareigojimus ar jų dalį, siekiant išlaikyti ypač svarbias funkcijas ir perleisti įstaigą ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytą subjektą. Laikinąją įstaigą steigia pertvarkymo institucija arba Lietuvos Respublikos Vyriausybė, tačiau bet kokių atvejų ją kontroliuoja pertvarkymo institucija. Laikinoji įstaiga nuosavybės teise priklauso valstybei.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu tikslu nedaro įtakos šio straipsnio 1 dalyje nurodytai pertvarkymo institucijos galimybei kontroliuoti laikinąją įstaigą.

3. Kad laikinoji įstaiga galėtų naudotis teise teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje, ji yra laikoma pertvarkomo subjekto teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

4. Pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad laikinoji įstaiga kitais nei šio straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais būtų laikoma pertvarkomo subjekto teisių perėmėja ir galėtų toliau naudotis bet kokiomis kitomis teisėmis, susijusiomis su perduotais turtu, teisėmis ar įsipareigojimais kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas.

5. Laikinoji įstaiga gali ir toliau dalyvauti pertvarkomo subjekto mokėjimo, tarpuskaitymo ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, indėlių ir įsipareigojimų investuotojų draudimo sistemose ir turi galimybę jomis naudotis, tuo atveju, jei atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose reikalavimus. Jei laikinoji įstaiga neatitinka dalyvavimo šiame punkte nurodytose sistemose reikalavimų, nurodytose sistemose laikinoji įstaiga dalyvauja pertvarkymo institucijos nurodytą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis nei 24 mėnesiai. Pertvarkymo institucija turi teisę atnaujinti šioje dalyje nurodytą laikotarpį pagal laikinosios įstaigos pertvarkymo institucijai pateiktą prašymą.

6. Negali būti atsisakyta suteikti laikinajai įstaigai galimybės dalyvauti šio straipsnio 5 dalyje nurodytose sistemose tik dėl to, kad ji neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reitingo lygio, pagal kurį būtų suteikta galimybė dalyvauti šio straipsnio 5 dalyje nurodytose sistemose.

#### **67 straipsnis. Laikinosios įstaigos veikimas**

1. Laikinosios įstaigos veiklai taikomi visi šie reikalavimai:

- 1) pertvarkymo institucija pritaria laikinosios įstaigos steigimo dokumentams;
- 2) pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina laikinosios įstaigos valdymo organą ir tvirtina valdymo organo narių atlyginimą bei nustato jų pareigas;
- 3) pertvarkymo institucija tvirtina laikinosios įstaigos veiklos strategiją ir rizikos valdymo modelį;

4) laikinoji įstaiga turi tinkamą licenciją, kad galėtų vykdyti jai perduodamą veiklą;

5) laikinoji įstaiga atitinka Reglamente (ES) Nr. 575/2013, Bankų įstatyme ir Finansinių priemonių rinkų įstatyme numatytus veiklos reikalavimus ir jai taikoma priežiūra šiuose teisės aktuose nustatyta tvarka;

6) laikinoji įstaiga veikia pagal ES valstybės pagalbos sistemą, o pertvarkymo institucija gali atitinkamai nustatyti jos veiklos apribojimus.

2. Laikinoji įstaiga gali būti įsteigta ir veiklos leidimas jai suteiktas trumpam laikotarpiui jos veiklos pradžioje nereikalaujant, kad ji atitiktų Bankų įstatymo arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo reikalavimus ir nepaisant šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytų reikalavimų, kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju pertvarkymo institucija priežiūros institucijai pateikia prašymą dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų netaikymo ir jei priežiūros institucija nusprendžia suteikti tokį veiklos leidimą, priežiūros institucija nurodo laikotarpį, kuriuo laikinoji įstaiga neprivalo laikytis šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytų reikalavimų.

4. Laikinosios įstaigos vadovybė, atsižvelgdama į ES ar Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytus konkurencijos reikalavimus ir apribojimus, laikinąją įstaigą valdo taip, kad būtų išlaikytas ypač svarbių funkcijų vykdymas ir tinkamomis sąlygomis per šio įstatymo 69 straipsnio 3 dalyje arba, kai taikytina, šio įstatymo 69 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas, jų turtas, teisės ar įsipareigojimai būtų perleisti vienam ar daugiau privačiojo sektoriaus įsigyjančiųjų asmenų.

#### **68 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės taikant laikinosios įstaigos priemonę**

1. Taikant laikinosios įstaigos priemonę:

1) turtas, teisės ar įsipareigojimai gali būti grąžinami iš laikinosios įstaigos pertvarkomam subjektui arba nuosavybės priemonės gali būti grąžinamos jų pirminiams savininkams, o pertvarkomas subjektas arba pirminiai savininkai įpareigojami priimti tokį turtą, teises ar įsipareigojimus arba nuosavybės priemones atgal, laikantis šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų;

2) nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai iš laikinosios įstaigos gali būti perduodami tretiesiems asmenims.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti veiksmai gali būti atlikti jei:

1) galimybė grąžinti konkrečias nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus buvo aiškiai nurodyta, atliekant pirminį perdavimą; arba

2) paaiškėja aplinkybės, kad konkrečios perduotos nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai neturėjo būti perduoti, nes nepriklauso atliekant pirminį perdavimą nurodytoms nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų rūšims arba neatitinka atliekant pirminį perdavimą nustatytų sąlygų.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas grąžinimas turi būti atliekamas laikantis pirminio perdavimo metu nustatytų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų galimo grąžinimo terminų ir kitų sąlygų.

### **69 straipsnis. Laikinosios įstaigos veiklos laikotarpis**

1. Pertvarkymo institucija priima sprendimą, kad laikinoji įstaiga nebelaikoma laikinąja įstaiga bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau:

1) laikinoji įstaiga yra sujunginama su kitu subjektu;

2) laikinoji įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 66 straipsnio 1 dalies reikalavimų;

3) trečiajam asmeniui parduodamas visas arba beveik visas laikinosios įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai;

4) baigiasi šio straipsnio 3 dalyje arba, kai taikoma, šio straipsnio 4 dalyje nustatytas laikotarpis;

5) visas laikinosios įstaigos turtas yra realizuojamas laikinosios įstaigos likvidavimo procese ir visi jos įsipareigojimai yra įvykdyti.

2. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija siekia parduoti laikinąją įstaigą arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, toks pardavimas turi atitikti visas šias sąlygas:

1) pardavimas turi būti vykdomas rinkos sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų;

2) laikinoji įstaiga arba jos turtas ar įsipareigojimai turi būti siūlomi įsigyti atvirai ir skaidriai ir toks siūlymas neturi iš esmės iškreipti informacijos apie laikinosios įstaigos turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones;

3) negalimas pirmenybės tam tikriems potencialiems įsigyjantiems asmenims suteikimas ar jų diskriminacija.

3. Jei neįvyksta nė vienas iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 5 punktuose nurodytų įvykių, pertvarkymo institucija laikinosios įstaigos veiklą nutraukia kaip įmanoma greičiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau nei praėjus dvejiems metams po paskutinio pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimo, atlikto taikant laikinosios įstaigos priemonę.

4. Pertvarkymo institucija turi teisę šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą pratęsti vienam ar daugiau papildomų vienerių metų laikotarpių, kai toks pratęsimas:

1) padeda įvykti kuriam nors iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 arba 5 punkte nurodytų įvykių arba

2) yra būtinas siekiant užtikrinti esminių bankininkystės ar finansinių paslaugų tęstinumą.

5. Bet koks pertvarkymo institucijos sprendimas pratęsti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą turi būti motyvuotas kartu pateikiant išsamią padėties vertinimo išvadą, kuri turi apimti rinkos sąlygų ir perspektyvų vertinimą, pagrindžiantį tokį pratęsimą.

6. Kai laikinosios įstaigos veikla nutraukiama šio straipsnio 1 dalies 3 arba 4 punkte nurodytomis aplinkybėmis, laikinoji įstaiga likviduojama realizuojant jos turtą.

7. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, pajamos, gautos nutraukiant laikinosios įstaigos veiklą, skiriamos laikinosios įstaigos akcininkams.

8. Kai laikinoji įstaiga naudojama daugiau nei vieno pertvarkomo subjekto turtui ir įsipareigojimams perduoti, šio straipsnio 6 dalyje nustatyta turto realizavimo pareiga taikoma iš kiekvieno pertvarkomo subjekto perduotiems turtui ir įsipareigojimams, o ne pačiai laikinajai įstaigai.

#### **70 straipsnis. Laikinosios įstaigos ir jos darbuotojų atsakomybė**

Laikinoji įstaiga neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto akcininkų ir kreditorių interesais. Laikinosios įstaigos valdymo organai ar vyresnioji vadovybė už savo veiksmus ir neveikimu atliekant savo pareigas padarytą žalą nėra atsakingi pertvarkomo subjekto akcininkams ar kreditoriams, išskyrus atvejus, kai žala padaryta dėl tyčios ar didelio neatsargumo ir tiesiogiai pažeidžiami tokių akcininkų ar kreditorių interesai.

#### **71 straipsnis. Turto atskyrimo priemonė**

1. Turto atskyrimo priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai įstaigos arba laikinosios įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai perduodami vienai ar daugiau turto valdymo įmonių tik esant bent vienai iš šių aplinkybių:

1) padėtis konkrečioje to turto rinkoje yra tokia, kad to turto realizavimas iškeliant įstaigai ar laikinajai įstaigai bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų;

2) toks perdavimas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą pertvarkomo subjekto arba laikinosios įstaigos veikimą;

3) toks perdavimas yra būtinas siekiant gauti kuo didesnes turto realizavimo pajamas.

2. Taikant turto atskyrimo priemonę:

1) nereikalingi įstaigų, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, akcininkų arba kitų trečiųjų asmenų (išskyrus laikinąją įstaigą) sutikimai ir netaikomi Lietuvos Respublikos įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai;

2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims iš anksto pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant turto atskyrimo priemonę, numatančios reikalavimus gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus atlikti tokius veiksmus, įskaitant kreditoriaus sutikimą perleiti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios turto atskyrimo priemonės taikymą;

3) turto atskyrimo priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, toks sandoris gali būti grąžinamas pertvarkomam subjektui.

3. Taikydama turto atskyrimo priemonę, pertvarkymo institucija pagal šio įstatymo III skyriaus trečiajame skirsnyje nustatytus principus ir ES valstybės pagalbos sistemą nustato atlygį, už kurį turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami turto valdymo įmonei. Nedraudžiama nustatyti, kad atlygis būtų nominalus ar neigiamas.

4. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, turto valdymo įmonės mokamas atlygis yra skiriamas pertvarkomam subjektui.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytas atlygis už iš pertvarkomo subjekto įgytą turtą, teises ar įsipareigojimus gali būti sumokėtas kaip turto valdymo įmonės išleista skolos priemonė.

6. Turtas, teisės ar įsipareigojimai iš pertvarkomo subjekto gali būti perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių daugiau kaip vieną kartą ir turtas, teisės ar įsipareigojimai iš vienos ar daugiau turto valdymo įmonių gali būti grąžinti pertvarkomam subjektui, jei laikomasi šio įstatymo 74 straipsnyje nurodytų sąlygų. Pertvarkomas subjektas privalo priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus.

7. Turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimams tarp pertvarkomo subjekto ir turto valdymo įmonės taikomos šio įstatymo III skyriaus šeštojo skirsnio nuostatos.

8. Pertvarkomo subjekto akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami turto valdymo įmonei, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į turto valdymo įmonei arba jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus atvejus, numatytus šio įstatymo III skyriaus šeštajame skirsnyje.

#### **72 straipsnis. Turto valdymo įmonė ir jos steigimas**

Turto valdymo įmonė yra juridinis asmuo, įsteigtas tam, kad gautų visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų arba laikinosios įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus arba jų dalį. Turto valdymo įmonę steigia pertvarkymo institucija arba Lietuvos Respublikos Vyriausybė, tačiau bet koku atveju ją kontroliuoja pertvarkymo institucija. Turto valdymo įmonė nuosavybės teise priklauso valstybei.

#### **73 straipsnis. Turto valdymo įmonės veikimas**

1. Turto valdymo įmonės veiklai taikomi visi šie reikalavimai:
  - 1) pertvarkymo institucija pritaria turto valdymo įmonės steigimo dokumentams;
  - 2) pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina valdymo įmonės valdymo organą ir tvirtina valdymo organo narių atlyginimą bei nustato jų pareigas;
  - 3) pertvarkymo institucija tvirtina turto valdymo įmonės veiklos strategiją ir rizikos valdymo modelį.
2. Turto valdymo įmonė jai perduotą turtą valdo taip, kad būtų kiek įmanoma padidinta jo vertė jį vėliau parduodant, įskaitant turto realizavimą, kai turto valdymo įmonė likviduojama.
3. Turto valdymo įmonė po to, kai buvo pritaikyta laikinosios įstaigos priemonė, turi teisę iš laikinosios įstaigos įsigyti turtą, teises ar įsipareigojimus.

#### **74 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės taikant turto atskyrimo priemonę**

1. Teisės, turtas ar įsipareigojimai iš turto valdymo įmonės gali būti grąžinti pertvarkomam subjektui, jei:
  - 1) galimybė grąžinti konkrečias teises, turtą ar įsipareigojimus aiškiai nurodoma taikant turto atskyrimo priemonę, pagal kurią atliktas perdavimas; arba
  - 2) paaiškėja aplinkybės, kad konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai neturėjo būti perduoti, nes nepriklauso taikant turto atskyrimo priemonę, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms ar rūšims arba toks šiame punkte nurodytų turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas neatitinka jų perdavimo sąlygų.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas grąžinimas atliekamas taikant turto atskyrimo priemonę nustatytu terminu ir turi atitikti taikant tą priemonę nurodytas kitas sąlygas.

#### **75 straipsnis. Turto valdymo įmonės ir jos darbuotojų atsakomybė**

Turto valdymo įmonė neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto akcininkų ir kreditorių interesais. Turto valdymo įmonės valdymo organai ar vyresnioji vadovybė už savo veiksmus ir neveikimu atliekant savo pareigas padarytą žalą nėra atsakingi pertvarkomo subjekto akcininkams ar kreditoriams, išskyrus atvejus, kai žala padaryta dėl tyčios ar didelio neatsargumo ir tiesiogiai pažeidžiami tokių akcininkų ar kreditorių interesai.

#### **76 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė**

1. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma siekiant bet kurio iš šių rezultatų:
  - 1) pakeisti pertvarkomo subjekto kapitalo struktūrą. Kapitalo struktūra pakeičiama taip, kad būtų atkurtas pertvarkomo subjekto gebėjimas laikytis licencinės veiklos reikalavimų ir teikti paslaugas ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas minėtu pertvarkomu subjektu;



2) konvertuoti įsipareigojimus arba skolos priemones į nuosavybės vertybinius popierius arba atitinkamai sumažinti jų pagrindinę sumą, kai jie perduodami laikinajai įstaigai jos kapitalui sudaryti arba kai jie perduodami taikant verslo perleidimo priemonę arba turto atskyrimo priemonę.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu tikslu gali būti taikoma tik tuo atveju, jei yra aplinkybių, leidžiančių pagrįstai tikėtis, kad ją taikant kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis, įskaitant priemones, kurios numatytos pagal reorganizavimo planą, nurodytą šio įstatymo 84 straipsnyje, bus pasiekti pertvarkymo tikslai ir atkurtas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto ilgalaikis finansinės veiklos patikimumas ir stabilumas.

3. Kai nėra tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu tikslu gali būti taikoma kartu su bet kuria kita ar keliomis kitomis pertvarkymo priemonėmis.

4. Pertvarkymo institucija taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę atsižvelgia į pertvarkomo subjekto teisinį statusą ir turi teisę reikalauti pakeisti pertvarkomo subjekto teisinę formą, o pastarasis privalo pakeisti tą formą teisės aktų nustatyta tvarka.

### **77 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo apimtis**

1. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė gali būti taikoma visiems pertvarkomo subjekto įsipareigojimams, išskyrus šiuos įsipareigojimus, neatsižvelgiant į tai, ar jiems taikoma Lietuvos Respublikos, kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisė:

- 1) apdraustieji indėliai, kaip apibrėžta Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams įstatyme;
- 2) užtikrinti įsipareigojimai, įskaitant hipotekines obligacijas ir įsipareigojimus, kylančius iš finansinių priemonių, naudojamų siekiant valdyti riziką, kurie yra užtikrinti įstaigos turto portfeliumi;
- 3) bet kokie įsipareigojimai, kylantys pertvarkomam subjektui laikant klientų turtą arba pinigus, įskaitant klientų turtą arba pinigus, laikomus kolektyvinio investavimo subjektų vardu, kai tokių klientų interesai apsaugoti pagal bankroto ir restruktūrizavimo procedūras reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus;
- 4) bet kokie įsipareigojimai, kylantys iš pertvarkomo subjekto (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo), kurio interesai yra apsaugoti pagal bankroto ir restruktūrizavimo procedūras reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus, patikėjimo teisinių santykių;
- 5) įsipareigojimai įstaigoms, kurių įvykdymo terminas yra trumpesnis nei 7 dienos, išskyrus įsipareigojimus tai pačiai finansinei grupei priklausančiams subjektams;
- 6) įsipareigojimai mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar tokių sistemų operatoriams arba tų sistemų dalyviams, kylantys dėl dalyvavimo tokiose sistemose, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis nei 7 dienos;
- 7) įsipareigojimai, kylantys iš darbo teisinių santykių, kiek tai susiję su darbuotojui mokėtinu darbo užmokesčiu, pensijos įmokomis ar kitais fiksuoto dydžio mokėjimais, išskyrus kintamą darbo užmokesčio dalį, kuri nėra nustatyta kolektyvine sutartimi, ir visais atvejais išskyrus didelę riziką prisiimančių darbuotojų, kaip nurodyta ES ir pertvarkymo institucijos teisės aktuose, kintamą darbo užmokesčio dalį;
- 8) įsipareigojimai, kylantys iš komercinių arba prekybos santykių dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, kurios yra būtinos kasdieniui pertvarkomo subjekto veiklai, įskaitant informacinių technologijų paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą bei priežiūrą;
- 9) įsipareigojimai, susiję su mokesčių ir kitų įmokų į valstybės ir savivaldybių biudžetus ir privalomųjų valstybinio socialinio draudimo bei privalomojo sveikatos draudimo įmokų mokėjimu;
- 10) privalomos įmokos indėlių draudimo sistemoms.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė netaikoma hipotekinėms obligacijoms užtikrinti skirto turto portfeliumi. Šis užtikrinimui skirtas turtas turi būti atskirtas nuo pertvarkomo subjekto turto, užtikrinant pakankamą šio turto finansavimą.

3. Nepaisydama šio straipsnio 2 dalies ir šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatų, pertvarkymo institucija, esant poreikiui, gali nurašyti ar konvertuoti bet kokią užtikrintų įsipareigojimų arba įsipareigojimų, garantuojamų įkeistu turtu, dalį, kuri viršija užtikrinimui skirto

turto, įkeisto turto, sulaikymo teisės ar kitokio užstato, kuriais užtikrinamas toks įsipareigojimas, vertę.

4. Siekdama užtikrinti įstaigų ir finansinių grupių pertvarkymo galimybes, pertvarkymo institucija apriboja įstaigų tarpusavio tinkamų įsipareigojimų apimtį, kiek tai neprieštarauja teisės aktuose nustatytiems reikalavimams dėl didelių pozicijų, išskyrus atvejus, kai įstaigos priklauso tai pačiai finansinei grupei.

5. Išimtiniais atvejais pertvarkymo institucijos sprendimu, tam tikri įsipareigojimai gali nebūti nurašomi ar konvertuojami arba gali būti nurašomi ar konvertuojami mažesne apimtimi, jeigu:

1) nepaisant pertvarkymo institucijos pastangų, nėra galimybės gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę atitinkamam įsipareigojimui ar jo daliai pritaikyti per protingą terminą;

2) tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užtikrinti ypač svarbių funkcijų ir pagrindinių verslo dalių tęstinumą taip, kad būtų išlaikytas pertvarkomo subjekto gebėjimas tęsti pagrindinę veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;

3) tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užkirsti kelią neigiamų finansinių padarinių išplitimui, ypač fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, indėliams, jei toks išplitimas stipriai kartu Lietuvos Respublikos arba ES ekonomiką;

4) gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė sumažintų įsipareigojimų vertę taip, kad atsiradę nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, viršytų nuostolius, kurie atsirastų tuo atveju, jeigu tokiems įsipareigojimams gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė nebūtų taikoma.

6. Jei pertvarkymo institucija pagal šio straipsnio 5 dalį nusprendžia visiškai arba iš dalies nenurašyti ar nekonvertuoti tinkamo įsipareigojimo arba tinkamų įsipareigojimų rūšies, kiti tinkami įsipareigojimai gali būti nurašomi arba konvertuojami atitinkamai didesne apimtimi.

7. Prieš pasinaudodama šio straipsnio 5 dalyje nurodytomis išimtimis pertvarkymo institucija privalo apie tai pranešti Europos Komisijai. Jei taikant šias išimtis planuojama pasinaudoti finansavimu iš Pertvarkymo fondo arba alternatyvaus finansavimo šaltinio, vadovaudamasi šio įstatymo 78 straipsnio nuostatomis, pertvarkymo institucija gali pradėti taikyti šias išimtis tik jei Europos Komisija per 24 valandas arba per bendrai pertvarkymo institucijos ir Europos Komisijos sutartą ilgesnį laikotarpį nepaprieštarauja tokių išimčių taikymui ir nepareikalauja jų pakeisti. Pertvarkymo institucija privalo vadovautis Europos Komisijos reikalavimais pakeisti išimčių taikymą.

8. Taikydama šio straipsnio 5 dalyje nurodytas išimtis, pertvarkymo institucija privalo atsižvelgti į:

1) principą, kad pirmiausiai nuostolius dengia pertvarkomo subjekto akcininkai, o tik tada kreditoriai – atvirkštine jų reikalavimų tenkinimo, jei subjektui būtų iškeliamas bankroto byla, eilės tvarka, pradedant reikalavimais, kurie tenkinami paskiausiai ir baigiant reikalavimais, kurie tenkinamai pirmiausiai;

2) pertvarkomo subjekto galimybes padengti nuostolius tuo atveju, jei įsipareigojimai arba įsipareigojimų rūšys nebūtų nurašomi arba konvertuojami, ir

3) lėšų, reikalingų pertvarkymui finansuoti, poreikį.

#### **78 straipsnis. Pertvarkymo fondo ir alternatyvių finansavimo šaltinių naudojimas**

1. Jei pertvarkymo institucija pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalį nusprendžia visiškai ar iš dalies nenurašyti ar nekonvertuoti tinkamo įsipareigojimo arba tinkamų įsipareigojimų atitinkamos rūšies ir nuostoliai, kurie atsirastų dėl tokių įsipareigojimų nurašymo ar konvertavimo, nėra visiškai perkeliama kitiems kreditoriams, iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui gali būti sumokamas įnašas, kad būtų galima:

1) padengti visus nuostolius, kurie nepadengiami tinkamais įsipareigojimais, bei atkurti pertvarkomo subjekto grynąjį turto vertę iki nulio ir (arba)

2) įsigyti pertvarkomo subjekto nuosavybės ar kapitalo priemonių, siekiant atkurti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą.

2. Įnašas iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui gali būti sumokamas taip pat tais atvejais, kai galimų nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimų nepakanka šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punkte nurodytiems tikslams pasiekti, trūkstamai sumai padengti, neatsižvelgiant į tai, ar daliai tinkamų įsipareigojimų buvo taikoma šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalyje nurodyta išimtis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas įnašas iš Pertvarkymo fondo lėšų gali būti sumokamas tik kai yra tenkinamos abi šios sąlygos:

1) nuosavybės priemonių savininkai ir tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitu būdu prisiėmė dalį pertvarkomo subjekto nuostolių ar prisidėjo prie rekapitalizavimo dydžiu, ne mažesniu nei 8 % visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumos, įskaitant pertvarkomo subjekto nuosavas lėšas, apskaičiuotos pertvarkymo priemonių taikymo metu vadovaujantis šio įstatymo III skyriaus trečiajame skirsnyje numatytu vertinimu;

2) įnašas iš Pertvarkymo fondo lėšų neviršija 5 % visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumos, įskaitant pertvarkomo subjekto nuosavas lėšas, apskaičiuotos pertvarkymo priemonių taikymo metu vadovaujantis šio įstatymo III skyriaus trečiajame skirsnyje numatytu vertinimu.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įnašas gali būti sudaromas iš:

1) Pertvarkymo fonde turimų lėšų, sukaupytų renkant reguliarias (*ex-ante*) įmokas;

2) lėšų sumos, kuri gali būti sukaupta Pertvarkymo fonde per trejų metų laikotarpį renkant specialiąsias (*ex-post*) įmokas, ir

3) kai šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų lėšų nepakanka – lėšų, kurios gali būti surenkamos vadovaujantis Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 11 dalimi.

5. Pertvarkymo institucija išitiniais atvejais gali nuspręsti viršyti šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatytą 5 % visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumos ribą ir panaudoti alternatyvius finansavimo šaltinius ir (arba) renkant reguliarias (*ex-ante*) įmokas Pertvarkymo fonde sukauptas dar nepanaudotas lėšas, jei visi neužtikrinti įsipareigojimai, kurie nebūtų tenkinami pirmenybine kreditorių reikalavimų eile, taikytina, jei pertvarkomam subjektui būtų iškelta bankroto byla, išskyrus tinkamus drausti indėlius, buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti.

6. Jei nėra galimybės įvykdyti šio straipsnio 3 dalies 1 punkto sąlygos, iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui taip pat gali būti sumokamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įnašas, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) akcininkai ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitu būdu prisiėmė dalį pertvarkomo subjekto nuostolių ar prisidėjo prie rekapitalizavimo dydžiu, ne mažesniu nei 20 % pagal riziką įvertinto pertvarkomo subjekto turto;

2) iš reguliarių (*ex-ante*) įmokų (išskyrus įmokas į Indėlių draudimo fondą) Pertvarkymo fonde sukaupta lėšų suma sudaro ne mažiau nei 3 % visų Lietuvos Respublikoje licencijuotose įstaigose laikomų apdraustųjų indėlių sumos;

3) pertvarkomo subjekto turimo turto konsoliduotu pagrindu nustatyta vertė yra mažesnė nei 900 milijardų eurų.

#### **79 straipsnis. Sutartinės gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės**

1. Pertvarkymo institucija gali nustatyti, kad minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymasis konsoliduotu pagrindu arba individualiai iš dalies gali būti užtikrintas sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis.

2. Tam, kad priemonė būtų laikoma sutartine gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone, turi būti tenkinamos šios sąlygos:

1) sandoryje dėl priemonės turi būti nustatyta, kad jei pertvarkymo institucija priimtų sprendimą tai įstaigai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, tokia priemonė būtų nurašoma arba konvertuojama reikiama apimtimi pirmiau nei kiti tinkami įsipareigojimai;

2) sandoryje dėl priemonės arba vadovaujantis kitas privalomais reikalavimais nustatyta, kad, jei įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, iš tokios priemonės kylantys reikalavimai būtų tenkinami tik patenkinus

reikalavimus, kylančius iš kitų tinkamų įsipareigojimų, ir negali būti atlyginti tol, kol patenkinami iš kitų tinkamų įsipareigojimų kylantys reikalavimai.

3. Pertvarkymo institucija, derindama savo veiksmus su priežiūros institucija, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie sprendimus leisti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymąsi iš dalies užtikrinti sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis ir tikrina, kaip šių sprendimų yra laikomasi.

### **80 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis suma**

1. Taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkymo institucija, remdamasi vertinimu, atliktu pagal šio įstatymo III skyriaus trečiąjį skirsnį, nustato tinkamų įsipareigojimų, kurie turi būti nurašyti ar konvertuoti, bendrą sumą, siekdama atkurti pertvarkomo subjekto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą arba, jei taikytina, suformuoti laikinosios įstaigos kapitalą, atitinkantį šį koeficientą, įvertindama iš Pertvarkymo fondo finansuojamą įnašą į kapitalą, taip pat siekdama išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą pertvarkomais subjektais arba laikinąja įstaiga ir sudaryti sąlygas pertvarkomam subjektui arba laikinajai įstaigai bent vienus metus laikytis licencinės veiklos reikalavimų ir toliau vykdyti licencinę veiklą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą sumą sudaro:

1) tinkamų įsipareigojimų suma, kuri turi būti nurašoma siekiant užtikrinti, kad pertvarkomo subjekto grynoji turto vertė būtų lygi nuliui;

2) tinkamų įsipareigojimų suma, kuri turi būti konvertuojama į akcijas ar kitų rūšių kapitalo priemones siekiant atkurti pertvarkomo subjekto arba laikinosios įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą.

3. Jei pertvarkymo institucija ketina taikyti turto atskyrimo priemonę, nustatydama sumą, kuria reikia sumažinti tinkamus įsipareigojimus, ji turi įvertinti turto valdymo įmonei reikalingo kapitalo poreikį.

4. Jei, vadovaujantis preliminariniu vertinimu, pagal šio įstatymo III skyriaus ketvirtąjį skirsnį ir taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkomo subjekto kapitalas buvo nurašytas didesne apimtimi nei atlikus šio įstatymo 57 straipsnyje nurodytą galutinį vertinimą nustatyta nurašytina suma, pertvarkymo institucija, siekdama panaikinti šį skirtumą, gali taikyti kapitalo atkūrimo mechanizmą, kai reikiama apimtimi pirmiausia kompensuojami kreditorių, o tada akcininkų nuostoliai.

### **81 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo seka**

1. Pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 77 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytas išimtis, taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, nurašo ir konvertuoja įsipareigojimus, laikydamosi šios eiliškumo tvarkos, kai paskesniame punkte nurodyti įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami tik jei ankstesniuose punktuose nurodyto sumažinimo nepakanka, kad būtų pasiektos pertvarkymo institucijos nustatytos sumos, būtinos nurašyti vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsniu, ir vadovaujantis šio įstatymo 80 straipsniu nustatyta tinkamų įsipareigojimų, kurie turi būti nurašyti ar konvertuoti, bendra suma:

1) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai mažinami, kaip nustatyta šio įstatymo 59 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

2) mažinama papildomo 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma;

3) mažinama papildomo 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma;

4) atvirkščiai reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam, jei pertvarkomam subjektui būtų iškeliamas bankroto byla, mažinama subordinuotos skolos dalies, kuri nėra įtraukiama į papildomą 1 lygio arba 2 lygio kapitalą, pagrindinė suma, įvertinant nurašymą pagal šios dalies 1, 2 ir 3 punktus;

5) atvirkščiai reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam, jei pertvarkomam subjektui būtų iškeliamas bankroto byla, likusių tinkamų įsipareigojimų pagrindinė suma arba su įsipareigojimu susijusi neišmokėta mokėtina suma mažinama laikantis šio įstatymo 77 straipsnio reikalavimų, įvertinant nurašymą pagal šios dalies 1, 2, 3 ir 4 punktus,

2. Tos pačios kreditorių reikalavimų eilės skirtingų rūšių nuosavybės priemonės ir tinkami įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami proporcingai (nurašoma ar konvertuojama tokia pati kiekvienos rūšies nuosavybės priemonių ir tinkamų įsipareigojimų dalis), o tos pačios rūšies nuosavybės priemonių ir tinkamų įsipareigojimų pagrindinės sumos ir susijusios neišmokėtos mokėtinos sumos nurašomos ar konvertuojamos proporcingai jų vertei, nebent šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalyje nurodytomis aplinkybėmis būtų nuspręsta to paties eiliškumo nuosavybės priemonės ar tinkamus įsipareigojimus nurašyti ar konvertuoti nevienodai.

3. Prieš taikydama šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytą nurašymą ar konvertavimą, pertvarkymo institucija privalo konvertuoti arba sumažinti dar nekonvertuotų šio straipsnio 1 dalies 2, 3, ir 4 punktuose nurodytų priemonių pagrindinę sumą, jei tos priemonės tenkina šias sąlygas:

1) sandoryje dėl priemonės yra nustatyta, kad atsiradus įvykiui, susijusiam su įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto finansine būkle, mokumu arba nuosavų lėšų dydžiu, priemonės pagrindinė suma turi būti sumažinta;

2) sandoryje dėl priemonės yra nustatyta, kad atsiradus šios dalies 1 punkte nurodytam įvykiui priemonė turi būti konvertuojama į nuosavybės priemones.

4. Kai priemonės pagrindinė suma, laikantis šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytų sąlygų, sumažinama ne iki nulio, pertvarkymo institucija prieš taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę turi nurašyti ir konvertuoti likusią pagrindinės sumos dalį šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

## **82 straipsnis. Pertvarkomo subjekto akcininkų traktavimas taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kapitalo priemonių nurašymą ir konvertavimą**

1. Pertvarkymo institucija, taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba pagal šio įstatymo III skyriaus ketvirtąjį skirsnį nurašydama ar konvertuodama akcininkų kapitalo priemones akcininkų vieno arba abiejų toliau nurodytų veiksmų:

1) panaikina esamas nuosavybės priemones arba perduoda jas kreditoriams, kuriems taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

2) jeigu atliktas vertinimas nustato, kad pertvarkomo subjekto turto ir įsipareigojimų grynoji vertė yra teigiama, smarkiai sumažina esamų nuosavybės priemonių savininkų kapitalo dalį, konvertuodama į nuosavybės priemones įstaigos išleistas atitinkamas kapitalo priemones arba tinkamus įsipareigojimus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų taip pat turi būti imamasi dėl tų nuosavybės priemonių, kurios buvo išleistos arba suteiktos bet kuriuo iš šių būdų:

1) skolos priemonės buvo konvertuotos į nuosavybės priemones, vadovaujantis sandorių dėl tų skolos priemonių nuostatomis, anksčiau negu nustatčius, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, arba tuo pačiu metu;

2) atitinkamos kapitalo priemonės buvo konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal šio įstatymo 59 straipsnį.

3 Tais atvejais, kai dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių konvertavimo, peržengiama kvalifikuotosios pertvarkomo subjekto įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies riba taip, kad kyla įstatymuose nustatyta pareiga atlikti išsilyjančiojo asmens tinkamumo vertinimą, priežiūros institucija, gavusi iš pertvarkymo institucijos reikiamą informaciją, turi nedelsdama atlikti minėtą vertinimą, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė arba kapitalo priemonių konvertavimas būtų taikomi be nepagrįsto delsimo ir būtų kuo efektyviau pasiekti pertvarkymo tikslai.

4. Priežiūros institucijai neatlikus šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vertinimo iki gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių nurašymo dienos, nuosavybės priemonių įsigijimui dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių konvertavimo taikomos šio įstatymo 62 straipsnio 3 dalies nuostatos.

### **83 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas išvestinėms finansinėms priemonėms**

1. Pertvarkymo institucija gali nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimą, atsirandantį iš išvestinės finansinės priemonės, tik jei išvestinės finansinės priemonės sutarties vykdymo laikotarpis yra pasibaigęs. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija pati gali užbaigti bet kurios išvestinių finansinių priemonių sutarties vykdymą. Pertvarkymo institucija neprivalo nutraukti arba užbaigti išvestinės finansinės priemonės sutarties vykdymo, jei šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalies nustatyta tvarka nusprendžia tai priemonei netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės.

2. Kai išvestinių finansinių priemonių sandoriams taikomas užskaitos susitarimas, atliekant vertinimą turi būti nustatyta, koks grynasis įsipareigojimas atsiranda iš tokių sandorių juose nustatytomis sąlygomis.

3. Pertvarkymo institucija įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertę nustato laikydamosi taikytinų ES teisės aktų reikalavimų.

### **84 straipsnis. Verslo reorganizavimo planas**

1. Tais atvejais, kai pertvarkomam subjektui buvo pritaikyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė siekiant šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyto tikslo, pertvarkomo subjekto valdymo organas arba šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka pertvarkymo institucijos paskirtas asmuo privalo parengti pertvarkomo subjekto verslo reorganizavimo planą. Pertvarkomo subjekto verslo reorganizavimo planas turi būti pateiktas pertvarkymo institucijai ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo pradžios. Kai taikytina, toks planas turi būti suderintas su restruktūrizavimo planu, kurį pagal valstybės pagalbą reglamentuojančius teisės aktus būtina pateikti Europos Komisijai.

2. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytu tikslu gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės dviem ar daugiau patronuojamųjų įmonių, šio įstatymo 8–11 straipsniuose nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė turi parengti ir pertvarkymo institucijai pateikti verslo reorganizavimo planą, apimantį visas finansinės grupės įstaigas. Pertvarkymo institucija planą turi perduoti visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

3. Išimtiniais atvejais ir kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti, pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti, bet ne daugiau kaip iki dviejų mėnesių nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo pradžios. Kai verslo reorganizavimo planą reikia pateikti vadovaujantis valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais, pertvarkymo institucija gali jo pateikimo terminą pratęsti ne daugiau kaip iki dviejų mėnesių nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis taikymo pradžios arba iki valstybės pagalbą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyto termino, atsižvelgdama į tai, kuri data yra ankstesnė.

4. Verslo reorganizavimo plane nustatomos priemonės, kuriomis per pagrįstą laikotarpį siekiama atkurti ilgalaikį pertvarkomo subjekto arba jo verslo dalių gyvybingumą. Tos priemonės turi būti paremtos realiomis prielaidomis, pagrįstomis ekonomikos ir finansų rinkos sąlygomis, kuriomis veiks pertvarkomas subjektas. Verslo reorganizavimo plane, *inter alia*, turi būti atsižvelgiama į esamą finansų rinkų būklę ir jų ateities perspektyvas, įvertinant tiek galimus palankius, tiek nepalankiausius scenarijus, įskaitant įvykių, leidžiančių nustatyti pagrindinius pertvarkomo subjekto pažeidžiamumo veiksnius, derinį. Prielaidos turi būti grindžiamos tinkamais ir tam sektoriui būdingais rodikliais.

5. Į verslo reorganizavimo planą, be kita ko, turi būti įtraukiami šie elementai:

1) išsamus veiksnių ir problemų, dėl kurių pertvarkomas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pat jo sunkumus lėmusių aplinkybių, apibūdinimas;

2) priemonių, kurių reikia imtis ilgalaikiam pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, aprašas ir šių priemonių įgyvendinimo terminai.

6. Priemonėmis, skirtomis ilgalaikiam pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, gali būti laikoma:

- 1) pertvarkomo subjekto veiklos reorganizavimas;
- 2) pertvarkomo subjekto operacinių sistemų ir infrastruktūros keitimas;
- 3) nuostolingos veiklos nutraukimas;
- 4) vykdomos veiklos pertvarkymas taip, kad ji taptų konkurencinga;
- 5) turto arba verslo dalių pardavimas.

7. Pertvarkymo institucija per vieną mėnesį nuo verslo reorganizavimo plano pateikimo dienos, konsultuodamasi su priežiūros institucija, įvertina, ar plano įgyvendinimas padėtų atkurti ilgalaikį pertvarkomo subjekto gyvybingumą. Jei nustatoma, kad įgyvendinus planą gyvybingumas bus atkurtas, pertvarkymo institucija patvirtina planą. Jei nustatoma, kad plane numatytos priemonės netinkamos ar jų nepakanka pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, pertvarkymo institucija pateikia valdymo organui arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtam asmeniui pastabas ir reikalauja į jas atsižvelgti ir atitinkamai pakeisti parengtą planą.

8. Pertvarkomo subjekto valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo pertvarkymo institucijai turi pateikti atitinkamai pakeistą planą per dvi savaites nuo šio straipsnio 7 dalyje nurodytų pastabų gavimo dienos. Pertvarkymo institucija įvertina atitinkamai pakeistą planą ir per savaitę valdymo organui arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtam asmeniui praneša, ar, jos nuomone, buvo tinkamai atsižvelgta į pateiktas pastabas, ar reikia papildomų pakeitimų.

9. Pertvarkomo subjekto valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo turi įgyvendinti pertvarkymo institucijos patvirtintą reorganizavimo planą ir ne rečiau kaip kas šešis mėnesius privalo pertvarkymo institucijai pateikti plano įgyvendinimo ataskaitą.

10. Jei pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nusprendžia, kad norint pasiekti gyvybingumo atkūrimo tikslą jau įgyvendinamą verslo reorganizavimo planą reikia patikslinti, valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo patikslina planą ir jį pateikia pertvarkymo institucijai tvirtinti.

## **85 straipsnis. Kapitalo priemonių ir įsipareigojimų konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę skirtingų rūšių kapitalo priemonėms ir įsipareigojimams taikyti skirtingą konvertavimo kursą, laikydamasi vieno arba abiejų šių reikalavimų:

1) konvertavimo kursas turi užtikrinti tinkamą kompensaciją kreditoriui už visus nuostolius, patirtus dėl jam taikytų nurašymo ir konvertavimo veiksmų;

2) įsipareigojimams, iš kurių kylantys reikalavimai, jei įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, būtų tenkinami pirmesne eile, taikomas didesnis konvertavimo kursas nei įsipareigojimams, iš kurių kylantys reikalavimai, jei įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, būtų tenkinami paskesne eile.

2. Pertvarkymo institucija nustato detalią skirtingų konvertavimo kursų taikymo tvarką.

## **86 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo ypatumai**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę, prireikus, reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai bet kuriuo metu turėtų pakankamą įstatinio kapitalo arba kitų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą, kad kai pertvarkymo institucija taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ar kapitalo priemonių nurašymą ar konvertavimą įstaigoms ar minėtiems subjektams arba jų patronuojamosioms įmonėms, jie galėtų išleisti pakankamą kiekį naujų nuosavybės priemonių, kad būtų galima įsipareigojimus veiksmingai konvertuoti į nuosavybės priemones.

2. Dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto reikalavimo tikslingumo ir apimties pertvarkymo institucija sprendžia rengdama ir atnaujindama konkrečių įstaigų ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų ar grupės pertvarkymo planą ir atsižvelgdama į tame plane numatomus pertvarkymo veiksmus. Jei pertvarkymo plane numatytas galimas gelbėjimo



privačiomis lėšomis priemonės taikymas, pertvarkymo institucija turi patikrinti ir įsitikinti, ar įstatinis kapitalas ar kitos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra pakankami pertvarkymo institucijos nustatytoms sumoms, kurios būtų būtų nurašytos vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsniu, ir vadovaujantis šio įstatymo 80 straipsniu nustatytinai tinkamų įsipareigojimų, kurie turėtų būti nurašyti ar konvertuoti, bendrai sumai padengti.

3. Įstaigų steigimo dokumentuose negali būti numatyta procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus pagal šį įstatymą konvertuoti į nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą didinti kapitalą.

### **87 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pripažinimas sandoriuose**

1. Įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai sandoriuose dėl finansinių priemonių, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, privalo įtraukti nuostatą, pagal kurią kreditorius arba susitarimo, kuriuo įstaigai ar minėtam subjektui sukuriamas įsipareigojimas, šalis pripažįsta, kad įsipareigojimas gali būti nurašytas ir konvertuotas, ir sutinka, kad atitinkamu pertvarkymo institucijos sprendimu jo reikalavimų pagrindinė suma ir (arba) susijusi neišmokėta mokėtina suma gali būti sumažintos, konvertuotos ar anuliuotos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas reikalavimas taikomas finansinėms priemonėms, kurios įstaigoms ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui sukuria įsipareigojimą, kuris:

- 1) nepatenka į šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytas išimtis;
- 2) nėra fizinio asmens ar labai mažos, mažos ar vidutinės įmonės tinkamas drausti indėlis, taip pat nėra ir fizinio asmens ar labai mažos, mažos ar vidutinės įmonės indėlis, kuris būtų laikomas tinkamu drausti indėliu, jei būtų laikomas Lietuvos Respublikoje licencijuotoje kredito įstaigoje, o ne jos filiale, esančiame trečiojoje valstybėje;
- 3) jam taikoma trečiosios valstybės teisė;
- 4) yra išleistas arba prisiimtas po 2015 m. lapkričio 1 d.

3. Jei pertvarkymo institucija nustato, kad pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, pertvarkymo institucija gali nurašyti arba konvertuoti įsipareigojimus, tiems įsipareigojimams šio straipsnio reikalavimai netaikomi. Pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai jai teisiškai pagrįstų tokių įsipareigojimų nurašymo ir konvertavimo galimybes.

4. Jei įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas į sandorio dėl atitinkamo įsipareigojimo nuostatas neįtraukia pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamos sąlygos, tai neapriboja pertvarkymo institucijos teisės nurašyti ir konvertuoti tą įsipareigojimą.

### **88 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įsigaliojimas**

1. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl pagrindinės reikalavimų sumos arba neišmokėtos mokėtinos sumos sumažinimo, konvertavimo ar anuliavimo įsigalioja nedelsiant ir yra privalomas vykdyti.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę atlikti arba reikalauti, kad pertvarkomas subjektas ar kiti asmenys nedelsdami, t. y. prireikus, greičiau nei per kituose teisės aktuose nustatytus terminus, atliktų visus administracinius ir procedūrinius veiksmus, būtinus kapitalo priemonių nurašymui ir konvertavimui veiksmingai vykdyti, įskaitant:

- 1) įrašų visuose atitinkamuose registruose ar privalomuose sąrašuose atlikimą;
- 2) nuosavybės priemonių arba skolos priemonių išbraukimą iš reguliuojamos rinkos prekybos sąrašų;
- 3) naujų nuosavybės priemonių įtraukimą į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus;
- 4) skolos priemonių, kurios yra nurašytos, pakartotinį įtraukimą į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus, nereikalaujant išleisti prospekto vadovaujantis Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo reikalavimais.

3. Pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą įsipareigojimo pagrindinę sumą arba neišmokėtą mokėtiną sumą sumažinti iki nulio, tas įsipareigojimas ir visos su juo susijusios

pareigos ar reikalavimų sumos, kurios nėra priskaičiuotos sprendimo priėmimo metu, laikomi visiškai įvykdytais ir jokiose vėlesnėse procedūrose, susijusiose su vėlesniu pertvarkomo subjekto arba jos teises perėmusio subjekto likvidavimu negali būti ginčijami ar iš naujo įrodinėjami.

4. Pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą įsipareigojimo pagrindinę sumą arba neišmokėtą mokėtiną sumą sumažinti tik iš dalies, įsipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi, o atitinkama finansinė priemonė arba susitarimas, iš kurių kyla pradinis įsipareigojimas, ir toliau lieka galioti atlikus sumažinimą likusios įsipareigojimo pagrindinės sumos ir neišmokėtos mokėtinės sumos, atitinkančios perskaičiuotą pagrindinę sumą ir pertvarkymo institucijos atliktas korekcijas dėl įsipareigojimo sąlygų, apimtimi.

## **ŠEŠTASIS SKIRSNIS**

### **APSAUGOS PRIEMONĖS VYKDANT PERTVARKYMĄ**

#### **89 straipsnis. Akcininkų ir kreditorių teisių apsauga**

1. Taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkomo subjekto akcininkai ir kreditoriai, kurių reikalavimai buvo nurašyti ar konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, neturi patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kuriuos jie būtų patyrę, jei tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

2. Kai taikant pertvarkymo priemones, išskyrus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, perduodama tik dalis pertvarkomo subjekto teisių, turto ir įsipareigojimų, kreditoriams, kurių reikalavimai nebuvo perduoti, ir akcininkams turi būti kompensuojama tiek, kiek jų reikalavimai būtų buvę patenkinti, jei tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

#### **90 straipsnis. Nepriklausomas įvertinimas**

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad kaip įmanoma greičiau nuo pertvarkymo veiksmų atlikimo būtų atliekamas nepriklausomas įvertinimas, ar pertvarkomo subjekto akcininkai ir kreditoriai, kurių reikalavimai buvo nurašyti ar konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, nepatyrė didesnių nuostolių nei nuostoliai, kuriuos jie būtų patyrę, jei tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

2. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, turi būti nustatyta:

1) kokio dydžio akcininkų ir kreditorių arba indėlių draudimo sistemos reikalavimai būtų buvę patenkinti, jei tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą;

2) pertvarkomo subjekto įsipareigojimų kreditoriams dydis ir pertvarkomo subjekto akcininkų turimų nuosavybės priemonių vertė po įstaigos pertvarkymo;

3) šios dalies 1 punkte nurodyto dydžio ir šios dalies 2 punkte nurodyto dydžio ir vertės skirtumas.

3. Vertinimo metu turi būti remiamasi prielaida, kad pertvarkomam subjektui bankroto byla būtų buvusi iškelta tuo metu, kai pertvarkymo institucija priėmė sprendimą įstaigą pertvarkyti, ir kad pertvarkymo veiksmai nebuvo įvykdyti. Vertinimo metu neatsižvelgiama į pertvarkomam subjektui skirtą valstybės pagalbą.

4. Nustačius, kad pertvarkomo subjekto akcininkai, kreditoriai arba indėlių draudimo sistema patyrė didesnių nuostolių nei būtų patyrę įstaigą likviduojant iškeliant jai bankroto bylą, jiems yra išmokamas susidaręs skirtumas, lygus jų faktiškai patirtų nuostolių ir nuostolių, kuriuos jie būtų patyrę įstaigą likviduojant iškeliant jai bankroto bylą, skirtumui. Susidaręs skirtumas išmokamas iš Pertvarkymo fondo.

#### **91 straipsnis. Sandoriams ir jų šalims taikoma apsauga**

1. Kai pertvarkymo institucija dalį pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam asmeniui arba, taikydama pertvarkymo priemonę, iš laikinosios įstaigos ar turto valdymo įmonės – kitam asmeniui, arba pasinaudoja šio įstatymo 46 straipsnio 19 punkte nurodyta teise, turi būti taikoma šiame įstatyme nurodyta šių sandorių ir jų šalių apsauga:

1) prievolių įvykdymo užtikrinimo sandorių, pagal kuriuos asmuo įgyja reikalavimo teisę, įskaitant sąlyginę, susijusią su turtu, teisėmis arba jų dalimi, nepaisant to, ar reikalavimo teisė užtikrinta konkrečiu turtu, teisėmis, kintamo dydžio turtu arba panašiu susitarimu;

2) finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandorių, pagal kuriuos finansinio užstato davėjas, siekdamas užtikrinti savo prievolių finansinio užstato gavėjui įvykdymą, pastarajam perduoda nuosavybės teisę į finansinį užstatą, numatant, kad finansinio užstato gavėjas grąžins finansinį užstatą, jei užtikrintos prievolės bus tinkamai įvykdytos;

3) įskaitymo sandorių, pagal kuriuos dvi ar daugiau prievolių, kurias vienas kitam įsipareigojo įvykdyti pertvarkomas subjektas ir kita sandorio šalis, gali būti įskaitytos tarpusavyje;

4) užskaitos sandorių;

5) hipotekinių obligacijų sandorių;

6) struktūrizuoto finansavimo sandorių, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais sandorius ir sandorius dėl rizikos draudimo priemonių, kurios sudaro neatskiriamą užstato dalį ir pagal teisės aktus yra užtikrintos, prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonę pateikiant ir valdant sandorio šaliai, patikėtiniui, agentui ar paskirtajam asmeniui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sandorių ir jų šalių apsauga taikoma neatsižvelgiant į sandorių šalių skaičių, į tai, ar prievolė kyla iš sandorio ar teisės akto, ir į šalių prievolėms taikytiną teisę.

3. Pertvarkymo institucija, siekdama užtikrinti teisę į apdraustuosius indėlius, neatsižvelgdama į šio įstatymo 92, 93 ir 94 straipsniuose nustatytus įpareigojimus, turi teisę:

1) perduoti kitam asmeniui apdraustuosius indėlius neperduodama pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų, kai perduodami apdraustieji indėliai ir pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai yra šio įstatymo 92, 93 ir 94 straipsniuose nurodytų sandorių objektai;

2) perduoti, pakeisti ar panaikinti pertvarkomo subjekto teises ar įsipareigojimus, perduoti ar pakeisti pertvarkomo subjekto turtą, nurodytus šios dalies 1 punkte, neperduodama apdraustųjų indėlių.

## **92 straipsnis. Finansinio užtikrinimo, įskaitymo ir užskaitos sandorių apsauga**

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad:

1) būtų nedalomai perduodamos visos teisės ir įsipareigojimai, kurių įgyvendinimas ir vykdymas užtikrinti finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandoriu, įskaitymo ar užskaitos sandoriu;

2) nebūtų panaikinamos ar keičiamos teisių ir įsipareigojimų, kurių įgyvendinimas ir vykdymas užtikrinti finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandoriu, įskaitymo ar užskaitos sandoriu, sąlygos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įpareigojimai yra laikomi įvykdytais, jeigu finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandorio, įskaitymo ar užskaitos sandorio šalys turi teisę įskaityti tarpusavio prievolės pagal įskaitymo ar užskaitos sandorius.

## **93 straipsnis. Prievolių įvykdymo užtikrinimo sandorių apsauga**

Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad nebūtų:

1) perduodamas turtas, kuriuo yra užtikrintas prievolės įvykdymas, nebent kartu būtų perduodami ir įsipareigojimai, kylantys iš prievolės, bei iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda;

2) perduodamas užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu būtų perduodama iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda;

3) perduodama iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda, nebent kartu būtų perduodamas užtikrintas įsipareigojimas;

4) nutraukiamas prievolės įvykdymo užtikrinimo sandoris ar pakeičiamos jo įvykdymo sąlygos, jeigu dėl to būtų neįmanoma užtikrinti prievolės įvykdymo.

#### **94 straipsnis. Struktūrizuoto finansavimo sandorių ir hipotekinių obligacijų sandorių apsauga**

Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad:

1) būtų nedalomai perduodamas turtas, teisės ir įsipareigojimai, kurie yra struktūrizuoto finansavimo sandorio ar hipotekinių obligacijų sandorio dalis, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas;

2) nebūtų panaikinamos ar pakeičiamos iš struktūrizuoto finansavimo sandorio ar hipotekinių obligacijų sandorio, kurio šalis yra pertvarkymo institucija, kylančios teisės ir pareigos ar su turtu, kuris yra šių sandorių objektas, susijusios teisės ir pareigos.

#### **95 straipsnis. Mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų apsauga**

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad, perduodama dalį pertvarkomo subjekto teisių, turto ar įsipareigojimų, panaikindama ar keisdama sandorio, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygas arba pakeisdama gavėją kaip sandorio šalį, nedarytų įtakos mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų veikimui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pertvarkomo subjekto dalies turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas kitai įstaigai, sandorio, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygų panaikinimas ar pakeitimas nedaro įtakos pervedimo nurodymų ir įskaitymo sandorių galiojimui, sistemos dalyvio teisių ir įsipareigojimų vykdymui ir teisei į finansinį įkaitą ir jo panaudojimą.

### **SEPTINTASIS SKIRSNIS PROCEDŪRINĖS PAREIGOS IR INFORMACIJOS APSAUGA**

#### **96 straipsnis. Informavimo reikalavimai**

1. Paaiškėjus bent vienai šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalyje nurodytai aplinkybei, įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto vadovas nedelsiant privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, privalo apie tai pranešti pertvarkymo institucijai ir nurodyti, kokių krizių prevencijos priemonių buvo pareikalauta imtis arba kokie Bankų įstatymo 67 straipsnyje, Finansinių priemonių rinkų įstatymo 81 straipsnyje ar Centrinės kredito unijos įstatymo 53 straipsnyje nurodyti privalomi nurodymai buvo duoti įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui.

3. Pertvarkymo institucija, gavusi šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytas sąlygas, arba savo iniciatyva nustatčiusi, kad minėta įstaiga atitinka šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti šioms institucijoms, jeigu jos nesutampa:

1) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucijai ir priežiūros institucijai;

2) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo priežiūros institucijai ir pertvarkymo institucijai;

3) centriniam bankui;

4) valstybės įmonei „Indėlių ir investicijų draudimas“, kai gali prireikti panaudoti indėlių draudimo fondo arba Pertvarkymo fondo lėšas;

5) prireikus, grupės pertvarkymo institucijai;

6) Lietuvos Respublikos finansų ministerijai;

7) priežiūros institucijai, atliekančiai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir

8) Europos sisteminės rizikos valdybai;

9) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingai institucijai.

4. Pertvarkymo institucija turi nustatyti šiame straipsnyje nurodyto pranešimo perdavimo šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytai įmonei tvarką, užtikrinančią saugų informacijos perdavimą.

5. Pertvarkymo institucija turi pateikti Europos Komisijai ir Bendrai pertvarkymo valdybai Reglamento (ES) Nr. 806/2014 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją dėl kreditorių reikalavimų eiliškumo kiekvienais metais liepos 1 dieną arba nedelsdama, kai šis eiliškumas pasikeičia.

#### **97 straipsnis. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl subjekto pertvarkymo**

1. Pertvarkymo institucija, informuota pagal šio įstatymo 96 straipsnio 2 dalį arba turėdama atitinkamos informacijos savo iniciatyva, turi įvertinti, ar konkreti įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka šio įstatymo 42 straipsnyje nustatytas pertvarkymo sąlygas, ir priimti sprendimą dėl tos įstaigos ar subjekto pertvarkymo (toliau – sprendimas dėl pertvarkymo).

2. Sprendime dėl pertvarkymo turi būti nurodyta:

1) sprendimo vykdyti pertvarkymo veiksmus arba jų nevykdyti priėmimo priežastys, įskaitant atitikties pertvarkymo sąlygoms įvertinimą;

2) veiksmai, kurių pertvarkymo institucija ketina imtis, įskaitant bankroto proceso inicijavimą ir bet kurias kitas teisės aktų numatytas priemones.

3. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl pertvarkymo turi būti vykdomas nedelsiant.

#### **98 straipsnis. Informavimas apie sprendimą dėl pertvarkymo**

1. Pertvarkymo institucija, priėmusi sprendimą dėl pertvarkymo, kuriuo nusprendžiama vykdyti pertvarkymo veiksmus, nedelsdama apie jį informuoja pertvarkomą subjektą ir šias institucijas, jeigu jos nesutampa:

1) pertvarkomo subjekto priežiūros instituciją;

2) pertvarkomo subjekto visų filialų, įsteigtų ne Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucijas;

3) centrinę banką;

4) valstybės įmonę „Indėlių ir investicijų draudimas“;

5) Lietuvos Respublikos finansų ministeriją;

6) prireikus, grupės pertvarkymo instituciją;

7) priežiūros instituciją, atliekančią finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą;

8) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingą instituciją;

9) jeigu pertvarkomas subjektas dalyvauja mokėjimų ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje, tos sistemos operatorių;

10) Europos Komisiją, Europos Centrinę Banką, Europos vertybinių popierių ir rinkų priežiūros instituciją, Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros instituciją ir Europos bankininkystės instituciją;

11) Europos sisteminės rizikos valdybą.

2. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms taip pat turi pateikti sprendimo dėl pertvarkymo kopiją ir nurodyti, nuo kada vykdomi pertvarkymo veiksmai.

3. Pertvarkymo institucija sprendimo dėl pertvarkymo kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrintai būtų nurodytas pertvarkymo veiksmų poveikis, įskaitant poveikį vartotojams, ir, jei taikoma, šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose nurodyto sustabdymo ar apribojimo sąlygos ir jo laikotarpis, turi paskelbti savo interneto svetainėje ir šią informaciją pateikti priežiūros institucijai, jeigu ji nesutampa su pertvarkymo institucija, Europos bankininkystės institucijai ir pertvarkomam subjektui, kad šios informaciją paskelbtų savo interneto svetainėse.

4. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija, vadovaujantis Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo nuostatomis, būtų paskelbta Centrinėje reglamentuojamos informacijos bazėje.

5. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis neprekiuojama reguliuojamoje rinkoje, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija būtų išsiųsta pertvarkomo subjekto akcininkams ir kreditoriams, kurie yra žinomi pertvarkymo institucijai, pasinaudojus pertvarkomo subjekto sąrašais arba duomenų bazėmis, prie kurių pertvarkymo institucija turi prieigą.

### **99 straipsnis. Informacijos apsauga**

1. Informacija, gauta šio įstatymo tikslais, negali būti skelbiama viešai, kam nors perduodama ar kitokiu būdu padaroma prieinama, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo turi laikytis:

- 1) pertvarkymo institucija;
- 2) priežiūros institucija;
- 3) Lietuvos Respublikos finansų ministerija;
- 4) specialieji valdytojai arba laikinieji administratoriai;
- 5) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais priežiūros institucija susisieikė arba kuriems pertvarkymo institucija pateikė pasiūlymą pirkti;

6) auditoriai, buhalteriai, teisės konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai ar konsultantai, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai pasitelkė pertvarkymo institucija, priežiūros institucija arba potencialūs įsigyjantieji asmenys, nurodyti šios dalies 5 punkte;

7) valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“;

8) laikinoji įstaiga arba turto valdymo įmonė;

9) kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;

10) kiti asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai, nuolat ar terminuotai teikiantys ar anksčiau teikę paslaugas šios dalies 1–9 punktuose nurodytiems asmenims;

11) šios dalies 1–9 punktuose nurodytų asmenų vyresnioji vadovybė, valdymo organai ir darbuotojai prieš juos paskiriant į pareigas, paskyrimo metu ir jau paskyrus.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1, 2, 3, 7, 8, 9 punktuose nurodyti asmenys privalo nustatyti vidaus tvarkos taisykles, kuriomis būtų užtikrinta, kad su informacija, gauta atliekant šiame įstatyme nustatytas funkcijas, galėtų susipažinti tik tiesiogiai pertvarkymo procese dalyvaujantys asmenys, ir nustatyti kiti tokios informacijos apsaugą užtikrinantys reikalavimai.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas, jeigu informacijos, gautos šio įstatymo tikslais, atskleidimas yra būtinas tinkamam šiame įstatyme nustatytų funkcijų vykdymui arba jeigu atskleidžiama informacija yra apibendrinta ir neįmanoma atpažinti atskirų įstaigų arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų, arba jeigu gaunamas aiškus išankstinis informaciją pateikusios institucijos, įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto sutikimas.

5. Kiekvieno šio straipsnio 2 dalies 1–7 punktuose nurodyto subjekto darbuotojai ir šio subjekto pasitelkti ekspertai ar konsultantai turi teisę tarpusavyje keistis pagal šį straipsnį saugoma informacija.

6. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir pasitelktus ekspertus ar konsultantus, vykdydamos šiame įstatyme nustatytas funkcijas, turi teisę keistis informacija, gauta šio įstatymo tikslais, tarpusavyje ir su kitomis valstybių narių pertvarkymo institucijomis ir priežiūros institucijomis, valstybių narių centrinės valdžios institucijomis, atsakingomis už valstybės narės ekonomiką, finansus ir biudžetą, centriniais bankais, indėlių draudimo sistemomis, investuotojų kompensavimo sistemomis, institucijomis, atsakingomis už bankroto procedūrą, institucijomis, atsakingomis už finansų sistemų stabilumą valstybėse narėse, taikant makrolygio rizikos ribojimo taisykles, asmenimis, atsakingais už įstatymuose numatyto finansinių ataskaitų audito atlikimą ir institucijoms, atsakingoms už šių asmenų priežiūrą, Europos bankininkystės institucija pagal šio įstatymo 115 straipsnį, trečiųjų valstybių institucijomis, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas, taikant griežtesnius informacijos apsaugos reikalavimus, potencialiais įsigyjančiais asmenimis, Lietuvos Respublikos Seimo laikinosiomis tyrimo komisijomis, veikiančiomis pagal Lietuvos Respublikos Seimo laikinųjų tyrimo komisijų

įstatymą, jei informacija būtina jų funkcijoms atlikti, ir kitomis valstybės institucijomis, jei tokia informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir būtina pertvarkymo veiksams planuoti ar vykdyti.

7. Informacija, gauta šio įstatymo tikslais, gali būti perduota Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatytais pagrindais, jeigu ji reikalinga ikiteisminiam tyrimui atlikti arba baudžiamajai bylai teisme nagrinėti, taip pat teismui, kai įstatymų nustatyta tvarka yra apskųstas pagal šį įstatymą priimtas priežiūros arba pertvarkymo institucijos sprendimas arba kitais atvejais, kai tokia informacija būtina civilinei arba administracinei bylai teisme išnagrinėti.

8. Vertinant žalos, atsiradusios nesilaikant šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, dydį, turi būti įvertintas poveikis, kurį informacijos, gautos šio įstatymo tikslais, atskleidimas galėtų turėti su finansų, pinigų ar ekonomikos politika susijusiam viešajam interesui, fizinių ir juridinių asmenų, komerciniams interesams, tikrinimų tikslui, tyrimams ir auditui. Vertinant tokios informacijos atskleidimo poveikį turi būti įvertintas ir šio įstatymo 5, 8, 13, 15 ir 16 straipsniuose nurodyto gaivinimo ir pertvarkymo plano turinio ir bet kurio pagal šio įstatymo 7, 10, 11 ir 20 straipsnius atlikto sėkmingo pertvarkymo vertinimo rezultatų atskleidimo poveikis.

#### **100 straipsnis. Pertvarkymo institucijos ir jos darbuotojų neteisėtais veiksmais padarytos žalos atlyginimas ir kompensacija pertvarkymo institucijos darbuotojams dėl išlaidų, susijusių su jiems iškeltomis bylomis arba pareikštais ieškiniais**

Žalai, atsiradusiai dėl pertvarkymo institucijos arba jos darbuotojų neteisėtų veiksmų, susijusių su pertvarkymo vykdymu ar kitų pagal šį įstatymą priskirtų funkcijų atlikimu, atlyginti ir išlaidoms, susijusioms su pertvarkymo institucijos darbuotojams iškeltomis bylomis ar pareikštais ieškiniais, susijusiais su pertvarkymo vykdymu ar kitų pagal šį įstatymą priskirtų funkcijų atlikimu, kompensuoti *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 45 straipsnio nuostatos.

#### **101 straipsnis. Pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos sprendimų apskundimas**

1. Pertvarkymo institucijos priimtas administracinis aktas ar veiksmas (neveikimas) gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo arba Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

2. Ieškinio ar skundo (prašymo) pateikimas teismui dėl pertvarkymo institucijos sprendimo taikyti krizių valdymo priemonę nesustabdo pertvarkymo institucijos sprendimo vykdymo.

3. Byloje, kurioje nagrinėjamas ieškinys ar skundas (prašymas) dėl pertvarkymo institucijos sprendimo taikyti krizių valdymo priemonę, negali būti taikomos Civilinio proceso kodekso 145 straipsnio 1 dalies 6, 7 ir 12 punktuose numatytos ar kitos laikinosios apsaugos priemonės, kurios ribotų su pertvarkymo priemonių taikymu susijusių veiksmų atlikimą (kai byla nagrinėjama Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka), arba Administracinių bylų teisenos įstatymo 71 straipsnio 3 dalyje numatytos reikalavimo užtikrinimo priemonės (kai byla nagrinėjama Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka).

4. Teismas, spręsdamas dėl pertvarkymo institucijos priimto sprendimo dėl krizių valdymo priemonės taikymo, ir tuo tikslu vertindamas aplinkybių visumą, taip pat turi remtis pertvarkymo institucijos atliktu ekonominiu vertinimu.

5. Teismas ieškinį ar skundą (prašymą) dėl sprendimo taikyti krizių valdymo priemones turi išnagrinėti ir sprendimą pirmosios instancijos teisme priimti ne vėliau kaip per du mėnesius nuo nutarties skirti bylą nagrinėti teismo posėdyje priėmimo dienos. Prireikus, motyvuota teismo nutartimi minėtas bendras bylos nagrinėjimo terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip dar vienam mėnesiui.

6. Tais atvejais, kai būtina apsaugoti trečiųjų asmenų, kurie, pertvarkymo institucijai atliekant pertvarkymo veiksmus, sąžiningai įsigijo pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių arba įsipareigojimų, interesus, pertvarkymo institucijos sprendimo pripažinimas



neteisėtu nedaro įtakos vėliau priimtiems sprendimams ar sudarytiems sandoriams, kuriuos priėmė ar sudarė pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami neteisėtu pripažintu sprendimu.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju tretieji asmenys gali tik reikalauti, kad pertvarkymo institucija, priėmusi neteisėtą ar nepagrįstą sprendimą, atlygintų patirtus nuostolius, atsiradusius dėl tokio sprendimo priėmimo.

8. Priežiūros institucijos veiksmų ir neveikimo apskundimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 68 straipsnio nuostatos.

### **102 straipsnis. Bankroto bylos iškėlimas**

1. Pertvarkomam subjektui, įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, kurie atitinka šiame įstatyme nustatytas pertvarkymo sąlygas, bankroto byla gali būti iškelta tik pertvarkymo institucijos iniciatyva.

2. Įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytą atvejį, bankroto byla gali būti iškelta pertvarkymo institucijos iniciatyva arba šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais.

3. Asmenys, prieš kreipdamiesi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, apie tai turi raštu informuoti priežiūros instituciją ir pertvarkymo instituciją. Pertvarkymo institucija per 7 kalendorines dienas nuo informacijos pateikimo dienos turi informuoti asmenį, ar ketina imtis šioje dalyje nurodytos įstaigos pertvarkymo veiksmų. Jeigu pertvarkymo institucija per 7 kalendorines dienas nuo informacijos pateikimo dienos neinformuoja asmens, laikoma, kad pertvarkymo institucija neketina imtis pertvarkymo veiksmų šioje dalyje nurodytos įstaigos atžvilgiu.

4. Pareiškimas teismui dėl bankroto bylos iškėlimo įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui gali būti priimamas tokiu atveju, jeigu atitinka kituose įstatymuose nustatytus reikalavimus ir dėl bankroto bylos iškėlimo besikreipiantis asmuo pateikia teismui įrodymus, kad šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka buvo informuotos priežiūros ir pertvarkymo institucijos, ir:

1) pertvarkymo institucija informavo asmenį, kad neketina imtis šioje dalyje nurodytos įstaigos pertvarkymo veiksmų;

2) nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos pateikimo priežiūros ir pertvarkymo institucijoms dienos praėjo 7 kalendorinės dienos.

## **AŠTUNTASIS SKIRSNIS PERTVARKYMO VEIKSMŲ FINANSAVIMAS**

### **103 straipsnis. Pertvarkymo fondas**

1. Pertvarkymo fondas finansuojamas įstaigų ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 6 punkte nurodytų subjektų lėšomis. Pertvarkymo fondo finansavimo ir administravimo tvarką nustato Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymas, pertvarkymo institucijos ir ES teisės aktai.

2. Pertvarkymo fondas gali būti naudojamas, kai taikant pertvarkymo priemonės būtina imtis šių veiksmų:

1) garantuoti pertvarkomo subjekto, jo patronuojamųjų įmonių, laikinosios įstaigos, turto valdymo įmonės arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiojo asmens turtą arba įsipareigojimus;

2) suteikti paskolą pertvarkomam subjektui, jo patronuojamosioms įmonėms, laikinajai įstaigai, turto valdymo įmonei arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiajam asmeniui;

3) pirkti pertvarkomo subjekto turtą;

4) laikantis šio įstatymo 78 straipsnio reikalavimų, finansuoti laikinąją įstaigą, turto valdymo įmonę arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjantįjį asmenį;

5) mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams pagal šio įstatymo 90 straipsnio 4 dalį;

6) finansuoti pertvarkomą subjektą ta apimtimi, kiek, vadovaujantis pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalimi ir 78 straipsniu priimtu pertvarkymo institucijos sprendimu, nebuvo nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimai taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

3. Dėl Pertvarkymo fondo lėšų panaudojimo sprendžia pertvarkymo institucija.

4. Pertvarkymo fondą draudžiama naudoti tiesiogiai įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nuostoliams padengti arba tai įstaigai ar subjektui rekapitalizuoti. Jei dėl Pertvarkymo fondo naudojimo dalis įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nuostolių netiesiogiai perduodama Pertvarkymo fondui, vadovaujamas šio įstatymo 78 straipsnyje nustatytais Pertvarkymo fondo naudojimo principais.

#### **104 straipsnis. Tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo finansavimas**

1. Grupės pertvarkymo institucija, prireikus, prieš imdamasi kokių nors tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo veiksmų ir pasikonsultavusi su kitomis tos grupės įstaigų pertvarkymo institucijomis, pasiūlo pertvarkymo veiksmų finansavimo planą (toliau – finansavimo planas), kuris yra finansinės grupės pertvarkymo schemos (toliau – grupės pertvarkymo schema) dalis.

2. Finansavimo plane pateikiama ši informacija:

1) galimai pertvarkomų finansinės grupės subjektų vertinimas pagal šio įstatymo III skyriaus trečiąjį skirsnį;

2) kiekvieno galimai pertvarkomo finansinės grupės subjekto nuostoliai, jei būtų taikomos pertvarkymo priemonės;

3) nuostoliai, kurių patirtų akcininkai ir kreditoriai pagal kreditorių reikalavimų eiles atskirai kiekvieno galimai pertvarkomo finansinės grupės subjekto atveju;

4) indėlių draudimo sistemų galimai mokėtinos sumos;

5) pertvarkymo finansavimo struktūrų bendra finansavimo suma, tikslas ir būdas;

6) kiekvienos valstybės narės, kurioje veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, pertvarkymo finansavimo struktūros mokėtina suma, jos apskaičiavimo pagrindas ir būdas;

7) sumos, kurias valstybių narių, kuriose veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, finansavimo struktūroms gali reikėti skolintis iš finansų rinkos dalyvių ar kitų trečiųjų asmenų pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą;

8) valstybių narių, kuriose veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, finansavimo struktūrų naudojimo laikotarpis, kuris, prireikus, galėtų būti pratęstas.

3. Išskyrus atvejus, kai finansavimo plane susitariama kitaip, nustatant kiekvienos valstybės narės finansavimo struktūros mokėtinos sumos apskaičiavimo pagrindą visų pirma atsižvelgiama į tai:

1) kokia pagal riziką įvertinto finansinės grupės turto dalis laikoma toje valstybėje narėje įsteigtose įstaigose arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytuose subjektuose;

2) kokia finansinės grupės turto dalis laikoma toje valstybėje narėje įsteigtose įstaigose arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytuose subjektuose;

3) kokia nuostolių, dėl kurių atsirado poreikis pertvarkyti finansinę grupę, dalis susidarė toje valstybėje narėje prižiūrimuose finansinės grupės subjektuose;

4) kokia bendros finansinės grupės pertvarkymui finansuoti naudotinos sumos dalis pagal finansavimo planą būtų tiesiogiai panaudota toje valstybėje narėje įsteigtiems finansinės grupės subjektams pertvarkyti.

4. Finansinės grupės pertvarkymui bendrai finansuoti draudimo įmonė pertvarkymo institucijos nurodymu skolinasi Pertvarkymo fondui iš finansų rinkos dalyvių ar kitų trečiųjų asmenų Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Šioms paskoloms gali būti teikiamos valstybės garantijos šio įstatymo 37 straipsnio nustatyta tvarka.

5. Visos pajamos ar nauda, gautos finansinei grupei pertvarkyti bendrai naudojant nacionalines finansavimo struktūras, paskirstomos nacionalinėms finansavimo struktūroms proporcingai jų įnašams, skirtiems finansinės grupės pertvarkymui finansuoti.

6. Pertvarkymo institucija nustato tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymui finansuoti skirtų Pertvarkymo fondo lėšų mokėjimo tvarką.

#### **105 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos naudojimas vykdant pertvarkymą**

Kai pertvarkymo institucija, atlikdama pertvarkymo veiksmus, nusprendžia išlaikyti galimybę indėlininkams toliau naudotis savo indėliais, Indėlių ir investicijų draudimo įstatymo 46 straipsnyje nustatyta tvarka atitinkamiems pertvarkymo veiksmams finansuoti naudojamas Indėlių draudimo fondas.

### **IV SKYRIUS TARPVALSTYBINĖS FINANSINĖS GRUPĖS PERTVARKYMAS**

#### **106 straipsnis. Bendrieji tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo principai**

1. Priimdama sprendimus dėl tarpvalstybinių finansinių grupių subjektų pertvarkymo ir imdamasi jų pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija atsižvelgia į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra įsteigta pertvarkomo subjekto ES patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė ar svarbiu pripažintas filialas, interesus, visų pirma įvertindama, ar bet koks jos sprendimas ar veiksmas arba neveikimas gali turėti neigiamą poveikį toms ES patronuojančiosioms įmonėms, patronuojamosioms įmonėms ir svarbiais pripažintiems filialams, tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliais, pertvarkymo fondui, indėlių draudimo sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija konsultuojasi ir bendradarbiauja su atitinkamų valstybių narių pertvarkymo ir (arba) priežiūros institucijomis.

2. Pertvarkymo institucija laikosi lygiaverčio visų 1 dalyje nurodytų valstybių narių traktavimo principo, visų pirma siekdama sąžiningo kaštų paskirstymo tarp šioms valstybėms narėms.

#### **107 straipsnis. Pertvarkymo kolegija**

1. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji sudaro tos finansinės grupės pertvarkymo kolegiją. Pertvarkymo kolegiją sudaro šių institucijų atstovai:

- 1) pertvarkymo institucijos;
- 2) kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, pertvarkymo institucijų;
- 3) valstybių narių, kuriose įsteigtos finansinės grupės įstaigų patronuojančiosios įmonės, kurios yra finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės, pertvarkymo institucijų;
- 4) valstybių narių, kuriose yra svarbiais pripažinti filialai, pertvarkymo institucijų;
- 5) šios dalies 2–4 punktuose nurodytų valstybių narių priežiūros institucijų. Kai valstybės narės priežiūros institucija nėra centrinis bankas, ji turi teisę pakviesti pertvarkymo kolegijos veikloje kartu su ja dalyvauti ir tos valstybės narės centrinio banko atstovą;
- 6) Lietuvos Respublikos finansų ministerijos ir šios dalies 2–4 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingų ministerijų, kai jos nėra tų valstybių narių pertvarkymo institucijos;
- 7) Valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ ir šios dalies 2–4 punktuose nurodytų valstybių narių institucijų, atsakingų už tų valstybių narių indėlių draudimo sistemas;
- 8) Europos bankininkystės institucijos atstovo, kuris kviečiamas dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose be balsavimo teisės;
- 9) trečiųjų valstybių, kuriose yra įsteigta patronuojamoji įmonė, kuri yra įstaiga, arba filialas, kuris galėtų būti laikomas svarbiu, jei jis būtų ES, pertvarkymo institucijų prašymu pertvarkymo institucija gali nuspręsti pakviesti šių trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų atstovus dalyvauti pertvarkymo kolegijos veikloje stebėtojų teisėmis, jei ji įsitikina, kad šioms institucijoms, jų darbuotojams taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni negu numatyta šio įstatymo 115 straipsnyje.

2. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti nusteigti pertvarkymo kolegijos, jei kitos darbo grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir užduotis bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, nustatytas pertvarkymo kolegijai šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose.

3. Pertvarkymo kolegijos funkcijos yra:

1) keisti informacija, kuri svarbi norint parengti grupių pertvarkymo planus, finansinėms grupėms skirti parengiamuosius ir prevencinius nurodymus ir pertvarkyti finansines grupes;

2) rengti grupių pertvarkymo planus;

3) vertinti sėkmingo finansinių grupių pertvarkymo galimybes pagal šio įstatymo 21 straipsnį;

4) mažinti arba šalinti sėkmingo finansinių grupių pertvarkymo kliūtis pagal šio įstatymo 23 ir 24 straipsnius;

5) spręsti, ar reikia parengti grupės pertvarkymo schemą, o nusprendus dėl šios schemos reikalingumo – ją parengti;

6) koordinuoti grupių pertvarkymo strategijų ir schemų viešą komunikaciją;

7) koordinuoti pertvarkymo finansavimo struktūrą ir indėlių draudimo sistemų naudojimą;

8) pagal šio įstatymo II skyriaus penktojo skirsnio reikalavimus nustatyti minimalius reikalavimus finansinėms grupėms konsoliduotu pagrindu ir patronuojamosios įmonės lygiu;

9) prireikus, koordinuoti bendradarbiavimą su susijusių trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijomis;

10) spręsti kitus su tarpvalstybinių finansinių grupių pertvarkymu susijusius klausimus.

4. Pirmininkaudama pertvarkymo kolegijai pertvarkymo institucija:

1) pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, patvirtina pertvarkymo kolegijos veiklos tvarką ir procedūras;

2) koordinuoja visą pertvarkymo kolegijos veiklą;

3) sušaukia visus pertvarkymo kolegijos posėdžius, iš anksto išsamiai informuodama narius apie posėdžių organizacinius klausimus ir darbotvarkę, sudarant jiems galimybę prašyti leidimo dalyvauti, ir pirmininkauja šiems posėdžiams;

4) atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nagrinėtino klausimo svarbą atskiriems nariams ir stebėtojams, visų pirma į galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, sprendžia, kuriuos narius ir stebėtojus kviesti dalyvauti konkrečiuose pertvarkymo kolegijos posėdžiuose. Kai posėdyje svarstomi klausimai, dėl kurių turi būti priimamas bendras sprendimas, jame dalyvauti kviečiamos visos šio straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose nurodytų valstybių narių pertvarkymo institucijos. Į posėdžius taip pat visada kviečiamos kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos, kai svarstomi klausimai, susiję su tų valstybių narių teritorijoje esančiais finansinės grupės subjektais;

5) laiku informuoja narius apie pertvarkymo kolegijos veiklą, sprendimus ir posėdžių rezultatus.

5. Dalyvaudami kitų valstybių narių įsteigtų pertvarkymo kolegijų veikloje, pertvarkymo institucija, priežiūros institucija, Finansų ministerija ir VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas“ glaudžiai bendradarbiauja su kitais tų kolegijų nariais.

### **108 straipsnis. Europos pertvarkymo kolegija**

1. Kai trečiosios valstybės įstaiga arba patronuojančioji įmonė turi Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų įstaigų ES arba Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje svarbiais pripažintų filialų, pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su tų valstybių narių pertvarkymo institucijomis, kartu sudaro Europos pertvarkymo kolegiją.

2. Pertvarkymo institucija pirmininkauja Europos pertvarkymo kolegijai, kai patronuojamąsias įstaigas ES valdo ar svarbius filialus yra įsteigusi finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 19 straipsnio 3 dalimi, arba kai ji yra išrenkama tokios kolegijos pirmininke vadovaujantis šio straipsnio 3 dalimi.

3. Kai patronuojamosios įstaigos ES nėra valdomos ar svarbūs filialai nėra įsteigti finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsisteigusios kurioje nors kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo institucija kartu su kitais Europos pertvarkymo kolegijos nariais dalyvauja kolegijos pirmininko rinkimuose.

4. Europos pertvarkymo kolegija vykdo šio įstatymo 107 straipsnio 3 dalyje nurodytas funkcijas, susijusias su patronuojamosiomis įstaigomis ir, kiek tai aktualu, filialais, bei yra sudaroma ir veikia laikantis kitų šio įstatymo 107 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

5. Visų atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijų sutarimu gali būti nuspręsta nestiegti Europos pertvarkymo kolegijos, jei kitos darbo grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir užduotis bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, nustatytas šiame ir šio įstatymo 109 straipsniuose.

### **109 straipsnis. Keitimasis informacija**

1. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos kitų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijų prašymu teikia joms visą informaciją, būtiną šių institucijų funkcijoms atlikti. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos taip pat gali prašyti kitų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijų pateikti visą informaciją, būtiną savo funkcijoms pagal šį įstatymą atlikti.

2. Kai pertvarkymo institucija pirmininkauja pertvarkymo kolegijai, ji koordinuoja keitimąsi visa svarbia informacija tarp susijusių kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų.

3. Prieš perduodama trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų pateiktą informaciją, pertvarkymo institucija prašo atitinkamos trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimo, išskyrus atvejus, kai dėl šios informacijos perdavimo yra gautas išankstinis sutikimas. Pertvarkymo institucija neprivalo perduoti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos pateiktos informacijos, jei ši institucija nedavė tam sutikimo.

4. Pertvarkymo institucija teikia reikalingą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms ministerijoms, jei tokia informacija susijusi su sprendimu arba klausimu, apie kurį reikia pranešti kompetentingai ministerijai, dėl kurio reikia su ja konsultuotis arba gauti jos sutikimą arba kuris gali turėti poveikį tos valstybės narės viešosioms lėšoms.

### **110 straipsnis. Tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymas**

1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas, kurie yra finansinės grupės patronuojamoji įmonė, atitinka šio įstatymo 42 straipsnyje nustatytas pertvarkymo sąlygas, nedelsdama praneša apie šį sprendimą grupės pertvarkymo institucijai, priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams bei informuoja apie, jos nuomone, tinkamus imtis pertvarkymo veiksmus ar bankroto procesą.

2. Pertvarkymo institucija gali imtis pagal šio straipsnio 1 dalį siūlytų pertvarkymo veiksmų arba inicijuoti bankroto procesą, jei grupės pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nusprendžia, kad nėra tikėtina, kad, ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, kiti finansinės grupės subjektai kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas.

3. Jei per 24 valandas arba per ilgesnį laikotarpį, jei tokiame ilgesniame laikotarpiui pritarė pertvarkymo institucija, kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucija neatlieka grupės pertvarkymo schemos reikalingumo vertinimo, pertvarkymo institucija gali imtis pagal šio straipsnio 1 dalį pasiūlytų pertvarkymo veiksmų ar bankroto proceso inicijavimo.

4. Jei pertvarkymo institucija nepritaria po jos pranešimo pagal šio straipsnio 1 dalį arba šio straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju grupės pertvarkymo institucijos parengtai grupės pertvarkymo schemai ar nusprendžia jos nesilaikyti arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo siūlomųjų pertvarkymo schemoje, prieš imdamasi veiksmų savarankiškai ji grupės pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, pateikia išsamų tokios savo nuomonės ar sprendimo pagrindimo dokumentą ir informuoja jas apie veiksmus, kurių ketina

intis. Šiame pagrindimo dokumente pertvarkymo institucija įvertina grupės pertvarkymo planą, tokio savo sprendimo ir veiksmų galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui ir kitoms įmonių grupės dalims.

5. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą iš kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusi su kitais atitinkamais pertvarkymo kolegijos nariais, ji įvertina siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių tikėtiną poveikį finansinei grupei ir tos grupės subjektams Lietuvos Respublikoje ir kitose valstybėse narėse ir visų pirma tai, ar ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad kiti finansinės grupės subjektai Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas.

6. Jei pertvarkymo institucija, pagal šio straipsnio 5 dalį pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, taptų tikėtina, kad kitas finansinės grupės subjektas Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas, ne vėliau kaip per 24 valandas nuo šio straipsnio 5 dalyje nurodyto pranešimo gavimo momento pertvarkymo kolegijai pateikia grupės pertvarkymo schemos projektą. 24 valandų laikotarpis gali būti pratęstas pertvarkymo institucijos, pateikusios šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, sutikimu.

7. Rengdama šio straipsnio 6 ar 8 dalyje nurodytą grupės pertvarkymo schemą pertvarkymo institucija:

1) vadovaujasi grupės pertvarkymo planu, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis grupės pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;

2) nustato pertvarkymo veiksmus, kurių turėtų imtis pertvarkymo institucijos, siekdamos įgyvendinti pertvarkymo tikslus ir vadovaudamasi pertvarkymo principais;

3) nurodo, kaip pertvarkymo veiksmai turėtų būti koordinuojami tarp pertvarkymo kolegijos narių;

4) vadovaudamasi šio įstatymo 16 straipsnio 3 dalies 6 punkte ir 104 straipsnyje nustatytais atsakomybės ir nacionalinių finansavimo struktūrų bendrumo principais, nustato finansavimo planą.

8. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija ir nusprendžia, kad Lietuvos Respublikoje įsteigta ES patronuojančioji įmonė atitinka šiame įstatyme jai nustatytas pertvarkymo sąlygas, ji nedelsdama praneša apie šį sprendimą priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir kitiems tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams bei informuoja apie, jos nuomone, tinkamus imtis pertvarkymo veiksmus ar bankroto procesą. Siūlomi pertvarkymo veiksmai ar bankroto procesas gali apimti grupės pertvarkymo schemos parengimą ir įgyvendinimą, kai pertvarkymo institucijos nuomone, susidaro bet kuri iš toliau nurodytų aplinkybių:

1) ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų patronuojančiosios įmonės lygmeniu ar inicijavus jos bankroto procesą, taptų tikėtina, kad kiti finansinės grupės subjektai kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas;

2) pertvarkymo veiksmų tik patronuojančiosios įmonės lygmeniu ar tik jos bankroto proceso inicijavimo nepakanka, kad padėtis būtų stabilizuota, arba nėra tikėtina, kad juos atlikus bus pasiektas optimalus rezultatas;

3) bent viena kitoje valstybėje narėje įsteigta patronuojamoji įmonė, tos valstybės narės pertvarkymo institucijos nuomone, taip pat atitinka pertvarkymo sąlygas;

4) pertvarkymo veiksmai ar bankroto procesas finansinės grupės lygmeniu būtų naudingos finansinės grupės patronuojamosioms įmonėms ir dėl to yra tikslinga taikyti grupės pertvarkymo schemą.

9. Kai pagal šio straipsnio 8 dalį pasiūlyti veiksmai neapima grupės pertvarkymo schemos parengimo, pertvarkymo institucija priima sprendimą dėl ES patronuojančiosios įmonės pertvarkymo, vadovaudamasi grupės pertvarkymo planu, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, įvertinusi galimą poveikį susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui ir pasikonsultavusi su pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad imantis grupės pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau.

10. Grupės pertvarkymo schema tvirtinama grupės pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendru sprendimu. Pertvarkymo institucija gali prašyti Europos bankininkystės institucijos padėti susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

11. Kai vienos ar kelių kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos pareiškia nepritarimą grupės pertvarkymo schemai, pertvarkymo institucija kartu su nepareiškusiomis nepritarimo kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios finansinės grupės subjektus tose valstybėse narėse ir Lietuvos Respublikoje, ir imtis šioje schemoje patvirtintų veiksmų.

12. Bet koku atveju, kai nėra sutariama dėl bendros grupės pertvarkymo schemos ir pertvarkymo institucija ar bent vienos kitos valstybės narės pertvarkymo institucija imasi pertvarkymo veiksmų savarankiškai, pertvarkymo institucija glaudžiai bendradarbiauja su pertvarkymo kolegijos nariais, siekdama suderinti pertvarkymo strategiją, taikomą visiems finansinės grupės subjektams, kurie žlunga arba gali žlugti.

13. Pagal šį straipsnį priimtas bendras sprendimas, kuriam pritarė visos pertvarkymo institucijos, taip pat dalinis bendras sprendimas, kuriam pritarė pertvarkymo institucija ir bent vienos kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, nesant bendro sprendimo, yra privalomas pertvarkymo institucijai.

14. Pertvarkymo institucija reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie visus pagal šį straipsnį atliekamus veiksmus ir jų įgyvendinimo pažangą.

## **V SKYRIUS**

### **SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS**

#### **111 straipsnis. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas Lietuvos Respublikoje**

1. Jeigu vadovaujantis šio įstatymo 108 straipsnio nuostatomis yra sudaryta Europos pertvarkymo kolegija, dalyvaudama joje pertvarkymo institucija turi dėti visas pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl procedūrų, kuriomis pagal trečiosios valstybės teisės aktus valdomas trečiosios valstybės įstaigos ar patronuojančiosios įmonės žlugimas ir kurie pagal tikslus ir tikėtinus rezultatus prilygsta pertvarkymo veiksams (toliau – trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros), inicijuotų trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei, pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 112 straipsnyje nustatytus atvejus, jeigu trečiosios valstybės įstaiga arba patronuojančioji įmonė:

1) turi Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų įstaigų ES arba Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje svarbiais pripažintų filialų arba

2) Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje turi turto, teisių ar įsipareigojimų arba jiems taikoma Lietuvos Respublikos ir bent vienos kitos valstybės narės teisė.

2. Jeigu Europos pertvarkymo kolegija nepriima bendro sprendimo arba Europos pertvarkymo kolegija nėra sudaryta, pertvarkymo institucija priima šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą dėl trečiosios valstybės institucijos pertvarkymo procedūrų, inicijuotų trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei, pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 112 straipsnyje nustatytus atvejus.

3. Priimant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą sprendimą turi būti įvertinti kiekvienos valstybės narės, kurioje veikia trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančioji įmonė, interesai ir galimos trečiosios valstybės institucijos inicijuotų pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir vykdymo pasekmės kitiems finansinės grupės subjektams ir finansiniam stabilumui valstybėse narėse.

4. Siekdama įgyvendinti trečiosios valstybės institucijos inicijuotas pertvarkymo procedūras, pertvarkymo institucija:



1) turi šiame įstatyme nustatytas teises dėl trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei priklausančio Lietuvos Respublikoje esančio turto ir turto, kuriam yra taikoma Lietuvos Respublikos teisė, arba dėl trečiosios valstybės įstaigos teisių ir įsipareigojimų, kurie priskirtini Lietuvos Respublikoje veikiančiam trečiosios valstybės įstaigos filialui, kuriam taikoma Lietuvos Respublikos teisė ar kurio atžvilgiu kylantys reikalavimai vykdomi Lietuvos Respublikoje;

2) gali sustabdyti ar įpareigoti kitą asmenį sustabdyti nuosavybės priemonių ar kitų finansinių priemonių, priklausančių Lietuvos Respublikoje įsteigtam trečiosios valstybės įstaigos filialui, perleidimą;

3) gali naudotis šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose nurodytais įgaliojimais dėl kurios su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu subjektu sudarytos sutarties šalies teisių;

4) gali atšaukti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų ar kitų finansinės grupės subjektų teisę nutraukti, panaikinti ar paankstinti sutarčių vykdymą ar kitaip daryti įtaką jų sutartinėms teisėms, kai tokios sutartinės teisės atsirado dėl trečiosios valstybės institucijos inicijuotų pertvarkymo procedūrų ar dėl pertvarkymą reglamentuojančių trečiosios valstybės teisės aktų taikymo, užtikrinant, kad toliau yra vykdomos esminės atitinkamų sutarčių sąlygos, įskaitant mokėjimo, perdavimo ir įkaito pateikimo prievolės.

5. Pertvarkymo institucija, siekdama užtikrinti viešąjį interesą, turi teisę vykdyti Lietuvos Respublikoje įsteigtos patronuojančiosios įmonės pertvarkymo veiksmus, jeigu trečiojoje valstybėje esanti patronuojamoji įmonė atitinka trečiosios valstybės teisės aktuose nustatytas pertvarkymo sąlygas.

6. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas Lietuvos Respublikoje neturi įtakos vykstančioms bankroto procedūroms.

7. Jeigu Taryba yra sudariusi susitarimą su atitinkama trečiaja valstybe dėl pertvarkymo ir kitų institucijų bendradarbiavimo, šio straipsnio nuostatos taikomos iki tokio susitarimo įsigaliojimo dienos arba tiek, kiek trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas nėra reglamentuojami tuo susitarimu.

## **112 straipsnis. Teisė atsisakyti pripažinti ir vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras**

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su Europos pertvarkymo kolegijai priklausančiomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis, jeigu Europos pertvarkymo kolegija buvo sudaryta, turi teisę nepripažinti ir nevykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų, jeigu, jos vertinimu:

1) tai gali turėti neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui Lietuvos Respublikoje ar finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje;

2) siekiant šiame įstatyme nurodytų pertvarkymo tikslų, Lietuvos Respublikoje veikiančiam trečiosios valstybės įstaigos filialui pertvarkyti yra būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal šio įstatymo 113 straipsnį;

3) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas Lietuvos Respublikos kreditoriams neužtikrintų lygių su trečiosios valstybės kreditoriais sąlygų taikymo;

4) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas gali turėti esminių neigiamų fiskalinių pasekmių, arba

5) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas gali prieštarauti Lietuvos Respublikos teisės aktams.

## **113 straipsnis. Trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymas**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę inicijuoti trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą ir vykdyti jo pertvarkymo veiksmus, kai:

1) trečiosios valstybės įstaigos filialui Lietuvos Respublikoje nėra taikomos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros, arba

2) trečiosios valstybės įstaigos filialui Lietuvos Respublikoje yra taikomos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros, tačiau egzistuoja vienas iš šio įstatymo 112 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras.

2. Pertvarkymo institucija gali pasinaudoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis teisėmis inicijuoti trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą ir vykdyti jo pertvarkymo veiksmus, kai, pertvarkymo institucijos nuomone, tai reikalinga, siekiant užtikrinti viešąjį interesą, ir egzistuoja nors viena iš šių sąlygų:

1) trečiosios valstybės įstaigos filialas Lietuvos Respublikoje nebeatitinka (arba tikėtina, kad nebeatitiks) jam taikomų licencinės veiklos reikalavimų ar kitų veiklai taikomų reikalavimų ir nėra pagrindo tikėtis, kad per protingą terminą taikant privačiojo sektoriaus, priežiūros ar atitinkamas trečiosios valstybės priemones būtų atkurta galimybė laikytis atitinkamų reikalavimų ar išvengta filialo finansinių sunkumų;

2) pertvarkymo institucijos nuomone, trečiosios valstybės įstaiga yra nepajėgi ar, tikėtina, bus nepajėgi, arba yra nelinkusi vykdyti savo įsipareigojimų kreditoriams Lietuvos Respublikoje arba įsipareigojimų, priskirtinų filialui (filialo priimtų ar filialo apskaitoje užfiksuotų), suėjus jų vykdymo terminui, atsiradus jų vykdymo sąlygoms ir pertvarkymo institucija yra įsitikinusi, kad dėl atitinkamos trečiosios valstybės įstaigos nebuvo pradėtos ir per protingą terminą, tikėtina, nebus pradėtos trečiosios valstybės pertvarkymo ar bankroto procedūros;

3) trečiosios valstybės institucija dėl atitinkamos trečiosios valstybės įstaigos pradėjo trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras, tačiau egzistuoja vienas iš šio įstatymo 112 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras.

3. Pertvarkymo institucija šio straipsnio pagrindu inicijuodama trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą atsižvelgia į šiame įstatyme nurodytus pertvarkymo tikslus, o pertvarkymo priemones taiko laikydamasi šio įstatymo 54–57 straipsniuose nurodytų reikalavimų bei atsižvelgdama į šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytus bendruosius pertvarkymo principus.

#### **114 straipsnis. Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis**

1. Priežiūros ar pertvarkymo institucija, esant poreikiui, gali sudaryti teisiškai neįpareigojantį bendradarbiavimo susitarimą su trečiosios valstybės institucijomis. Šis susitarimas privalo atitikti atitinkamą Europos bankininkystės institucijos su ta trečiosios valstybės institucija sudarytą bendradarbiavimo susitarimą.

2. Priežiūros ar pertvarkymo institucijos ir trečiosios valstybės institucijos sudarytame bendradarbiavimo susitarime gali būti numatyta:

1) keitimasis informacija, reikalinga pertvarkymo planams rengti ir peržiūrėti;

2) konsultacijos ir bendradarbiavimas rengiant pertvarkymo planus, įskaitant šio įstatymo 111–113 straipsniuose nurodytų įgaliojimų ir atitinkamų įgaliojimų pagal trečiosios valstybės teisę naudojimo principus;

3) keitimasis informacija, būtina pertvarkymo veiksams atlikti;

4) išankstinis įspėjimas arba konsultacijos prieš, remiantis šiuo įstatymu arba atitinkama trečiosios valstybės teise, imantis svarbių veiksmų, galinčių daryti poveikį įstaigai arba finansinei grupei, su kuria yra susijęs bendradarbiavimo susitarimas;

5) komunikacijos koordinavimas, imantis bendrų pertvarkymo veiksmų;

6) susitarimai dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo procedūros, krizių valdymo grupių steigimo ir jų veiklos tvarka.

3. Šiame straipsnyje numatyti susitarimai su trečiųjų valstybių institucijomis sudaromi atsižvelgiant į šio įstatymo 115 straipsnyje numatytus apsaugos konfidencialia informacija reikalavimus.

4. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio pagrindu su trečiosios valstybės institucija sudarytą bendradarbiavimo susitarimą.

### **115 straipsnis. Apsikeitimas konfidencialia informacija**

1. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos bei Lietuvos Respublikos finansų ministerija gali apsikeisti konfidencialia informacija, įskaitant gaivinimo planus, su kompetentinga trečiosios valstybės institucija tik jeigu:

1) atitinkamos Lietuvos Respublikos institucijos nuomone, trečiosios valstybės institucijai taikomi konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimai prilygsta šio įstatymo 99 straipsnyje nustatytiems reikalavimams;

2) konfidenciali informacija būtina, kad atitinkama trečiosios valstybės institucija galėtų įgyvendinti jos nacionalinėje teisėje numatytas pertvarkymo funkcijas, kurios yra analogiškos šiame įstatyme nustatytoms pertvarkymo funkcijoms, ir, atsižvelgiant į šios dalies 1 punkto nuostatas, tokia informacija nebus naudojama jokiems kitiems tikslams.

2. Kai prašoma pateikti konfidencialią informaciją, kurią pertvarkymo ar priežiūros institucija arba Lietuvos Respublikos finansų ministerija yra gavusi iš kitos valstybės narės institucijos, priežiūros ir pertvarkymo institucijos bei Lietuvos Respublikos finansų ministerija neturi teisės atskleisti tokios informacijos trečiosios valstybės institucijai, išskyrus atvejus, kai tenkinamos šios sąlygos:

1) informaciją pateikusi kitos valstybės narės institucija sutinka, kad atitinkama informacija būtų atskleista trečiosios valstybės institucijai;

2) informacija trečiosios valstybės institucijai atskleidžiama išimtinai tuo tikslu, kuriam leidimą suteikė informaciją pateikusi kitos valstybės narės institucija.

3. Konfidencialia laikoma tokia informacija, kuriai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir ES teisės aktus taikomi konfidencialumo reikalavimai.

## **VI SKYRIUS ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS**

### **116 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimus nagrinėjančios institucijos**

1. Šio įstatymo pažeidimus tiria ir šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės už juos taiko priežiūros arba pertvarkymo institucija.

2. Priežiūros institucija tiria šio įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus pažeidimus ir taiko poveikio priemones.

3. Pertvarkymo institucija tiria šio įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus pažeidimus ir taiko poveikio priemones.

4. Šiame skirsnyje nustatytais teisėmis priežiūros ir pertvarkymo institucijos naudojasi:

1) tiesiogiai;

2) bendradarbiaudamos su kitomis priežiūros ir pertvarkymo institucijomis, vykdančiomis šiame įstatyme priežiūros ir pertvarkymo institucijoms nustatytas analogiškas funkcijas;

3) pasitelkdamos kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;

4) pasitelkdamos teisėsaugos institucijas.

5. Tirdamos šio įstatymo pažeidimus ir taikydamos poveikio priemones priežiūros ir pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje.

### **117 straipsnis. Teisė reikalauti pateikti informaciją ir teisė atlikti tyrimus**

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai joms teiktų visą informaciją, reikalingą šio įstatymo pažeidimams tirti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo teikti priežiūros ir pertvarkymo institucijų reikalaujamą informaciją net ir tuo atveju, jei tokia informacija sudaro banko, komercinę paslaptį arba yra konfidenciali dėl kitų priežasčių.

3. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę atlikti šio įstatymo pažeidimams tirti reikalingus su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais asmenimis susijusius tyrimus, įskaitant teisę:

- 1) reikalauti pateikti dokumentus;
- 2) tikrinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų buhalterinės apskaitos registrus, dokumentus, kompiuteriuose ir kitose laikmenose esančią informaciją, kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius, gauti jų kopijas arba išrašus;
- 3) gauti bet kurio šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens arba jų atstovų ar darbuotojų paaiškinimus raštu arba žodžiu;
- 4) apklausti visus kitus šios dalies 3 punkte nenurodytus asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos.
- 5) laisvai įeiti į šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens patalpas darbo metu ir ten naudotis šios dalies 1-4 punktuose nustatytais teisėmis.

### **118 straipsnis. Poveikio priemonės, jų taikymo pagrindai ir tvarka**

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę asmenims taikyti šias poveikio priemones:

- 1) viešai paskelbti apie šio įstatymo ar jo įgyvendinamojo teisės akto pažeidimą ir jį padariusį asmenį;
- 2) įspėti dėl šio įstatymo ar jį įgyvendinančio teisės akto pažeidimo ir nurodyti per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą ir užtikrinti, kad jis nesikartotų;
- 3) laikinai nušalinti ar nušalinti įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto valdymo organo narį, vyresniosios vadovybės narį, arba bet kurį kitą fizinį asmenį, kuris laikomas atsakingu už padarytą pažeidimą, nuo įstaigoje arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytame subjekte einamų pareigų;
- 4) skirti šio įstatymo 119 straipsnyje nustatytas baudas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos poveikio priemonės taikomos, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

- 1) neparengiamas ar netinkamai parengiamas, neatnaujinamas ar laiku nepateikiamas gaivinimo planas ar grupės gaivinimo planas, taip pažeidžiant šio įstatymo 4, 5 ar 8 straipsnių nuostatas;
- 2) nepateikiamas pranešimas pagal šio įstatymo 36 straipsnį;
- 3) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto valdymo organas nepateikia priežiūros institucijai šio įstatymo 96 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo;
- 4) nepateikiama šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta informacija, būtina pertvarkymo planui parengti ir atnaujinti;
- 5) pažeidžiamos kitos šio įstatymo ar jo įgyvendinamojo teisės akto nuostatos.

3. Prieš sprendamos poveikio priemonių taikymo klausimą, priežiūros ir pertvarkymo institucijos nustato ne trumpesnę kaip 14 dienų terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo išsiuntimo dienos, paaiškinimams pateikti ir apie tai raštu praneša asmeniui, kuriam ketinama taikyti poveikio priemonę, ir pateikia jam informaciją apie galimai pažeistas teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus. Paaiškinimų per nurodytą laiką nepateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės taikymo.

4. Apie poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką pranešama raštu asmeniui, kuriam ketinama taikyti poveikio priemonę, ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, kuriam ketinama taikyti poveikio priemonę, jo atstovai turi teisę dalyvauti priežiūros ir pertvarkymo institucijoms nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, kuriam ketinama taikyti poveikio priemonę, ar jo atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės taikymo klausimo, jeigu asmeniui apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių.

5. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia reaguoti operatyviai dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam neatsižvelgiant į šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės gavimo dienos raštu pateikti argumentuotus paaiškinimus, kad nebuvo pagrindo taikyti poveikio priemonės. Priežiūros

institucija ir pertvarkymo institucija per 30 dienų nuo paaiškinimų gavimo dienos priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo (neatšaukimo).

6. Asmuo turi teisę susipažinti su priežiūros ir pertvarkymo institucijų turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, kuriam taikoma poveikio priemonė, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus.

7. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, priimdamos sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į:

- 1) nustatytų pažeidimų sunkumą ir trukmę;
- 2) dėl pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jei ji įmanoma nustatyti;
- 3) asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, kaltę ir finansinį pajėgumą;
- 4) asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros ar pertvarkymo institucija;
- 5) atsakomybę lengvinančias aplinkybes kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 8 dalyje ir šio straipsnio 9 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;
- 6) nustatytų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės (priemonių) pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.

8. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad įtariamasis asmuo savo noru užkerta kelią neigiamoms pažeidimo pasekmėms, atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

9. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad įtariamasis asmuo pažeidimą padaro tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros ar pertvarkymo institucija, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą pažeidimą, tęsia pažeidimą nepaisydamas to, kad priežiūros o ar pertvarkymo institucija buvo atkreipusi dėmesį į pažeidimus ar veiklos trūkumus, arba pakartotinai padaro tokį patį pažeidimą, už kurį jau buvo pritaikyta finansų rinką reglamentuojančiuose įstatymuose nustatyta poveikio priemonė.

10. Priežiūros ir pertvarkymo institucijų sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros ir pertvarkymo institucijų sprendime turi būti nurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas, pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, paaiškinimai (jei jie pateikti) ir jų vertinimas.

11. Priežiūros ar pertvarkymo institucija arba teismas, nagrinėjantis skundą dėl pagal šiame straipsnyje numatytos poveikio priemonės paskyrimo, atsižvelgdamas į padaryto pažeidimo pobūdį, mastą, atsakomybę lengvinančias aplinkybes, dėl kurių šiame įstatyme numatyta ar paskirta poveikio priemonė asmeniui yra akivaizdžiai per didelė ir neproporcinga padarytam teisės pažeidimui ir dėl to neteisinga, ir vadovaudamasis teisingumo ir protingumo principais turi teisę skirti švelnesnę poveikio priemonę negu numatyta šiame straipsnyje arba jos neskirti.

12. Priežiūros ir pertvarkymo institucijų sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja kitą dieną nuo jo priėmimo dienos, jeigu sprendime nenustatyta kitaip.

13. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, galioja iki priežiūros ir pertvarkymo institucijų sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros ar pertvarkymo institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

14. Priežiūros ar pertvarkymo institucija gali taikyti vieną ar kelias poveikio priemones. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. Poveikio priemonės taikymas juridiniams asmenims neatleidžia jų vadovų ir darbuotojų nuo įstatymų nustatytos civilinės, administracinės ar baudžiamosios atsakomybės.

15. Priežiūros ir pertvarkymo institucijų sprendimas dėl poveikio priemonių taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo išsiunčiamas asmeniui, kuriam paskirta poveikio priemonė, per 3 dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

#### **119 straipsnis. Baudos**

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę skirti:

- 1) juridiniams asmenims iki 10 procentų praėjusių metų bendrųjų metinių pajamų baudą;
- 2) fiziniams asmenims iki 5 mln. eurų baudą.

2. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra metinės pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių metų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinyje.

3. Jeigu dėl šio įstatymo 118 straipsnyje nurodytų pažeidimų buvo gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių ar padaryta žalos ir jų dydis, jei ji įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 dalyje nurodytą baudos dydį, priežiūros ir pertvarkymo institucijos gali skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydžio.

4. Baudos į valstybės biudžetą sumokamos ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo dienos, kurią asmuo gavo priežiūros ar pertvarkymo institucijos sprendimą skirti baudą. Jei bauda per nurodytus terminus, o sprendimą apskundus teismui – per 10 dienų nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos, nesumokama, ji priežiūros ar pertvarkymo institucijos sprendimu išieškoma ne ginčo tvarka iš asmens, kuriam paskirta bauda, piniginių lėšų, esančių kredito įstaigose, arba priežiūros ar pertvarkymo institucijos sprendimas vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

#### **120 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones**

1. Sprendimas taikyti poveikio priemonę ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos pateikiamas asmeniui, kuriam ši priemonė taikoma.

2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio asmens tapatybę, skelbiama priežiūros ar pertvarkymo institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę informuojamas asmuo, kuriam ji pritaikyta. Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę yra apskundžiamas, priežiūros ar pertvarkymo institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jei informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas padarytų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros ar pertvarkymo institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys priežiūros ar pertvarkymo institucijos oficialioje interneto svetainėje paliekami tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

3. Priežiūros ar pertvarkymo institucija informaciją apie pritaikytas poveikio priemones, apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus pateikia Europos bankininkystės institucijai.

### **VII SKYRIUS**

#### **PAPILDOMOS NUOSTATOS DĖL ĮSTAIGOS ARBA ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO 2 DALIES 4 AR 5 PUNKTE NURODYTO SUBJEKTO VEIKLĄ RIBOJANČIŲ PRIEMONIŲ IR TOKIO SUBJEKTO LIKVIDAVIMO BYLŲ**

#### **121 straipsnis. Įstaigos veiklą ribojančios priemonės ir įstaigos likvidavimo byla**

1. Šiame skyriuje įstaigos veiklą ribojančiomis priemonėmis laikoma Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės institucijų, tarp jų ir teismų, taikomi įstaigos ar tos valstybės narės įstaigos veiklos apribojimai, jei tuo siekiama išsaugoti ar atkurti įstaigos ar toje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos, įskaitant jos filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse, ar toje valstybėje narėje įsteigto trečiosios valstybės įstaigos filialo stabilumą ir patikimumą ir jei šie apribojimai gali turėti įtakos trečiųjų asmenų, išskyrus įstaigos akcininkus ir įstaigos vadovus, teisių, turėtų iki veiklą ribojančios priemonės pritaikymo, įgyvendinimui.

2. Šiame skyriuje įstaigos likvidavimo byla laikomas Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos, įskaitant jos filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse, priverstinis likvidavimas ar bankrotas arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigto trečiosios valstybės įstaigos filialo priverstinis veiklos nutraukimas.

### **122 straipsnis. Įstatymo VII skyriaus nuostatų taikymas**

1. Šis skyrius taikomas tais atvejais, kai Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, kuri kurioje nors kitoje valstybėje narėje veikia neįsteigusi filialo ar tokioje valstybėje yra įsteigusi filialą (toliau šiame skyriuje – priimančioji valstybė narė), taikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradama įstaigos likvidavimo byla. Šio įstatymo 126 straipsnis taikomas ir tais atvejais, kai įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ar įstaigos likvidavimo byla pradama ir tokiai Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, kuri kitoje ES valstybėje narėje neveikia neįsteigusi filialo ar tokioje valstybėje nėra įsteigusi filialo.

2. Šio skyriaus nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai kitoje valstybėje narėje įsteigtai įstaigai, kuri veikia neįsteigusi filialo ar yra įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, ar Lietuvos Respublikoje tokios įstaigos įsteigtam filialui kitoje valstybėje narėje pritaikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradama įstaigos likvidavimo byla.

3. Šio skyriaus nuostatos, reglamentuojančios įstaigos veiklą ribojančių priemonių taikymą *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytiems subjektams, kurių pertvarkymas vykdomas pagal šį įstatymą. .

4. Šio įstatymo 124 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos ir 125 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai valstybėje narėje nelicencijuotos įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui pritaikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradama įstaigos likvidavimo byla, jei tokios įstaigos filialas įsteigtas ne tik Lietuvos Respublikoje, bet ir dar nors vienoje kitoje valstybėje narėje. Be to, šiais atvejais Lietuvos Respublikos teismas, pertvarkymo institucija, likvidatorius (kai jis yra paskirtas), jei tai būtina ir jei tai įmanoma, derina veiksmus, susijusius su įstaigos veiklą ribojančių priemonių taikymu ar likvidavimo byla, su kitų priimančiųjų valstybių narių atitinkamomis institucijomis ar likvidatoriumi.

### **123 straipsnis. Sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą ir taikytina teisė**

1. Tik Lietuvos Respublikos teismas ir pertvarkymo institucija turi teisę priimti sprendimą pritaikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, įskaitant jos filialus valstybėse narėse.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį Lietuvos Respublikos teismo ar pertvarkymo institucijos sprendimu nustatytos įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ir Lietuvos Respublikos teismo sprendimu pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.

3. Kitos valstybės narės institucijų priimti sprendimai pritaikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą toje kitoje valstybėje narėje įsteigtai įstaigai, taip pat jos filialams Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų pripažįstami Lietuvos Respublikoje nuo tada, kai pritaikytos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar teismo sprendimas įsigalioja toje kitoje valstybėje narėje. Tokios įstaigos veiklą ribojančios priemonės



taikomos ir pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis tos kitos valstybės narės teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos neriboja priežiūros institucijos teisės Bankų įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka taikyti poveikio priemones valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui.

5. Jei tai numato Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės teisės aktai, sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turi būti registruojamas atitinkamos valstybės viešame registre.

6. Neatsižvelgiant į tai, kurios valstybės narės, įskaitant ir Lietuvos Respubliką, institucijos priėmė sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą:

1) darbo santykiams taikoma tos valstybės narės teisė, kuri taikoma sudarytai darbo sutarčiai;

2) sutarčiai, kuri suteikia teisę naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį daiktą, taikoma tos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas, teisė;

3) teisėms į nekilnojamąjį daiktą, laivą arba orlaivį, kurios turi būti registruojamos viešame registre, taikoma tos valstybės narės, kurioje yra tvarkomas viešas registras, teisė;

4) įgyvendinant nuosavybės ir kitas teises į finansines priemones, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje, kurių perleidimą ar įsigijimą būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, taikoma tos valstybės narės, kuriai priklauso ar kurioje yra viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;

5) nepažeidžiant šio įstatymo 52 ir 53 straipsnių nuostatų, tarpusavio užskaitos susitarimams taikoma tokius susitarimus reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

6) nepažeidžiant šio straipsnio 6 dalies 4 punkto nuostatų ir šio įstatymo 52 ir 53 straipsnių nuostatų, atpirkimo sandoriams taikoma tokius sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

7) nepažeidžiant šio straipsnio 6 dalies 4 punkto nuostatų, reguliuojamoje rinkoje sudaromiems sandoriams taikoma tokius sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

8) jei po sprendimo taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti įstaigos likvidavimo bylą įstaiga atlygintinai perleidžia nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, kuriuos būtina įregistruoti viešame registre, arba finansines priemones, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje, ar teises į finansines priemones, kurias (finansines priemones ar teises į jas) būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, tokio sandorio galiojimą reglamentuoja tos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas ar kurioje tvarkomas viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;

9) sprendimo taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti įstaigos likvidavimo bylą poveikį teisme nagrinėjamam ieškiniui dėl įstaigos turto ar reikalavimo teisės reglamentuoja tos valstybės narės, kurioje yra nagrinėjamas ieškinys, teisė.

#### **124 straipsnis. Informavimas apie įstaigos veiklą ribojančias priemones**

1. Lietuvos Respublikos teismas privalo nedelsdamas pranešti pertvarkymo institucijai apie priimtą sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones.

2. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo taikomas įstaigos veiklą ribojančias priemones ir nurodyti galimus tokių priemonių taikymo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie savo numatomas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones, o jei tai neįmanoma, privalo nedelsdama informuoti apie savo jau taikomas įstaigos veiklą ribojančias priemones ir nurodyti galimus tokių priemonių taikymo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

4. Jei įstaigos veiklą ribojančios priemonės gali turėti įtakos trečiųjų asmenų teisių kitoje priimančiojoje valstybėje narėje įgyvendinimui ir sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka apskustas, pertvarkymo institucija informaciją apie teismo ar pertvarkymo institucijos priimtą sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones skelbia Europos Sąjungos oficialiame leidinyje ir dviejuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje ES valstybėje narėje.

5. Pagal šio straipsnio 4 dalį skelbiamoje informacijoje priimančiosios ES valstybės narės valstybine kalba ar kalbomis nurodoma sprendimo paskirtis ir teisinis pagrindas, skundų pateikimo terminai ir skundą nagrinėti įgalioto teismo adresas.

6. Įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ir galioja neatsižvelgiant į tai, ar šio straipsnio nustatyta tvarka yra apie jas paskelbta informacija.

### **125 straipsnis. Informavimas apie įstaigos likvidavimo bylą**

1. Lietuvos Respublikos teismas privalo nedelsdamas pranešti pertvarkymo institucijai apie priimtą sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą.

2. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo priimtą sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą ir galimus tokio sprendimo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Teismas, priėmęs sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą, ar jo pavedimu įstaigos likvidatorius (administratorius) informaciją apie teismo priimtą sprendimą skelbia Europos Sąjungos oficialiame leidinyje ir dviejuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje valstybėje narėje.

4. Jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai nustato pareigą įstaigos likvidavimo bylą pradėjusiai institucijai ar įstaigos likvidatoriui (administratoriui) informuoti įstaigos kreditorius apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą, taip pat turi būti informuojami ir įstaigos kreditoriai kitose priimančiosiose valstybėse narėse. Pranešime apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą nurodomi reikalavimų pateikimo terminai, reikalavimo nepateikimo ar pavėluoto pateikimo padariniai, institucija, kuriai turi būti pateiktas reikalavimas, ir kitos svarbios aplinkybės. Informacija apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą pateikiama lietuvių kalba. Dokumentas, kuriame pateikiama tokia informacija, turi turėti antraštę „Siūlymas pateikti reikalavimą. Pateikimo terminai“ visomis oficialiomis ES kalbomis.

5. Šio straipsnio 4 dalies reikalavimai dėl pateikiamos informacijos kalbos ir antraštės taikomi ir pateikiant šio straipsnio 3 dalyje nustatytą informaciją.

6. Įstaigos kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra priimančiojoje ES valstybėje narėje, turi teisę pateikti reikalavimus tos valstybės valstybine kalba ar viena iš valstybinių kalbų, tačiau turi būti pridėtas reikalavimų vertimas į lietuvių kalbą. Kartu su reikalavimu kreditorius turi pateikti šį reikalavimą patvirtinančių dokumentų (jei tokių yra) kopijas, nurodyti reikalavimo pobūdį, jo atsiradimo datą, dydį ir informaciją apie prievolės įvykdymo užtikrinimo priemones.

7. Įstaigos likvidatorius (administratorius) privalo tinkamai ir laiku informuoti įstaigos kreditorius apie įstaigos likvidavimo eigą.

### **126 straipsnis. Trečiųjų asmenų teisės**

1. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą neriboja įstaigos kreditorių ar kitų trečiųjų asmenų daiktinių teisių į įstaigai nuosavybės teise priklausančią ir priimant minėtus sprendimus kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai, esančią turtą. Viešame registre įregistruota trečiųjų asmenų teisė įsigyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą daiktinę teisę taip pat laikoma daiktine teise.

2. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turtą perkančiajai

įstaigai neriboja turto pardavėjo nuosavybės teisių, jei priimant minėtus sprendimus toks turtas buvo kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.

3. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turtą parduodančiai įstaigai negali būti pagrindas nutraukti turto pirkimo–pardavimo sutartį ar jos nevykdyti ir neriboja turto pirkėjo teisių įsigyti turtą, jei minėtų sprendimų priėmimo metu toks turtas buvo kitoje ES valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.

4. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą neriboja įstaigos kreditorių teisės įskaityti savo reikalavimus į įstaigos reikalavimus, jei tai leidžia įstaigos reikalavimą reglamentuojantys įstatymai.

5. Šio straipsnio 1–4 dalių nuostatos neriboja teisės Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais būdais teismo tvarka spręsti klausimus dėl sandorių, pažeidžiančių įstaigos kreditorių interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar uždraudimo juos vykdyti.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodyti sandoriai negali būti laikomi negaliojančiais, negali būti pripažįstami negaliojančiais ir negali būti uždraudžiama juos vykdyti, jei suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad:

- 1) tokiam sandoriui taikoma ne Lietuvos Respublikos, o kitos valstybės narės teisė, ir
- 2) tokiam sandoriui taikoma teisė nesuteikia galimybės ginčyti tokį sandorį nagrinėjamoje byloje.

### **127 straipsnis. Likvidatoriaus (administratoriaus) paskyrimas**

1. Lietuvos Respublikos teismas, paskyręs įstaigos likvidatorių (administratorių), privalo jam išduoti sprendimo jį paskirti patvirtintą kopiją. Kitos valstybės narės institucijos išduotas sprendimas paskirti likvidatorių (administratorių) galioja ir Lietuvos Respublikoje, tačiau kartu turi būti pateikiamas sprendimo vertimas į lietuvių kalbą. Šis vertimas neprivalo būti legalizuotas.

2. Lietuvos Respublikos teismo paskirtas įstaigos likvidatorius (administratorius) turi teisę visose kitose valstybėse narėse vykdyti įgaliojimus, kuriuos jam suteikia Lietuvos Respublikos įstatymai. Kitos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius) turi teisę Lietuvos Respublikoje vykdyti įgaliojimus, kuriuos jam suteikia tos valstybės narės įstatymai. Šioje dalyje nurodyti likvidatoriai (administratoriai) turi teisę įgalioti kitus asmenis atlikti jų funkcijas kitose valstybėse narėse.

3. Lietuvos Respublikos teismo paskirtas įstaigos likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus kitoje valstybėje narėje, o kitos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus Lietuvos Respublikoje, privalo laikytis valstybės, kurioje vykdo savo įgaliojimus, teisės aktų, ypač teisės aktų, nustatančių turto realizavimo ir darbuotojų informavimo tvarką.

## **VIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

### **128 straipsnis. Kitų Lietuvos Respublikos įstatymų taikymas**

Taikant šio įstatymo III skyriaus nuostatas, netaikomos šių įstatymų nuostatos:

- 1) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatos, reglamentuojančios juridinių asmenų reorganizavimą;
- 2) Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo 3 straipsnio 2 dalies, 8 straipsnio 8 ir 10 dalių, 14 straipsnio 7 dalies, 16 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 16<sup>1</sup> straipsnio, 19 straipsnio 10 dalies, 20 straipsnio 1 dalies 14–17 punktų, 21 straipsnio 1, 3–5, 8 dalių, 22 straipsnio 2 dalies 7 punkto ir 3–4 dalių, 24 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies 1 punkto, 25 straipsnio 2–5 dalių, 26 straipsnio 2 dalies 2–3, 5, 8–10 punktų ir 8 dalies, 26<sup>1</sup>–26<sup>2</sup> straipsnių, 27 straipsnio 1 dalies, 28 straipsnio 1

dalis 9–10 punktų ir 2 dalies, 30 straipsnio 4 dalies, 30<sup>1</sup>, 30<sup>2</sup> ir 30<sup>3</sup> straipsnių, 38 straipsnio 3 dalies, 45 straipsnio 5 ir 12 dalių, 49 straipsnio 1, 4–5 dalių, 52 straipsnio 1 ir 10 dalių, 53 straipsnio, 56 straipsnio ir 57 straipsnio, 59 straipsnio 10 dalies 2 punkto ir 11 dalies ir 78 straipsnio 1 dalies nuostatos, taip pat nuostatos, reglamentuojančios akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės reorganizavimo tvarką;

3) Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo nuostatos;

4) Lietuvos Respublikos įstatymo dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo nuostatos;

5) Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymo 9–12 straipsnių nuostatos;

6) Bankų įstatymo 40 straipsnio 3 dalies, 41 straipsnio 3–6 dalių ir 8 dalies, 42 straipsnio nuostatos, taip pat nuostatos, reglamentuojančios banko reorganizavimo tvarką;

7) Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo 14 straipsnio 8 dalies, 17 straipsnio 2, 4–5 dalių, 31 straipsnio 2 dalies, 32 straipsnio 1–2 dalių nuostatos bei nuostatos, reglamentuojančios centrinės kredito unijos reorganizavimo tvarką;

8) Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 9 punkto, 16 straipsnio 1 dalies 1 ir 11 punktų, 5–6 dalių ir 8 dalies nuostatos bei nuostatos, reglamentuojančios kooperatinės bendrovės reorganizavimo tvarką.

Lietuvos Respublikos  
finansinio tvarumo įstatymo  
priedas

## ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 15) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).

2. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).

3. 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L 225, p. 1)“

### **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas**

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo II skyriaus penktąjį skirsnį ir šio įstatymo 3 straipsnį, įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo II skyriaus penktasis skirsnis įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

3. 2016 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnio redakcija:

„ **103 straipsnis. Pertvarkymo fondas**

1. Pertvarkymo fondas finansuojamas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų subjektų, kurie nepatenka į Reglamento (ES) Nr. 806/2014 2 straipsnyje nurodytą to reglamento taikymo apimtį, ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, lėšomis, vadovaujantis Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo ir ES teisės aktų nustatyta tvarka. Kiti šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti subjektai moka įmokas į Bendrą pertvarkymo fondą Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Pertvarkymo fondas gali būti naudojamas, kai taikant pertvarkymo priemones būtina imtis šių veiksmų:

1) garantuoti pertvarkomo subjekto, jo patronuojamųjų įmonių, laikinosios įstaigos, turto valdymo įmonės arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiojo asmens turtą arba įsipareigojimus;

2) suteikti paskolą pertvarkomam subjektui, jo patronuojamosioms įmonėms, laikinajai įstaigai, turto valdymo įmonei arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiajam asmeniui;

3) pirkti pertvarkomo subjekto turtą;

4) laikantis šio įstatymo 78 straipsnio reikalavimų, finansuoti laikinąją įstaigą, turto valdymo įmonę arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjantįjį asmenį;

5) mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams pagal šio įstatymo 90 straipsnio 4 dalį;

6) finansuoti pertvarkomą subjektą ta apimtimi, kiek, vadovaujantis pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalį ir 78 straipsnį priimtu pertvarkymo institucijos sprendimu, nebuvo nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimai taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

3. Dėl Pertvarkymo fondo lėšų panaudojimo sprendžia pertvarkymo institucija.

4. Pertvarkymo fondą draudžiama naudoti tiesiogiai nuostoliams padengti arba subjektui rekapitalizuoti. Jei dėl Pertvarkymo fondo naudojimo dalis subjekto nuostolių netiesiogiai perduodama Pertvarkymo fondui, vadovaujamasi šio įstatymo 78 straipsnyje nustatytais Pertvarkymo fondo naudojimo principais.“

5. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 4 straipsnyje nurodytos įstaigos gaivinimo planus turi parengti ir priežiūros institucijai pateikti per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

### 3 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

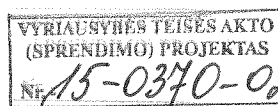
*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *gav. pav.*  
*gav.*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015.09.01



Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO  
NR. IX-975 PAKEITIMO ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 nauja redakcija**

Pakeisti Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą Nr. IX-975 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS  
INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO  
ĮSTATYMAS**

**PIRMASIS SKIRSNIS  
BENDROSIOS NUOSTATOS**

**1 straipsnis. Įstatymo paskirtis**

1. Šio įstatymo tikslas – apsaugoti indėlininkų ir investuotojų interesus, išlaikyti jų pasitikėjimą finansų įstaigomis, prisidėti prie finansų sistemos stabilumo, patikimumo ir saugumo stiprinimo.

2. Šis įstatymas reglamentuoja indėlių draudimo sistemos ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos veiklą Lietuvos Respublikoje.

3. Šiame įstatyme reglamentuojamiems santykiams netaikomos Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nuostatos.

4. Šiuo įstatymu įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti šio įstatymo 1 priede.

**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos**

1. **Apdraustasis indėlis** – tinkamo drausti indėlio dalis, kuri neviršija šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytos indėlių draudimo sumos.

2. **Bendra investicija** – dviejų arba daugiau asmenų vardu įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyviui perduoti pinigai ar finansinės priemonės arba įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyviui perduoti pinigai ar finansinės priemonės, į kuriuos du ar daugiau asmenų turi reikalavimo teises ir kuriais gali disponuoti vienas ar daugiau iš šių asmenų.

3. **Bendra sąskaita** -- sąskaita, kredito įstaigoje atidaryta dviejų arba daugiau asmenų vardu, arba sąskaita, kai du ar daugiau asmenų turi reikalavimo teises į sąskaitoje esančias lėšas, kuriomis gali disponuoti vienas ar daugiau iš šių asmenų.

4. **Buveinės valstybė narė** – kaip tai apibrėžta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte.

5. **Depozitinė sąskaita** – įstatymuose nustatytais atvejais fizinio arba juridinio asmens, arba kitos organizacijos ar jos padalinio vardu kredito įstaigoje atidaryta sąskaita, kurioje laikomos tik kitiems asmenims nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklausančios lėšos.

6. **Finansinės priemonės** – finansinės priemonės, nurodytos Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

7. **Finansų įstaiga** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte.

8. **Finansų maklerio įmonė** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

9. **Indėlininkas** – indėlio savininkas fizinis ar juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jos padalinys arba, jei sąskaita bendra, kiekvienas bendroje sąskaitoje esančio indėlio bendraturtis (fizinis ar juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jos padalinys), arba, jei sąskaita depozitinė, kiekvienas fizinis arba juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jos padalinys, kuriems priklausančios lėšos laikomos kito asmens vardu atidarytoje depozitinėje sąskaitoje ir kurie indėlių draudžiamąjį įvykio dieną yra arba gali būti nustatytas, išskyrus subjektus, kurių indėliai pagal šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalį negali būti indėlių draudimo objektai.

10. **Indėlis** – dėl sąskaitoje, atidarytoje kredito įstaigoje pagal banko indėlio ar banko sąskaitos sutartį, laikomų lėšų arba dėl laikinų situacijų, kai kredito įstaiga teikia finansines paslaugas, susidariusi kredito įstaigos skola indėlininkui, tačiau neįskaitant tokios kredito įstaigos skolos, kai:

- 1) jos egzistavimas gali būti įrodytas tik finansine priemone;
- 2) jos pagrindinė suma nėra gražinama nominaliąja verte;
- 3) jos pagrindinė suma gražinama nominaliąja verte tik pagal kredito įstaigos ar trečiojo asmens suteiktą specialią garantiją ar susitarimą.

11. **Indėlių draudimo fondas** – fondas, kuriame kaupiamas turtas indėlių draudimo išmokoms išmokėti pagal šį įstatymą ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo priemonėms finansuoti pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą.

12. **Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai** – Indėlių draudimo fondo gryniesi pinigai, indėliai, mažos rizikos turtas ir indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimai.

13. **Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių mažiausiasis tikslinis lygis** (toliau – **mažiausiasis tikslinis lygis**) – ne mažesnė kaip 0,8 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos finansinių išteklių suma, įvertinus Indėlių draudimo fondo turimus skolinius įsipareigojimus, kuri turi būti sukaupta Indėlių draudimo fonde pagal šio įstatymo 15 straipsnį.

14. **Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių nacionalinis tikslinis lygis** (toliau – **nacionalinis tikslinis lygis**) – ne mažesnė kaip 2 procentų visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos finansinių išteklių suma, įvertinus Indėlių draudimo fondo turimus skolinius įsipareigojimus, kuri turi būti sukaupta Indėlių draudimo fonde pagal šio įstatymo 15 straipsnį.

15. **Indėlių draudimo išmoka** – pinigų suma, į kurią indėlininkas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įgyja teisę įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui.

16. **Indėlių draudimo sistema** – šiame įstatyme nustatytų teisinio reglamentavimo priemonių, skirtų indėlininkų interesams apsaugoti ir jų pasitikėjimui kredito įstaigomis išlaikyti, sistema ir analogiškiems tikslams skirta pagal kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus įsteigta ir oficialiai pripažinta sistema.

17. **Indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėjimo įsipareigojimai** – indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėjimo įsipareigojimai Indėlių draudimo fondui, visiškai užtikrinti užstatu, kurį sudaro mažos rizikos turtas ir į kurį neturi teisių jokie tretieji asmenys bei kuriuo gali disponuoti Indėlių draudimo fondas.

18. **Indėlių draudžiamasis įvykis** – bankroto bylos iškėlimas indėlių draudimo sistemos dalyviui arba priežiūros institucijos sprendimas pripažinti indėlių draudimo sistemos dalyvį nemokiu, kai indėlių draudimo sistemos dalyvis dėl su savo finansine padėtimi



susijusių priežasčių negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.

19. **Investavimo rizika** – tikimybė patirti nuostolių dėl to, kad investicija neduos pelno arba praras vertę.

20. **Investicinės paslaugos** – investicinės paslaugos, investicinė veikla ir papildomos paslaugos, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme.

21. **Investuotojas** – fizinis ar juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jos padalinys, perdavęs įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyviui pinigus arba finansines priemones, norėdamas pasinaudoti įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyvio teikiamomis investicinėmis paslaugomis, arba, jei investicija bendra, kiekvienas įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyviui perduotų pinigų arba finansinių priemonių bendraturtis (fizinis ar juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jos padalinys).

22. **Įsipareigojimai investuotojui** – įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimai grąžinti investuotojui priklausančius pinigus ir (arba) finansines priemones.

23. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas** – fondas, kuriame kaupiamas turtas įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti pagal šį įstatymą.

24. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka** – pinigų suma, į kurią investuotojas šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis įgyja teisę įvykus įsipareigojimų investuotojams draudžiamajam įvykiui.

25. **Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistema** – šiame įstatyme nustatytų teisinio reglamentavimo priemonių, skirtų investuotojų interesams apsaugoti ir jų pasitikėjimui investicinių paslaugų teikėjais išlaikyti, sistema ir analogiškiems tikslams skirta pagal valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus įsteigta ir oficialiai pripažinta sistema.

26. **Įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis** – bankroto bylos iškėlimas įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui arba priežiūros institucijos sprendimas pripažinti įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvį nemokiu, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis dėl su savo finansine padėtimi susijusių priežasčių yra nepajėgus įvykdyti įsipareigojimų investuotojams ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.

27. **Kredito įstaiga** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte.

28. **Kolektyvinio investavimo subjektas** – kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme; profesionaliesiems investuotojams skirtas kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesionaliesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių įstatyme; informuotiesiems investuotojams skirtas kolektyvinio investavimo subjektas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

29. **Kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės padalinys, kurio veiklos vieta yra valstybėje narėje ir kuris atlieka visas kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės funkcijas arba jų dalį.

30. **Mažos rizikos turtas** – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 336 straipsnio 1 lentelėje nurodytas pirmos ir antros kategorijų turtas ar kitas turtas, kurį valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ taryba laiko tokiu pat saugiu ir likvidžiu.

31. **Nuosavos lėšos** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte.

32. **Pagrindinis apdraustasis indėlis** – apdraustasis indėlio dalis, kuri neviršija 100 000 eurų.

33. **Pensijų fondas** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme, Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatyme, taip pat profesinių pensijų fondas, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatyme.

34. **Pinigų plovimas** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.

35. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas, Europos Centrinis Bankas, priklausomai nuo 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamente (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL 2013 L 287, p. 63) nustatytų funkcijų, ar analogiškas Lietuvos bankui finansų rinkos priežiūros funkcijas atliekanti institucija valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje.

36. **Priimančioji valstybė narė** – kaip tai apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte.

37. **Tinkamas drausti indėlis** – indėlis, kuriam netaikomos šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos indėlių draudimo išimtys.

38. **Trečioji valstybė** – valstybė, kuri nėra Europos Sąjungos narė, taip pat nėra Europos ekonominės erdvės valstybė.

39. **Trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos administratorius** – trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemą administruojanti įstaiga arba, tuo atveju, kai indėlių draudimo sistemą administruoja privatus asmuo, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama trečioji valstybė paskyrė vykdyti tos indėlių draudimo sistemos priežiūrą.

40. **Valdymo įmonė** – kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme; pensijų fondo valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatyme; profesionaliesiems investuotojams skirto kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos profesionaliesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių įstatyme; informuotiesiems investuotojams skirto kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

41. **Valstybė narė** – valstybė Europos Sąjungos narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

42. **Valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius** – kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą administruojanti įstaiga arba tuo atveju, kai indėlių draudimo sistemą administruoja privatus asmuo, viešosios valdžios institucija, kurią atitinkama valstybė narė paskyrė vykdyti tos indėlių draudimo sistemos priežiūrą.

43. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatyme, Lietuvos Respublikos bankų įstatyme, Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatyme, Lietuvos Respublikos Centrinės kredito unijos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme, Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatyme.

## ANTRASIS SKIRSNIS INDĖLIŲ DRAUDIMAS

### 3 straipsnis. Indėlių draudimo objektas

1. Indėlių draudimo objektas yra indėlininkams priklausančys tinkami drausti indėliai visomis valiutomis.

2. Indėlių draudimo objektas nėra:

1) kitų kredito įstaigų indėliai, laikomi savo sąskaita ir savo vardu;

- 2) nuosavos lėšos;
  - 3) indėliai, dėl kurių priimtas apkaltinamais nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo;
  - 4) finansų įstaigų indėliai;
  - 5) valdymo įmonių indėliai;
  - 6) finansų maklerio įmonių indėliai;
  - 7) indėliai, kurių savininkų tapatybė nenustatyta (anoniminėse ir koduotose sąskaitose laikomi indėliai);
  - 8) pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą veikiančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių indėliai;
  - 9) kolektyvinio investavimo subjektų indėliai;
  - 10) pensijų fondų indėliai;
  - 11) valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme, indėliai, išskyrus tokių institucijų ir įstaigų depozitinėse sąskaitose esančias kitiems asmenims priklausančias lėšas;
  - 12) Lietuvos banko indėliai;
  - 13) paties indėlių draudimo sistemos dalyvio išleisti skolos vertybiniai popieriai ir įsipareigojimai, susiję su jo akceptais ir paprastaisiais vekseliais;
  - 14) elektroniniai pinigai ir elektroninių pinigų įstaigos iš elektroninių pinigų turėtojų mainams į elektroninius pinigus gautos lėšos.
3. Nustatant, ar indėlininko indėliai yra tinkami drausti, kredito įstaiga turi teisę vadovautis kliento ar priežiūros institucijos pateikta informacija, išskyrus atvejus, kai kredito įstaigai yra žinoma arba turėtų būti žinoma, kad ta informacija yra neteisinga.

#### **4 straipsnis. Indėlių draudimo suma**

1. Indėlių draudimo suma yra lygi indėlininkui priklausančių tinkamų drausti indėlių sumai, buvusiai kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną, tačiau ji negali būti didesnė kaip 100 000 eurų, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis.
2. Indėlių draudimo suma indėlininkui fiziniam asmeniui apskaičiuojama ir išmokama šio įstatymo nustatytais sąlygomis ir tvarka didesnė negu 1 dalyje nurodyta suma, kai į indėlininko sąskaitą ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos įskaityti tokie pinigai:
  - 1) už parduotą ar kitaip perleistą nuosavybės indėlininkui nuosavybės teise priklausiusį gyvenamąjį būstą (įskaitant priskirtą žemę), tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 300 000 eurų;
  - 2) indėlininko ar kito asmens mirties atveju indėlininkui pervesti indėliai ar paveldėti indėliai, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų;
  - 3) įstatymų nustatytais atvejais pervesti indėlininkui kaip išmoka ar kompensacija už smurtiniais nusikaltimais padarytą žalą ar žalą, atsiradusią dėl ikiteisminio tyrimo pareigūnų, prokuroro, teisėjo ar teismo veiksmų, tačiau ši suma negali būti didesnė kaip 200 000 eurų.
3. Apskaičiuojant indėlių draudimo sumą vienam indėlininkui pagal šio straipsnio 2 dalį, prie indėlininkui priklausančių tinkamų drausti indėlių sumos, buvusios kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną, bet ne daugiau kaip 100 000 eurų, pridedami pagal šio straipsnio 2 dalį įskaityti pinigai. Bendra indėlių draudimo suma vienam indėlininkui negali viršyti indėlio likučio, buvusio kredito įstaigoje indėlių draudžiamojo įvykio dieną.

#### **5 straipsnis. Papildomas indėlių draudimas**

1. Papildomai draudžiami tik tie tinkami drausti indėliai, kurių apdraudimo (arba kitokio saugumo užtikrinimo) sąlygos pagal trečiosios valstybės teisės aktus yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Jeigu trečiosios valstybės bankas Lietuvos Respublikoje įsteigia filialą ir šiame filiale laikomi indėliai apdraudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ (toliau – draudimo įmonė) taryba nustato, kad šios indėlių apdraudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, tai filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas privalo dalyvauti Lietuvos indėlių draudimo sistemoje ir papildomai apdrausti banko filiale laikomus tinkamus drausti indėlius.

3. Papildomo indėlių draudimo suma yra lygi trečiosios valstybės banko filiale laikomų tinkamų drausti indėlių sumos ir sumos, kuri išmokama indėlininkui pagal trečiosios valstybės teisės aktus, reglamentuojančius tos šalies indėlių draudimo sistemą, skirtumui, tačiau papildomo indėlių draudimo suma kartu su pagal trečiosios valstybės teisės aktus išmokama suma negali viršyti šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytos sumos.

4. Papildomo indėlių draudimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

5. Jeigu trečiosios valstybės bankas Lietuvos Respublikoje įsteigia filialą ir šiame filiale tinkami drausti indėliai nedraudžiami (arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus), tai filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas privalo dalyvauti Lietuvos indėlių draudimo sistemoje ir apdrausti banko filiale laikomus tinkamus drausti indėlius pagal šį įstatymą.

6. Trečiosios valstybės bankas, pateikdamas Lietuvos bankui prašymą įsteigti Lietuvos Respublikoje filialą, kuriame numatoma priimti indėlius, arba prašydamas suteikti teisę priimti indėlius, turi pateikti draudimo įmonei teisės aktą, kuriuose nustatomos indėlių draudimo sąlygos toje trečiojoje valstybėje, kopijas ir patvirtintus jų vertimus į lietuvių kalbą. Apie indėlių draudimo sąlygų trečiojoje valstybėje pasikeitimus trečiosios valstybės bankas privalo nedelsdamas informuoti draudimo įmonę.

## **6 straipsnis. Indėlių draudimo išmokos apskaičiavimas**

1. Apskaičiuojant indėlių draudimo išmokos sumą vienam indėlininkui, susumuojami visi toje pačioje kredito įstaigoje esantys vieno indėlininko (įskaitant indėlininko juridinio asmens ar kitos organizacijos filialus, atstovybes, kitus struktūrinius padalinius) tinkami drausti indėliai visomis valiutomis, į kuriuos indėlininkas turi reikalavimo teises, ir indėlių draudžiamąjį įvykio dieną priskaičiuotos, tačiau į indėlininko sąskaitą neįskaitytos palūkanos už tinkamus drausti indėlius. Apskaičiuojant indėlių draudimo išmokos sumą, į indėlininko įsipareigojimus kredito įstaigai neatsižvelgiama.

2. Jei tinkamas drausti indėlis yra bendroje sąskaitoje, tai tinkamas drausti indėlis padalijamas kiekvienam bendraturčiui lygiomis dalimis, jei sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, ar teismų sprendimuose nenustatyta kitaip. Kiekvienas asmuo, atidarantis bendrą sąskaitą kredito įstaigoje privalo kredito įstaigai nurodyti, kad atidaroma sąskaita yra bendra sąskaita, ir kredito įstaigai pateikti asmenų, kurie turi teises į bendroje sąskaitoje esančius indėlius, tapatybę patvirtinančius dokumentus teisės aktų ir kredito įstaigos nustatyta tvarka.

3. Jei tinkamas drausti indėlis yra depozitinėje sąskaitoje, tai tinkamas drausti indėlis padalijamas kiekvienam fiziniam ar juridiniam asmeniui, arba kitai organizacijai ar jos padaliniui (jei atitinkamas organizacijos padalinys laikytinas savarankišku indėlininku pagal šį įstatymą), kuriam priklauso depozitinėje sąskaitoje esančios lėšos, pagal jam priklausančią indėlio dalį. Kiekvienas asmuo, atidarantis kredito įstaigoje sąskaitą, kurioje bus laikomos tik kitiems asmenims nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklausančios lėšos,

privalo kredito įstaigai nurodyti, kad atidaroma sąskaita yra depozitinė sąskaita, nurodyti įstatymą, kuriuo vadovaujantis atidaryta tokia sąskaita, ir kredito įstaigos arba draudimo įmonės reikalavimu per 5 darbo dienas pateikti duomenis apie tokioje sąskaitoje laikomas kiekvienam asmeniui priklausančias lėšas. Duomenų pateikimo draudimo įmonei formą, turinį ir tvarką nustato ir savo interneto svetainėje skelbia draudimo įmonė.

4. Indėlių draudimo išmokos suma vienam indėlininkui yra lygi indėlių draudimo sumai, nustatyta pagal šio įstatymo 4 straipsnį.

5. Jei indėlių draudimo išmokos suma vienam indėlininkui fiziniam asmeniui yra didesnė už 100 000 eurų dėl šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių, tai dėl indėlių draudimo išmokos sumos, viršijančios 100 000 eurų, išmokėjimo indėlininkas turi per 1 mėnesį nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos pateikti buvusiam indėlių draudimo sistemos dalyviui prašymą ir dokumentus, patvirtinančius, kad į indėlininko sąskaitą ne anksčiau kaip prieš 6 mėnesius iki indėlių draudžiamąjį įvykio dienos buvo įskaityti šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti pinigai. Indėlių draudimo sistemos dalyviai, įvykus draudžiamajam įvykiui, turi būti pasirengę priimti tokius indėlininkų prašymus. Indėlių draudimo sistemos dalyvis duomenis indėlių draudimo išmokos, viršijančios 100 000 eurų, sumos apskaičiavimui ir mokėjimui perduoda draudimo įmonei ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo visų dokumentų, patvirtinančių indėlininko teisę į tokią indėlių draudimo išmoką, gavimo dienos. Indėlininkas, per šiame punkte nurodytą terminą nepateikęs visų šiame punkte nurodytų dokumentų, netenka teisės į didesnę už 100 000 eurų indėlių draudimo išmoką pagal šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalį. Praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik teismine tvarka.

6. Už tinkamus drausti indėlius užsienio valiuta indėlių draudimo išmokos suma apskaičiuojama pagal indėlių draudžiamąjį įvykio dieną Europos Centrinio Banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, o kai euro ir užsienio valiutos santykio Europos Centrinis Bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį.

7. Indėlių draudimo išmokos apskaičiuojamos ir mokamos pagal indėlių draudimo sistemos dalyvio indėlių draudžiamąjį įvykio dienos duomenis apie indėlius ir indėlininkus. Indėlių draudimo išmokos sumą pagal indėlių draudimo sistemos dalyvio pateiktus duomenis apskaičiuoja ir indėlių draudimo išmokų išmokėjimą organizuoja draudimo įmonė. Už duomenų, perduotų draudimo įmonei, tikrumą ir pateikimą laiku atsako indėlių draudimo sistemos dalyvis.

8. Indėlių draudimo sistemos dalyviai privalo įdiegti priemones, leidžiančias iš karto identifikuoti kiekvienam indėlininkui priklausančią tinkamą drausti indėlių sumą, pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą ir kitus duomenis, reikalingus indėlių draudimo išmokoms apskaičiuoti, kuriuos draudimo įmonės prašymu indėlių draudimo sistemos dalyviai privalo pateikti draudimo įmonei nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos, išskyrus šio straipsnio 3 ir 5 dalyse nustatytais atvejais.

9. Indėlių draudimo išmokų apskaičiavimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

## **7 straipsnis. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimas**

1. Indėlininkas įgyja teisę į indėlių draudimo išmoką nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos. Indėlių draudimo išmoka mokama eurai. Indėlių draudimo išmoka mokama euro centų tikslumu – dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu ir apvalinama pagal matematines skaičių apvalinimo taisykles.

2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 20 darbo dienų nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos.

3. Indėlininkas turi teisę į minimaliosios mėnesinės algos dydžio, bet ne didesnę negu indėlininko turimą tinkamo drausti indėlio sumą, indėlių draudimo išmokos dalį (toliau – avansinė indėlių draudimo išmoka), kuri išmokama, indėlininko prašymu, per 5 darbo dienas

nuo jo prašymo gavimo draudimo įmonėje dienos, su sąlyga, kad draudimo įmonė neišmokės indėlių draudimo išmokos per 7 darbo dienas nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos. Išmokėta avansinė indėlių draudimo išmoka atimama iš bendros šiam indėlininkui apskaičiuotos indėlių draudimo išmokos sumos. Avansinės indėlių draudimo išmokos dydis apskaičiuojamas pagal šio įstatymo 6 straipsnio 7 dalį, o išmokėjimo tvarkai *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 4, 5, 6 ir 7 dalių nuostatos.

4. Indėlių draudimo išmokos išmokėjimas atidedamas, kai:

1) trūksta duomenų, kuriais pagrindžiama besikreipiančio asmens teisė į indėlių draudimo išmoką, arba dėl indėlio vyksta teisminis ginčas – iki bus pateikti duomenys, kuriais pagrindžiama teisė gauti indėlių draudimo išmoką, arba įsiteisės galutinis teismo sprendimas, kuriuo išsprendžiamas ginčas dėl indėlio;

2) įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka indėlininkui apribota teisė disponuoti indėliu – iki apribojimų panaikinimo;

3) per pastaruosius 24 mėnesius iki indėlių draudžiamąjį įvykio dienos nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų – iki 3 mėnesių nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos;

4) draudimo įmonė iš indėlių draudimo sistemos dalyvio gauna duomenis apie indėlių draudimo išmokos sumą, kuri bus didesnė už 100 000 eurų dėl šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų priežasčių, sumai, viršijančiai 100 000 eurų – iki bus išsiaiškintos šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos sumos, bet ne ilgiau kaip 3 mėnesiams nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos;

5) reikalavimus atitinkantis indėlis yra bendroje ar depozitinėje sąskaitoje – iki bus išsiaiškintos konkrečiam asmeniui bendroje ar depozitinėje sąskaitoje priklausančios sumos, bet ne ilgiau kaip 3 mėnesiams nuo indėlių draudžiamąjį įvykio dienos;

6) indėlių draudimo išmokos mokamos Lietuvos Respublikoje įsteigtos kredito įstaigos priimančiojoje valstybėje narėje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 7 dalį – iki priimančiosios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius patvirtins, kad jis yra pasiruošęs mokėti indėlių draudimo išmokas;

7) indėlių draudimo išmokos mokamos kitoje valstybėje narėje buveinę turinčios kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 8 dalį – iki buveinės valstybės narės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, administratorius pateiks draudimo įmonei duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti, ir perves draudimo išmokoms išmokėti reikiamą lėšų sumą;

8) kai papildomo draudimo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalį indėlių draudimo išmokos mokamos trečiosios valstybės kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams pagal šio straipsnio 9 dalį – iki trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, administratorius pateiks draudimo įmonei duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti.

5. Indėlių draudimo išmokos Indėlių draudimo fondo vardu gali būti išmokamos draudimo įmonės tarybos nustatytais atvejais per draudimo įmonę arba per draudimo įmonės atrinktą mokėjimo paslaugų teikėją. Draudimo įmonės taryba nustato mokėjimo paslaugų teikėjo (-ų), per kurį (kuriuos) bus mokamos indėlių draudimo išmokos, atrankos tvarką. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti indėlių draudimo išmokų išmokėjimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą neskelbiama viešai.

6. Indėlių draudimo išmokos išmokamos nereikalaujant indėlininko pateikti prašymą, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje ir šio įstatymo 6 straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus. Draudimo įmonė per šio straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą viešai informuoja indėlininkus apie indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, taip pat šią informaciją pateikia savo interneto svetainėje.

7. Lietuvos Respublikoje įsteigtas bankas, valstybėje narėje įsteigęs filialą, šiame filiale indėlininkų laikomus tinkamus drausti indėlius privalo apdrausti pagal šį įstatymą. Indėlių draudimo išmokos tokių filialų indėlininkams Indėlių draudimo fondo vardu išmokamos priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, teisės aktų nustatyta tvarka. Dėl draudimo išmokų išmokėjimo tokių filialų indėlininkams draudimo įmonė kreipiasi į priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, indėlių draudimo sistemos administratorių ir pateikia jam duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti, ir atlygina indėlių draudimo išmokų išmokėjimo administravimo išlaidas. Filialo indėlininkams indėlių draudimo išmokos mokamos eurai. Draudimo įmonė atsako už pateiktus duomenis ir jų pagrindu išmokėtas indėlių draudimo išmokų sumas. Dėl tokių draudimo išmokų išmokėjimo kilę ginčai sprendžiami Lietuvos Respublikos teismuose pagal Lietuvos Respublikos teisę.

8. Valstybės narės jurisdikcijai priklausančio banko Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams indėlių draudimo išmokos buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratoriaus vardu moka draudimo įmonė, gavusi iš tos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus duomenis ir lėšas, reikalingas indėlių draudimo išmokoms išmokėti. Draudimo įmonė neatsako už buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratoriaus pateiktų duomenų teisingumą ir indėlių draudimo išmokų dydžio apskaičiavimą. Šiuo atveju ginčai sprendžiami buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, teismuose pagal tos valstybės narės teisę. Draudimo įmonė kreipiasi į buveinės valstybės narės, kurioje įsteigtas bankas, indėlių draudimo sistemos administratorių dėl indėlių draudimo išmokų išmokėjimo šio banko Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams administravimo išlaidų apmokėjimo. Draudimo įmonė teikia tokio filialo indėlininkams informaciją valstybės narės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, administratoriaus vardu ir jo vardu turi teisę gauti korespondenciją iš tokio filialo indėlininkų.

9. Draudimo įmonė trečiosios valstybės kredito įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo indėlininkams papildomo draudimo pagal šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalį išmoką moka tik iš trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos, kurios dalyvė yra kredito įstaiga, gavusi duomenis, reikalingus draudimo išmokoms išmokėti.

10. Draudimo įmonė priimančiosios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui teikia informaciją, kaip indėlių draudimo sistemos dalyviai, įsteigę filialą valstybėje narėje, laikosi šio įstatymo nustatytų reikalavimų, apie jų testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus ir visą informaciją, reikalingą pasirengti išmokėti indėlių draudimo išmokas filialo indėlininkams, įskaitant duomenis apie tinkamus drausti indėlius, laikantis duomenų apsaugos ir konfidencialumo reikalavimų.

11. Siekdama užtikrinti sklandų indėlių draudimo išmokų išmokėjimą filialų indėlininkams, tinkamą tarpusavio atsiskaitymą indėlių draudimo sistemos dalyvių perėjimo į kitą indėlių draudimo sistemą ar skolinimo atveju, draudimo įmonė bendradarbiauja ir keičiasi informacija su valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriumi ir sudaro su juo rašytines bendradarbiavimo sutartis. Tokiose sutartyse nustatomi indėlininkų duomenų apsaugos ir konfidencialumo reikalavimai. Draudimo įmonė apie tokius sudarytus susitarimus praneša Europos Bankininkystės Institucijai. Jeigu draudimo įmonė negali pasiekti susitarimo arba kyla ginčų dėl susitarimo aiškinimo, draudimo įmonė gali perduoti klausimą svarstyti Europos Bankininkystės Institucijai. Tokių susitarimų nebuvimas nedaro poveikio indėlininkų reikalavimams į indėlių draudimo išmoką arba kredito įstaigų reikalavimams pagal šio įstatymo 11 straipsnio 4 ir 6 dalį.

12. Indėlininko teisė į indėlių draudimo išmoką galioja 5 metus nuo indėlių draudžiamąjo įvykio dienos. Ginčus dėl indėlininko teisės į indėlių draudimo išmoką sprendžia bendrosios kompetencijos teismai įstatymų nustatyta tvarka.



13. Asmuo, kuriam indėlių draudimo išmoka išmokėta neteisėtai arba per klaidą, privalo ją grąžinti Indėlių draudimo fondui. Indėlių draudimo fondo teisė reikalauti grąžinti neteisėtai arba per klaidą išmokėtą indėlių draudimo išmoką galioja 5 metus nuo indėlių draudimo išmokos išmokėjimo dienos. Grąžintos sumos įskaitomos į Indėlių draudimo fondą.

14. Draudimo įmonė su indėlininkais susirašinėja valstybės narės, kurioje laikomas apdraustasis indėlis, valstybine kalba arba kalbomis, o kai kredito įstaiga vykdo veiklą tiesiogiai kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo – ta kalba, kurią indėlininkas pasirinko atidarant sąskaitą ir laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo reikalavimų.

15. Indėlių draudimo išmokų ir avansinių indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

### **8 straipsnis. Indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai**

1. Indėlių draudimo išmokos nemokamos:

1) už šios įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus indėlius, lėšas, pinigus, vertybinius popierius ir įsipareigojimus;

2) indėlininkams už indėlius sąskaitoje, kurioje per pastaruosius 24 mėnesius iki indėlių draudžiamąjį įvykio dienos nėra atlikta jokių su indėliu susijusių operacijų ir indėlio suma yra mažesnė už 10 eurų.

2. Indėlių draudimo išmokų išmokėjimas stabdomas tais atvejais, kai indėlininkui ar kitam asmeniui, turinčiam reikalavimo teisę į indėlių draudimo išmoką, pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo – iki tol, kol įsiteisės galutinis teismo sprendimas.

### **9 straipsnis. Indėlių draudimo išmokos išmokėjimo pasekmės**

1. Asmuo, kuriam buvo išmokėta visa indėlių draudimo išmoka, nuo draudimo išmokos išmokėjimo dienos netenka teisių reikalauti iš buvusio indėlių draudimo sistemos dalyvio, pas kurį laikė indėlį, išmokėtos indėlių draudimo išmokos dydžio pinigų sumos.

2. Išmokėjus indėlių draudimo išmoką, buvęs indėlių draudimo sistemos dalyvis draudimo įmonės nurodymu privalo sumažinti įsipareigojimus indėlininkams draudimo įmonės nurodytomis išmokėtomis indėlių draudimo išmokos dydžio pinigų sumomis ir šiomis sumomis padidinti įsipareigojimus Indėlių draudimo fondui.

3. Buvusio indėlių draudimo sistemos dalyvio bankroto procese Indėlių draudimo fondui atstovauja, jo vardu veikia ir kaip kreditorius nurodoma draudimo įmonė.

### **10 straipsnis. Informavimas apie indėlių draudimą**

1. Indėlių draudimo sistemos dalyvis esamus ir būsimus indėlininkus privalo šio įstatymo nustatyta tvarka informuoti, kokios indėlių draudimo sistemos dalyvis jis yra, taip pat turi sudaryti sąlygas viešai susipažinti su atvejais, kai indėliai nėra draudžiami ir kai yra taikomi indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai. Šią informaciją indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo pateikti visose vietose, kuriose jis teikia finansines paslaugas, klientui laisvai prieinamoje vietoje ir savo interneto svetainėje, o kliento prašymu tokią informaciją klientui suteikti asmeniškai. Indėlių draudimo sistemos dalyvis šią informaciją privalo pateikti lietuvių kalba, o indėlių draudimo sistemos dalyvis, valstybėje narėje įsteigęs filialą, klientams, filiale laikantiems indėlius, tokią informaciją privalo pateikti valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, valstybine kalba arba kalbomis. Šalių susitarimu informacija gali būti pateikiama kita kalba.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvis, prieš sudarydamas sutartį dėl indėlio priėmimo, kiekvienam sutartį pasirašančiam klientui privalo pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir draudimo įmonės tarybos patvirtintos formos ir turinio informaciją indėlininkui (toliau – informacija indėlininkui). Klientas turi patvirtinti, kad tokią informaciją indėlininkui gavo. Indėlių draudimo sistemos dalyvis gali priimti indėlį tik gavęs kliento patvirtinimą apie informacijos indėlininkui gavimą.

3. Kad indėlis yra tinkamas drausti Indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo indėlininkui tai patvirtinti sąskaitų išrašuose ir juose pateikti nuorodą į informaciją indėlininkui. Informaciją indėlininkui indėlių draudimo sistemos dalyvis kiekvienam indėlininkui pateikia bent kartą per metus (pridėdamas kaip priedą prie sąskaitos išrašo ar kitokiu būdu).

4. Informacija indėlininkui perduodama indėlių draudimo sistemos dalyvio ir indėlininko sutartu būdu, tačiau jei indėlininkas naudojasi internetine bankininkyste, informacija indėlininkui gali būti perduodama elektroninėmis priemonėmis. Jei indėlių draudimo sistemos dalyvis ir indėlininkas nėra sutarę dėl informacijos pateikimo būdo ir indėlininkas nesinaudoja internetine bankininkyste, informacija indėlininkui pateikiama elektroninėmis priemonėmis arba raštu. Kliento prašymu informacija indėlininkui pateikiama raštu popieriuje.

5. Draudimo įmonė savo interneto svetainėje skelbia indėlininkams visą aktualią informaciją apie indėlių draudimo sąlygas, indėlių draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, atvejus, kai indėliai nėra draudžiami ir kai yra taikomi indėlių draudimo išmokų mokėjimo apribojimai.

6. Informacija apie indėlių draudimo ir indėlių draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas negali būti naudojama reklamoje. Informuojant apie indėlių draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas, draudžiama nurodyti, kad indėlių draudimo suma neribojama. Kredito įstaigos, reklamuodamos savo produktą, gali nurodyti tik draudimo įmonę arba valstybės narės ar trečiosios valstybės indėlių draudimo sistemos administratorių, kuris draudžia reklamoje nurodytą produktą.

7. Jei kredito įstaiga pasitraukė iš indėlių draudimo sistemos arba indėlių draudimas jai buvo nutrauktas, ji per vieną mėnesį apie tai privalo informuoti savo klientus.

8. Indėlių draudimo sistemos dalyvis privalo informuoti savo indėlininkus apie numatomą reorganizavimą įstatymų nustatyta tvarka, bet ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki reorganizavimo pabaigos. Tuo atveju, jei būtina išsaugoti komercinę paslaptį arba siekiama finansinio stabilumo, priežiūros institucija turi teisę sutrumpinti šioje dalyje nustatytą terminą. Nuo informavimo apie indėlių draudimo sistemos dalyvio reorganizavimą dienos indėlininkai, nepatirdami jokių finansinių nuostolių, turi teisę per 3 mėnesius tinkamus drausti savo indėlius, įskaitant visas sukaupias palūkanas ir bet kokią kitą finansinę naudą, neapsiribodami šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta indėlių draudimo suma, tačiau ne didesnius nei buvusius reorganizavimo pabaigos dieną, atsiimti arba perkelti į kitą kredito įstaigą.

9. Šio straipsnio nuostatų *mutatis mutandis* privalo laikytis Lietuvos Respublikoje veikiančios valstybių narių ar trečiųjų valstybių kredito įstaigų filialai, kurie nėra Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviai.

10. Šiame straipsnyje nurodytos informacijos teikimo klientų aptarnavimo padaliniuose, interneto svetainėse, sutartyse ir sąskaitų išrašuose tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

## **11 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos dalyviai**

1. Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviai:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigti bankai, įskaitant šių bankų filialus, įsteigtus Lietuvos Respublikoje ir valstybėse narėse;

2) trečiųjų valstybių bankai, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, kuriuose laikomi indėliai nedraudžiami arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs bankas, teisės aktus;

3) trečiųjų valstybių bankai, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, kuriuose laikomi indėliai draudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios indėlių apdraudimo

(kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme;

4) Lietuvos Respublikoje įsteigtos kredito unijos ir Centrinė kredito unija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviais tampa nuo tos dienos, kai į Indėlių draudimo fondą sumoka pirmąją (avansinę) indėlių draudimo įmoką.

3. Jei kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis ketina savo buveinę perkelti į Lietuvos Respubliką ir pereiti į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą, jis apie tokį ketinimą privalo raštu pranešti draudimo įmonei ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius. Apie tokio pranešimo gavimą draudimo įmonė informuoja kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorių per 10 darbo dienų nuo pranešimo gavimo dienos.

4. Kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis tampa Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviu nuo tos dienos, kai kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius draudimo įmonei perveda visas įmokas, kurias dalyvis buvo sumokėjęs kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai per 12 mėnesių iki perėjimo į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą, išskyrus sumokėtas specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas.

5. Jei Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis ketina pasitraukti iš Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos ir pereiti į kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą, jis apie tokį ketinimą privalo raštu pranešti draudimo įmonei ne vėliau kaip prieš 6 mėnesius. Per tą laikotarpį indėlių draudimo sistemos dalyvis toliau privalo mokėti tiek periodines (*ex ante*), tiek specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas į Indėlių draudimo fondą pagal šio įstatymo 12 straipsnį ir vykdyti visas kitas šiame įstatyme nustatytas pareigas. Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis gali pasitraukti iš Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos tik visiškai atsiskaitęs su Indėlių draudimo fondu.

6. Kai buvęs Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis tampa kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyviu, draudimo įmonė perveda kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui į Indėlių draudimo fondą per 12 mėnesių iki perėjimo į kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemą sumokėtas periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas. Tačiau šios periodinės (*ex ante*) įmokos nepervedamos, kai Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyviui dėl šiame įstatyme nustatytos tvarkos pažeidimo buvo nutrauktas draudimas pagal šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalį.

7. Jei kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos dalyvis dalį veiklos perkelia į Lietuvos Respubliką, tai draudimo įmonė pareikalauja, kad kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus draudimo įmonei pervestų įmokų, kurias dalyvis buvo sumokėjęs kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai per 12 mėnesių iki tos dalies veiklos perkėlimo, išskyrus specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas, sumą, proporcingą perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

8. Jei Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvis dalį veiklos perkelia į kitą valstybę narę, tai draudimo įmonė kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriui perveda periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų, kurias dalyvis buvo sumokėjęs į Indėlių draudimo fondą per 12 mėnesių iki veiklos perkėlimo, sumą, proporcingą perkeltų apdraustųjų indėlių sumai.

9. Priėmimo į Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemą ir pasitraukimo iš jos tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

10. Draudimo įmonė tvarko ir savo interneto svetainėje skelbia Lietuvos Respublikos indėlių draudimo sistemos dalyvių sąrašą.

## **12 straipsnis. Periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos**

1. Indėlių draudimo sistemos dalyviai į Indėlių draudimo fondą privalo mokėti periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas ir specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo

įmokas. Periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos į Indėlių draudimo fondą skaičiuojamos ir mokamos nuo pas indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, išskyrus šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytus Indėlių draudimo sistemos dalyvius, kurių periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) įmokos yra skaičiuojamos nuo šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytos papildomos indėlių draudimo sumos. Periodinių (*ex ante*) draudimo įmokų apskaičiavimo tikslais visos vienoje depozitinėje sąskaitoje esančios lėšos laikomos priklausančiomis vienam indėlininkui.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvio periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į:

1) pas indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą;

2) pas konkretų indėlių draudimo sistemos dalyvį indėlininkų laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos ir pas visus indėlių draudimo sistemos dalyvius indėlininkų laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos santykį;

3) konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumą, kurį nustato priežiūros institucija;

4) visų indėlių draudimo sistemos dalyvių tam tikrais metais į Indėlių draudimo fondą mokėtiną metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą (toliau – metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma).

3. Periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų ir specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų apskaičiavimo tikslais indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumas nustatomas atsižvelgiant į konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio vykdomo verslo modelį, jo turto kokybę, teisės aktuose įtvirtintus indėlių draudimo sistemos dalyvių veiklos riziką ribojančius normatyvus ir kitus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos riziką apibūdinančius kriterijus. Indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikos įvertinimo metodus ir tvarką, atsižvelgdama į Europos Bankininkystės Institucijos nustatytas gaires, bendradarbiaudama su draudimo įmone, nustato ir tvirtina priežiūros institucija. Apie patvirtintus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikos įvertinimo metodus priežiūros institucija informuoja Europos Bankininkystės Instituciją.

4. Metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą nustato ir peržiūri draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma negali būti didesnė kaip 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma kuo tolygiau paskirstant finansinę naštą per laikotarpį, kol bus pasiektas mažiausiasis ir nacionalinis tikslinis lygis, atsižvelgiant į:

1) Indėlių draudimo fondo turimus finansinius išteklius, įvertinus jo turimus skolinius įsipareigojimus;

2) tikslą iki 2024 m. liepos 3 d. pasiekti mažiausiąjį tikslinį lygį, išskyrus šio įstatymo 15 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas išimtis, ir iki 2028 m. liepos 3 d. – nacionalinį tikslinį lygį;

3) poreikį išlaikyti ir atkurti Indėlių draudimo fondo mažiausiąjį ir nacionalinį tikslinį lygį;

4) esamą verslo ciklo stadiją ir galimą prociklinį periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų poveikį indėlių draudimo sistemos dalyvių finansinei būklei, atsižvelgiant į Europos Bankininkystės Institucijos nustatytas gaires.

5. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma iki gegužės 31 d. vieneriems metams nuo liepos 1 d. iki kitų metų birželio 30 d. Nustatant metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą, vertinami praėjusių kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenys. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti

institucija turi teisę kartą į metus peržiūrėti nustatytą metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą ir ją pakeisti, jeigu Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai padidėja arba sumažėja daugiau kaip dviejų trečdalių mažiausiojo tikslinio lygio suma. Tokia peržiūra gali būti atliekama iki lapkričio 30 d. šešių mėnesių laikotarpiui nuo kitų metų sausio 1 d. iki birželio 30 d. Peržiūrint metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą, vertinami praėjusio pusmečio birželio 30 d. duomenys. Metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma nustatoma tol, kol pasiekiamas ar atkuriamas Indėlių draudimo fondo nacionalinis tikslinis lygis.

6. Kai Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai pasiekia šiame įstatyme nustatytą nacionalinį tikslinį lygį, metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma yra 0,05 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių.

7. Šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, įgiję teisę priimti indėlius, į draudimo įmonės nurodytą Indėlių draudimo fondo sąskaitą per 10 dienų nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos sumoka pirmąją (avansinę) draudimo įmoką:

1) šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai – 2000 eurų;

2) šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti subjektai – 200 eurų.

8. Sumokėta pirmoji (avansinė) įmoka įskaitoma į indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinų vėlesnių periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą.

9. Periodinių (*ex ante*) ir specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų bei pirmųjų (avansinių) draudimo įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką bei terminus, vadovaudamasi šiuo įstatymu ir kitais teisės aktais, nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

10. Kiekvieno indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinos periodinės (*ex ante*) ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos dydį apskaičiuoja draudimo įmonė. Draudimo įmonei informaciją, reikalingą indėlių draudimo įmokoms apskaičiuoti pateikia:

1) priežiūros institucija – apie indėlių draudimo sistemos dalyvių veiklos rizikingumo vertinimą;

2) indėlių draudimo sistemos dalyviai – apie pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą.

### **13 straipsnis. Indėlių draudimo įmokų mokėjimas**

1. Indėlių draudimo sistemos dalyviui jo mokėtinos periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos į Indėlių draudimo fondą sumą nurodo draudimo įmonė. Periodinė (*ex ante*) indėlių draudimo įmoka turi būti sumokėta per 10 darbo dienų, o specialioji (*ex post*) indėlių draudimo įmoka – per 2 darbo dienas nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos.

2. Periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas indėlių draudimo sistemos dalyvis moka vieną kartą per mėnesį.

3. Specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas indėlių draudimo sistemos dalyvis moka esant šio įstatymo 14 straipsnyje nustatytoms sąlygoms.

4. Indėlių draudimo įmokos mokamos eurais. Draudimo įmonė gali leisti indėlių draudimo sistemos dalyviui iki 30 procentų savo periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų padengti mokėjimo įsipareigojimais. Mokėjimo įsipareigojimai negali sudaryti daugiau kaip 30 procentų visų Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių sumos. Draudimo įmonė nustato ir savo interneto svetainėje skelbia įmokų užtikrinimo mokėjimo įsipareigojimais tvarką.

5. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą nesumoka indėlių draudimo įmokos arba jos dalies, už kiekvieną pavėluotą dieną skaičiuojami ir mokami 0,02 procento delspinigiai nuo nesumokėtos sumos. Delspinigiai apskaičiuojami ir mokami pagal draudimo įmonės tarybos nustatytą delspinigių už laiku nesumokėtą indėlių draudimo įmoką skaičiavimo ir mokėjimo tvarką. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis nesumoka indėlių draudimo įmokų, reikiama suma ir delspinigiai iš jo

išieškomi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Nesumokėti delspinigiai yra išieškomi, jeigu jų išieškojimo sąnaudos neviršija išieškomos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiką nesumokėtą indėlių draudimo įmoką.

6. Indėlių draudimo fondo reikalavimams dėl indėlių draudimo įmokų išieškojimo taikomas bendrasis ieškinio senaties terminas.

7. Draudimo įmonė kasmet iki kovo 31 dienos informuoja Europos bankininkystės instituciją apie pas indėlių draudimo sistemos dalyvius laikomų pagrindinių apdraustųjų indėlių sumą ir apie Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių sumą praėjusių metų gruodžio 31 dieną.

8. Prievolė mokėti periodines (*ex ante*) indėlių draudimo įmokas ir specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas pasibaigia, kai indėlių draudimo sistemos dalyviui įvyksta indėlių draudžiamasis įvykis arba draudimo įmonės taryba indėlių draudimo sistemos dalyviui nutraukia indėlių draudimą pagal šio įstatymo 18 straipsnį. Iki prievolės pasibaigimo dienos nesumokėtos periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos ar jų dalis laikomos buvusio indėlių draudimo sistemos dalyvio įsiskolinimu Indėlių draudimo fondui.

#### **14 straipsnis. Specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos**

1. Jei įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui Indėlių draudimo fondo finansinių išteklių nepakanka visoms indėlininkams priklausančioms indėlių draudimo išmokoms išmokėti, tai indėlių draudimo sistemos dalyviai Indėlių draudimo fondui privalo mokėti specialiąsias (*ex post*) indėlių draudimo įmokas.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyvio specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus bei į sumas, reikalingas draudimo išmokoms indėlininkams išmokėti ir Indėlių draudimo fondo turimų finansinių išteklių skirtumą.

3. Bendrą visų indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėtiną specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos sumą, gavusi priežiūros institucijos išvadą, nustato draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija.

4. Specialioji (*ex post*) indėlių draudimo įmoka per kalendorinius metus negali viršyti 0,5 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių. Išimtinėmis aplinkybėmis, priežiūros institucijos pritarimu draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija gali nustatyti ir didesnę nei 0,5 procento specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų sumą, jei tai nekeltų pavojaus finansiniam stabilumui.

5. Indėlių draudimo sistemos dalyvis, gavęs draudimo įmonės nurodymą sumokėti specialiąją (*ex post*) indėlių draudimo įmoką į Indėlių draudimo fondą, turi teisę per 2 darbo dienas nuo šio nurodymo gavimo dienos pateikti priežiūros institucijai motyvuotą prašymą atidėti tokios įmokos mokėjimą. Specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos mokėjimo terminas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija gauna prašymą atidėti įmokos mokėjimą, iki kol priežiūros institucija priima sprendimą dėl atidėjimo. Priežiūros institucija apie tokio prašymo gavimą nedelsdama informuoja draudimo įmonę. Priežiūros institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti indėlių draudimo sistemos dalyvio specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo mokos mokėjimą, jei tokių įmokų mokėjimas keltų pavojų indėlių draudimo sistemos dalyvio likvidumui ar mokumui. Sprendimą dėl specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos atidėjimo priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos ir apie tai nedelsdama informuoja draudimo įmonę ir indėlių draudimo sistemos dalyvį. Toks atidėjimas gali būti leidžiamas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, bet indėlių draudimo sistemos dalyvio motyvuotu prašymu gali būti pratęstas. Atidėta įmoka sumokama, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus indėlių draudimo sistemos dalyvio likvidumui ar mokumui.

### **15 straipsnis. Indėlių draudimo fondo tikslinis lygis**

1. Indėlių draudimo fondo mažiausiasis tikslinis lygis privalo būti pasiektas iki 2024 m. liepos 3 d.

2. Indėlių draudimo fondo nacionalinis tikslinis lygis privalo būti pasiektas iki 2028 m. liepos 3 d.

3. Jei po šio įstatymo įsigaliojimo dienos iki 2024 m. liepos 3 d. iš Indėlių draudimo fondo išmokėtų indėlių draudimo išmokų bendra suma viršija 0,8 procento visų indėlių draudimo sistemos dalyvių pagrindinių apdraustųjų indėlių sumos, tai draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi priežiūros institucijos išvadą, kad periodinių (*ex ante*) įmokų mokėjimas keltų pavojų indėlių draudimo sistemos dalyvių likvidumui ar mokumui, gali šio straipsnio 1 dalyje nustatytą Indėlių draudimo fondo mažiausiojo tikslinio lygio pasiekimo terminą pratęsti, tačiau ne ilgiau kaip iki 2028 m. liepos 3 d. Jei šis terminas yra pratęsiamas, tokiam pačiam laikotarpiui pratęsiamas ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytas nacionalinio tikslinio lygio pasiekimo terminas.

4. Jei po to, kai pirmą kartą pasiekiamas mažiausiasis tikslinis lygis, Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai sumažėja ir sudaro mažiau nei du trečdalius mažiausiojo tikslinio lygio, Indėlių draudimo fondo mažiausiasis tikslinis lygis privalo būti atkurtas per 6 metus, o nacionalinis tikslinis lygis privalo būti pasiektas per 10 metų.

5. Tuo atveju, jeigu Indėlių draudimo fondo mažiausiasis tikslinis lygis pasiekiamas anksčiau negu šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas, periodinės (*ex-ante*) indėlių draudimo įmokos toliau mokamos Indėlių draudimo fondo nacionaliniam tiksliniam lygiui pasiekti, kurio terminas sutrumpinamas atitinkamu laikotarpiu, kuriuo sutrumpėjo mažiausiojo tikslinio lygio pasiekimo terminas.

### **16 straipsnis. Indėlių draudimo fondas**

1. Indėlių draudimo fondas nėra juridinis asmuo, jį administruoja ir jo vardu veikia draudimo įmonė.

2. Indėlių draudimo išmokos mokamos iš Indėlių draudimo fondo.

3. Indėlių draudimo fondo lėšas sudaro:

1) periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos, įskaitant indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimus Indėlių draudimo fondui, ir specialiosios (*ex post*) indėlių draudimo įmokos;

2) lėšos ir (arba) turtas, įstatymų nustatyta tvarka gautas iš likviduojamo buvusio indėlių draudimo sistemos dalyvio bankroto proceso metu;

3) lėšos, gautos susigrąžinus lėšas, panaudotas finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo (toliau – pertvarkymas) priemonėms finansuoti pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą;

4) pajamos iš Indėlių draudimo fondo investavimo;

5) kitos lėšos.

4. Indėlių draudimo fondo lėšos naudojamos:

1) indėlių draudimo išmokoms išmokėti;

2) pertvarkymo priemonėms finansuoti, kaip nustatyta šio įstatymo 46 straipsnyje;

3) kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimui finansuoti pagal šio įstatymo 47 straipsnį.

4) fondo administravimo sąnaudoms padengti.

5. Indėlių draudimo fondo administravimo sąnaudų dydį, įvertinusi šio fondo laukiamas administravimo sąnaudas nustato draudimo įmonės taryba, tvirtindama Indėlių draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą.

6. Tuo atveju, kai indėlių draudimo išmokoms mokėti Indėlių draudimo fonde trūksta finansinių išteklių ir nepakanka surinktų specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų,



indėlių draudimo išmokos gali būti mokamos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo. Tokiu atveju Indėlių draudimo fondo pajamos naudojamos draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomajam rezervui atkurti. Atkūrus draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo lygį, buvusį iki jo lėšų panaudojimo, Indėlių draudimo fondo pajamos nukreipiamos į Indėlių draudimo fondą.

7. Tuo atveju, kai indėlių draudimo išmokoms mokėti Indėlių draudimo fonde trūksta finansinių išteklių, draudimo įmonė turi teisę skolintis. Lėšų, skirtų indėlių draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti lėšų, skirtų indėlių draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą neskelbiama viešai.

8. Indėlių draudimo fondo finansiniais ištekliais gali būti:

- 1) Indėlių draudimo fondo gryniesi pinigai;
- 2) Indėlių draudimo fondo indėliai;
- 3) Indėlių draudimo fondo mažos rizikos turtas, kurį galima parduoti už pinigus per ne ilgesnį nei indėlių draudimo išmokų išmokėjimo terminą, nustatytą šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje;

- 4) indėlių draudimo sistemos dalyvių mokėjimo įsipareigojimai Indėlių draudimo fondui, kurių bendra vertė negali viršyti šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nustatyto dydžio.

9. Indėlių draudimo fondo finansiniai ištekliai gali būti naudojami tik šio straipsnio 4 dalyje nurodytais tikslais.

10. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija jos nustatyta tvarka gali leisti draudimo įmonei Indėlių draudimo fondo lėšas paskolinti kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai, jeigu yra pagrindo manyti, kad Indėlių draudimo fondo lėšų neprireiks indėlių draudimo išmokoms mokėti arba Indėlių draudimo fonde bus pakankamai lėšų indėlių draudimo išmokoms mokėti kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai suteikus paskolą. Indėlių draudimo sistemos lėšos gali būti paskolintos tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

- 1) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius negali įvykdyti savo įpareigojimų indėlininkams dėl jos turimų finansinių išteklių stokos;

- 2) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius išnaudojo jos dalyvių specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų surinkimo galimybes;

- 3) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius prisiėmė įsipareigojimą, kad pasiskolintos lėšos bus panaudotos tik indėlių draudimo išmokoms išmokėti;

- 4) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius neturi įsipareigojimo grąžinti paskolą kitoms valstybių narių indėlių draudimo sistemų administratoriams;

- 5) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius nurodo prašomą pinigų sumą;

- 6) paskolos suma neviršija 0,5 procento besiskolinančios kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos pagrindinių apdraustųjų indėlių;

- 7) besiskolinantis kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratorius informavo Europos bankininkystės instituciją apie prašomą pasiskolinti pinigų sumą ir pagrįstai patvirtino, kad tenkinamos šioje dalyje išdėstytos sąlygos.

11. Paskolos kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemai suteikimui taikomos šios sąlygos:

- 1) paskola suteikiama ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui. Paskola gali būti grąžinama dalimis, mokant kartą per metus. Palūkanos mokamos tik suėjus paskolos grąžinimo terminui;

- 2) nustatyta palūkanų norma yra ne mažesnė nei Europos Centrinio Banko nustatyta ribinio skolinimosi norma per visą paskolos laikotarpį;

3) draudimo įmonė informuoja Europos bankininkystės instituciją apie pradinę palūkanų normą ir paskolos gražinimo terminą;

4) valstybė narė užtikrina, kad besiskolinančio šios valstybės narės indėlių draudimo sistemos administratoriaus renkamų įmokų pakaks paskolai gražinti.

12. Draudimo įmonė Indėlių draudimo fondo vardu *mutatis mutandis* turi teisę skolintis iš kitos valstybės narės indėlių draudimo sistemos šio straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatytomis sąlygomis ir tvarka.

13. Į Indėlių draudimo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievoles.

14. Indėlių draudimo fondo lėšos laikomos atskiroje banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokias sąskaitas, privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šiose sąskaitose laikomos Indėlių draudimo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti išieškojimus pagal draudimo įmonės prievoles.

15. Indėlių draudimo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

### **17 straipsnis. Indėlių draudimo fondo lėšų investavimas**

Indėlių draudimo fondo lėšos tinkamai diversifikuojant investuojamos į mažos rizikos turtą draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka. Indėlių draudimo fondo lėšos gali būti investuojamos į mažos rizikos turtą, kurį galima parduoti už pinigus per ne ilgesnį nei indėlių draudimo išmokų išmokėjimo terminą, nustatytą šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje.

### **18 straipsnis. Indėlių draudimo nutraukimo tvarka**

1. Jei priežiūros institucija laikinai ar visam laikui atšaukia indėlių draudimo sistemos dalyvio teisę priimti indėlius, tokiam indėlių draudimo sistemos dalyviui atitinkamai laikinai ar visam laikui indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas) nutrūksta.

2. Apie teisės priimti indėlius atšaukimą priežiūros institucija nedelsdama informuoja draudimo įmonę.

3. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyvis pažeidžia šiame įstatyme nustatytą tvarką, draudimo įmonė apie tai nedelsdama informuoja priežiūros instituciją, kuri, bendradarbiaudama su draudimo įmone, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant sankcijų taikymą, siekdama užtikrinti, kad indėlių draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos.

4. Jeigu priemonėmis, kurių buvo imtasi pagal šio straipsnio 3 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad indėlių draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos, ir (arba) jo veikla kelia pavojų Indėlių draudimo fondo įsipareigojimų vykdymui, draudimo įmonės taryba, pranešusi apie tai priežiūros institucijai ir su ja suderinusi, ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį gali įspėti indėlių draudimo sistemos dalyvį apie galimą indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimą. Po įspėjimo apie galimą indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimą įnešti indėliai pilnai draudžiami. Jeigu per vieną mėnesį po įspėjimo dienos indėlių draudimo sistemos dalyvis nepašalina pažeidimų, draudimo įmonės tarybos sprendimu, suderintu su priežiūros institucija, indėlių draudimo sistemos dalyvio priimamų indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas) nutraukiamas.

5. Apie indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutrūkimą arba nutraukimą draudimo įmonė nedelsdama informuoja priežiūros instituciją ir paskelbia savo interneto svetainėje.

### **19 straipsnis. Indėlių draudimo nutraukimo pasekmės**

1. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalį nutrūko draudimas, įvyksta indėlių draudžiamasis įvykis, indėlių draudimo išmokos išmokamos tik už tuos indėlius, kurie buvo priimti iki indėlių draudimo (papildomo

indėlių draudimo) nutūkimo dienos (imtinai) ir nebuvo grāžinti iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos (imtinai).

2. Jeigu indėlių draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalį buvo nutrauktas indėlių draudimas (papildomas indėlių draudimas), įvyksta indėlių draudžiamasis įvykis, indėlių draudimo išmokos išmokamos tik už tuos indėlius, kurie buvo prisiimti iki sprendimo dėl indėlių draudimo (papildomo indėlių draudimo) nutraukimo įsigaliojimo dienos (imtinai) ir nebuvo grāžinti iki indėlių draudžiamojo įvykio dienos (imtinai).

## **TREČIASIS SKIRSNIS**

### **ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMAS**

#### **20 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas**

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas yra investuotojo finansinės priemonės, nesvarbu, kokia valiuta jos yra išreikštos, ir (arba) pinigai visomis valiutomis.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas nėra įsipareigojimai šiems investuotojams:

- 1) Lietuvos bankui;
- 2) kredito įstaigoms;
- 3) finansų maklerio įmonėms;
- 4) finansų įstaigoms;

5) pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymą veikiančioms draudimo įmonėms ir perdraudimo įmonėms;

- 6) pensijų fondams;
- 7) kolektyvinio investavimo subjektams.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas nėra investavimo rizika.

#### **21 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo suma**

1. Įsipareigojimų investuotojui draudimo suma negali būti didesnė kaip 22 000 eurų.

2. Papildomai draudžiamų įsipareigojimų investuotojui draudimo suma lygi įsipareigojimų investuotojui sumos ir sumos, kuri išmokama investuotojui pagal valstybės narės ar trečiosios valstybės teisės aktus, skirtumui, tačiau įsipareigojimų investuotojui draudimo suma negali viršyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sumos.

3. Lietuvos Respublikoje įsteigtų trečiosios valstybės banko filialų, trečiosios valstybės finansų maklerio įmonių filialų ir trečiosios valstybės valdymo įmonių filialų prisiimti įsipareigojimai investuotojams, kurie nedraudžiami (nekompensuojami) arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, turi būti draudžiami pagal šį įstatymą.

#### **22 straipsnis. Papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas**

1. Papildomai draudžiami tik tie įsipareigojimai investuotojams, kurių apdraudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos pagal trečiosios valstybės teisės aktus yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Jeigu trečiojoje valstybėje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė Lietuvos Respublikoje įsteigė filialą ir šiame filiale prisiimti įsipareigojimai investuotojams apdraudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams apdraudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, tai filialą įsteigęs trečiosios valstybės bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė privalo dalyvauti Lietuvos

įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemoje ir papildomai apdrausti Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo priisimtus įsipareigojimus investuotojams. Valstybėje narėje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė, Lietuvos Respublikoje įsteigę filialą, turi teisę papildomai drausti filiale priisimtus įsipareigojimus investuotojams.

3. Siekdama užtikrinti sklandų įsipareigojimų investuotojams papildomų draudimo išmokų išmokėjimą filialų investuotojams, draudimo įmonė bendradarbiauja ir keičiasi informacija su valstybės narės ar trečiosios valstybės, kurioje Lietuvos Respublikoje įsteigtas bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė yra įsteigusi savo filialą arba kurios jurisdikcijai priklausančias bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė yra įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, valstybės narės ar trečiosios valstybės įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemą administruojančia įstaiga ir sudaro su ja rašytines bendradarbiavimo sutartis. Tokiose sutartyse nustatomi bent jau informacijos pateikimo, jos patikrinimo, pranešimo apie draudžiamąjį įvykį bei draudimo išmokos išmokėjimo reikalavimai.

4. Papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo tvarką nustato ir skelbia draudimo įmonės taryba.

### **23 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma ir išmokėjimo tvarka**

1. Investuotojas įgyja teisę į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką nuo įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos.

2. Investuotojas įgyja teisę į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką tokiu atveju, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis negali įvykdyti pagal teisės aktus ar sutartis priimtų šių įsipareigojimų investuotojui:

1) grąžinti investuotojui priklausančius ir jo vardu laikomus pinigus, perduotus įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui norint pasinaudoti jo teikiamomis investicinėmis paslaugomis;

2) grąžinti investuotojui priklausančias ir jo vardu laikomas, tvarkomas ar valdomas finansines priemones, perduotas įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui naudojantis jo teikiamomis investicinėmis paslaugomis.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka mokama eurais (euro centų tikslumu – dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu ir apvalinama pagal matematines skaičių apvalinimo taisykles).

4. Apskaičiuojant įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos sumą, susumuojamos visos vieno investuotojo (įskaitant investuotojo juridinio asmens ar kitos organizacijos filialus, atstovybes, kitus struktūrinius padalinius) finansinės priemonės ir pinigai, kurių įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nesugeba grąžinti investuotojui, tačiau bendra vienam investuotojui įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma yra ne didesnė negu nurodyta šio įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje.

5. Jeigu reikalavimo teisės į pinigus ir (arba) finansines priemones pagal sutartis turėjo asmenų grupė (bendra investicija), tai kiekvienas jos asmuo laikomas investuotoju ir finansinės priemonės ir pinigai padalijami kiekvienam iš jų lygiomis dalimis, jei sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, ar teismų sprendimuose nenustatyta kitaip.

6. Jeigu investuotojas pagal sutartį tvarko kitiems asmenims priklausančius pinigus ir (arba) finansines priemones, tai reikalavimo teisę į draudimo išmoką įgyja tas asmuo, kuriam nuosavybės, patikėjimo teise ar kitais pagrindais priklauso pinigai ir (arba) finansinės priemonės ir kuris yra žinomas arba gali būti nustatytas iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos. Jeigu pinigai ir (arba) finansinės priemonės priklauso keliems asmenims, tai finansinės priemonės ir pinigai padalijami kiekvienam iš jų pagal sutartyse, iš kurių atsiranda reikalavimo teisės, nustatytą dalį. Ši nuostata netaikoma valdymo įmonei, kai ji valdo kolektyvinio investavimo subjektus ir pensijų fondus.

7. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos dydis skaičiuojamas pagal investuotojo finansinių priemonių rinkos vertę, buvusią įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjį įvykio dieną. Už įsipareigojimus investuotojams užsienio valiuta įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos suma apskaičiuojama pagal įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjį įvykio dieną Europos Centrinio Banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį, o kai euro ir užsienio valiutos santykio Europos Centrinis Bankas neskelbia, – pagal Lietuvos banko paskutinį paskelbtą orientacinį euro ir užsienio valiutos santykį.

8. Investuotojo teisė gauti įsipareigojimų investuotojui draudimo išmoką galioja 5 metus nuo įsipareigojimų investuotojui draudžiamąjį įvykio dienos. Ginčus dėl investuotojo teisės į įsipareigojimų investuotojui draudimo išmoką sprendžia bendrosios kompetencijos teismai įstatymų nustatyta tvarka.

9. Įsipareigojimų investuotojui draudimo išmoką apskaičiuoja ir moka draudimo įmonė, remdamasi įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimų investuotojui draudžiamąjį įvykio dienos duomenimis apie investuotojus, jų įsipareigojimus investuotojams ir apie papildomai draudžiamas įsipareigojimų investuotojams sumas bei įsipareigojimų investuotojui draudimo sistemos dalyvio perduotais duomenimis apie investuotojo vertybinių popierių rinkos vertę, buvusią įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjį įvykio dieną.

10. Asmuo, kuriam įsipareigojimų investuotojui draudimo išmoka išmokėta neteisėtai arba per klaidą, privalo ją gražinti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo teisė reikalauti gražinti neteisėtai arba per klaidą išmokėtą įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką galioja 5 metus nuo įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimo dienos. Gražintos arba priteistos sumos įskaitomos į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

11. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama per 3 mėnesius nuo įsipareigojimų investuotojui draudžiamąjį įvykio dienos. Draudimo įmonės taryba, esant išskirtinėms aplinkybėms, suderinusi su priežiūros institucija, gali pratęsti šį terminą ne ilgiau kaip 3 mėnesiams.

12. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimas gali būti atidedamas investuotojams ar kitiems šio straipsnio 6 dalyje nurodytiems reikalavimo teise į įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoką turintiems asmenims, dėl kurių pinigų ir (arba) finansinių priemonių įsigijimo teisėtumo pareikštas kaltinimas dėl pinigų plovimo – iki galutinio teismo sprendimo priėmimo.

13. Įsipareigojimų investuotojui draudimo išmokos išmokėjimo tvarkai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalies nuostatos.

14. Įsipareigojimų investuotojui draudimo išmokos išmokamos nereikalaujant investuotojo pateikti prašymą draudimo įmonei. Draudimo įmonė per šio straipsnio 11 dalyje nurodytus terminus viešai informuoja investuotojus apie įvykusį įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjį įvykį ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų išmokėjimo tvarką, taip pat šią informaciją pateikia savo interneto svetainėje.

15. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos nemokamos:

- 1) šio įstatymo 20 straipsnio 2 dalyje išvardytiems subjektams;
- 2) investuotojams, dėl kurių finansinių priemonių ir (arba) pinigų priimtas apkaltinamais nuosprendis baudžiamojoje byloje dėl pinigų plovimo;
- 3) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio administracijos vadovams, tarybos (stebėtojų tarybos) ir valdybos nariams, asmenims, turintiems ne mažesnę kaip 5 procentų įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio akcinio kapitalo dalį, asmenims, atliekantiems nepriklausomą įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio auditą (atlikusiems auditą ne daugiau prieš 1 metus iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjį įvykio dienos);

4) šios dalies 3 punkte nurodytų asmenų artimiems giminaičiams, veikiantiems šių asmenų vardu.

16. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

#### **24 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos išmokėjimo pasekmės**

1. Išmokėjus įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokas, buvęs įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis draudimo įmonės nurodymu privalo sumažinti įsipareigojimus investuotojams draudimo įmonės nurodytomis išmokėtomis įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos dydžio sumomis ir atitinkamai padidinti įsipareigojimus Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui.

2. Asmuo, kuriam buvo išmokėta įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka, nuo draudimo išmokos išmokėjimo dienos netenka teisių reikalauti iš buvusio įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio draudimo išmokos dydžio pinigų sumos.

3. Buvusio įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio bankroto procese Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui atstovauja, jo vardu veikia ir kaip kreditorius nurodoma draudimo įmonė.

#### **25 straipsnis. Informavimas apie įsipareigojimų investuotojams draudimą**

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis esamus ir būsimus investuotojus privalo aiškiai, neklaidinančiai ir lengvai suprantamai informuoti, kokios įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis jis yra, aiškiai ir neklaidinančiai paaiškinti, kokiomis aplinkybėmis ir kokiems reikalavimams taikomos atitinkamos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos, taip pat sudaryti sąlygas viešai susipažinti su informacija apie draudimo sumą, draudimo objektą ir atvejus, kai įsipareigojimai investuotojams nėra draudžiami ir kai yra taikomi įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apribojimai. Pateikiant informaciją taip pat reikėtų nurodyti aplinkybių ir reikalavimų, kuriems draudimo sistema netaikoma, pavyzdžių. Šią informaciją įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis privalo pateikti visose vietose, kuriose jis teikia finansines paslaugas, klientui laisvai prieinamoje vietoje ir savo interneto svetainėje. Kliento prašymu jam turi būti suteikiama informacija apie draudimo sąlygas, draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas ir tvarką.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis šią informaciją privalo pateikti lietuvių kalba, o įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis, valstybėje narėje įsteigęs filialą, filialo klientams šią informaciją, privalo pateikti valstybės narės, kurioje filialas vykdo veiklą, valstybine kalba arba kalbomis tokia forma, kokia nurodyta tos valstybės narės nacionaliniuose įstatymuose. Šalių susitarimu, šioje dalyje nurodyta informacija gali būti pateikiama kita kalba.

3. Informacija apie įsipareigojimų investuotojams draudimo sąlygas negali būti konkurencijos priemonė, naudojama reklamoje. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai, reklamuodami savo produktus gali nurodyti tik draudimo įmonę arba valstybės narės ar trečiosios valstybės įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos administratorių, kuris draudžia reklamoje nurodytą produktą. Reklamuojant produktus, kurie nėra draudžiami, draudžiama nurodyti, kad tokie produktai yra draudžiami.

4. Draudimo įmonės interneto svetainėje pateikiama investuotojams reikalinga informacija, visų pirma informacija apie įsipareigojimų investuotojams draudimo sąlygas, draudimo išmokų išmokėjimo sąlygas, tvarką ir atvejus, kai įsipareigojimai investuotojams nėra draudžiami ir kai yra taikomi įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokų apribojimai.

5. Šio straipsnio nuostatų *mutatis mutandis* privalo laikytis Lietuvos Respublikoje veikiantys trečiosios šalies bankai, trečiosios šalies finansų maklerio įmonės ir trečiosios šalies valdymo įmonės, kurie nėra Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojų draudimo sistemos dalyviai.

## **26 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai**

1. Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai yra šie subjektai, turintys teisę teikti investicines paslaugas:

- 1) Lietuvos Respublikoje įsteigti bankai;
- 2) Lietuvos Respublikoje įsteigta Centrinė kredito unija;
- 3) Lietuvos Respublikoje įsteigtos finansų maklerio įmonės;
- 4) Lietuvos Respublikoje įsteigtos valdymo įmonės;

5) valstybių narių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose priimti įsipareigojimai investuotojams yra apdraudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal tų valstybių narių teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams apdraudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme, ir kurie savanoriškai yra pareiškę norą dalyvauti Lietuvos Respublikos įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemoje ir papildomai drausti šiuose filialuose priimtus įsipareigojimus investuotojams;

6) trečiųjų valstybių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose priimti įsipareigojimai investuotojams nedraudžiami arba kitaip neužtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso filialą įsteigęs bankas, finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė, teisės aktus;

7) trečiųjų valstybių bankai, finansų maklerio įmonės, valdymo įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigusios filialą, kuriuose priimti įsipareigojimai investuotojams yra apdraudžiami (kompensuojami) arba kitaip užtikrinamas jų saugumas pagal trečiosios valstybės teisės aktus, tačiau draudimo įmonės taryba nustato, kad šios įsipareigojimų investuotojams apdraudimo (kompensavimo) arba kitokios saugumo užtikrinimo sąlygos yra blogesnės, negu nustatyta šiame įstatyme.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 4 punktuose nurodyti subjektai, valstybėje narėje įsteigę filialą, šiame filiale priimtus įsipareigojimus investuotojams privalo apdrausti pagal šį įstatymą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviais tampa nuo tos dienos, kai į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą sumoka pirmąją metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką.

4. Draudimo įmonė tvarko įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių sąrašą, kurį skelbia savo interneto svetainėje.

## **27 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos**

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą privalo mokėti įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokas:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių, kurie turi teisę saugoti klientams priklausančias finansines priemones ir (arba) pinigines lėšas, metinė įmoka – 2 896 eurai;

2) įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių, kurie neturi teisės saugoti klientams priklausančių finansinių priemonių ir (arba) piniginių lėšų, metinė įmoka – 868 eurai.



2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai, vykdantys pavedimus klientų sąskaita, papildomai moka metinės įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos dalį – 0,01 procento per praėjusius kalendorinius metus klientų sąskaita įvykdytų pavedimų bendros vertės, tačiau ši dalis turi būti ne mažesnė kaip 289 eurai ir ne didesnė kaip 2 896 eurai.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti iki tų metų, už kuriuos mokama įmoka, sausio 10 dienos. Šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, įgiję teisę teikti investicines paslaugas, pirmąją metinę įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti į draudimo įmonės nurodytą įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo sąskaitą per 10 darbo dienų nuo draudimo įmonės nurodymo gavimo dienos. Tuo atveju, jei įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui įsipareigojimų investuotojams draudimas buvo laikinai nutrauktas, atnaujinus draudimą įsipareigojimų investuotojams garantijų sistemos dalyvis įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką turi sumokėti per 10 darbo dienų nuo draudimo įmonės pranešimo apie draudimo atnaujinimą gavimo dienos. Įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos apskaičiavimo ir sumokėjimo tvarką nustato ir draudimo įmonės interneto svetainėje skelbia draudimo įmonės taryba.

4. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis per šio straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą nesumoka įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos arba jos dalies, už kiekvieną pavėluotą dieną skaičiuojami 0,02 procento delspinigiai nuo nesumokėtos sumos. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nesumoka įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų, reikiama suma ir delspinigiai iš jo išieškomi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Delspinigiai yra išieškomi, jeigu jų išieškojimo sąnaudos neviršija išieškomos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą laiką nesumokėtą įsipareigojimų investuotojams draudimo įmoką.

5. Nuo tos dienos, kurią įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis arba draudimo įmonė nutraukia įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsipareigojimų investuotojams draudimą pagal šio įstatymo 30 straipsnį, įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos nebemokamos. Šiuo atveju iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamojo įvykio dienos arba iki įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo dienos nesumokėtos įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos dalis laikoma įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio įsiskolinimu įsipareigojimų investuotojams draudimo fondui.

6. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai įmokas į įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą moka pinigais (eurais).

7. Reikalavimams dėl įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų išieškojimo taikomas bendrasis ieškinio senaties terminas.

## **28 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas**

1. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondas nėra juridinis asmuo, jį administruoja ir jo vardu veikia draudimo įmonė.

2. Įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokos mokamos iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšas sudaro:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokos;  
2) lėšos ir (arba) turtas, įstatymų nustatyta tvarka gautas iš likviduojamo buvusio įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio bankroto proceso metu;

3) pajamos iš Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo investavimo;

4) kitos lėšos.

4. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos naudojamos:

1) įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti;

2) fondo administravimo sąnaudoms padengti.

5. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų dydį, įvertinusi šio fondo laukiamas administravimo sąnaudas, nustato draudimo įmonės taryba, tvirtindama Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų šamata.

6. Tuo atveju, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fonde trūksta pinigų, gali būti panaudojamas draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomasis rezervas. Tokiu atveju Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamos naudojamos draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomajam rezervui atkurti. Atkūrus draudimo įmonės nuosavo kapitalo privalomojo rezervo lygį, buvusį iki jo lėšų panaudojimo, Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo pajamos nukreipiamos į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą.

7. Tuo atveju, kai įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti Įsipareigojimų investuotojams draudimo fonde trūksta pinigų, draudimo įmonė turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka pasiskolinti. Lėšų, skirtų įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugų įsigijimui taikomas specialus informacijos apsaugos reikalavimas – apie vykdomą pasirengimą įsigyti lėšų, skirtų įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms išmokėti, skolinimo paslaugas ir šių paslaugų įsigijimą neskelbiama viešai.

8. Į Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievoles.

9. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos laikomos atskiroje banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokią sąskaitas, privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šiose sąskaitose laikomos Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti išieškojimus pagal draudimo įmonės prievoles.

10. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių atsakaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

### **29 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšų investavimas**

Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos tinkamai diversifikuojant gali būti investuojamos į mažos rizikos turtą draudimo įmonės tarybos nustatyta tvarka.

### **30 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo tvarka**

1. Jei priežiūros institucija laikinai ar visam laikui atšaukia įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio teisę teikti investicines paslaugas, tokiam įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui atitinkamai laikinai ar visam laikui įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) nutrūksta.

2. Apie teisės teikti investicines paslaugas atšaukimą priežiūros institucija nedelsdama privalo informuoti draudimo įmonę.

3. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis pažeidžia šiame įstatyme nustatytą tvarką, draudimo įmonė apie tai nedelsdama informuoja priežiūros instituciją, kuri, bendradarbiaudama su draudimo įmone, skubiai imasi visų būtinų priemonių, įskaitant sankcijų taikymą, siekdama užtikrinti, kad įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos.

4. Jeigu priemonėmis, kurių buvo imtasi pagal šio straipsnio 3 dalį, nepavyksta užtikrinti, kad įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis laikytųsi šiame įstatyme nustatytos tvarkos, ir (arba) jo veikla kelia pavojų Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo įsipareigojimų vykdymui, draudimo įmonės taryba, pranešusi apie tai priežiūros institucijai ir su ja suderinusi, ne vėliau kaip prieš 12 mėnesių įspėja įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvį apie galimą įsipareigojimų investuotojams

draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimą. Po įspėjimo apie galimą įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimą priimti įsipareigojimai investuotojams pilnai draudžiami. Jeigu per nustatytą terminą įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvis nepašalina pažeidimų, draudimo įmonės tarybos sprendimu, suderintu su priežiūros institucija, įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvio priimamų įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) gali būti nutrauktas.

5. Apie įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutūkimą arba nutraukimą draudimo įmonė paskelbia savo interneto svetainėje.

### **31 straipsnis. Įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo pasekmės**

1. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 30 straipsnio 1 dalį nutrūko įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas), įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis, įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama tik už tuos įsipareigojimus, kurie buvo priimti iki įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutrūkimo dienos ir nebuvo grąžinti ar įvykdyti iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjo įvykio dienos.

2. Jeigu įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam pagal šio įstatymo 30 straipsnio 4 dalį buvo nutrauktas įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas), įvyksta įsipareigojimų investuotojams draudžiamasis įvykis, įsipareigojimų investuotojams draudimo išmoka išmokama tik už tuos įsipareigojimus, kurie buvo priimti iki sprendimo dėl įsipareigojimų investuotojams draudimo (papildomo įsipareigojimų investuotojams draudimo) nutraukimo įsigaliojimo dienos ir nebuvo grąžinti ar įvykdyti iki įsipareigojimų investuotojams draudžiamąjo įvykio dienos.

3. Įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviui, kuriam įsipareigojimų investuotojams draudimas (papildomas įsipareigojimų investuotojams draudimas) nutrauktas pagal šio įstatymo 30 straipsnio 4 dalį, priežiūros institucija atšaukia teisę teikti investicines paslaugas.

## **KETVIRTASIS SKIRSNIS**

### **PERTVARKYMO FONDO FINANSAVIMAS IR ADMINISTRAVIMAS**

#### **32 straipsnis. Pertvarkymo fondas**

1. Pertvarkymo fondas nėra juridinis asmuo, jį administruoja draudimo įmonė.

2. Pertvarkymo fondo lėšas sudaro:

- 1) periodinės (*ex-ante*) įmokos, įskaitant mokėjimo įsipareigojimus Pertvarkymo fondui);
- 2) specialiosios (*ex-post*) įmokos;
- 3) paskolos, gautos iš finansų įstaigų ar kitų trečiųjų asmenų, taip pat kitų valstybių narių finansavimo struktūrų;
- 4) pajamos iš Pertvarkymo fondo lėšų investavimo;
- 5) išlaidų, patirtų Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnyje nurodytais tikslais, dalis, kuri išieškoma atliekant pertvarkymo veiksmus;
- 6) lėšos, gautos kitų valstybių narių finansavimo struktūroms grąžinant Pertvarkymo fondo suteiktą paskolą, įskaitant palūkanas ir delspinigius;
- 7) įmokas mokančių įstaigų sumokėti delspinigiai;
- 8) kitos teisės aktuose nustatytos sumos.

3. Pertvarkymo fondo lėšos naudojamos:

1) išlaidoms, patirtoms Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 103 straipsnyje nurodytais tikslais, padengti;

2) fondo lėšų investavimo sąnaudoms padengti;

3) paskolų, gautų iš kitų valstybių narių finansavimo struktūrų, finansų įstaigų ar kitų trečiųjų asmenų, grąžinimo įmokoms, įskaitant palūkanas ir delpinigių;

4. Į Pertvarkymo fondo lėšas negali būti nukreipti reikalavimai pagal draudimo įmonės prievolės.

5. Pertvarkymo fondo lėšos laikomos atskiroje banko sąskaitoje (sąskaitose). Draudimo įmonė, atidarydama tokias sąskaitas, privalo kredito įstaigai nurodyti, kad šiose sąskaitose laikomos Pertvarkymo fondo lėšos ir kad į šias lėšas draudžiama nukreipti išieškojimus pagal draudimo įmonės prievolės.

6. Pertvarkymo fondo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių atsakaitų rinkinius rengia draudimo įmonė šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Pertvarkymo fondo lėšos investuojamos į mažos rizikos turtą. Finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija (toliau – pertvarkymo institucija), pasikonsultavusi su draudimo įmone, nustato detalią fondo lėšų investavimo tvarką.

8. Vadovaudamasi taikytiniais Europos Komisijos deleguotaisiais teisės aktais ir pasikonsultavusi su draudimo įmone pertvarkymo institucija nustato detalią Pertvarkymo fondo administravimo tvarką, įskaitant įmokų surinkimo ir tikrinimo taisykles, su įmokų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemones, taip pat Pertvarkymo fondo lėšų išmokėjimo tarpvalstybinės grupės pertvarkymo finansavimo tikslais tvarką.

### **33 straipsnis. Įmokos į Pertvarkymo fondą**

1. Pertvarkymo fonde ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. turi būti sukaupta suma, lygi 1 procentui visų įstaigų – bankų, Centrinės kredito unijos ir finansų maklerio įmonių, kurioms taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau šiame straipsnyje – įstaigos), licencijuotų Lietuvos Respublikoje, pagrindinių apdraustųjų indėlių (toliau – Pertvarkymo fondo tikslinis lygis).

2. Įstaigos, ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigti filialai (toliau kartu – Pertvarkymo fondo dalyviai) privalo mokėti periodines (*ex-ante*) įmokas į Pertvarkymo fondą iki kol pasiekiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis.

3. Kiekvieno Pertvarkymo fondo dalyvio įmoka nustatoma proporcingai jo įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir pagrindinius apdraustuosius indėlius, sumos ir bendros visų Lietuvos Respublikoje licencijuotų įstaigų įsipareigojimų, išskyrus nuosavas lėšas ir pagrindinius apdraustuosius indėlius, sumos santykiui. Šis dydis koreguojamas, įvertinus Pertvarkymo fondo dalyvio rizikos pobūdį, kaip nustatyta Europos Komisijos deleguotuose ir pertvarkymo institucijos teisės aktuose.

4. Pertvarkymo institucija kiekvienais metais nustato periodinių (*ex-ante*) įmokų bendrą metinę normą ir kiekvienos įstaigos tais metais mokėtinos periodinės (*ex-ante*) įmokos dydį.

5. Jeigu po to, kai pasiekiamas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis, Pertvarkymo fonde turima finansavimo lėšų suma sumažėja žemiau šio lygio, Pertvarkymo institucija atnaujiną periodinių (*ex-ante*) įmokų rinkimą, kol vėl bus pasiektas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis. Jei Pertvarkymo fonde turima suma sumažėja iki mažiau nei 2/3 Pertvarkymo fondo tikslinio lygio, įmokos nustatomos tokio dydžio, kad Pertvarkymo fondo tikslinį lygį būtų galima pasiekti ne ilgiau kaip per šešerius metus.

6. Pertvarkymo institucija, nustatydama periodinių (*ex-ante*) įmokų bendrą metinę normą pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, kuo tolygiau paskirsto finansinę naštą per laikotarpį kol

bus pasiektas Pertvarkymo fondo tikslinis lygis, bei atsižvelgia į verslo ciklo stadiją ir galimą prociklinį įmokų poveikį įstaigų finansinei būklei.

7. Pertvarkymo fondo dalyviai į Pertvarkymo fondą įmokas moka pinigais (eurais). Pertvarkymo institucija gali leisti įstaigoms dalį, bet ne daugiau kaip 30 procentų periodinės (*ex-ante*) įmokos, padengti mokėjimo įsipareigojimais – trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto užstatu (įkaitu), įkeistu pertvarkymo institucijos naudai. Bendra visų Pertvarkymo fondo dalyvių mokėjimo įsipareigojimų suma negali viršyti 30 procentų visos Pertvarkymo fonde surinktos periodinių (*ex-ante*) įmokų ir mokėjimo įsipareigojimų sumos. Įmokų užtikrinimo mokėjimo įsipareigojimais tvarką nustato Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su draudimo įmone.

8. Kai Pertvarkymo fonde esančių lėšų nepakanka finansuoti reikiamus pertvarkymo veiksmus, trūkstamai sumai padengti pertvarkymo institucija nustato Pertvarkymo fondo dalyvių mokėtinas specialiąsias (*ex-post*) įmokas. Kiekvienam Pertvarkymo fondo dalyviui priskirtina specialioji (*ex-post*) įmoka apskaičiuojama vadovaujantis šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatomis. Specialioji (*ex-post*) įmoka negali daugiau nei 3 kartus viršyti tais kalendoriniais metais Pertvarkymo fondo dalyvio mokėtinos periodinės (*ex-ante*) įmokos sumos.

9. Pertvarkymo institucija turi teisę visiškai ar iš dalies atidėti Pertvarkymo fondo dalyvio specialiosios (*ex-post*) įmokos mokėjimą, jei tų įmokų mokėjimas keltų pavojų Pertvarkymo fondo dalyvio likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, bet Pertvarkymo fondo dalyvio prašymu gali būti pratęstas. Atidėta įmoka sumokama, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus Pertvarkymo fondo dalyvio likvidumui ar mokumui.

10. Pertvarkymo fondo dalyviai privalo sumokėti įmokas per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo iš pertvarkymo institucijos apie mokėtiną įmoką gavimo dienos, jei Europos Komisijos deleguotieji teisės aktai nustato kitaip. Jeigu Pertvarkymo fondo dalyvis per šį terminą nesumoka įmokos arba jos dalies, jam skaičiuojami Europos Komisijos deleguotuose teisės aktuose nustatyti delspinigiai.

11. Kai Pertvarkymo fonde esančių lėšų nepakanka finansuoti reikiamus pertvarkymo veiksmus, o galimybės per būtiną laikotarpį surinkti trūkstamą sumą iš specialiųjų (*ex-post*) įmokų nėra arba galimų per šį laikotarpį surinkti specialiųjų (*ex-post*) įmokų nepakanka, pertvarkymo institucijos sprendimu draudimo įmonė skolinasi Pertvarkymo fondui iš įstaigų, finansų įmonių ar kitų trečiųjų asmenų. Tais atvejais, kai Pertvarkymo fondui skolinamos valstybės lėšos, sprendimą dėl skolinimo priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

### **34 straipsnis. Skolinimasis tarp finansavimo struktūrų**

1. Pertvarkymo institucija turi teisę prašyti kitų valstybių narių finansavimo struktūrų skolinti Pertvarkymo fondui, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) Pertvarkymo fonde turimos iš periodinių (*ex-ante*) įmokų surinktos sumos nepakanka finansuoti reikiamus pertvarkymo veiksmus;

2) nėra galimybės per būtiną laikotarpį surinkti visą trūkstamą sumą iš specialiųjų (*ex-post*) įmokų;

3) nėra galimybės priimtinomis sąlygomis per būtiną laikotarpį gauti paskolos ar kitos formos paramos iš finansų rinkos dalyvių, finansų įmonių ar kitų trečiųjų asmenų.

2. Gavusi kitos valstybės narės finansavimo struktūros prašymą ir įsitikinusi, kad *mutatis mutandis* tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, pertvarkymo institucija turi nedelsiant nuspręsti dėl Pertvarkymo fondo lėšų skolinimo.

3. Pertvarkymo institucijos sprendimu, draudimo įmonė Pertvarkymo fondo vardu skolina ar skolinasi lėšas pagal šį straipsnį Pertvarkymo institucijos ir kitos valstybės narės

finansavimo struktūros sutartomis sąlygomis, įskaitant palūkanų normą ir grąžinimo laikotarpį.

4. Kai skolinime tai pačiai finansavimo struktūrai dalyvauja ir bent vienos kitos valstybės narės finansavimo struktūra, draudimo įmonė Pertvarkymo fondo lėšas skolina ta pačia palūkanų norma, tam pačiam grąžinimo laikotarpiui ir tomis pačiomis kitomis sąlygomis kaip kitos skolinime dalyvaujančios finansavimo struktūros, o skolinama suma nustatoma proporcingai Lietuvos Respublikoje apdraustųjų indėlių sumos ir visose skolinančiose valstybėse narėse apdraustųjų indėlių bendros sumos santykiui, jei pertvarkymo institucija ir visų kitų skolinančių valstybių narių finansavimo struktūros vienbalsiai nenusprendžia kitaip.

5. Kitos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūrai suteiktos paskolos negrąžinta dalis laikoma Pertvarkymo fondo turtu ir įtraukiama apskaičiuojant tikslinio lygio pasiekimo laipsnį.

### **35 straipsnis. Pertvarkymo fondo administravimo finansavimas**

1. Pertvarkymo fondo administravimas finansuojamas iš Pertvarkymo fondo dalyvių mokamų administravimo įmokų.

2. Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos metinė norma yra ne didesnė kaip 0,1 procento nuo jo metinės periodinės (*ex-ante*) įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą pagal šio įstatymo 33 straipsnį.

3. Tam tikrų metų administravimo įmokų dydžius nustato draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į draudimo įmonės atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su Pertvarkymo fondo administravimu. Draudimo įmonė, pasikonsultavusi su Pertvarkymo fondo dalyviais, pateikia draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančiai institucijai pagrįstus pasiūlymus dėl tam tikrų metų administravimo įmokų dydžio. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką nustato draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija, gavusi priežiūros institucijos išvadą.

4. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų administravimo įmokų suma viršija draudimo įmonės tais metais patirtas išlaidas Pertvarkymo fondui administruoti, draudimo įmonė atitinkamai sumažina kitų metų planuojamas įmokas Pertvarkymo fondo dalyviams, o perviršį panaudoja kitų metų Pertvarkymo fondo administravimui finansuoti. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama Pertvarkymo fondo administravimo išlaidoms padengti, draudimo įmonė atitinkamai padidina kitų metų planuojamas įmokas ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų įsiskolinimui padengti.

5. Pertvarkymo fondo dalyviai administravimo įmokas už einamuosius metus privalo pervesti į draudimo įmonės nurodytą sąskaitą ne vėliau kaip iki einamųjų metų gruodžio 31 dienos. Už praleistą terminą sumokėti administravimo įmokas Pertvarkymo fondo dalyviai privalo už kiekvieną pavėluotą dieną mokėti 0,02 procento delspinigius nuo nesumokėtos sumos. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.

## **PENKTASIS SKIRSNIS**

### **VALSTYBĖS ĮMONĖ „INDĖLIŲ IR INVESTICIJŲ DRAUDIMAS“**

#### **36 straipsnis. Draudimo įmonės statusas ir veiklos tikslai**

1. Draudimo įmonė yra Lietuvos Respublikos Vyriausybės iš valstybės turto teisės aktų nustatyta tvarka įsteigta valstybės įmonė, turinti antspaudą su Lietuvos valstybės herbu ir savo pavadinimu „valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“.

2. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendina Lietuvos Respublikos finansų ministerija.

3. Draudimo įmonė savo veikloje vadovaujasi šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymu ir kitais teisės aktais, jei šis įstatymas nenustato kitaip, taip pat savo įstatais.

4. Draudimo įmonės veiklos tikslai – šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka drausti indėlininkų indėlius, įsipareigojimus investuotojams, administruoti Indėlių draudimo fondą, Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondą ir Pertvarkymo fondą (toliau – administruojami fondai), taip pat atlikti kitas įstatymų nustatytas funkcijas.

5. Draudimo įmonė, priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija tarpusavyje bendradarbiauja ir naudoja savo įgaliojimais pagal šį įstatymą.

### **37 straipsnis. Draudimo įmonės įstatai**

Draudimo įmonės įstatuose turi būti nurodyti jos veiklos tikslai, draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos, tarybos ir vadovo kompetencija, taip pat kiti šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo reikalavimai, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

### **38 straipsnis. Draudimo įmonės funkcijos**

1. Įgyvendindama šiame įstatyme nustatytus veiklos tikslus, draudimo įmonė:

1) surenka indėlių draudimo, įsipareigojimų investuotojams draudimo ir pertvarkymo įmokas ir kaupia jas atitinkamame administruojamame fonde;

2) apskaičiuoja ir išmoka indėlių draudimo išmokas ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokas;

3) investuoja administruojamų fondų ir draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšas;

4) tvarko administruojamų fondų buhalterinę apskaitą, rengia finansinių ataskaitų rinkinius, pajamų ir išlaidų sąmatas ir teikia jas tvirtinti draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai;

5) prižiūri, ar indėlių draudimo sistemos dalyviai ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviai laikosi šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatytų reikalavimų;

6) įvertina trečiųjų valstybių, kurių kredito įstaigos, finansų maklerių įmonės ar valdymo įmonės steigia filialus Lietuvos Respublikoje, indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo (kompensavimo) arba kitokio saugumo užtikrinimo sąlygas;

7) vertina savo, Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo riziką;

8) bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitų valstybių narių ir trečiųjų valstybių indėlių draudimo sistemų administratoriais, priežiūros institucijomis ir Europos bankininkystės institucija;

9) atlieka indėlių draudimo sistemos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis;

10) atlieka šiuo ir kitais įstatymais jai pavestas funkcijas.

2. Draudimo įmonės sprendimai dėl indėlių draudimo ir įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo, ginčai dėl indėlių draudimo įmokų, specialiųjų indėlių draudimo įmokų, įsipareigojimų investuotojams draudimo įmokų ir kiti ginčai su indėlių draudimo sistemos dalyviais ir įsipareigojimų investuotojams sistemos dalyviais sprendžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

### **39 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos testavimas nepalankiausiomis sąlygomis**

1. Draudimo įmonė ne rečiau kaip vieną kartą per trejus metus, o prireikus – dažniau, atlieka indėlių draudimo sistemos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kurio



tikslas – įvertinti draudimo įmonės pasirengimą išmokėti indėlių draudimo išmokas, taip pat indėlių draudimo sistemos dalyvių pasirengimą draudimo įmonei pateikti duomenis, reikalingus indėlių draudimo išmokoms apskaičiuoti ir išmokėti.

2. Indėlių draudimo sistemos dalyviai draudimo įmonės prašymu privalo pateikti indėlių draudimo sistemos testavimui atlikti būtinus duomenis. Draudimo įmonė indėlių draudimo sistemos testavimui nepalankiausiomis sąlygomis atlikti būtiną informaciją naudoja tik konkrečiam testavimui atlikti ir šią informaciją laiko ne ilgiau, nei būtina šiam tikslui. Testavimui atlikti naudojami anoniminiai ir (ar) koduoti duomenys.

3. Indėlių draudimo sistemos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tvarką ir duomenų, reikalingų testavimui atlikti, formą bei pateikimo terminus nustato draudimo įmonės taryba ir skelbia draudimo įmonės interneto svetainėje.

#### **40 straipsnis. Draudimo įmonės teisės**

1. Draudimo įmone, atlikdama jai pavestas funkcijas, turi teisę:

1) gauti iš asmenų informaciją, susijusią su draudimo įmonės funkcijų atlikimu ir reikalingą draudimo įmonės tikslams įgyvendinti, įstatymų nustatyta tvarka susipažinti su valstybės, tarnybos, profesinės, komercinės (gamybinės), banko ir kitą įstatymų saugomą paslaptį sudarančia informacija, taip pat informacija apie įstatymų saugomus asmens duomenis;

2) šio įstatymo nustatyta tvarka nutraukti indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimą;

3) gauti iš priežiūros institucijos šią informaciją: apie indėlių draudimo sistemos dalyviams ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviams pritaikytas poveikio priemones; apie nustatytas problemas, dėl kurių draudimo įmonei gali tekti imtis veiksmų; apie teisės priimti indėlius indėlių draudimo sistemos dalyviams atšaukimą; apie indėlių draudimo sistemos dalyviams ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyviams suteiktas teises;

4) pasitelkti savo funkcijoms atlikti specialistų ir ekspertų ar kitų kompetentingų asmenų;

5) sudaryti bendradarbiavimo ir keitimosi informacija sutartis su valstybių narių ir trečiųjų valstybių indėlių draudimo sistemomis, kitomis institucijomis ir įstaigomis bei sudaryti sutartis ir priimti įsipareigojimus, kurie neprieštarauja šiam įstatymui, draudimo įmonės įstatams ir jos veiklos tikslams;

6) tvarkyti su šio įstatymo įgyvendinimu susijusius asmens duomenis;

7) nustatyta tvarka skolintis draudimo įmonės ir administruojamų fondų įsipareigojimams vykdyti;

8) nustatyta tvarka suteikti paskolas kitoms valstybių narių indėlių draudimo sistemoms;

9) turėti sąskaitų Lietuvos Respublikos kredito įstaigose ar kitos valstybės narės kredito įstaigose (įskaitant valstybės narės kredito įstaigos filialus, veikiančius Lietuvos Respublikoje);

10) šio įstatymo 47 straipsnyje nustatytais būdais ir sąlygomis dalyvauti finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą.

2. Draudimo įmonė gali turėti ir kitų teisių, nustatytų šiame ir kituose įstatymuose.

#### **41 straipsnis. Draudimo įmonės organai**

1. Draudimo įmonės organai yra draudimo įmonės savininko teisės ir pareigos įgyvendinanti institucija, draudimo įmonės taryba ir vienasmenis valdymo organas – draudimo įmonės vadovas. Draudimo įmonės savininko teisės ir pareigos įgyvendinančios institucijos ir draudimo įmonės vadovo teisės ir pareigos Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

2. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, be Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatyme įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos kompetencijai priskirtų funkcijų:

- 1) tvirtina draudimo įmonės ir administruojamų fondų pajamų ir išlaidų sąmatas;
- 2) tvirtina ataskaitinių finansinių metų draudimo įmonės veiklos ataskaitą;
- 3) tvirtina draudimo įmonės ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius ir draudimo įmonės pelno (nuostolių) paskirstymą;
- 4) gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą, nustato metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą ir, gavusi priežiūros institucijos išvadą – specialiųjų (*ex post*) indėlių draudimo įmokų sumą;
- 5) gavusi priežiūros institucijos išvadą, nustato Pertvarkymo fondo administravimo įmokų apskaičiavimo metodiką ir tvirtina tam tikrų metų Pertvarkymo fondo administravimo įmokų dydį;
- 6) nustato draudimo įmonės skolinimosi ir paskolų kitoms valstybių narių indėlių draudimo sistemoms suteikimo tvarką;
- 7) gavusi draudimo įmonės tarybos išvadą, priima sprendimą šio įstatymo 47 straipsnyje nustatytais būdais ir sąlygomis dalyvauti finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą;
- 8) tvirtina draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos ir draudimo įmonės tarybos informavimo apie atstovavimą draudimo įmonei bankrutuojančiose kredito įstaigose aprašą;
- 9) atlieka kitas įstatymuose ir draudimo įmonės įstatuose nustatytas funkcijas.

3. Draudimo įmonės tarybą sudaro 5 nariai. Lietuvos Respublikos finansų ministras į draudimo įmonės tarybą skiria 3 narius, Lietuvos banko valdybos pirmininkas – 2 narius. Draudimo įmonės tarybos sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos finansų ministras. Draudimo įmonės tarybos sutikimu posėdžiuose patariamąjo balso teise gali dalyvauti po vieną bankų, finansų maklerių, valdymo įmonių ir kredito unijų asociacijų atstovą.

4. Draudimo įmonės tarybos narių kadencija – 4 metai, kadencijos terminas skaičiuojamas nuo draudimo įmonės tarybos sudėties patvirtinimo dienos, kadencijų skaičius neribojamas. Draudimo įmonės tarybos narį skyrusi institucija gali jį atšaukti ir vietoj jo paskirti kitą narį.

5. Draudimo įmonės tarybos veiklai vadovauja tarybos pirmininkas, o kai jo nėra, – tarybos pirmininko pavaduotojas. Draudimo įmonės tarybos pirmininką ir pirmininko pavaduotoją draudimo įmonės taryba renka iš savo narių.

6. Draudimo įmonės taryba:

- 1) teikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai išvadas, pastabas ir pasiūlymus dėl draudimo įmonės veiklos strategijos;
- 2) priima sprendimus dėl indėlių ar įsipareigojimų investuotojams draudimo nutraukimo;
- 3) priima su šio įstatymo įgyvendinimu susijusius teisės aktus;
- 4) nustato informacijos teikimo indėlininkams tvarką ir tvirtina informacijos indėlininkams formą;
- 5) tvirtina Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimo sąnaudų sąmatą;
- 6) teikia draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai savo veiklos metinę ataskaitą;
- 7) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

7. Draudimo įmonės vadovas atskaitingas draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai.

**42 straipsnis. Pareiga saugoti Lietuvos Respublikos įstatymų saugomas paslaptis ar duomenis**

1. Informacija, kuri laikoma draudimo įmonės paslaptimi, gali būti teikiama tik įstatymų nustatytoms institucijoms įstatymų nustatyta tvarka.
2. Draudimo įmonė indėlininkų ir investuotojų duomenis tvarko vadovaudamasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

**43 straipsnis. Draudimo įmonės nuosavas kapitalas ir pelno paskirstymas**

1. Draudimo įmonės nuosavą kapitalą sudaro:
  - 1) draudimo įmonės savininko kapitalas;
  - 2) privalomasis rezervas;
  - 3) perkainojimo rezervas (rezultatai);
  - 4) nepaskirstytasis pelnas (nuostoliai).
2. Draudimo įmonės nuosavo kapitalo lėšos investuojamos draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos nustatyta tvarka.
3. Visas draudimo įmonės pelnas skiriamas į privalomąjį rezervą.
4. Draudimo įmonės privalomasis rezervas gali būti naudojamas:
  - 1) indėlių draudimo išmokoms ir įsipareigojimų investuotojams draudimo išmokoms mokėti, kai fonde, iš kurio mokamos draudimo išmokos, trūksta pinigų;
  - 2) Draudimo įmonės ūkinės veiklos nuostoliams dengti.
5. Draudimo įmonės privalomojo rezervo sudarymui, dydžiui ir naudojimui netaikomos Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo nuostatos.
6. Draudimo įmonės nepaskirstytieji nuostoliai perkeliama į kitus finansinius metus.

**44 straipsnis. Draudimo įmonės pajamos ir išlaidos**

1. Draudimo įmonės pajamas sudaro:
  - 1) Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos šių fondų administravimo sąnaudoms dengti bei Pertvarkymo fondo dalyvių mokamos Pertvarkymo fondo administravimo įmokos;
  - 2) pajamos iš draudimo įmonės nuosavo kapitalo investavimo;
  - 3) kitos pajamos.
2. Draudimo įmonės išlaidas sudaro:
  - 1) administruojamų fondų administravimo išlaidos;
  - 2) nuosavo kapitalo investavimo išlaidos;
  - 3) kitos išlaidos.
3. Draudimo įmonės pajamos ir išlaidos į apskaitą traukiamos atskirai nuo administruojamų fondų pajamų ir išlaidų.

**45 straipsnis. Draudimo įmonės ir jos administruojamų fondų apskaita, finansinių ataskaitų rinkiniai ir jų skelbimas**

1. Draudimo įmonė savo buhalterinę apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinį sudaro pagal buhalterinę apskaitą ir finansinę atskaitomybę reglamentuojančius teisės aktus ir vadovaujantis Verslo apskaitos standartais.
2. Administruojamų fondų buhalterinę apskaitą draudimo įmonė tvarko kiekvieno atskirai ir sudaro kiekvieno atskirus finansinių ataskaitų rinkinius pagal Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo nustatytą tvarką.
3. Draudimo įmonė rengia ir teikia tvirtinti savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai draudimo įmonės ir administruojamų fondų pajamų ir išlaidų sąmatas.

4. Draudimo įmonė savo ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius turi pateikti savininko teises ir pareigas įgyvendinančiai institucijai tvirtinti ne vėliau kaip per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos

5. Patvirtintus savo ir administruojamų fondų metinių finansinių ataskaitų rinkinius draudimo įmonė turi paskelbti savo interneto svetainėje ne vėliau kaip per 5 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos.

## **ŠEŠTASIS SKIRSNIS**

### **BANKO AR CENTRINĖS KREDITO UNIJOS PERTVARKYMO IR KREDITO UNIJŲ TURTO, TEISIŲ, SANDORIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ PERDAVIMO FINANSAVIMAS**

#### **46 straipsnis. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą**

1. Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 105 straipsnyje nustatytu atveju draudimo įmonė dalyvauja finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą, iš Indėlių draudimo fondo pervesdama lėšas pertvarkymo institucijos nurodytam subjektui. Pervedamų lėšų sumą, pasikonsultavusi su draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančia institucija, nustato pertvarkymo institucija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma:

1) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turi būti lygi apdraustųjų indėlių sumai, kuri būtų buvusi nurašyta siekiant padengti banko arba Centrinės kredito unijos nuostolius pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 78 straipsnio 1 dalies 1 punktą. Tokiu atveju laikoma, kad apdraustieji indėliai yra įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo apimtį ir nurašomi kaip antrąja eile tenkinami kreditoriaus reikalavimai;

2) kai taikoma bet kuri kita pertvarkymo priemonė, išskyrus šios dalies 1 punkte nurodytą priemonę, turi būti lygi nuostolių, kurių apdraustųjų indėlių savininkai būtų patyrę, sumai. Tokiu atveju laikoma, kad apdraustųjų indėlių savininkų nuostoliai atsiranda kaip antrąja eile tenkinamų kreditorinių reikalavimų turėtojų nuostoliai;

3) negali būti didesnė už sumą, kurią Indėlių draudimo fondas būtų turėjęs išmokėti apdraustų indėlių savininkams, jei bankui ar Centrinei kredito unijai būtų buvusi iškelta bankroto byla. Jei pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 90 straipsnį atlikus vertinimą nustatoma, kad Indėlių draudimo fondo sumokėta suma buvo didesnė už sumą, kurią Indėlių draudimo fondas būtų išmokėjęs apdraustų indėlių savininkams, jei bankui ar Centrinei kredito unijai būtų buvusi iškelta bankroto byla, tas sumų skirtumas turi būti grąžintas į Indėlių draudimo fondą iš Pertvarkymo fondo lėšų;

4) visais atvejais negali viršyti 50 procentų Indėlių draudimo fondo nacionalinio tikslinio lygio.

3. Indėlių draudimo fondo lėšos negali būti naudojamos banko, Centrinės kredito unijos ar laikinosios įstaigos rekapitalizavimui, taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 78 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

4. Indėlininkas, kurio tinkamas drausti indėlis, laikytas pertvarkomame finansų sektoriaus subjekte (toliau – pertvarkomas subjektas), buvo perduotas kitam subjektui įgyvendinant verslo perleidimo priemonę arba laikinosios įstaigos priemonę, nuo indėlio perdavimo dienos netenka teisių reikalauti iš draudimo įmonės indėlių draudimo išmokos už neperduotą savo indėlio dalį, likusią pertvarkomame subjekte, jeigu perduota indėlio suma lygi arba didesnė už šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytą indėlių draudimo sumą.

5. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant banko ar Centrinės kredito unijos pertvarkymą prilyginamas indėlių draudimo išmokos išmokėjimui, ir kreipiamosi į teismą dėl

bankroto bylos iškėlimo pertvarkomam subjektui atveju tas pertvarkomas subjektas privalo pertvarkymui finansuoti panaudota suma padidinti įsipareigojimus draudimo įmonei.

**47 straipsnis. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą**

1. Draudimo įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, iš priežiūros institucijos gavusi informaciją apie pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo nuostatas numatomą vykdyti kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą kitam bankui ar kitai kredito įstaigai, sprendžia klausimą dėl draudimo įmonės dalyvavimo finansuojant kredito unijos turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimą.

2. Draudimo įmonė dalyvauja finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą pervesdama lėšas kitai kredito įstaigai, kuri pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo 65<sup>1</sup> straipsnio nuostatas perima kredito unijos turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus, tam, kad būtų padengta perduodamų įsipareigojimų vertės ir kartu perduodamo turto, teisių ir sandorių vertės skirtumo suma.

3. Jeigu draudimo įmonė dalyvauja finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą, bendra draudimo įmonės mokama suma neturi viršyti:

1) sumos, kurią, įvykus indėlių draudžiamajam įvykiui, draudimo įmonė pagal šį įstatymą privalėtų išmokėti kredito unijos, kurios turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai perduodami, indėlininkams;

2) 50 procentų Indėlių draudimo fondo nacionalinio tikslinio lygio.

4. Draudimo įmonės dalyvavimas finansuojant kredito unijos turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą prilyginamas indėlių draudimo išmokų kredito unijos indėlininkams išmokėjimui, ir kredito unija, kurios turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai perduodami, privalo perdavimui finansuoti panaudota suma padidinti įsipareigojimus draudimo įmonei.

5. Indėlininkas, kurio tinkami drausti indėliai, laikyti kredito unijoje, buvo perduoti bankui ar kitai kredito įstaigai, nuo indėlių perdavimo dienos netenka teisių reikalauti iš draudimo įmonės indėlių draudimo išmokos už neperduotą savo indėlių dalį, likusią kredito unijoje, jeigu perduota indėlių suma lygi arba didesnė už šio įstatymo 4 straipsnyje nustatytą indėlių draudimo sumą.

Lietuvos Respublikos indėlių ir  
įsipareigojimų investuotojams draudimo  
įstatymo  
1 priedas

**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 2 tomas, p. 311).

2. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

3. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

## **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas**

1. Šis Įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalį, 12 straipsnio 2 dalies 3 punktą, ir šio įstatymo 3 straipsnį, įsigalioja 2015 m. spalio 1 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalis įsigalioja 2016 m. gegužės 31 d.

3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalis pripažįstama netekusia galios nuo 2024 m. sausio 1 d.

4. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 12 straipsnio 2 dalies 3 punktas įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

5. Nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

“2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 15 darbo dienų nuo indėlių draudžiamąjo įvykio dienos.”

6. Nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

“2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 10 darbo dienų nuo indėlių draudžiamąjo įvykio dienos.”

7. Nuo 2024 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies redakcija:

“2. Indėlių draudimo išmokos išmokamos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytas išimtis, per 7 darbo dienas nuo indėlių draudžiamąjo įvykio dienos.”

8. 2016 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 1 dalies redakcija:

„1. Pertvarkymo fonde ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. turi būti sukaupta suma, lygi daliai, kurią šio straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai turėtų sumokėti, jei reikėtų sukaupiti sumą, lygią 1 % visų įstaigų – bankų, Centrinės kredito unijos ir finansų maklerio įmonių, kurioms taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau šiame straipsnyje – įstaigos), licencijuotų Lietuvos Respublikoje, pagrindinių apdraustųjų indėlių, o įmokas mokėtų visos Lietuvos Respublikos licencijuotos įstaigos ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigti filialai (toliau – Pertvarkymo fondo tikslinis lygis).“

9. 2016 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 2 dalies redakcija:

„2. Pertvarkymo fondas finansuojamas Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų subjektų, kurie nepatenka į 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L 225, p. 1) 2 straipsnyje nurodytą to reglamento taikymo apimtį, ir trečiosiosiose valstybėse licencijuotų kredito įstaigų ir finansų maklerio įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, lėšomis (toliau – Pertvarkymo fondo dalyviai). Kiti Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardinti subjektai moka įmokas į

Bendrą pertvarkymo fondą Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.“

10. Nuo 2016 m. sausio 1 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 35 straipsnio redakcija:

**„35 straipsnis. Pertvarkymo fondo administravimo finansavimas**

1. Pertvarkymo fondo administravimas finansuojamas iš Pertvarkymo fondo dalyvių mokamų administravimo įmokų. Kiti Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardinti subjektai moka įmokas Bendrai pertvarkymo valdybai finansuoti Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos metinė norma yra ne didesnė kaip 0,1 procento nuo jo metinės įmokos sumos, mokamos į Pertvarkymo fondą pagal šio įstatymo 33 straipsnį, bet visais atvejais mokėtina įmokos suma yra ne mažesnė kaip 1000 eurų.

3. Tam tikrų metų administravimo įmokų dydžius nustato draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į draudimo įmonės atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su Pertvarkymo fondo administravimu. Draudimo įmonė, pasikonsultavusi su Pertvarkymo fondo dalyviais, pateikia draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančiai institucijai pagrįstus pasiūlymus dėl tam tikrų metų administravimo įmokų dydžio. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką nustato draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija.

4. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų administravimo įmokų suma viršija draudimo įmonės tais metais patirtas išlaidas Pertvarkymo fondui administruoti, draudimo įmonė atitinkamai sumažina kitų metų planuojamas įmokas Pertvarkymo fondo dalyviams, o perviršį panaudoja kitų metų Pertvarkymo fondo administravimui finansuoti. Jeigu tam tikrais metais Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama Pertvarkymo fondo administravimo išlaidoms padengti, draudimo įmonė atitinkamai padidina kitų metų planuojamas įmokas ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų įsiskolinimui padengti.

5. Pertvarkymo fondo dalyviai administravimo įmokas už einamuosius metus privalo pervesti į draudimo įmonės nurodytą sąskaitą ne vėliau kaip iki einamųjų metų sausio 15 dienos. Už praleistą terminą sumokėti administravimo įmokas Pertvarkymo fondo dalyviai privalo už kiekvieną pavėluotą dieną mokėti 0,02 procento delspinigius nuo nesumokėtos sumos. Pertvarkymo fondo dalyvių sumokėtos sumos pirmiausiai užskaitomos delspinigiams sumokėti. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.“

11. Pirmasis indėlių draudimo sistemos testavimas pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 39 straipsnį turi būti atliktas ne vėliau kaip iki 2017 m. liepos 3 d.

12. Indėlių draudimo sistemos dalyviai esamus indėlininkus privalo šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 10 straipsnyje nustatyta tvarka informuoti apie indėlius, kurie, įsigaliojus šiam įstatymui, nebebus draudžiami.

13. Teisiniams santykiams, atsiradusiems iš draudžiamųjų įvykių, įvykusių iki šio įstatymo įsigaliojimo, taikomos teisės normos, galiojusios iki šio įstatymo įsigaliojimo.

14. Iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtų valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ tarybos narių kadencijos terminas skaičiuojamas nuo jų paskyrimo dienos.

15. Per 1 mėnesį nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka nustatoma visų indėlių draudimo sistemos dalyvių į Indėlių draudimo fondą mokėtina metinė periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų suma ir apskaičiuojama kiekvieno indėlių draudimo sistemos dalyvio mokėtinos indėlių draudimo įmokos dydis



laikotarpiui nuo 2015 m. liepos 3 d. iki 2016 m. birželio 30 d. Nustatant metinę periodinių (*ex ante*) indėlių draudimo įmokų sumą šiame punkte nurodytam laikotarpiui, vertinami 2015 m. birželio 30 d. duomenys.

16. Jei nuo 2015 m. liepos 3 dienos iki šio įstatymo įsigaliojimo indėlių draudimo sistemos dalyvių apskaičiuota ir į Indėlių draudimo fondą sumokėta indėlių draudimo įmokų suma viršija indėlių draudimo įmokų sumą, apskaičiuotą už tą patį laikotarpį pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme nustatytą tvarką, perviršis užskaitomas kaip artimiausios mokėtinės periodinės (*ex ante*) indėlių draudimo įmokos.

17. Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose nuorodos į 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 2 tomas, p.252) ir 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/14/EB iš dalies keičiančią Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL 2009 L 68, p. 3) reiškia nuorodą į 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

### 3 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ taryba, vadovas ir Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius pav.  
Viktorija Jakubienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*[Signature]*  
2015.9.01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87  
STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup>  
STRAIPSNIAIS, 76<sup>1</sup> STRAIPSNIO IR TRYLIKTOJO SKIRSNIO PRIPAŽINIMO  
NETEKUSIAIS GALIOS  
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 2 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Finansinio tvarumo įstatyme ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investiciniams įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau - Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**2 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Atšaukus licenciją, bankas neturi teisės teikti finansinių paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaitant su banko kreditoriais, ar vykdant pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 47 straipsnio nuostatas duotus įpareigojimus, ir šio Įstatymo vienuoliktajame ir dvyliktajame skirsniuose nustatyta tvarka turi būti sprendžiamas klausimas dėl banko likvidavimo ar bankroto bylos jam kėlimo.“

**3 straipsnis. Įstatymo papildymas 36<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 36<sup>1</sup> straipsniu:

**„36<sup>1</sup> straipsnis. Informavimo apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą ypatumai**

1. Banko visuotinis akcininkų susirinkimas ne mažesne kaip 2/3 visų susirinkime dalyvaujančių akcininkų akcijų suteikiamų balsų dauguma gali nuspręsti, kad, jei pagal šio Įstatymo 75<sup>1</sup> straipsnį bankui yra paskiriamas laikinasis administratorius arba priežiūros institucijos vertinimu yra tenkinamos šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos sąlygos ir būtina padidinti įstatinį kapitalą siekiant išvengti Finansinio tvarumo įstatymo 42 straipsnyje nustatytų pertvarkymo sąlygų, apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą dėl įstatinio kapitalo didinimo gali būti pranešama per trumpesnę laikotarpį, nei nustatyta Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse ar 26<sup>1</sup> straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, arba priimti sprendimą dėl įstatų keitimo, kuris numatytų tokio trumpesnio pranešimo laikotarpio galimybę. Tačiau bet koku atveju pranešimas apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą turi būti paskelbtas likus ne mažiau nei 10 dienų iki susirinkimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju sutrumpintais terminais šaukiant visuotinį akcininkų susirinkimą netaikomos: Akcinių bendrovių įstatymo 21 straipsnio 1 dalies nuostatos dėl visuotinio akcininkų susirinkimo apskaitos dienos; Akcinių bendrovių įstatymo 25 straipsnio 3 dalyje nustatytas terminas pateikti siūlymams papildyti visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkę ir 25 straipsnio 5 dalyje nustatyta pareiga ne vėliau kaip likus 10 dienų iki visuotinio akcininkų susirinkimo pranešti akcininkams apie visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkės papildymus; Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 7 dalyje nustatytas reikalavimas norint

sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, gauti visų akcininkų rašytinį sutikimą, nesilaikant Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nustatytų terminų.“

#### **4 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 61 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sudaryti sąlygas banko akcininkams ir priežiūros institucijai susipažinti su audito įmonės audituotu metinių finansinių ataskaitų rinkiniu, sprendimo dėl pelno paskirstymo projektu ir auditoriaus išvada;“

#### **5 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 62 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Banko visuotinis akcininkų susirinkimas renka audito įmonę metinių finansinių ataskaitų auditui atlikti. Auditorius, taip pat kitas asmuo, dalyvaujantis kartu su auditoriumi atliekant auditą, negali atlikti to paties banko audito ilgiau kaip 3 finansinius metus iš eilės.“

#### **6 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

##### **„67 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės**

1. Be kitų šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) duoti bankui šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus, o bankas privalo juos įvykdyti per priežiūros institucijos nustatytą terminą ir nedelsdamas raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

2) jei banko organų priimti sprendimai kelia pavojų banko veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad jie, esant įstatymų nustatytiems pagrindams, būtų pripažinti negaliojančiais;

3) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl banko patikrinimo, kad būtų nustatyta banko turto vertė, banko finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrintos kitos banko veiklos sritys. Šių asmenų darbą ir kitas su tuo susijusias jų išlaidas apmoka bankas. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiančios šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio Įstatymo 69 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

4) reikalauti, kad būtų pakeista banko finansinių ataskaitų rinkinių auditą atliekanti audito įmonė, jei ji ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų;

5) pagal šio Įstatymo 68<sup>1</sup> straipsnį reikalauti pateikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingą informaciją ir atlikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingus tyrimus, taip pat atlikti inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 69 straipsnį;

6) paskirti nuolatinį priežiūros institucijos atstovą banko veiklai prižiūrėti. Nuolatinis priežiūros institucijos atstovas *mutatis mutandis* turi teises, numatytas šio Įstatymo 69 straipsnyje.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimus ar banko veiklos trūkumus, arba turėdama duomenų, kad per ateinančius 12 mėnesių teisės aktai gali būti pažeisti, arba jei banko veikla kelia grėsmę banko veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę duoti bankui tokius privalomus nurodymus:

1) per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus ar banko veiklos trūkumus;

2) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;

3) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;

4) tinkamai įvertinti paskolų vertės sumažėjimą ir suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius ar pagerinti turto valdymo tvarką;

5) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių arba sumažinti tokios veiklos arba sandorių apimtį, įskaitant sandorius dėl banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo, dėl kitų

juridinių asmenų įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalių ar nekilnojamojo turto įsigijimo arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką banko patikimumui;

6) sumažinti su banko veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;

7) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą banko vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

8) naudoti banko grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;

9) apriboti arba nutraukti dividendų mokėjimą banko akcininkams arba palūkanų mokėjimą banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į banko kapitalą, turėtojams, jei toks draudimas nereiškia banko įsipareigojimų neįvykdymo;

10) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;

11) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;

12) viešai atskleisti papildomą informaciją;

13) per priežiūros institucijos nustatytą terminą atlikti banko tarpinių finansinių ataskaitų rinkinio auditą;

14) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina banko veiklos pakeitimo ar (ir) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

15) sušaukti banko visuotinę akcininkų susirinkimą arba banko stebėtojų tarybos ar valdybos posėdį ir jame svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus. Jei banko organai nevykdo nurodymo sušaukti visuotinę akcininkų susirinkimą, priežiūros institucija turi teisę pati sušaukti visuotinę akcininkų susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsvarstyti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;

16) banko vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą banko vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;

17) vykdyti papildomus reikalavimus dėl banko veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar banko veiklos trūkumai arba kad banko veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad bankas pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę bankui duoti šio straipsnio 2 dalies 14 ir 15 punktuose nustatytus ir šiuos privalomus nurodymus:

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo planų, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau banko stebėtojų tarybos narių, banko valdybos narių, banko administracijos vadovų ar asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, jei nustatyta, kad tas asmuo (asmens) neatitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

4) pakeisti banko verslo strategiją;

5) pakeisti banko teisinę ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu taikant ir poveikio priemones. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 2 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemones.

5. Pagal šio straipsnio 2 dalį nustatant tinkamą individualaus kapitalo reikalavimo dydį ar tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgiama į

kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, banko valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

6. Priežiūros institucija, nustatiusi, kad bankas atitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju priežiūros institucija (įskaitant atvejus, kai atlieka inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 69 straipsnį) turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam įstaigos pertvarkymui pasirengti ir įstaigos turto bei įsipareigojimų įvertinimui. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.

7. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti banko organų ir banko komitetų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti banko organų, banko komitetų ir banko vadovų veiklą.

8. Priežiūros institucija savo nustatyta tvarka ir vadovaudamasi asmens duomenų apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais turi teisę kaupti ir kitaip tvarkyti duomenis apie bankų skolininkus. Bankai priežiūros institucijai privalo teikti duomenis apie banko skolininkus ir turi teisę naudotis šiais duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

9. Jeigu pagal šį Įstatymą pritaikomos banko veiklą ribojančios priemonės arba iškeliamas banko likvidavimo byla, kaip jie suprantami pagal Finansinio tvarumo įstatymo 121 straipsnį, tai priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Finansinio tvarumo įstatymo VII skyriuje pertvarkymo institucijai nustatytas teises ir pareigas.

10. Šiame straipsnyje nustatytas teises priežiūros institucija turi ir šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčio užsienio banko filialo, atžvilgiu.

11. Šiame įstatyme numatytomis teisėmis priežiūros institucija naudojasi:

- 1) tiesiogiai;
- 2) bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis;
- 3) pasitelkdama kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;
- 4) pasitelkdama teisės saugos institucijas.

12. Priežiūros institucija, sprendama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 3 dalį, taip pat turi vadovautis taikytiniais Europos Sąjungos teisės aktais.“

#### **7 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija praneša Europos bankininkystės institucijai apie šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotas licencijas, nurodydama, kurioje indėlių draudimo sistemoje dalyvauja licenciją gavusi kredito įstaiga, pritaikytas poveikio priemones ir dėl šių poveikio priemonių paduotus skundus bei jų nagrinėjimo eigą, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai – apie atšauktas licencijas, taip pat joms ir Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia kitą informaciją. Pranešimų ir informacijos teikimo atvejus ir tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.“

#### **8 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 72 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija turi teisę asmenims taikyti šias poveikio priemones:

- 1) viešai paskelbti apie šio Įstatymo ir kitų teisės aktų pažeidimą ir jį padariusį asmenį;
- 2) įspėti dėl šio Įstatymo ir kitų teisės aktų pažeidimo ir nurodyti per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą ir užtikrinti, kad jis nesikartotų;
- 3) skirti šio Įstatymo nustatytas baudas;
- 4) laikinai nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus), vieną ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, nuo pareigų arba nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus), vieną ar daugiau asmenų, priklausančių

banko vyresniajai vadovybei, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai;

5) laikinai uždrausti teikti vieną ar kelias finansines paslaugas;

6) laikinai ar visam laikui uždrausti vieno ar kelių banko filialų ar kitų banko ar užsienio banko filialo padalinių veiklą. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą laikinai uždrausti filialo ar kito padalinio veiklą, filialas ar kitas padalinys neturi teisės teikti finansinių paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar kito padalinio veiklą, bankas, be to, privalo nedelsdamas priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar kito padalinio veiklą;

7) laikinai sustabdyti (apriboti) banko akcininko balsavimo teisę;

8) paskirti laikinąjį administratorių;

9) paskelbti banko ar užsienio banko filialo veiklos apribojimą (moratoriumą);

10) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito įstaigose, ir kitu turtu;

11) atšaukti išduotą licenciją ar laikinai sustabdyti jos galiojimą tol, kol egzistuoja pagrindas licenciją sustabdyti. Išnykus licencijos sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, atnaujina licencijos galiojimą.“

### **9 straipsnis. 73 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 73 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio Įstatymo 67 straipsnio 2 ar 3 dalį duoti privalomi nurodymai;“.

2. Pakeisti 73 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas indėlių draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turintis bankas ar užsienio banko filialas negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

### **10 straipsnis. 75 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 75 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„75 straipsnis. Banko stebėtojų tarybos nario (narių), banko valdybos nario (narių), banko administracijos vadovo (vadovų), užsienio banko filialo vadovo (vadovų) ar asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei nušalinimas nuo pareigų**

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo laikinai nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus) ar asmenis, priklausančius banko vyresniajai vadovybei, pateikimo bankui dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi jo po tokio sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jei priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus) arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai, tai banko organas, kuriam suteikta tokia teisė, ar filialą įsteigęs užsienio bankas privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo sudarytą sutartį ar panaikinti jo įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus) arba vieno ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, pranešama bankui ir juridinių asmenų registrui ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.“

## **11 straipsnis. Įstatymo papildymas 75<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 75<sup>1</sup> straipsniu:

### **„75<sup>1</sup> straipsnis. Laikinasis administratorius**

1. Priežiūros institucija turi teisę bankui ar licenciją turinčiam užsienio banko filialui paskirti vieną ar daugiau laikinųjų administratorių. Laikinoju administratoriumi gali būti paskirtas juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys arba fizinis asmuo, kuris nėra priežiūros institucijos darbuotojas.

2. Laikinoju administratoriumi skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens, kitos organizacijos ar jų padalinio vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio Įstatymo 34 straipsnyje nustatyti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikacijos bei patirties reikalavimai, jo neturi saistyti interesų konfliktas su banku ir priežiūros institucija.

3. Laikinojo administratoriaus veiklos sąlygos, funkcijos ir jų apribojimai nustatomi laikinojo administravimo paslaugų sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus. Tokia sutartis turi nustatyti priežiūros institucijos įsipareigojimus, susijusius su laikinojo administratoriaus veiksmais tretiesiems asmenims padarytos žalos atlyginimu, kiek tai neprieštarauja Civilinio kodekso normoms. Atlyginimas ir kitos išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) laikinajam administratoriui ir jo padėjėjams, atsižvelgiant į laikinojo administratoriaus veiklos mastą, kvalifikaciją ir veiklos terminus, nustatomi laikinojo administravimo sutartyje. Atlyginimas ir išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) išmokami iš banko lėšų prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Tuo atveju, jeigu administruojamam bankui iškeliama bankroto byla, mokėjimai laikinajam administratoriui taip pat išmokami prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Jeigu bankas laikinajam administratoriui nesumoka laiku, laikinajam administratoriui privalo sumokėti priežiūros institucija, kuri turi teisę reikalauti sumokėtų sumų iš banko.

4. Laikinasis administratorius neatsako už žalą, atsiradusią dėl veiksmų, atliktų vadovaujantis priežiūros institucijos duotais nurodymais, tokiu atveju už padarytą žalą esant įstatymuose nustatytoms sąlygoms atsako priežiūros institucija.

5. Laikinasis administratorius savo nuožiūra turi teisę pasitelkti paslaugų teikėjų (įskaitant teisės, apskaitos, audito, valdymo konsultantus), reikalingų tam, kad būtų galima tinkamai atlikti savo funkcijas.

6. Priežiūros institucija priimdama sprendimą skirti laikinąjį administratorių gali nustatyti, kad:

1) laikinai sustabdomi banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai ir juos laikinai perima paskirtas laikinasis administratorius. Tokiu atveju banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti laikinąjį administratorių įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys ir nevykdytini; arba

2) banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai nėra sustabdomi, o paskirtas laikinasis administratorius laikinai veikia kartu su šiais banko organais.

7. Priežiūros institucija sprendime dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo turi nustatyti laikinojo administratoriaus paskyrimo terminą, įgaliojimus, funkcijas ir veiksmus, kuriuos laikinasis administratorius gali atlikti tik priežiūros institucijai iš anksto pritarus.

8. Jei laikinasis administratorius skiriamas pagal šio straipsnio 6 dalies 1 punktą, jam gali būti suteikiami kai kurie arba visi Akcinių bendrovių įstatyme, kituose teisės aktuose ir banko įstatuose nustatyti banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai. Laikinajam administratoriui gali būti pavedama išsiaiškinti ir įvertinti banko finansinę būklę, vadovauti banko veiklai (arba jos daliai) siekiant išsaugoti arba atkurti banko finansinę būklę ir užtikrinant patikimą ir riziką ribojantį banko veiklos valdymą ir (arba) vykdyti kitas funkcijas.

9. Jei laikinasis administratorius skiriamas pagal šio straipsnio 6 dalies 2 punktą, priežiūros institucija sprendime dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo turi nurodyti, kokiems sprendimams priimti ir kokių veiksmų imantis banko stebėtojų taryba, banko valdyba ir administracijos vadovai turi gauti laikinojo administratoriaus pritarimą.

10. Laikinasis administratorius skiriamas ne ilgesniam nei vienerių metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais laikinojo administratoriaus paskyrimo terminas motyvuotu priežiūros

institucijos sprendimu gali būti pratęstas. Priežiūros institucijos sprendimas dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo termino pratęsimo pateikiamas banko akcininkams.

11. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio nuostatas, bet kuriuo metu gali pakeisti sprendimo dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo nuostatas, taip pat bet kuriuo metu ir dėl bet kokios priežasties gali atšaukti laikinąjį administratorių. Laikinasis administratorius, sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus, nustatyta tvarka turi teisę atsistatydinti. Jeigu laikinasis administratorius atsistatydina, priežiūros institucija nedelsdama priima sprendimą dėl naujo laikinojo administratoriaus paskyrimo.

12. Apie pagal šio straipsnio 6 dalies 1 punktą priimtą sprendimą paskirti laikinąjį administratorių arba jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos priežiūros institucija raštu praneša bankui, juridinių asmenų registro tvarkytojui ir paskelbia priežiūros institucijos interneto svetainėje.

13. Laikinasis administratorius gali sušaukti banko visuotinį akcininkų susirinkimą ir nustatyti tokio susitikimo darbotvarkę tik gavęs išankstinį priežiūros institucijos pritarimą.

14. Laikinojo administratoriaus paskyrimas neriboja teisės aktuose nustatytų banko akcininkų teisių.

15. Priežiūros institucija gali reikalauti, kad laikinasis administratorius priežiūros institucijos nustatytais terminais jai teiktų informaciją apie banko finansinę būklę ir per laikinojo administratoriaus paskyrimo terminą atliktus veiksmus.

16. Laikinasis administratorius privalo savo funkcijas atlikti apdairiai ir sąžiningai. Laikinasis administratorius negali jam suteiktų teisių panaudoti savo asmeniniais ar trečiųjų asmenų poreikiams tenkinti. Laikinojo administratoriaus ir banko, kurį administruoti jis paskirtas, nesieja pasitikėjimo santykiai, jis neturi pareigos veikti banko ir jo akcininkų interesais.“

## **12 straipsnis. Įstatymo papildymas 75<sup>2</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 75<sup>2</sup> straipsniu:

### **„75<sup>2</sup> straipsnis. Privalomų nurodymų davimas ir laikinojo administratoriaus skyrimas finansinei grupei priklausančiam bankui**

1. Priežiūros institucija, jei ji yra atsakinga už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, prieš taikydama bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė, šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemonės, praneša apie tai Europos bankininkystės institucijai ir konsultuojasi su kitomis Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis priežiūros institucijų kolegijoje. Po pranešimo ir konsultacijų sprendimas dėl tokių priemonių taikymo priimamas atsižvelgus į tų priemonių poveikį grupės subjektams kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija praneša kitoms atitinkamoje priežiūros institucijų kolegijoje dalyvaujančioms kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

2. Priežiūros institucija prieš taikydama bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemonės, praneša apie tai Europos bankininkystės institucijai ir konsultuojasi su už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakinga priežiūros institucija. Jei už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakinga priežiūros institucija per 3 dienas nuo priežiūros institucijos kreipimosi dienos pateikia priežiūros institucijai savo vertinimą, priežiūros institucija priima sprendimą deramai atsižvelgusi į tokį vertinimą. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija praneša už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakingai priežiūros institucijai, atitinkamoje priežiūros institucijų kolegijoje dalyvaujančioms kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

3. Jeigu priežiūros institucija yra atsakinga už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą ir iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos gauna pranešimą apie ketinimą finansinei grupei priklausančiam subjektui paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose



numatytas priemones, ji turi teisę įvertinti tikėtiną tokių priemonių taikymo poveikį tokiam subjektui, finansinei grupei ar grupės subjektams Lietuvoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir per 3 dienas tokio įvertinimo rezultatus pateikti pranešimą pateikusiai kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Kai priežiūros institucija bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė arba Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, ketina taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemones ir nors viena kita Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucija ketina paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose numatytas priemones dar nors vienam tai pačiai grupei priklausančiam subjektui, priežiūros institucija su kitomis atitinkamomis Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijomis įvertina, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį laikinąjį administratorių visiems atitinkamiems subjektams arba koordinuoti bet kurios iš šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškos priemonės taikymą daugiau nei vienam finansinei grupei priklausančiam subjektui, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus siekiant atkurti atitinkamo subjekto finansinę būklę. Vertinimo rezultatai įforminami priimant už grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakingos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų priežiūros institucijų motyvuotą bendrą sprendimą. Jei per 5 dienas nuo šio straipsnio 1 ar 2 dalyse nurodyto pranešimo pateikimo ar gavimo dienos bendras sprendimas nepriimamas, priežiūros institucija turi teisę priimti individualų sprendimą dėl šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytų priemonių taikymo bankui. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatas.

5. Jeigu priežiūros institucijai pranešama apie kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose numatytas priemones Europos Sąjungos patronuojančiai įmonei arba Europos Sąjungos patronuojančios įmonės patronuojamajai įmonei ir priežiūros institucija nesutinka su tokiu sprendimu, arba, jeigu, kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje, nepriimamas bendras sprendimas, priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatas. Tačiau toks kreipimasis galimas tik tada, jeigu ketinama taikyti vieną ar daugiau šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalies 1, 3 ar 5 punktuose nustatytoms priemonėms alternatyvias priemones, nustatytas atitinkamos Europos Sąjungos valstybės teisės aktuose.

6. Jeigu priežiūros institucija pagal šio straipsnio 5 dalies nuostatas kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją arba dėl priežiūros institucijos sprendimo taikyti atitinkamas šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytas priemones į Europos bankininkystės instituciją kreipiasi kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucija, ir dar nėra pasibaigęs 3 dienų priežiūros institucijų konsultavimosi laikotarpis arba nėra priimtas bendras sprendimas ir nėra pasibaigęs 5 dienų laikotarpis jam priimti, priežiūros institucija nepriima savo sprendimo iki tol, kol sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį nepriima Europos bankininkystės institucija. Europos bankininkystės institucijai per 3 dienas priėmus sprendimą, priežiūros institucija privalo juo vadovautis.

7. Jeigu baigėsi šio straipsnio 4 dalyje nustatytas 5 dienų terminas arba buvo priimtas bendras sprendimas, priežiūros institucija negali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją dėl to, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatas.

8. Šiame straipsnyje nurodyti priežiūros institucijos sprendimai turi būti motyvuoti. Juos priimant turi būti atsižvelgiama į pareikštas kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijų nuomones ir išlygas, taip pat į galimą sprendimų poveikį kitų atitinkamų Europos Sąjungos valstybių narių finansiniam stabilumui. Jei priežiūros institucija yra atsakinga už grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ji dokumentą, kuriame išdėstytas bendras sprendimas dėl Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės, pateikia ES patronuojančiai įmonei. Taip pat priežiūros

institucija Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamajai įmonei, veikiančiai Lietuvos Respublikoje, pateikia dėl jos priimtą sprendimą.“

### **13 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 76 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

#### **„76 straipsnis. Banko veiklos apribojimas (moratoriumas)**

1. Banko veiklos apribojimas (moratoriumas) yra banko ar licenciją turinčio užsienio banko filialo veiklos laikinas dalinis apribojimas. Banko veiklos apribojimus nustato šis Įstatymas ir priežiūros institucijos sprendimas dėl banko veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo.

2. Banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminą nustato priežiūros institucija. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai. Išimtiniais atvejais, kai nustatoma, kad veiklos apribojimo (moratoriumo) skelbimo pagrindu galinčios būti aplinkybės nėra išnykusios, veiklos apribojimo (moratoriumo) terminas motyvuotu priežiūros institucijos sprendimu gali būti pratęstas.

3. Apie priimtą sprendimą skelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą) ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama bankui ir juridinių asmenų registru, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

4. Nuo sprendimo paskelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą) pateikimo bankui momento:

1) jei kitaip nenustatyta priežiūros institucijos sprendime dėl veiklos apribojimo paskelbimo, bankui draudžiama vykdyti įsipareigojimus mokėti ar perleisti banko turtą, jei šie įsipareigojimai kyla iš sandorių ar kitų juridinių faktų, atsiradusių iki banko veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo dienos, išskyrus mokėjimus, būtinus apribotai banko veiklai apribojimo (moratoriumo) metu užtikrinti. Banko veiklos apribojimo (moratoriumo) metu netesybos už banko prievolės neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą neskačiuojamos ir nemokamos. Palūkanos pagal banko prievolės skaičiuojamos, tačiau išmokamos tik pasibaigus banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminui;

2) draudžiama įskaityti bet kokius banko ir jo klientų reikalavimus;

3) sustabdomos teisme nagrinėjamos bylos, kuriose bankui pareikšti turtiniai reikalavimai, taip pat vykdomosios bylos ar kitaip vykdomi išieškojimai, kai skolininkas yra bankas.

5. Šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nustatyti draudimai netaikomi, jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai, reglamentuojantys mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų funkcionavimą, bei kiti įstatymai nustato, kad bankas privalo vykdyti prievolės ir jo veiklą apribojus.“

### **14 straipsnis. 76<sup>1</sup> straipsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios 76<sup>1</sup> straipsnį.

### **15 straipsnis. 83 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 83 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„83 straipsnis. Bankų bankroto procedūros teisinis reglamentavimas

Bankų bankroto procedūras reglamentuoja Įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis Įstatymas, Finansinio tvarumo įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“

### **16 straipsnis. 84 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 84 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

#### **„84 straipsnis. Sąlygos pripažinti banką nemokiu**

1. Bankas gali būti pripažintas nemokiu, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) bankas dėl to, kad patyrė arba tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jo nuosavų lėšų arba didelės jų dalies arba dėl kitų su jo finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) banko turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) bankas negali arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.

2. Banko bankroto bylą teismas iškelia tik pertvarkymo institucijos iniciatyva arba jeigu į teismą kreipiasi kiti įstatymuose nurodyti asmenys ir yra įvykdytos Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatytos sąlygos. Jeigu pertvarkymo institucija Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatyta tvarka teismui nepateikia informacijos apie jos ketinimus imtis pertvarkymo veiksmų, teismas dėl bankroto bylos bankui iškelimo sprendžia tik gavęs priežiūros institucijos išvadą dėl banko nemokumo.“

#### **17 straipsnis. 85 straipsnio pakeitimas**

Pripažinti netekusia galios 85 straipsnio 9 dalį.

#### **18 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 87 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„87 straipsnis. Kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė

1. Pirmąją eilę yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais; reikalavimai atlyginti žalą dėl suluošinimo ar kitokio kūno sužalojimo, susirgimo profesine liga arba dėl mirties nuo nelaimingo atsitikimo darbe.

2. Antrąją eilę tenkinami reikalavimai dėl apdraustųjų indėlių, taip pat valstybės įmonės Indėlių ir investicijų draudimo reikalavimai dėl išlaidų, susijusių su Indėlių draudimo fondo lėšų panaudojimu pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą ir (arba) Finansinio tvarumo įstatymą.

3. Trečiąją eilę tenkinami reikalavimai dėl mokesčių ir kitų mokėjimų į biudžetą bei valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų, taip pat dėl suteiktų paskolų, gautų valstybės vardu ir su valstybės garantija.

4. Ketvirtąją eilę tenkinami fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, reikalavimai dėl indėlių dalies, viršijančios draudžiamą sumą, numatytą Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 4 straipsnyje, ir fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių reikalavimai dėl indėlių, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei būtų laikomi Lietuvos Respublikoje įsisteigusiuose bankuose, o ne jų filialuose, esančiuose trečiosiose valstybėse.

5. Penktąją eilę tenkinami kiti banko kreditorių, išskyrus nurodytus šio straipsnio 1, 2, 3, 4, 6, 7 ir 8 dalyse, reikalavimai.

6. Šeštąją eilę tenkinami kreditorių reikalavimai dėl bankui suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius, išskyrus reikalavimus, kurie nurodyti šio straipsnio 7 dalyje.

7. Septintąją eilę tenkinami kreditorių reikalavimai dėl banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius ir kurių įsigijimo sandoriuose numatyta, kad pagal juos reikalavimai tenkinami tik po kitų banko kreditorių reikalavimų, įskaitant reikalavimus dėl bankui suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir kitų banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius.

8. Aštuntąją eilę tenkinami banko akcininkų, turinčių banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, banko stebėtojų tarybos narių, banko valdybos narių ir banko administracijos vadovų reikalavimai.“

#### **19 straipsnis. Tryliktojo skirsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios tryliktojo skirsnį.

**20 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 4 punktą.
2. Papildyti Įstatymo priedą 14 punktu:  
„14. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).“
3. Papildyti Įstatymo priedą 15 punktu:  
„15. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

**21 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *pad.*  
*gadu*  
Viktorija Jakubonienė  
*2015-08-31*

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras  
*R-Š*  
*2015.9.01*

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87  
STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup>  
STRAIPSNIAIS, 76<sup>1</sup> STRAIPSNIO IR TRYLIKTOJO SKIRSNIO PRIPAŽINIMO  
NETEKUSIAIS GALIOS  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 2 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, **Finansinio tvarumo įstatyme** ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau - Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**2 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Atšaukus licenciją, bankas neturi teisės teikti finansinių paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaitant su banko kreditoriais, **ar vykdant pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 47 straipsnio nuostatas duotus įpareigojimus** banko turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai perduodami pagal šio Įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnį — kiek tai būtina, kad banko turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus perėmęs bankas galėtų tinkamai teikti su perimtu turtu, teisėmis, sandoriais ir įsipareigojimais susijusias finansines paslaugas, ir šio Įstatymo vienuoliktajame ir dvyliktajame skirsniuose nustatyta tvarka turi būti sprendžiamas klausimas dėl banko likvidavimo ar bankroto bylos jam kėlimo.“

**3 straipsnis. Įstatymo papildymas 36<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 36<sup>1</sup> straipsniu:

„**36<sup>1</sup> straipsnis. Informavimo apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą ypatumai**

1. Banko visuotinis akcininkų susirinkimas ne mažesne kaip 2/3 visų susirinkime dalyvaujančių akcininkų akcijų suteikiamų balsų dauguma gali nuspręsti, kad, jei pagal šio Įstatymo 75<sup>1</sup> straipsnį bankui yra paskiriamas laikinasis administratorius arba priežiūros institucijos vertinimu yra tenkinamos šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nurodytos sąlygos ir būtina padidinti įstatinį kapitalą siekiant išvengti Finansinio tvarumo įstatymo 42 straipsnyje nustatytų pertvarkymo sąlygų, apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą dėl įstatinio kapitalo didinimo gali būti pranešama per trumpesnę laikotarpį, nei nustatyta Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse ar 26<sup>1</sup> straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, arba priimti sprendimą dėl įstatų keitimo, kuris numatytų tokio trumpesnio pranešimo laikotarpio galimybę. Tačiau bet koku atveju pranešimas apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą turi būti paskelbtas likus ne mažiau nei 10 dienų iki susirinkimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju sutrumpintais terminais šaukiant visuotinį akcininkų susirinkimą netaikomos: Akcinių bendrovių įstatymo 21 straipsnio 1 dalies nuostatos dėl visuotinio akcininkų susirinkimo apskaitos dienos; Akcinių bendrovių įstatymo

25 straipsnio 3 dalyje nustatytas terminas pateikti siūlymams papildyti visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkę ir 25 straipsnio 5 dalyje nustatyta pareiga ne vėliau kaip likus 10 dienų iki visuotinio akcininkų susirinkimo pranešti akcininkams apie visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkės papildymus; Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 7 dalyje nustatytas reikalavimas norint sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, gauti visų akcininkų rašytinį sutikimą, nesilaikant Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nustatytų terminų.“

#### **4 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 61 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sudaryti sąlygas banko akcininkams ir priežiūros institucijai susipažinti su audito įmonės patikrintu **audituotu** metinių finansinių ataskaitų rinkiniu, sprendimo dėl pelno paskirstymo projektu ir auditoriaus išvada;“

#### **5 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 62 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Banko visuotinis akcininkų susirinkimas renka audito įmonę ~~metinėms~~ **metinėms** finansinėms ataskaitoms auditui patikrinti **atlikti**. Auditorius, taip pat kitas asmuo, dalyvaujantis kartu su auditoriumi atliekant auditą, negali atlikti to paties banko audito ilgiau kaip 3 finansinius metus iš eilės.“

#### **6 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„67 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) duoti bankui šio straipsnio 2 ~~ir 3 dalyje~~ **dalyse** nustatytus privalomus nurodymus, o bankas privalo juos įvykdyti per priežiūros institucijos nustatytą terminą ir nedelsdamas raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

2) jei banko organų priimti sprendimai kelia pavojų banko veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad jie, esant įstatymų nustatytiems pagrindams, būtų pripažinti negaliojančiais;

3) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl banko patikrinimo, kad būtų nustatyta banko turto vertė, banko finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrintos kitos banko veiklos sritys. Šių asmenų darbą ir kitas su tuo susijusias jų išlaidas apmoka bankas. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio Įstatymo 69 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

4) reikalauti, kad būtų pakeista banko finansinių ataskaitų rinkinių ~~auditą tikrinanti~~ **atliekanti** audito įmonė, jei ji ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų;

5) pagal šio Įstatymo 68<sup>1</sup> straipsnį reikalauti pateikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingą informaciją ir atlikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingus tyrimus, taip pat atlikti inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 69 straipsnį;

6) paskirti nuolatinį priežiūros institucijos atstovą banko veiklai prižiūrėti. Nuolatinis priežiūros institucijos atstovas *mutatis mutandis* turi teises, numatytas šio Įstatymo 69 straipsnyje.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimus ar banko veiklos trūkumus, arba turėdama duomenų, kad per ateinančius 12 mėnesių teisės aktai gali būti pažeisti, arba jei banko veikla kelia grėsmę banko veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę duoti bankui tokius privalomus nurodymus:

1) per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus ar banko veiklos trūkumus;

- 2) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;
- 3) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;
- 4) tinkamai įvertinti paskolų vertės sumažėjimą ir suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius ar pagerinti turto valdymo tvarką;
- 5) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių arba sumažinti tokios veiklos arba sandorių apimtį, įskaitant sandorius dėl banko veiklą papildančių paslaugų pirkimo, dėl kitų juridinių asmenų įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalių ar nekilnojamojo turto įsigijimo arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką banko patikimumui;
- 6) sumažinti su banko veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;
- 7) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą banko vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;
- 8) naudoti banko grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;
- 9) apriboti arba nutraukti dividendų mokėjimą banko akcininkams arba palūkanų mokėjimą banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į banko kapitalą, turėtojams, jei toks draudimas nereikia banko įsipareigojimų neįvykdymo;
- 10) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;
- 11) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;
- 12) viešai atskleisti papildomą informaciją;
- 13) per priežiūros institucijos nustatytą terminą atlikti banko tarpinių finansinių ataskaitų rinkinio auditą;
- 14) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina banko veiklos ~~per tvarkymą~~ **pakeitimo** ar (ir) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;
- 15) sušaukti banko visuotinį akcininkų susirinkimą arba banko stebėtojų tarybos ar valdybos posėdį ir jame svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus. **Jei banko organai nevykdo nurodymo sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, priežiūros institucija turi teisę pati sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsprasti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;**
- 16) banko vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą banko vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;
- 17) vykdyti papildomus reikalavimus dėl banko veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar banko veiklos trūkumai arba kad banko veikla būtų stabili ir patikima.

**3. Priežiūros institucija, nustatiusi, kad bankas pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę bankui duoti šio straipsnio 2 dalies 14 ir 15 punktuose nustatytus ir šiuos privalomus nurodymus:**

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo planą, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo planą nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo planą nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau banko stebėtojų tarybos narių, banko valdybos narių, banko administracijos vadovų ar asmenų, priklausančių banko vyresniajai

vadovybei, jei nustatyta, kad tas asmuo (asmenys) neatitinka šio Įstatymo 34 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

4) pakeisti banko verslo strategiją;

5) pakeisti banko teisinę ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

3- 4. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu taikant ir poveikio priemonės. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 2 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemonės.

4.5. Pagal šio straipsnio 2 dalį nustatant tinkamą individualaus kapitalo reikalavimo dydį ar tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgiama į kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, banko valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

6. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad bankas atitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju priežiūros institucija (įskaitant atvejus, kai atlieka inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 69 straipsnį) turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam įstaigos pertvarkymui pasirengti ir įstaigos turto bei išipareigojimų įvertinimui. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.

5- 7. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti banko organų ir banko komitetų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti banko organų, banko komitetų ir banko vadovų veiklą.

6- 8. Priežiūros institucija savo nustatyta tvarka ir vadovaudamasi asmens duomenų apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais turi teisę kaupti ir kitaip tvarkyti duomenis apie bankų skolininkus. Bankai priežiūros institucijai privalo teikti duomenis apie banko skolininkus ir turi teisę naudotis šiais duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

9. Jeigu pagal šį Įstatymą pritaikomos banko veiklą ribojančios priemonės arba iškeliama banko likvidavimo byla, kaip jie suprantami pagal Finansinio tvarumo įstatymo 121 straipsnį, tai priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Finansinio tvarumo įstatymo VII skyriuje pertvarkymo institucijai nustatytas teises ir pareigas.

7-10. Šiame straipsnyje nustatytas teises priežiūros institucija turi ir šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčio užsienio banko filialo, atžvilgiu.

8- 11. Šiame įstatyme numatytomis teisėmis priežiūros institucija naudojasi:

1) tiesiogiai;

2) bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis;

3) pasitelkdama kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;

4) pasitelkdama teisėsaugos institucijas.

12. Priežiūros institucija, spręsdama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 3 dalį, taip pat turi vadovautis taikytiniais Europos Sąjungos teisės aktais.“

## **7 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija praneša Europos bankininkystės institucijai apie šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotas licencijas, **nurodydama, kurioje indėlių draudimo sistemoje dalyvauja licenciją gavusi kredito įstaiga**, pritaikytas poveikio priemonės ir dėl šių poveikio priemonių paduotus skundus bei jų nagrinėjimo eigą, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai – apie atšauktas licencijas, taip pat joms ir Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia kitą informaciją. Pranešimų ir informacijos teikimo atvejus ir tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.“



## 8 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 72 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija turi teisę asmenims taikyti šias poveikio priemones:

1) viešai paskelbti apie šio Įstatymo ir kitų teisės aktų pažeidimą ir jį padariusį asmenį;  
2) įspėti dėl šio Įstatymo ir kitų teisės aktų pažeidimo ir nurodyti per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą ir užtikrinti, kad jis nesikartotų;

3) skirti šio Įstatymo nustatytas baudas;

4) laikinai nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus), **vieną ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų arba nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus), **vieną ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai;

5) laikinai uždrausti teikti vieną ar kelias finansines paslaugas;

6) laikinai ar visam laikui uždrausti vieno ar kelių banko filialų ar kitų banko ar užsienio banko filialo padalinių veiklą. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą laikinai uždrausti filialo ar kito padalinio veiklą, filialas ar kitas padalinys neturi teisės teikti finansinių paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar kito padalinio veiklą, bankas, be to, privalo nedelsdamas priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar kito padalinio veiklą;

7) laikinai sustabdyti (apriboti) banko akcininko balsavimo teisę;

**8) paskirti laikinąjį administratorių;**

**89)** paskelbti banko ar užsienio banko filialo veiklos apribojimą (moratoriumą);

**910)** laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito įstaigose, ir kitu turtu;

**110)** atšaukti išduotą licenciją ar laikinai sustabdyti jos galiojimą tol, kol egzistuoja pagrindas licenciją sustabdyti. Išnykus licencijos sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, atnaujiną licencijos galiojimą.“

## 9 straipsnis. 73 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 73 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio Įstatymo 67 straipsnio **2 ar 3** dalį duoti privalomi nurodymai;“.

2. Pakeisti 73 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas **indėlių** draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turintis bankas ar užsienio banko filialas negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

## 10 straipsnis. 75 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 75 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„75 straipsnis. Banko stebėtojų tarybos nario (narių), banko valdybos nario (narių), banko administracijos vadovo (vadovų), užsienio banko filialo vadovo (vadovų) **ar asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei** nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo laikinai nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus) **ar asmenis, priklausančius banko vyresniajai vadovybei**, pateikimo bankui dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi jo po tokio sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jei priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo

vadovą (vadovus) arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai, tai banko organas, kuriam suteikta tokia teisė, ar filialą įsteigęs užsienio bankas privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo sudarytą sutartį ar panaikinti jo įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti banko stebėtojų tarybos narį (narius), banko valdybos narį (narius), banko administracijos vadovą (vadovus), užsienio banko filialo vadovą (vadovus) arba vieno ar daugiau asmenų, priklausančių banko vyresniajai vadovybei, pranešama bankui ir juridinių asmenų registrui ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.“

## **11 straipsnis. Įstatymo papildymas 75<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 75<sup>1</sup> straipsniu:

### **„75<sup>1</sup> straipsnis. Laikinasis administratorius**

1. Priežiūros institucija turi teisę bankui ar licenciją turinčiam užsienio banko filialui paskirti vieną ar daugiau laikinųjų administratorių. Laikinoju administratoriumi gali būti paskirtas juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys arba fizinis asmuo, kuris nėra priežiūros institucijos darbuotojas.

2. Laikinoju administratoriumi skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens, kitos organizacijos ar jų padalinio vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio Įstatymo 34 straipsnyje nustatyti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikacijos bei patirties reikalavimai, jo neturi saistyti interesų konfliktas su banku ir priežiūros institucija.

3. Laikinojo administratoriaus veiklos sąlygos, funkcijos ir jų apribojimai nustatomi laikinojo administravimo paslaugų sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus. Tokia sutartis turi nustatyti priežiūros institucijos išsipareigojimus, susijusius su laikinojo administratoriaus veiksmais tretiesiems asmenims padarytos žalos atlyginimu, kiek tai neprieštarauja Civilinio kodekso normoms. Atlyginimas ir kitos išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) laikinajam administratoriui ir jo padėjėjams, atsižvelgiant į laikinojo administratoriaus veiklos mastą, kvalifikaciją ir veiklos terminus, nustatomi laikinojo administravimo sutartyje. Atlyginimas ir išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) išmokami iš banko lėšų prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Tuo atveju, jeigu administruojamam bankui iškeliama bankroto byla, mokėjimai laikinajam administratoriui taip pat išmokami prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Jeigu bankas laikinajam administratoriui nesumoka laiku, laikinajam administratoriui privalo sumokėti priežiūros institucija, kuri turi teisę reikalauti sumokėtų sumų iš banko.

4. Laikinasis administratorius neatsako už žalą, atsiradusią dėl veiksmų, atliktų vadovaujantis priežiūros institucijos duotais nurodymais, tokiu atveju už padarytą žalą esant įstatymuose nustatytoms sąlygoms atsako priežiūros institucija.

5. Laikinasis administratorius savo nuožiūra turi teisę pasitelkti paslaugų teikėjų (įskaitant teisės, apskaitos, audito, valdymo konsultantus), reikalingų tam, kad būtų galima tinkamai atlikti savo funkcijas.

6. Priežiūros institucija priimdama sprendimą skirti laikinąjį administratorių gali nustatyti, kad:

1) laikinai sustabdomi banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai ir juos laikinai perima paskirtas laikinasis administratorius. Tokiu atveju banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti laikinąjį administratorių įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys ir nevykdytini; arba

2) banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai nėra sustabdomi, o paskirtas laikinasis administratorius laikinai veikia kartu su šiais banko organais.

7. Priežiūros institucija sprendime dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo turi nustatyti laikinojo administratoriaus paskyrimo terminą, įgaliojimus, funkcijas ir veiksmus, kuriuos laikinasis administratorius gali atlikti tik priežiūros institucijai iš anksto pritarus.

8. Jei laikinasis administratorius skiriamas pagal šio straipsnio 6 dalies 1 punktą, jam gali būti suteikiami kai kurie arba visi Akcinių bendrovių įstatyme, kituose teisės aktuose ir banko įstatuose nustatyti banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai. Laikinajam administratoriui gali būti pavedama išsiaiškinti ir įvertinti banko finansinę būklę, vadovauti banko veiklai (arba jos daliai) siekiant išsaugoti arba atkurti banko finansinę būklę ir užtikrinant patikimą ir riziką ribojantį banko veiklos valdymą ir (arba) vykdyti kitas funkcijas.

9. Jei laikinasis administratorius skiriamas pagal šio straipsnio 6 dalies 2 punktą, priežiūros institucija sprendime dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo turi nurodyti, kokiems sprendimams priimti ir kokių veiksmų imantis banko stebėtojų taryba, banko valdyba ir administracijos vadovai turi gauti laikinojo administratoriaus pritarimą.

10. Laikinasis administratorius skiriamas ne ilgesniam nei vienerių metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais laikinojo administratoriaus paskyrimo terminas motyvuotu priežiūros institucijos sprendimu gali būti pratęstas. Priežiūros institucijos sprendimas dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo termino pratęsimo pateikiamas banko akcininkams.

11. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio nuostatas, bet kuriuo metu gali pakeisti sprendimo dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo nuostatas, taip pat bet kuriuo metu ir dėl bet kokios priežasties gali atšaukti laikinąjį administratorių. Laikinasis administratorius, sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus, nustatyta tvarka turi teisę atsistatydinti. Jeigu laikinasis administratorius atsistatydina, priežiūros institucija nedelsdama priima sprendimą dėl naujo laikinojo administratoriaus paskyrimo.

12. Apie pagal šio straipsnio 6 dalies 1 punktą priimtą sprendimą paskirti laikinąjį administratorių arba jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos priežiūros institucija raštu praneša bankui, juridinių asmenų registro tvarkytojui ir paskelbia priežiūros institucijos interneto svetainėje.

13. Laikinasis administratorius gali sušaukti banko visuotinį akcininkų susirinkimą ir nustatyti tokio susitikimo darbotvarkę tik gavęs išankstinį priežiūros institucijos pritarimą.

14. Laikinojo administratoriaus paskyrimas neriboja teisės aktuose nustatytų banko akcininkų teisių.

15. Priežiūros institucija gali reikalauti, kad laikinasis administratorius priežiūros institucijos nustatytais terminais jai teiktų informaciją apie banko finansinę būklę ir per laikinojo administratoriaus paskyrimo terminą atliktus veiksmus.

16. Laikinasis administratorius privalo savo funkcijas atlikti apdairiai ir sąžiningai. Laikinasis administratorius negali jam suteiktų teisių panaudoti savo asmeniniams ar trečiųjų asmenų poreikiams tenkinti. Laikinojo administratoriaus ir banko, kurį administruoti jis paskirtas, nesieja pasitikėjimo santykiai, jis neturi pareigos veikti banko ir jo akcininkų interesais.“

## **12 straipsnis. Įstatymo papildymas 75<sup>2</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 75<sup>2</sup> straipsniu:

„75<sup>2</sup> straipsnis. Privalomų nurodymų davimas ir laikinojo administratoriaus skyrimas finansinei grupei priklausančiam bankui

1. Priežiūros institucija, jei ji yra atsakinga už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, prieš taikydama bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė, šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemones, praneša apie tai Europos bankininkystės institucijai ir konsultuojasi su kitomis Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis priežiūros institucijų kolegijoje. Po pranešimo ir konsultacijų sprendimas dėl tokių priemonių

taikymo priimamas atsižvelgus į tų priemonių poveikį grupės subjektams kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija praneša kitoms atitinkamoje priežiūros institucijų kolegijoje dalyvaujančioms kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

2. Priežiūros institucija prieš taikydama bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemonės, praneša apie tai Europos bankininkystės institucijai ir konsultuojasi su už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakinga priežiūros institucija. Jei už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakinga priežiūros institucija per 3 dienas nuo priežiūros institucijos kreipimosi dienos pateikia priežiūros institucijai savo vertinimą, priežiūros institucija priima sprendimą deramai atsižvelgusi į tokį vertinimą. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija praneša už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakingai priežiūros institucijai, atitinkamoje priežiūros institucijų kolegijoje dalyvaujančioms kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

3. Jeigu priežiūros institucija yra atsakinga už finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą ir iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos gauna pranešimą apie ketinimą finansinei grupei priklausančiam subjektui paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose numatytas priemonės, ji turi teisę įvertinti tikėtiną tokių priemonių taikymo poveikį tokiam subjektui, finansinei grupei ar grupės subjektams Lietuvoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse ir per 3 dienas tokio įvertinimo rezultatus pateikti pranešimą pateikusiai kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Kai priežiūros institucija bankui, kuris yra Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė arba Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, ketina taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas priemonės ir nors viena kita Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucija ketina paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose numatytas priemonės dar nors vienam tai pačiai grupei priklausančiam subjektui, priežiūros institucija su kitomis atitinkamomis Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijomis įvertina, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį laikinąjį administratorių visiems atitinkamiems subjektams arba koordinuoti bet kurios iš šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškos priemonės taikymą daugiau nei vienam finansinei grupei priklausančiam subjektui, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus siekiant atkurti atitinkamo subjekto finansinę būklę. Vertinimo rezultatai įforminami priimant už grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atsakingos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų priežiūros institucijų motyvuotą bendrą sprendimą. Jei per 5 dienas nuo šio straipsnio 1 ar 2 dalyse nurodyto pranešimo pateikimo ar gavimo dienos bendras sprendimas nepriimamas, priežiūros institucija turi teisę priimti individualų sprendimą dėl šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje arba 72 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytų priemonių taikymo bankui. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatas.

5. Jeigu priežiūros institucijai pranešama apie kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą taikyti šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytoms priemonėms analogiškas tos valstybės teisės aktuose numatytas priemonės Europos Sąjungos patronuojančiai įmonei arba Europos Sąjungos patronuojančios įmonės patronuojamajai įmonei ir priežiūros institucija nesutinka su tokiu sprendimu, arba, jeigu, kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje, nepriimamas bendras sprendimas, priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatas. Tačiau toks kreipimasis

galimas tik tada, jeigu ketinama taikyti vieną ar daugiau šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalies 1, 3 ar 5 punktuose nustatytoms priemonėms alternatyvias priemones, nustatytas atitinkamos Europos Sąjungos valstybės teisės aktuose.

6. Jeigu priežiūros institucija pagal šio straipsnio 5 dalies nuostatas kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją arba dėl priežiūros institucijos sprendimo taikyti atitinkamas šio Įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje nustatytas priemones į Europos bankininkystės instituciją kreipiasi kitos Europos Sąjungos valstybės narės priežiūros institucija, ir dar nėra pasibaigęs 3 dienų priežiūros institucijų konsultavimosi laikotarpis arba nėra priimtas bendras sprendimas ir nėra pasibaigęs 5 dienų laikotarpis jam priimti, priežiūros institucija nepriima savo sprendimo iki tol, kol sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį nepriima Europos bankininkystės institucija. Europos bankininkystės institucijai per 3 dienas priėmus sprendimą, priežiūros institucija privalo juo vadovautis.

7. Jeigu baigėsi šio straipsnio 4 dalyje nustatytas 5 dienų terminas arba buvo priimtas bendras sprendimas, priežiūros institucija negali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją dėl to, kad ji padėtų priežiūros institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatas.

8. Šiame straipsnyje nurodyti priežiūros institucijos sprendimai turi būti motyvuoti. Juos priimant turi būti atsižvelgiama į pareikštas kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijų nuomones ir išlygas, taip pat į galimą sprendimų poveikį kitų atitinkamų Europos Sąjungos valstybių narių finansiniam stabilumui. Jei priežiūros institucija yra atsakinga už grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ji dokumentą, kuriame išdėstytas bendras sprendimas dėl Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės, pateikia ES patronuojančiai įmonei. Taip pat priežiūros institucija Europos Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamajai įmonei, veikiančiai Lietuvos Respublikoje, pateikia dėl jos priimtą sprendimą.“

### 13 straipsnis. 76 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 76 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„76 straipsnis. Banko veiklos apribojimas (moratoriumas)

1. Banko veiklos apribojimas (moratoriumas) yra banko **ar licenciją turinčio užsienio banko filialo** veiklos laikinas dalinis apribojimas. Banko veiklos apribojimus nustato šis Įstatymas ir priežiūros institucijos sprendimas dėl banko veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo.

2. ~~Be kitų šio Įstatymo 73 straipsnyje nustatytų pagrindų, priežiūros institucija turi teisę paskelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą), jei bankas per 5 darbo dienas negali įvykdyti bent vieno kreditoriaus pagrįsto finansinio reikalavimo (dėl lėšų banko sąskaitose trūkumo negali atlikti kliento mokesčių pervedimo, grąžinti indėlių ar kitų pasiskolintų lėšų arba vykdyti kitų finansinių įsipareigojimų ir pan.) ar yra pagrįstas pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.~~

32. Banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminą nustato priežiūros institucija. Šis terminas negali būti ilgesnis kaip 6 mėnesiai. Išimtiniais atvejais, kai nustatoma, kad veiklos apribojimo (moratoriumo) skelbimo pagrindu galinčios būti aplinkybės nėra išnykusios, veiklos apribojimo (moratoriumo) terminas motyvuotu priežiūros institucijos sprendimu gali būti pratęstas. ~~Jei priežiūros institucija pritaria laikinojo administratoriaus pateiktoms išvadoms ir pasiūlymams dėl banko veiklos stabilumo ir patikimumo atkūrimo, Banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminas priežiūros institucijos sprendimu gali būti pratęstas dar iki 6 mėnesių.~~

4. ~~Priežiūros institucija, priimdama sprendimą skelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą), paskiria banko laikinąjį administratorių (toliau – laikinasis administratorius). Laikinojo administratoriaus veiklos sąlygos nustatomos laikinojo administravimo sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus. Tokia sutartis gali nustatyti priežiūros institucijos įsipareigojimus, susijusius su laikinojo administratoriaus veiksmais tretiesiems asmenims padarytos žalos atlyginimu, kiek tai neprieštarauja Civilinio kodekso normoms. Laikinasis administratorius, apie tai prieš protingą terminą raštu įspėjęs priežiūros~~

institucija, turi teisę atsistatydinti. Jeigu laikinasis administratorius atsistatydina, priežiūros institucija privalo nedelsdama priimti sprendimą dėl naujo laikinojo administratoriaus paskyrimo.

5. Laikinojo administratoriumi gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Jeigu laikinojo administratoriumi skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirti vienas ar keli laikinojo administratoriaus padėjėjai. Laikinas administratorius savo nuožiūra turi teisę pasitelkti paslaugų teikėjų (įskaitant teisės, apskaitos, audito, valdymo konsultantus), reikalingų tam, kad būtų galima tinkamai atlikti savo funkcijas. Atlyginimas ir kitos išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) laikinajam administratoriui ir jo padėjėjams, atsižvelgiant į laikinojo administratoriaus veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustatomi sutartyje, sudaromoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus. Atlyginimas ir išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) išmokami iš banko lėšų prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Tuo atveju, jeigu administruojamam bankui iškeliamas bankroto byla, mokėjimai laikinajam administratoriui išmokami prieš bet kokius kitus banko mokėjimus. Tuo atveju, jeigu bankas nesumoka laikinajam administratoriui laiku, laikinajam administratoriui privalo sumokėti priežiūros institucija, kuri tuo metu turi teisę reikalauti sumokėtų sumų iš banko. Laikinojo administratoriumi negali būti paskirtas priežiūros institucijos darbuotojas.

63. Apie priimtą sprendimą skelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą) ir paskirti banko laikinąjį administratorių ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama bankui ir juridinių asmenų registrai, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

74. Nuo sprendimo paskelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą) ir paskirti banko laikinąjį administratorių pateikimo bankui dienos **momento**:

1) sustabdomi banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimai. Laikinas administratorius tiek, kiek būtina, įgyvendina banko stebėtojų tarybos, banko valdybos ir administracijos vadovų įgaliojimus. Visi šiame punkte nurodytų banko organų sprendimai, priimti po sprendimo paskelbti banko veiklos apribojimą (moratoriumą) ir paskirti laikinąjį administratorių įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys ir nevykdytini;

2) banko visuotinio akecininkų susirinkimo sprendimai įsigalioja tik juos suderinus su banko laikinojo administratoriumi ir priežiūros institucija. Jie savo nuomonę dėl pateikto derinti visuotinio akecininkų susirinkimo sprendimo privalo pateikti ne vėliau kaip per 15 dienų nuo visuotinio akecininkų susirinkimo sprendimo gavimo;

31) jei kitaip nenustatyta priežiūros institucijos sprendime dėl veiklos apribojimo **paskelbimo**, bankui draudžiama vykdyti įsipareigojimus mokėti ar perleisti banko turtą, jei šie įsipareigojimai kyla iš sandorių ar kitų juridinių faktų, atsiradusių iki banko veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo dienos, išskyrus mokėjimus, būtinus apribotai banko veiklai apribojimo (moratoriumo) metu užtikrinti. Banko veiklos apribojimo (moratoriumo) metu netesybos už banko prievolės neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą neskačiuojamos ir nemokamos. Palūkanos pagal banko prievolės skaičiuojamos, tačiau išmokamos tik pasibaigus banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminui;

42) draudžiama įskaityti bet kokius banko ir jo klientų reikalavimus;

53) sustabdomos teisme nagrinėjamos bylos, kuriose bankui pareikšti turtiniai reikalavimai, taip pat vykdomosios bylos ar kitaip vykdomi išieškojimai, kai skolininkas yra bankas.

85. Šio straipsnio 47 dalies 1 ir 23 ir 4 punktuose nustatyti draudimai netaikomi, jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai, reglamentuojantys mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų funkcionavimą, bei kiti įstatymai nustato, kad bankas privalo vykdyti prievolės ir jo veiklą apribojus.

9. Laikinas administratorius veikia pagal šį Įstatymą ir priežiūros institucijos nurodymus. Laikinas administratorius, be kita ko:

1) vadovauja bankui pagal priežiūros institucijos nurodymus ir siekia užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko valdymą, prisidėti prie banko problemų sprendimo pats sprendamas jo kompetencijai priskirtus klausimus arba siūlydamas banko visuotiniam akecininkų susirinkimui priimti tam reikalingus sprendimus;

2) per priežiūros institucijos nustatytą terminą privalo išnagrinėti ir įvertinti banko finansinę būklę, galimus banko veiklos stabilumo ir patikimumo atkūrimo ir kitus banko problemų sprendimo būdus ir pateikti priežiūros institucijai išvadą bei pasiūlymus kartu su atlikto finansinės būklės įvertinimo pagrindu sudarytomis tarpinėmis finansinėmis ataskaitomis bei kitais priežiūros institucijos nurodytais duomenimis. Laikinojo administratoriaus išvadoje ir pasiūlymuose, be kita ko, turi būti numatyta galimų banko veiklos stabilumo ir patikimumo atkūrimo ir kitų banko problemų sprendimo būdų sėkmingo įgyvendinimo lyginamoji tikimybė, jų įgyvendinimo terminai, galimos išlaidos ir nauda, taip pat poreikis pratęsti banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminą ir (ar) priimti kitus sprendimus, leidžiančius įgyvendinti banko veiklos stabilumo ir patikimumo atkūrimo ar kitus banko problemų sprendimo būdus. Jeigu nėra realių galimybių atkurti banko veiklos stabilumą ir patikimumą, taikyti šio Įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnyje nustatytą arba kitus banko problemų sprendimo būdus, laikinojo administratoriaus išvadoje ir pasiūlymuose gali būti siūloma spręsti klausimus dėl banko likvidavimo ar bankroto bylos iškėlimo;

3) turi teisę be įspėjimo nutraukti sutartis su banko valdybos nariais ir administracijos vadovais. Šiems asmenims išieitinė išmoka nemokama;

4) apie administravimo eigą privalo teikti informaciją priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka ir banko visuotiniam akeininkų susirinkimui jo nustatyta tvarka;

5) veikia pagal kitus priežiūros institucijos nurodymus.

10. Laikinasis administratorius turi teisę kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pateikti nurodymus tam tikrais klausimais, susijusiais su banku ir laikinojo administratoriaus veikla. Priežiūros institucija privalo nedelsdama pateikti tokius nurodymus. Laikinasis administratorius, jeigu tam yra tinkamas pagrindas, turi teisę sustabdyti savo veiklą, susijusią su iškeltais klausimais, iki bus pateikti aiškūs priežiūros institucijos nurodymai.

11. Laikinasis administratorius privalo savo funkcijas atlikti apdairiai ir sąžiningai. Laikinasis administratorius negali jam suteiktų teisių panaudoti savo asmeniniams ar trečiųjų asmenų poreikiams tenkinti. Laikinasis administratorius už padarytą žalą atsako įstatymų nustatyta tvarka, nebent kitaip nustatyta sutartyje, sudarytoje tarp priežiūros institucijos ir laikinojo administratoriaus. Bet kuriuo atveju laikinasis administratorius neatsako už žalą, atsiradusią dėl veiksmų, atliktų vadovaujantis priežiūros institucijos duotais nurodymais. Tokiu atveju už padarytą žalą esant įstatymuose nustatytoms sąlygoms atsako priežiūros institucija.

12. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į laikinojo administratoriaus pasiūlymus, iki banko veiklos apribojimo (moratoriumo) termino pabaigos priima vieną iš šių sprendimų:

1) atšaukti banko veiklos apribojimą (moratoriumą), jeigu bankas atitinka teisės aktų nustatytus reikalavimus ir gali stabiliai bei patikimai veikti;

2) pratęsti banko veiklos apribojimo (moratoriumo) terminą, jeigu priežiūros institucija pritaria laikinojo administratoriaus pateiktoms išvadoms ir pasiūlymams dėl banko veiklos stabilumo ir patikimumo atkūrimo ar kitų banko problemų sprendimo būdų taikymo;

3) atšaukti licenciją, jeigu nėra realių galimybių atkurti banko veiklos stabilumo ir patikimumo, taikyti šio Įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnyje numatytus ar kitus banko problemų sprendimo būdus arba jeigu yra užbaigiamas pagal šio Įstatymo 76<sup>1</sup> straipsnio nuostatas vykdytas banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas.“

## **14 straipsnis. 76<sup>1</sup> straipsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios 76<sup>1</sup> straipsnį.

### **76<sup>1</sup> straipsnis. Banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas**

1. Banko, kuriam pagal šio Įstatymo 76 straipsnį paskelbtas veiklos apribojimas (moratoriumas) ir paskirtas laikinasis administratorius (toliau šiame straipsnyje – administruojamas bankas), turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai gali būti perduodami kitam bankui, jeigu:

1) yra reali grėsmė, kad administruojamo banko turto grynoji vertė taps mažesnė negu banko įsipareigojimai ar bankas atitiks kitas pagal šio Įstatymo 84 straipsnio 1 dalį priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytas sąlygas, kada bankas gali būti pripažįstamas nemokiu, arba nustatoma, kad bankas jau atitinka sąlygas, kada bankas gali būti pripažįstamas nemokiu, ir



~~2) administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas kitam bankui leistų išlaikyti indėlininkų pasitikėjimą bankų sistemos stabilumu ir patikimumu ir kitaip apsaugoti viešuosius interesus, o administruojamo banko likvidavimas dėl bankroto tokiu pačiu mastu neapsaugotų šių interesų.~~

~~2. Administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą priežiūros institucijos pritarimu ir atsižvelgdamas į jos duotus nurodymus organizuoja ir vykdo laikinasis administratorius.~~

~~3. Jeigu priežiūros institucija pritaria administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimui, laikinasis administratorius, atsižvelgdamas į priežiūros institucijos nurodymus, organizuoja ir vykdo derybas dėl administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perėmimo su bankais, kurie turi teisę teikti su administruojamo banko turto, teisėmis, sandoriais ir įsipareigojimais susijusias finansines paslaugas. Derybose dalyvaujantys bankai turi teisę susipažinti su informacija apie administruojamo banko finansinę būklę, kuri, laikinojo administratoriaus manymu, reikalinga sprendimui dėl administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perėmimo priimti. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos šio Įstatymo 55 straipsnio nuostatos.~~

~~4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į būtinumą ypač greitai ir veiksmingai spręsti klausimą dėl administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo, taip pat į sprendimo priėmimo metu priežiūros institucijos turimą informaciją apie Lietuvos Respublikoje finansines paslaugas turinčių teisę teikti bankų pajėgumą perimti administruojamo banko turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus arba dėl kitų priežasčių manydama, kad derybų organizavimas ir vykdymas pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas nebūtų tinkamas, turi teisę laikinajam administratoriui nurodyti derybas organizuoti ir vykdyti tik su kai kuriais su administruojamo banko turto, teisėmis, sandoriais ir įsipareigojimais susijusias finansines paslaugas turinčiais teikti bankais, su vienu iš jų, arba nurodyti iš viso neorganizuoti ir nevykdyti derybų, o administruojamo banko turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus pasirengti perduoti ar perduoti pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 7<sup>1</sup> straipsnio nuostatas galimam įsteigti arba jau įsteigtam laikinajam bankui.~~

~~5. Administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo metu gali būti perduodamas visas arba dalis administruojamo banko turto, teisių (turtinių ir neturtinių) ir sandorių bei visi arba dalis administruojamo banko įsipareigojimų, tačiau:~~

~~1) visais atvejais turi būti perduodami administruojamo banko įsipareigojimai Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme nurodytiems indėlininkams ir investuotojams, kuriems, esant draudžiamajam įvykiui, būtų mokamos draudimo išmokos, neviršijančios sumos, kurią jiems privalėtų išmokėti valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“, ir banko įsipareigojimai valstybės institucijoms ir įstaigoms, atsirandantys iš sandorių, sudarytų po banko veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo dienos;~~

~~2) neperduodami administruojamo banko įsipareigojimai kreditoriams, kurių reikalavimai banko bankroto atveju pagal šio Įstatymo 87 straipsnio nuostatas tenkinami penktąja, šeštąja ir septintąja eile;~~

~~3) turi būti laikomasi principo, kad šios dalies 1 ir 2 punktuose nenurodyti administruojamo banko kreditoriai, kurių reikalavimai banko bankroto atveju būtų tenkinami ta pačia šio Įstatymo 87 straipsnyje nustatyta eile, traktuojami vienodai ir neturi patirti daugiau nuostolių, negu jų būtų patyrę tuo atveju, jeigu vietoj administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo kitam bankui, administruojamam bankui tuo pačiu metu būtų buvusi iškelta bankroto byla.~~

~~6. Administruojamo banko turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai gali būti perduodami tik po to, kai jų vertinimą atlieka laikinojo administratoriaus pasitelkta audito įmonė ir (ar) turtą vertinanti įmonė. Vertinimo išlaidas apmoka administruojamas bankas. Esant būtinumui ypač greitai spręsti klausimą dėl administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo, administruojamo banko turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai gali būti perduodami tik laikinajam administratoriui atlikus preliminarų jų vertinimą ir jo išvadas patvirtinus priežiūros~~



institucijai, o audito įmonei ir (ar) turtą vertinančiai įmonei vertinimą atliekant jau po turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo. Nustatant banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų vertę, turi būti atsižvelgiama į priežiūros institucijos pateiktą išvadą dėl to, ar yra pagrindai administruojamo banko licencijai atšaukti, ir į šio Įstatymo 10 straipsnyje nustatytas licencijos atšaukimo pasekmes, tačiau negali būti atsižvelgiama į bankui pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą jau taikomas ar galimas taikyti finansinio stabilumo stiprinimo priemonės.

7. Jeigu perduodamų administruojamo banko įsipareigojimų vertė yra didesnė negu kartu perduodamo administruojamo banko turto, teisių ir sandorių vertė, tai banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas vykdomas pagal Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio nuostatas ar iš kitų šaltinių padengiant verčių skirtumo sumą. Jeigu po audito įmonės ir (ar) turtą vertinančios įmonės pagal šio straipsnio 6 dalį atlikto vertinimo paaiškėja, kad administruojamo banko perduodamų įsipareigojimų vertė yra mažesnė negu kartu perduodamo administruojamo banko turto, teisių ir sandorių vertė, bankas, kuriam perduodami administruojamo banko turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai, sumoka administruojamam bankui verčių skirtumo piniginę kompensaciją.

8. Vykdamas administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą kitam bankui:

1) gali būti perduodamas iš karto visas numatytas perduoti turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai arba perdavimas gali būti vykdomas dalimis;

2) jau perduotas turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo dokumentuose numatytais sąlygomis ir terminais gali būti grąžinami, esant reikalui atitinkamai tikslinant pagal šio straipsnio 7 dalį sumokėtą verčių skirtumo padengimo sumą, administruojamam bankui, jeigu tokia galimybė aiškiai numatyta tokiuose dokumentuose arba paaiškėja aplinkybės, kad yra perduotas turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai, kurių nebuvo numatyta perduoti;

3) tuo atveju, jeigu yra perduodamas turtas, teisės, sandoriai ir įsipareigojimai, kuriems taikoma užsienio teisė, ir toks perdavimas nėra pripažįstamas pagal užsienio jurisdikciją, administruojamas bankas privalo perduoti tokį turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus patikėjimo teise bankui, kuris perima turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus. Administruojamas bankas ir turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus perimantis bankas turi imtis visų veiksmų, siekiant teisiškai įgyvendinti tokį turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą.

9. Vykdamas administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą:

1) netaikomos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar banko sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus iš anksto kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdamas turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą, numatančios reikalavimus tokiems veiksmams atlikti gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus, įskaitant kreditoriaus sutikimą perkelti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo vykdymą;

2) turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su administruojamu banku. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, toks sandoris gali būti grąžinamas atgal į administruojamą banką.

10. Apie turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą laikinasis administratorius nedelsdamas paskelbia administruojamo banko interneto svetainėje ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimo – bent dviejuose iš nacionalinių Lietuvos Respublikos laikraščių.

11. Įvykdžius turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą, priežiūros institucija, tuo atveju, jeigu yra duomenų, kad administruojamas bankas yra nemokus, kreipiasi į teismą dėl bankroto bylos administruojamam bankui iškelimo. Laikinojo administratoriaus įgaliojimai baigiasi, kai teismas priima nutartį dėl bankroto bylos iškelimo administruojamam bankui ir

~~paskiria administratorių. Teismas banko administratoriumi turi teisę skirti ir laikinąjį administratorių. Kai teismas banko administratoriumi skiria banko laikinąjį administratorių, netaikomi Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo nustatyti reikalavimai dėl būtinumo Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo ir su jo įgyvendinimu susijusių teisės aktų nustatyta tvarka būti įgijus teisę teikti įmonių bankroto administravimo paslaugas.~~

~~12. Vykdamas administruojamo banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą ir jam pasibaigus, administruojamas bankas, net ir tuo atveju, jeigu jam iškeliamas bankroto byla, privalo bendradarbiauti su jo turta, teises, sandorius ir įsipareigojimus perėmusiu banku ir jam laikinai ir už įprastas rinkos sąlygas atitinkantį atlyginimą leisti naudotis savo informacinėmis, apskaitos sistemomis, dokumentais, teikti informaciją ir paslaugas, kurios turta, teises, sandorius ir įsipareigojimus perėmusiam bankui reikalingos tinkamai teikti su perimtu turto, teisėmis, sandoriais ir įsipareigojimais susijusias finansines paslaugas.~~

~~13. Šio straipsnio 12 dalyje nustatyta pareiga bendradarbiauti ir teikti paslaugas administruojamo banko turta, teises, sandorius ir įsipareigojimus perėmusiam bankui taip pat taikoma asmenims, kurie veiklos apribojimo (moratoriumo) paskelbimo metu teikia paslaugas administruojamam bankui.~~

~~14. Teismuose nagrinėjant ieškinius ar skundus (prašymus) dėl Lietuvos banko, laikinojo administratoriaus, kitų subjektų veiksmų (aktų), susijusių su banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimu (grąžinimo) organizavimu ir vykdymu, *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 13<sup>+</sup> straipsnio nuostatos.~~

~~15. Bankas, perėmęs administruojamo banko turta, teises, sandorius ir įsipareigojimus, neatsako administruojamo banko kreditoriams, kurių reikalavimai jam nebuvo perduoti.~~

#### **15 straipsnis. 83 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 83 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„83 straipsnis. Bankų bankroto procedūros teisinis reglamentavimas

Bankų bankroto procedūras reglamentuoja šis Įstatymas, Finansų įstaigų įstatymas ir Įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis Įstatymas, **Finansinio tvarumo įstatymas** ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“

#### **16 straipsnis. 84 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 84 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„84 straipsnis. Sąlygos pripažinti banką nemokiu

1. Sąlygas, kurioms esant bankas gali būti pripažįstamas nemokiu, ir banko nemokumo apskaičiavimo ir įvertinimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.

2. Banko bankroto byla teismas iškelia tik jeigu yra priežiūros institucijos išvada dėl banko nemokumo.

1. Bankas gali būti pripažintas nemokiu, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) bankas dėl to, kad patyrė arba tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jo nuosavų lėšų arba didelės jų dalies arba dėl kitų su jo finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia arba, remiantis objektyviais toki vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) banko turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) bankas negali arba, remiantis objektyviais toki vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjęs terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.

2. Banko bankroto byla teismas iškelia tik pertvarkymo institucijos iniciatyva arba jeigu į teismą kreipiasi kiti įstatymuose nurodyti asmenys ir yra įvykdytos Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatytos sąlygos. Jeigu pertvarkymo institucija Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatyta tvarka teismui nepateikia informacijos

apie jos ketinimus imtis pertvarkymo veiksmų, teismas dėl bankroto bylos bankui išskėlimo sprendžia tik gavęs priežiūros institucijos išvadą dėl banko nemokumo.“

#### **17 straipsnis. 85 straipsnio pakeitimas**

Pripažinti netekusia galios 85 straipsnio 9 dalį.

~~9. Išskėlus bankroto bylą bankui, kuris pagal šio Įstatymo 761 straipsnio nuostatas yra perdavęs banko turtą, teises, sandorius ir įsipareigojimus kitam bankui, banko administratorius neturi teisės tikrinti sandorių, sudarytų pagal šio Įstatymo 761 straipsnio nuostatas vykdant banko turto, teisių, sandorių ir įsipareigojimų perdavimą, ir reikšti ieškinių teisme dėl tokių sandorių pripažinimo negaliojančiais.~~

#### **18 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 87 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„87 straipsnis. Kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė

1. Pirmąja eile yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais; reikalavimai atlyginti žalą dėl suluošinimo ar kitokio kūno sužalojimo, susirgimo profesine liga arba dėl mirties nuo nelaimingo atsitikimo darbe.

2. Antrąja eile tenkinami **reikalavimai dėl apdraustųjų indėlių, taip pat** valstybės įmonės Indėlių ir investicijų draudimo reikalavimai dėl išlaidų, susijusių su **Indėlių draudimo fondo lėšų panaudojimu pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą ir (arba) Finansinio tvarumo įstatymą** draudimo išmokų banko indėlininkams ar investuotojams, nurodytiems Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme, išmokėjimu.

3. Trečiąja eile tenkinami reikalavimai dėl mokesčių ir kitų mokėjimų į biudžetą bei valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų, taip pat dėl suteiktų paskolų, gautų valstybės vardu ir su valstybės garantija.

4. Ketvirtąja eile tenkinami fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, reikalavimai dėl indėlių dalies, viršijančios draudžiamą sumą, numatytą Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 4 straipsnyje, ir fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių reikalavimai dėl indėlių, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei būtų laikomi Lietuvos Respublikoje įsisteigusiuose bankuose, o ne jų filialuose, esančiuose trečiosiose valstybėse.

45. Ketvirtąja **Penktąja** eile tenkinami kiti banko kreditorių, išskyrus nurodytus šio straipsnio 1, 2, 3, 45, 6 ir 7 ir 8 dalyse, reikalavimai.

56. **Penktąja Šeštąja** eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl bankui suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius, išskyrus reikalavimus, kurie nurodyti šio straipsnio 6 7 dalyje.

67. Šeštąja **Septintąja** eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius ir kurių įsigijimo sandoriuose numatyta, kad pagal juos reikalavimai tenkinami tik po kitų banko kreditorių reikalavimų, įskaitant reikalavimus dėl bankui suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir kitų banko išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius.

78. **Septintąja Aštuntąja** eile tenkinami banko akcininkų, turinčių banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, banko stebėtojų tarybos narių, banko valdybos narių ir banko administracijos vadovų reikalavimai.“

#### **19 straipsnis. Tryliktojo skirsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios tryliktąjį skirsnį.

### **TRYLIKTAJIS SKIRSNIS**

## **PAPILDOMOS NUOSTATOS DĖL BANKO VEIKLĄ RIBOJANČIŲ PRIEMONIŲ IR BANKO LIKVIDAVIMO BYLŲ**

### **88 straipsnis. Banko veiklą ribojančios priemonės ir banko likvidavimo byla**

1. Šiame skirsnyje banko veiklą ribojančiomis priemonėmis laikoma Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijų, tarp jų ir teismų, taikomi banko ar užsienio banko veiklos apribojimai, jei tuo siekiama išsaugoti ar atkurti toje valstybėje įsteigto banko ar užsienio banko, įskaitant jo filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, ar toje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigto kitos užsienio valstybės banko filialo stabilumą ir patikimumą ir jei šie apribojimai gali turėti įtakos trečiųjų asmenų, išskyrus banko akeininkus ir banko vadovus, teisėms, turėtoms iki veiklą ribojančios priemonės pritaikymo, įgyvendinti.

2. Šiame skirsnyje banko likvidavimo byla laikomas Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigto banko ar užsienio banko, įskaitant jo filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, priverstinis likvidavimas ar bankrotas arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigto kitos užsienio valstybės banko filialo priverstinis veiklos nutraukimas.

### **89 straipsnis. Tryliktojo skirsnio nuostatų taikymas**

1. Šis skirsnis taikomas tais atvejais, kai Lietuvos Respublikoje įsteigtam bankui, kuris kurioje nors kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje veikia neįsteigęs filialo ar tokioje valstybėje yra įsteigęs filialą (toliau šiame skirsnyje — priimančioji Europos Sąjungos valstybė narė), taikomos banko veiklą ribojančios priemonės ar pradėdama banko likvidavimo byla. Šio Įstatymo 93 straipsnis taikomas ir tais atvejais, kai banko veiklą ribojančios priemonės taikomos ar banko likvidavimo byla pradėdama ir tokiam Lietuvos Respublikoje įsteigtam bankui, kuris kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje neveikia neįsteigęs filialo ar tokioje valstybėje nėra įsteigęs filialo.

2. Šio skirsnio nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtam užsienio bankui, kuris veikia neįsteigęs filialo ar yra įsteigęs filialą Lietuvos Respublikoje, ar Lietuvos Respublikoje tokio užsienio banko įsteigtam filialui kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje pritaikomos banko veiklą ribojančios priemonės ar pradėdama banko likvidavimo byla.

3. Šio skirsnio 91 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos ir 92 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai Europos Sąjungos valstybėje narėje nelicencijuoto užsienio banko Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui pritaikomos banko veiklą ribojančios priemonės ar pradėdama banko likvidavimo byla, jei tokio užsienio banko filialas įsteigtas ne tik Lietuvos Respublikoje, bet ir dar nors vienoje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Be to, šiais atvejais Lietuvos Respublikos teismas, priežiūros institucija, likvidatorius (kai jis yra paskirtas), jei tai būtina ir jei tai įmanoma, derina veiksmus, susijusius su banko veiklą ribojančių priemonių taikymu ar likvidavimo byla, su kitų priimančiųjų Europos Sąjungos valstybių narių atitinkamomis institucijomis ar likvidatoriumi.

### **90 straipsnis. Sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar pradėti banko likvidavimo bylą ir taikytina teisė**

1. Tik Lietuvos Respublikos teismas ir priežiūros institucija turi teisę priimti sprendimą pritaikyti banko veiklą ribojančias priemones ar pradėti banko likvidavimo bylą Lietuvos Respublikoje įsteigtam bankui, įskaitant jo filialus Europos Sąjungos valstybėse narėse.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį Lietuvos Respublikos teismo ar priežiūros institucijos sprendimu nustatytos banko veiklą ribojančios priemonės taikomos ir Lietuvos Respublikos teismo sprendimu pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.

~~3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijų priimti sprendimai pritaikyti banko veiklą ribojančias priemones ar pradėti banko likvidavimo bylą toje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigiam bankui, taip pat jo filialams Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų pripažįstami Lietuvos Respublikoje nuo tada, kai pritaikytos banko veiklą ribojančios priemonės ar teismo sprendimas įsigalioja toje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Tokios banko veiklą ribojančios priemonės taikomos ir pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis tos kitos Europos Sąjungos valstybės narės teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.~~

~~4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos neriboja Lietuvos priežiūros institucijos teisės šio Įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka taikyti poveikio priemones Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko Lietuvos Respublikoje įsteigiam filialui.~~

~~5. Jei tai numato Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktai, sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti banko likvidavimo bylą turi būti registruojamas atitinkamos valstybės viešame registre.~~

~~6. Neatsižvelgiant į tai, kurios Europos Sąjungos valstybės narės, įskaitant ir Lietuvos Respubliką, institucijos priėmė sprendimą taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą:~~

~~1) darbo santykiams taikoma tos Europos Sąjungos valstybės narės teisė, kuri taikoma sudarytai darbo sutarčiai;~~

~~2) sutarčiai, kuri suteikia teisę naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį daiktą, taikoma tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas, teisė;~~

~~3) teisėms į nekilnojamąjį daiktą, laivą arba orlaivį, kurios turi būti registruojamos viešame registre, taikoma tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra tvarkomas viešasis registras, teisė;~~

~~4) įgyvendinant nuosavybės ir kitas teises į finansines priemones, nurodytas 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB, I priedo C skirsnyje, kurių perleidimą ar įgijimą būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, taikoma tos Europos Sąjungos valstybės narės, kuriai priklauso ar kurioje yra viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;~~

~~5) susitarimams dėl įskaitymo taikoma tokius susitarimus reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;~~

~~6) nepažeidžiant šio straipsnio 6 dalies 4 punkto nuostatų, atpirkimo sandoriams bei reguliuojamoje rinkoje sudaromiems sandoriams taikoma tokius sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;~~

~~7) jei po sprendimo taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti banko likvidavimo bylą bankas atlygintinai perleidžia nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, kuriuos būtina įregistruoti viešame registre, arba finansines priemones, nurodytas 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB, I priedo C skirsnyje, ar teises į finansines priemones, kurias (finansines priemones ar teises į jas) būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, tai tokio sandorio galiojimą reglamentuoja tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas ar kurioje tvarkomas viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;~~

~~8) sprendimo taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti banko likvidavimo bylą poveikį teisme nagrinėjamam ieškiniui dėl banko turto ar reikalavimo teisės reglamentuoja tos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra nagrinėjamas ieškinys, teisė.~~

## **91 straipsnis. Informavimas apie banko veiklą ribojančias priemones**

1. Lietuvos Respublikos teismas privalo informuoti priežiūros instituciją apie numatomas taikyti banko veiklą ribojančias priemones prieš priimdamas sprendimą jas taikyti, o jei tai neįmanoma, privalo nedelsdamas pranešti priežiūros institucijai apie jau priimtą sprendimą taikyti banko veiklą ribojančias priemones.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo ar priežiūros institucijos numatomas taikyti banko veiklą ribojančias priemones, o jei tai neįmanoma, privalo nedelsdama informuoti apie jau taikomas banko veiklą ribojančias priemones ir nurodyti galimus tokių priemonių taikymo padarinius priimančiosios Europos Sąjungos valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Jei banko veiklą ribojančios priemonės gali turėti įtakos trečiųjų asmenų teisių kitoje priimančiojoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įgyvendinimui ir sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka apskustas, tai nusprendusi imtis veiklą ribojančių priemonių institucija informaciją apie priimtą sprendimą skelbia Europos Sąjungos oficialiame leidinyje ir dviejuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. Pagal šio straipsnio 3 dalį skelbiamoje informacijoje priimančiosios Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba ar kalbomis nurodoma sprendimo paskirtis ir juridinis pagrindas, skundų pateikimo terminai ir skundą nagrinėti įgalioto teismo adresas.

5. Banko veiklą ribojančios priemonės taikomos ir galioja neatsižvelgiant į tai, ar šio straipsnio nustatyta tvarka yra apie jas paskelbta informacija.

## **92 straipsnis. Informavimas apie banko likvidavimo bylą**

1. Lietuvos Respublikos teismas, prieš priimdamas sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą, privalo apie tai informuoti priežiūros instituciją, o jei tai neįmanoma, privalo nedelsdamas pranešti priežiūros institucijai apie jau priimtą sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo numatomą priimti sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą, o jei tai neįmanoma, privalo nedelsdama informuoti apie jau priimtą sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą ir galimus tokio sprendimo padarinius priimančiosios Europos Sąjungos valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Teismas, priėmęs sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą, ar jo pavedimu banko likvidatorius (administratorius) informaciją apie priimtą sprendimą skelbia Europos Sąjungos oficialiame leidinyje ir dviejuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. Jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai nustato pareigą banko likvidavimo bylą pradėjusiai institucijai ar banko likvidatoriui (administratoriui) informuoti banko kreditorius apie sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą, taip pat turi būti informuojami ir banko kreditoriai kitose priimančiosiose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Pranešime apie sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą nurodomi reikalavimų pateikimo terminai, reikalavimo nepateikimo ar pavėluoto pateikimo padariniai, institucija, kuriai turi būti pateiktas reikalavimas, ir kitos svarbios aplinkybės. Informacija apie sprendimą pradėti banko likvidavimo bylą pateikiama lietuvių kalba. Dokumentas, kuriame pateikiama tokia informacija, turi turėti antraštę „Siūlymas pateikti reikalavimą. Pateikimo terminai“ visomis oficialiomis Europos Sąjungos kalbomis.

5. Šio straipsnio 4 dalies reikalavimai dėl pateikiamos informacijos kalbos ir antraštės taikomi ir pateikiant šio straipsnio 3 dalyje nustatytą informaciją.

6. Banko kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra priimančiojoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, turi teisę pateikti reikalavimus tos valstybės valstybine kalba ar viena iš valstybinių kalbų, tačiau turi būti pridėtas reikalavimų vertimas į lietuvių kalbą. Kartu su reikalavimu kreditorius turi pateikti šį reikalavimą patvirtinančių dokumentų (jei tokių yra) kopijas, nurodyti reikalavimo pobūdį, jo atsiradimo datą, dydį ir informaciją apie prievolės įvykdymo užtikrinimo priemones.

~~7. Banko likvidatorius (administratorius) privalo tinkamai ir laiku informuoti banko kreditorius apie banko likvidavimo eigą.~~

### **93 straipsnis. Trečiųjų asmenų teisės**

~~1. Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti banko likvidavimo bylą neriboja banko kreditorių ar kitų trečiųjų asmenų daiktinių teisių į bankui nuosavybės teise priklausančią ir minėtų sprendimų priėmimo metu kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai, esantį turtą. Viešame registre įregistruota trečiųjų asmenų teisė įsigyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą daiktinę teisę taip pat laikoma daiktine teise.~~

~~2. Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti banko likvidavimo bylą turtą perkančiam bankui neriboja turto pardavėjo nuosavybės teisių, jei minėtų sprendimų priėmimo metu toks turtas buvo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.~~

~~3. Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti banko likvidavimo bylą turtą parduodančiam bankui negali būti pagrindas nutraukti turto pirkimo pardavimo sutartį ar jos nevykdyti ir neriboja turto pirkėjo teisių įsigyti turtą, jei minėtų sprendimų priėmimo metu toks turtas buvo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.~~

~~4. Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti banko veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti banko likvidavimo bylą neriboja banko kreditorių teisės įskaityti savo reikalavimus į banko reikalavimus, jei tai leidžia banko reikalavimą reglamentuojantys įstatymai.~~

~~5. Šio straipsnio 1-4 dalių nuostatos neriboja teisės Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais būdais teismo tvarka spręsti klausimus dėl sandorių, pažeidžiančių banko kreditorių interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar uždraudimo juos vykdyti.~~

~~6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodyti sandoriai negali būti laikomi negaliojančiais, negali būti pripažinti negaliojančiais ir negali būti uždraudžiama juos vykdyti, jei suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad:~~

~~1) tokiam sandoriui taikoma ne Lietuvos Respublikos, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisė, ir~~

~~2) tokiam sandoriui taikoma teisė nesuteikia galimybės ginčyti tokį sandorį nagrinėjamoje byloje.~~

### **94 straipsnis. Likvidatoriaus (administratoriaus) paskyrimas**

~~1. Lietuvos Respublikos teismas, paskyręs banko likvidatorių (administratorių), privalo jam išduoti sprendimo jį paskirti patvirtintą kopiją. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijos išduotas sprendimas paskirti likvidatorių (administratorių) galioja ir Lietuvos Respublikoje, tačiau kartu turi būti pateikiamas sprendimo vertimas į lietuvių kalbą. Šis vertimas neprivalo būti legalizuotas.~~

~~2. Lietuvos Respublikos teismo paskirtas banko likvidatorius (administratorius) turi teisę visose kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse vykdyti įgaliojimus, kuriuos jam suteikia Lietuvos Respublikos įstatymai. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius) turi teisę Lietuvos Respublikoje vykdyti įgaliojimus, kuriuos jam suteikia tos Europos Sąjungos valstybės narės įstatymai. Šioje dalyje nurodyti likvidatoriai (administratoriai) turi teisę įgalioti kitus asmenis atlikti jų funkcijas kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse.~~

~~3. Lietuvos Respublikos teismo paskirtas banko likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, o kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus~~



Lietuvos Respublikoje, privalo laikytis valstybės, kurioje vykdo savo įgaliojimus, teisės aktų, ypač teisės aktų, nustatančių turto pardavimo ir darbuotojų informavimo tvarką.

**20 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 4 punktą.  
~~„4. 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 2 tomas, p. 252).“~~
2. Papildyti Įstatymo priedą 14 punktu:  
**„14. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).“**
3. Papildyti Įstatymo priedą 15 punktu:  
**„15. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“**

**21 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FA Tiesos departamento  
direktorius *po w.*  
*Jakubonienė*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. Šadžius*  
2015-08-31



**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CENTRINĖS KREDITO UNIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60,  
67, 68, 71 STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup>  
STRAIPSNIAIS  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 2 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Finansinio tvarumo įstatyme ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**2 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį:

„5. Atšaukus licenciją, Centrinė kredito unija neturi teisės teikti finansinių paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaitant su Centrinės kredito unijos kreditoriais ar, vykdant pagal Finansinio tvarumo įstatymo 47 straipsnio nuostatas duotus įpareigojimus, ir šio Įstatymo dešimtajame ir vienuoliktajame skirsniuose nustatyta tvarka turi būti sprendžiamas klausimas dėl Centrinės kredito unijos likvidavimo ar bankroto bylos jai kėlimo.“

**3 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 47 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki eilinio visuotinio narių susirinkimo sudaryti sąlygas Centrinės kredito unijos nariams ir priežiūros institucijai susipažinti su audito įmonės audituotu metinių finansinių ataskaitų rinkiniu, sprendimo dėl pelno paskirstymo projektu ir auditoriaus išvada;“

**4 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 48 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Centrinės kredito unijos visuotinis narių susirinkimas renka audito įmonę einamųjų ir ne daugiau kaip 2 būsimųjų finansinių metų metinių finansinių ataskaitų rinkinių auditui atlikti.“

**5 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 53 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„53 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės**

1. Be kitų šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) duoti Centrinei kredito unijai šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus, o Centrinė kredito unija privalo juos įvykdyti per priežiūros institucijos nustatytą laiką ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

2) jeigu Centrinės kredito unijos organų priimti sprendimai kelia pavojų Centrinės kredito unijos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad jie, esant Civilinio kodekso nustatytiems pagrindams, būtų pripažinti negaliojančiais;

3) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl Centrinės kredito unijos patikrinimo, kad būtų nustatyta Centrinės kredito unijos turto vertė, Centrinės kredito unijos finansinė būklė, įvertintos prisiimtose rizikos ar patikrintos kitos Centrinės kredito unijos veiklos sritys. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio Įstatymo 55 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Jei atlikus patikrinimą nustatoma, kad Centrinė kredito unija priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatomi kiti padaryti teisės aktų pažeidimai, priežiūros institucijos turėtas patikrinimo organizavimo išlaidas kompensuoja Centrinė kredito unija;

4) reikalauti, kad būtų pakeista Centrinės kredito unijos finansinių ataskaitų rinkinių audita atliekanti audito įmonė, jei ji ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų;

5) pagal šio Įstatymo 54<sup>1</sup> straipsnį reikalauti pateikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingą informaciją ir atlikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingus tyrimus, taip pat atlikti inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 55 straipsnį;

6) paskirti nuolatinį priežiūros institucijos atstovą Centrinės kredito unijos veiklai prižiūrėti. Nuolatinis priežiūros institucijos atstovas *mutatis mutandis* turi teises, numatytas šio Įstatymo 55 straipsnyje.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimus ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumus arba jei Centrinės kredito unijos veikla kelia grėsmę Centrinės kredito unijos veiklos stabilumui ir patikimumui, arba turėdama duomenų, kad per ateinančius 12 mėnesių teisės aktai gali būti pažeisti, turi teisę duoti Centrinei kredito unijai tokius privalomus nurodymus:

1) per priežiūros institucijos nustatytą laiką pašalinti teisės aktų pažeidimus ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumus;

2) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;

3) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;

4) tinkamai įvertinti paskolų vertės sumažėjimą ir suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius ar pagerinti turto valdymo tvarką;

5) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių arba sumažinti tokios veiklos ar sandorių apimtį, įskaitant sandorius dėl Centrinės kredito unijos veiklą papildančių paslaugų pirkimo, dėl kitų juridinių asmenų įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalių ar nekilnojamojo turto įsigijimo arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką Centrinės kredito unijos patikimumui;

6) sumažinti su Centrinės kredito unijos veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;

7) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą Centrinės kredito unijos vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

8) naudoti Centrinės kredito unijos grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;

9) apriboti arba nutraukti dividendų mokėjimą Centrinės kredito unijos pajininkams arba palūkanų mokėjimą Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į Centrinės kredito unijos kapitalą, turėtojams, jeigu toks draudimas nereikia Centrinės kredito unijos įsipareigojimų neįvykdymo;

10) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;

11) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;

12) viešai atskleisti papildomą informaciją;

13) per priežiūros institucijos nustatytą laiką atlikti Centrinės kredito unijos tarpinių finansinių ataskaitų rinkinių auditą;

14) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą laiką jai priimtina Centrinės kredito unijos veiklos pakeitimo ar (ir) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

15) sušaukti Centrinės kredito unijos visuotinį narių susirinkimą ar stebėtojų tarybos arba valdybos posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus. Jei Centrinės kredito unijos organai nevykdo reikalavimo sušaukti visuotinį narių susirinkimą, priežiūros institucija turi

teisę pati sušaukti visuotinį narių susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsvaistyti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;

16) Centrinės kredito unijos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą Centrinės kredito unijos vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;

17) vykdyti papildomus reikalavimus dėl Centrinės kredito unijos veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumai arba kad Centrinės kredito unijos veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad Centrinė kredito unija pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę Centrinei kredito unijai duoti šio straipsnio 2 dalies 14 ir 15 punktuose nustatytus ir šiuos privalomus nurodymus :

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo plane, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narių, Centrinės kredito unijos valdybos narių, Centrinės kredito unijos administracijos vadovų ar asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, jei nustatyta, kad tas asmuo (asmenys) neatitinka šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

4) pakeisti Centrinės kredito unijos verslo strategiją;

5) pakeisti Centrinės kredito unijos teisinę ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

4. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad Centrinė kredito unija atitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju (įskaitant atvejus, kai atlieka inspektavimus (tikrinimus) pagal šio įstatymo 55 straipsnį) priežiūros institucija turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam Centrinės kredito unijos pertvarkymui pasirengti ir jos turto bei įsipareigojimų įvertinimui. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti privalomi nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 2 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemones.

6. Pagal šio straipsnio 2 dalį priežiūros institucija, nustatydama tinkamą individualaus Centrinės kredito unijos kapitalo reikalavimo dydį arba tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgia į kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, Centrinės kredito unijos valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

7. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti Centrinės kredito unijos organų ir Centrinės kredito unijos komitetų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti Centrinės kredito unijos organų, komitetų ir Centrinės kredito unijos vadovų veiklą.

8. Priežiūros institucija savo nustatyta tvarka ir vadovaudamasi asmens duomenų apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais turi teisę kaupti ir kitaip tvarkyti duomenis apie Centrinės kredito unijos skolininkus. Centrinė kredito unija priežiūros institucijai privalo teikti duomenis apie savo

skolininkus ir turi teisę naudotis šiais duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

9. Šiame Įstatyme numatytomis teisėmis priežiūros institucija naudojasi:

- 1) tiesiogiai;
- 2) bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis;
- 3) pasitelkdama kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;
- 4) pasitelkdama teisėsaugos institucijas.

10. Priežiūros institucija, sprenddama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 3 dalį, taip pat turi vadovautis taikytinais Europos Sąjungos teisės aktais.“

#### **6 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 56 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija praneša Europos bankininkystės institucijai apie šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotas licencijas, nurodydama, kurioje indėlių draudimo sistemoje dalyvauja licenciją gavusi Centrinė kredito unija, pritaikytas poveikio priemones ir dėl šių poveikio priemonių paduotus skundus bei jų nagrinėjimo eigą, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai apie atšauktas licencijas, taip pat joms ir Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia kitą informaciją. Pranešimų ir informacijos teikimo atvejus ir tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.“

#### **7 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) laikinai nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus), vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nuo pareigų arba nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus), vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai;“

2. Papildyti 57 straipsnio 1 dalį 10 punktu:

„10) paskirti Centrinės kredito unijos laikinąjį administratorių“;

3. Papildyti 57 straipsnio 1 dalį 11 punktu:

„11) paskelbti Centrinės kredito unijos veiklos apribojimą (moratoriumą).“

#### **8 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 58 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas indėlių draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turinti Centrinė kredito unija negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

#### **9 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„60 straipsnis. Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos nario (narių), valdybos nario (narių), Centrinės kredito unijos administracijos vadovo (vadovų) ar asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nušalinimas nuo pareigų**

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo laikinai nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nuo pareigų pateikimo Centrinei kredito unijai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi jo po tokio sprendimo įsigaliojimo dienos

priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jei priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai, tai Centrinės kredito unijos organas, kuriam suteikta tokia teisė, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo sudarytą sutartį ar panaikinti jo įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, nuo pareigų pranešama Centrinei kredito unijai, juridinių asmenų registrui ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.“

### **10 straipsnis. Įstatymo papildymas 60<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 60<sup>1</sup> straipsniu:

#### **„60<sup>1</sup>straipsnis. Centrinės kredito unijos laikinasis administratorius**

Centrinės kredito unijos laikinojo administratoriaus skyrimui ir veiklai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>1</sup> straipsnio nuostatos.“

### **11 straipsnis. Įstatymo papildymas 60<sup>2</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 60<sup>2</sup> straipsniu:

#### **„60<sup>2</sup>straipsnis. Centrinės kredito unijos veiklos apribojimas (moratoriumas)**

Centrinės kredito unijos veiklos apribojimui (moratoriumui) *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 76 straipsnio nuostatos.“

### **12 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

#### **„67 straipsnis. Centrinės kredito unijos bankroto procedūros teisinis reglamentavimas**

Centrinės kredito unijos bankroto procedūras reglamentuoja Įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis Įstatymas, Finansinio tvarumo įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“

### **13 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 68 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

#### **„68 straipsnis. Sąlygos pripažinti Centrinę kredito uniją nemokia**

1. Centrinė kredito unija gali būti pripažinta nemokia, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) Centrinė kredito unija dėl to, kad patyrė arba, tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jo nuosavų lėšų arba didelės jų dalies, arba dėl kitų su jo finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia, arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) Centrinės kredito unijos turtas yra arba remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) Centrinė kredito unija negali arba remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.

2. Centrinės kredito unijos bankroto bylą teismas iškelia tik pertvarkymo institucijos iniciatyva arba jeigu į teismą kreipiasi kiti įstatymuose nurodyti asmenys ir yra įvykdytos Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatytos sąlygos. Jeigu pertvarkymo institucija Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatyta tvarka teismui nepateikia informacijos apie jos ketinimus imtis pertvarkymo veiksmų, teismas dėl bankroto bylos iškėlimo Centrinei kredito unijai sprendžia tik gavęs priežiūros institucijos išvadą dėl Centrinės kredito unijos nemokumo.“

#### **14 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

##### **„71 straipsnis. Kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė**

1. Pirmąja eile yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais; reikalavimai atlyginti žalą dėl suluošinimo ar kitokio kūno sužalojimo, susirgimo profesine liga arba dėl mirties nuo nelaimingo atsitikimo darbe.

2. Antrąja eile tenkinami reikalavimai dėl apdraustųjų indėlių, taip pat valstybės įmonės Indėlių ir investicijų draudimo reikalavimai dėl išlaidų, susijusių su Indėlių draudimo fondo lėšų panaudojimu pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą ir (arba) Finansinio tvarumo įstatymą.

3. Trečiąja eile tenkinami reikalavimai dėl mokesčių ir kitų mokėjimų į biudžetą bei valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų, taip pat dėl suteiktų paskolų, gautų valstybės vardu ir su valstybės garantija.

4. Ketvirtąja eile tenkinami fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, reikalavimai dėl indėlių dalies, viršijančios draudžiamą sumą, numatytą Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 4 straipsnyje, ir fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių reikalavimai dėl indėlių kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei būtų laikomi Centrinėje kredito unijoje.

5. Penktąja eile tenkinami kiti Centrinės kredito unijos kreditorių, išskyrus nurodytus šio straipsnio 1, 2, 3, 4, 6, 7 ir 8 dalyse, reikalavimai.

6. Šeštąja eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl Centrinei kredito unijai suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius, išskyrus reikalavimus, kurie nurodyti šio straipsnio 6-7 dalyje.

7. Septintąja eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius ir kurių įsigijimo sandoriuose numatyta, kad pagal juos reikalavimai tenkinami tik po kitų Centrinės kredito unijos kreditorių reikalavimų, įskaitant reikalavimus dėl Centrinei kredito unijai suteiktų pasitikėtinių (subordinuotų) paskolų ir kitų Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius.

8. Aštuntąja eile tenkinami Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos, valdybos ir Centrinės kredito unijos administracijos vadovų reikalavimai.“

#### **15 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos Centrinės  
kredito unijos įstatymo  
priedas

#### **IGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos Direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 1 tomas, p. 157), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 1 tomas, p. 273).

2. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių

priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).

3. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

4. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

#### **16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius p.u.  
*Viktorija Jakubonienė*  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. Šadžius*  
2015. 9. 21

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CENTRINĖS KREDITO UNIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60,  
67, 68, 71 STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup>  
STRAIPSNIAIS  
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 2 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, **Finansinio tvarumo įstatyme** ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**2 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį:

„5. Atšaukus licenciją, Centrinė kredito unija neturi teisės teikti finansinių paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaitant su Centrinės kredito unijos kreditoriais **ar, vykdant pagal Finansinio tvarumo įstatymo 47 straipsnio nuostatas duotus įpareigojimus**, ir šio Įstatymo dešimtajame ir vienuoliktajame skirsniuose nustatyta tvarka turi būti sprendžiamas klausimas dėl Centrinės kredito unijos likvidavimo ar bankroto bylos jai kėlimo.“

**3 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 47 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) ne vėliau kaip prieš 10 dienų iki eilinio visuotinio narių susirinkimo sudaryti sąlygas Centrinės kredito unijos nariams ir priežiūros institucijai susipažinti su audito įmonės ~~patikrintu~~ **audituotu** metinių finansinių ataskaitų rinkiniu, sprendimo dėl pelno paskirstymo projektu ir auditoriaus išvada;“

**4 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 48 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Centrinės kredito unijos visuotinis narių susirinkimas renka audito įmonę einamųjų ir ne daugiau kaip 2 būsimųjų finansinių metų metinių finansinių ataskaitų ~~rinkiniams~~ **rinkinių** auditui ~~patikrinti~~ **atlikti**.“

**5 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 53 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„53 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) duoti Centrinei kredito unijai šio straipsnio 2 **ir 3 dalyje dalyse** nustatytus privalomus nurodymus, o Centrinė kredito unija privalo juos įvykdyti per priežiūros institucijos nustatytą laiką ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;



2) jeigu Centrinės kredito unijos organų priimti sprendimai kelia pavojų Centrinės kredito unijos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teisimą, kad jie, esant Civilinio kodekso nustatytiems pagrindams, būtų pripažinti negaliojančiais;

3) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl Centrinės kredito unijos patikrinimo, kad būtų nustatyta Centrinės kredito unijos turto vertė, Centrinės kredito unijos finansinė būklė, įvertintos priimtose rizikos ar patikrintos kitos Centrinės kredito unijos veiklos sritys. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio Įstatymo 55 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Jei atlikus patikrinimą nustatoma, kad Centrinė kredito unija priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatomi kiti padaryti teisės aktų pažeidimai, priežiūros institucijos turėtas patikrinimo organizavimo išlaidas kompensuoja Centrinė kredito unija;

4) reikalauti, kad būtų pakeista Centrinės kredito unijos finansinių ataskaitų ~~rinkinių tikrinanti~~ **rinkinių auditą atliekanti** audito įmonė, jei ji ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų;

5) pagal šio Įstatymo 54<sup>1</sup> straipsnį reikalauti pateikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingą informaciją ir atlikti priežiūros funkcijai vykdyti reikalingus tyrimus, taip pat atlikti inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 55 straipsnį;

6) paskirti nuolatinį priežiūros institucijos atstovą Centrinės kredito unijos veiklai prižiūrėti. Nuolatinis priežiūros institucijos atstovas *mutatis mutandis* turi teises, numatytas šio Įstatymo 55 straipsnyje.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimus ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumus arba jei Centrinės kredito unijos veikla kelia grėsmę Centrinės kredito unijos veiklos stabilumui ir patikimumui, arba turėdama duomenų, kad per ateinančius 12 mėnesių teisės aktai gali būti pažeisti, turi teisę duoti Centrinei kredito unijai tokius privalomus nurodymus:

1) per priežiūros institucijos nustatytą laiką pašalinti teisės aktų pažeidimus ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumus;

2) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;

3) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;

4) tinkamai įvertinti paskolų vertės sumažėjimą ir suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius ar pagerinti turto valdymo tvarką;

5) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių arba sumažinti tokios veiklos ar sandorių apimtį, įskaitant sandorius dėl Centrinės kredito unijos veiklą papildančių paslaugų pirkimo, dėl kitų juridinių asmenų įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalių ar nekilnojamojo turto įsigijimo arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką Centrinės kredito unijos patikimumui;

6) sumažinti su Centrinės kredito unijos veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;

7) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą Centrinės kredito unijos vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

8) naudoti Centrinės kredito unijos grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;

9) apriboti arba nutraukti dividendų mokėjimą Centrinės kredito unijos pajininkams arba palūkanų mokėjimą Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į Centrinės kredito unijos kapitalą, turėtojams, jeigu toks draudimas nereikia Centrinės kredito unijos įsipareigojimų neįvykdymo;

10) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;

11) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;

12) viešai atskleisti papildomą informaciją;

13) per priežiūros institucijos nustatytą laiką atlikti Centrinės kredito unijos tarpinių finansinių ataskaitų rinkinių auditą;

14) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą laiką jai priimtina Centrinės kredito unijos veiklos **pertvarkymo pakeitimo** ar (ir) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

15) sušaukti Centrinės kredito unijos visuotinį narių susirinkimą ar stebėtojų tarybos arba valdybos posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus; **Jei Centrinės kredito unijos organai nevykdo reikalavimo sušaukti visuotinį narių susirinkimą, priežiūros institucija turi teisę pati sušaukti visuotinį narių susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsvarstyti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;**

16) Centrinės kredito unijos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą Centrinės kredito unijos vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;

17) vykdyti papildomus reikalavimus dėl Centrinės kredito unijos veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar Centrinės kredito unijos veiklos trūkumai arba kad Centrinės kredito unijos veikla būtų stabili ir patikima.

**3. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad Centrinė kredito unija pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012(OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę Centrinei kredito unijai duoti šio straipsnio 2 dalies 14 ir 15 punktuose nustatytus ir šiuos privalomus nurodymus :**

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo plane, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narių, Centrinės kredito unijos valdybos narių, Centrinės kredito unijos administracijos vadovų ar asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, jei nustatyta, kad tas asmuo (asmenys) neatitinka šio Įstatymo 22 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

4) pakeisti Centrinės kredito unijos verslo strategiją;

5) pakeisti Centrinės kredito unijos teisinę ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

**4. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad Centrinė kredito unija atitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju (įskaitant atvejus, kai atlieka inspektavimus (tikrinimus) pagal šio Įstatymo 55 straipsnį) priežiūros institucija turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam Centrinės kredito unijos pertvarkymui pasiręgti ir jos turto bei išipareigojimų įvertinimui. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.**

**3. 5. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti privalomi nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 2 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemones.**

**4. 6. Pagal šio straipsnio 2 dalį priežiūros institucija, nustatydama tinkamą individualaus Centrinės kredito unijos kapitalo reikalavimo dydį arba tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgia į kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir**

vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, Centrinės kredito unijos valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

5. 7. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti Centrinės kredito unijos organų ir Centrinės kredito unijos komitetų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti Centrinės kredito unijos organų, komitetų ir Centrinės kredito unijos vadovų veiklą.

6. 8. Priežiūros institucija savo nustatyta tvarka ir vadovaudamasi asmens duomenų apsaugą reglamentuojančiais teisės aktais turi teisę kaupti ir kitaip tvarkyti duomenis apie Centrinės kredito unijos skolininkus. Centrinė kredito unija priežiūros institucijai privalo teikti duomenis apie savo skolininkus ir turi teisę naudotis šiais duomenimis priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. 9. Šiame Įstatyme numatytomis teisėmis priežiūros institucija naudojasi:

- 1) tiesiogiai;
- 2) bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis;
- 3) pasitelkdama kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;
- 4) pasitelkdama teisėsaugos institucijas.

**10. Priežiūros institucija, spręsdama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 3 dalį, taip pat turi vadovautis taikytiniais Europos Sąjungos teisės aktais.“**

#### **6 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 56 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Priežiūros institucija praneša Europos bankininkystės institucijai apie šio Įstatymo nustatyta tvarka išduotas licencijas, **nurodydama, kurioje indėlių draudimo sistemoje dalyvauja licenciją gavusi Centrinė kredito unija**, pritaikytas poveikio priemones ir dėl šių poveikio priemonių paduotus skundus bei jų nagrinėjimo eigą, Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai apie atšauktas licencijas, taip pat joms ir Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms teikia kitą informaciją. Pranešimų ir informacijos teikimo atvejus ir tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.“

#### **7 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) laikinai nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus), **vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų arba nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus), **vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai;“

2. Papildyti 57 straipsnio 1 dalį 10 punktu:

**„10) paskirti Centrinės kredito unijos laikinąjį administratorių“;**

3. Papildyti 57 straipsnio 1 dalį 11 punktu:

**„11) paskelbti Centrinės kredito unijos veiklos apribojimą (moratoriumą).“**

#### **8 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 58 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas **indėlių** draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turinti Centrinė kredito unija negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

#### **9 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos nario (narių), valdybos nario (narių), Centrinės kredito unijos administracijos vadovo (vadovų) **ar asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo laikinai nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) **arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų pateikimo Centrinei kredito unijai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi jo po tokio sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jei priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) **arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai, tai Centrinės kredito unijos organas, kuriam suteikta tokia teisė, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo sudarytą sutartį ar panaikinti jo įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), Centrinės kredito unijos valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) **arba vieną ar daugiau asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei**, nuo pareigų pranešama Centrinei kredito unijai, juridinių asmenų registrai ir paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.“

#### **10 straipsnis. Įstatymo papildymas 60<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 60<sup>1</sup> straipsniu:

„60<sup>1</sup>straipsnis. Centrinės kredito unijos laikinasis administratorius

**Centrinės kredito unijos laikinojo administratoriaus skyrimui ir veiklai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>1</sup> straipsnio nuostatos.**“

#### **11 straipsnis. Įstatymo papildymas 60<sup>2</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 60<sup>2</sup> straipsniu:

„60<sup>2</sup>straipsnis. Centrinės kredito unijos veiklos apribojimas (moratoriumas)

**Centrinės kredito unijos veiklos apribojimui (moratoriumui) *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 76 straipsnio nuostatos.**“

#### **12 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 67 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„67 straipsnis. Centrinės kredito unijos bankroto procedūros teisinis reglamentavimas

Centrinės kredito unijos bankroto procedūras reglamentuoja šis Įstatymas, ~~Finansų įstaigų įstatymas ir Įmonių bankroto įstatymas~~, jeigu šis Įstatymas, **Finansinio tvarumo įstatymas** ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“

#### **13 straipsnis. 68 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 68 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„68 straipsnis. Sąlygos pripažinti Centrinę kredito uniją nemokia

1. ~~Sąlygas, kurioms esant Centrinė kredito unija gali būti pripažįstama nemokia, ir Centrinės kredito unijos nemokumo apskaičiavimo ir įvertinimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.~~

2. ~~Centrinės kredito unijos bankroto byla teismas iškelia tik jeigu yra priežiūros institucijos išvada dėl Centrinės kredito unijos nemokumo.~~

**1. Centrinė kredito unija gali būti pripažinta nemokia, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:**

1) Centrinė kredito unija dėl to, kad patyrė arba, tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jo nuosavų lėšų arba didelės jų dalies, arba dėl kitų su jo finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia, arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) Centrinės kredito unijos turtas yra arba remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) Centrinė kredito unija negali arba remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.

2. Centrinės kredito unijos bankroto bylą teismas iškelia tik pertvarkymo institucijos iniciatyva arba jeigu į teismą kreipiasi kiti įstatymuose nurodyti asmenys ir yra įvykdytos Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatytos sąlygos. Jeigu pertvarkymo institucija Finansinio tvarumo įstatymo 102 straipsnyje nustatyta tvarka teismui nepateikia informacijos apie jos ketinimus imtis pertvarkymo veiksmų, teismas dėl bankroto bylos iškėlimo Centrinei kredito unijai sprendžia tik gavęs priežiūros institucijos išvadą dėl Centrinės kredito unijos nemokumo.“

#### **14 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„71 straipsnis. Kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė

1. Pirmąja eile yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais; reikalavimai atlyginti žalą dėl suluošinimo ar kitokio kūno sužalojimo, susirgimo profesine liga arba dėl mirties nuo nelaimingo atsitikimo darbe.

2. Antrąja eile tenkinami **reikalavimai dėl apdraustųjų indėlių, taip pat valstybės įmonės Indėlių ir investicijų draudimo reikalavimai dėl išlaidų, susijusių su Indėlių draudimo fondo lėšų panaudojimu pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą ir (arba) Finansinio tvarumo įstatymą draudimo išmokų Centrinės kredito unijos indėlininkams ar investuotojams, nurodytiems Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme, išmokėjimu.**

3. Trečiąja eile tenkinami reikalavimai dėl mokesčių ir kitų mokėjimų į biudžetą bei valstybinio socialinio draudimo ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų, taip pat dėl suteiktų paskolų, gautų valstybės vardu ir su valstybės garantija.

4. Ketvirtąja eile tenkinami **fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, reikalavimai dėl indėlių dalies, viršijančios draudžiamą sumą, numatytą Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 4 straipsnyje, ir fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių reikalavimai dėl indėlių kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei būtų laikomi Centrinėje kredito unijoje.**

4.5. Ketvirtąja **Penktąja** eile tenkinami kiti Centrinės kredito unijos kreditorių, išskyrus nurodytus šio straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6, ir 7 ir 8 dalyse, reikalavimai.

5.6. **Penktąja Šeštąja** eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl Centrinei kredito unijai suteiktų pasitikėtinų (subordinuotų) paskolų ir Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius, išskyrus reikalavimus, kurie nurodyti šio straipsnio 6-7 dalyje.

6.7. Šeštąja **Septintąja** eile tenkinami kreditorių reikalavimai dėl Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius ir kurių įsigijimo sandoriuose numatyta, kad pagal juos reikalavimai tenkinami tik po kitų Centrinės kredito unijos kreditorių reikalavimų, įskaitant reikalavimus dėl Centrinei kredito unijai suteiktų pasitikėtinų (subordinuotų) paskolų ir kitų Centrinės kredito unijos išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie turi visus pasitikėtinės (subordinuotos) paskolos požymius.

7-8 Septintąja Aštuntąja eile tenkinami Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos, valdybos ir Centrinės kredito unijos administracijos vadovų reikalavimai.“

### **15 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos Centrinės  
kredito unijos įstatymo  
priedas

### **ĮGYVENDINAMI EUROPOS SAJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos Direktyva 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 1 tomas, p. 157), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 1 tomas, p. 273).

2. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).

3. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).

4. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).

5. 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL 2009 L 68, p. 3).

6. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).“

### **16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 09. 21

FM Teisės departamento  
direktorius p.v.  
*Viktoras Jakubonius*  
2015-09-31

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO NR. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87  
STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup>  
STRAIPSNIAIS  
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 2 straipsnį 7 dalimi:

„7. Finansų maklerio įmonėms Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.“

**2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 3 straipsnio 49 dalį ir ją išdėstyti taip:

„49. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Finansinio tvarumo įstatyme ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**3 straipsnis. Įstatymo papildymas 9<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 9<sup>1</sup> straipsniu:

**„9<sup>1</sup> straipsnis. Informavimo apie šaukiamą finansų maklerio įmonės neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą ypatumai**

1. Finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, visuotinis akcininkų susirinkimas ne mažesne kaip 2/3 visų susirinkime dalyvaujančių akcininkų akcijų suteikiamų balsų dauguma gali nuspręsti, kad, jei pagal šio įstatymo 85<sup>1</sup> straipsnį yra paskiriamas laikinasis administratorius arba priežiūros institucijos vertinimu yra tenkinamos šio įstatymo 81 straipsnio 10 dalyje nurodytos sąlygos ir būtina padidinti įstatinį kapitalą, siekiant išvengti Finansinio tvarumo įstatymo 42 straipsnyje nustatytų pertvarkymo sąlygų, apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą dėl įstatinio kapitalo didinimo būtų pranešama per trumpesnį laikotarpį, nei nustatyta Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse ar 26<sup>1</sup> straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, arba priimti sprendimą dėl įstatų keitimo, numatant tokio trumpesnio pranešimo laikotarpio galimybę. Tačiau bet koku atveju pranešimas apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą turi būti paskelbtas likus ne mažiau nei 10 dienų iki susirinkimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju sutrumpintais terminais šaukiant visuotinį akcininkų susirinkimą netaikoma: Akcinių bendrovių įstatymo 21 straipsnio 1 dalies nuostatos dėl visuotinio akcininkų susirinkimo apskaitos dienos; Akcinių bendrovių įstatymo 25 straipsnio 3 dalyje nustatytas terminas pateikti siūlymą papildyti visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkę ir 5 dalyje nustatyta pareiga ne vėliau kaip likus 10 dienų iki visuotinio akcininkų susirinkimo pranešti akcininkams apie visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkės papildymus; Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 7 dalyje nustatytas reikalavimas norint sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą gauti visų akcininkų rašytinį sutikimą.“

**4 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) duoti šio įstatymo 81 straipsnio 6 ir 10 dalyse nustatytus privalomus nurodymus.“

## **5 straipsnis. 81 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 81 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

### **„81 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės nagrinėjant finansinių priemonių rinkų veikimą reglamentuojančių norminių teisės aktų pažeidimus**

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų teisės aktų ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012.

2. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi teisę:

1) gauti žodinius ar rašytinius asmenų, susijusių su tiriamais pažeidimais, paaiškinimus, reikalauti, kad šie asmenys atvyktų duoti paaiškinimų į patikrinimą atliekančio tarnautojo tarnybinės patalpas;

2) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir priežiūros institucijos ar jos įgalioto tarnautojo motyvuotą sprendimą, atlikti patikrinimą (reviziją), laisvai įeiti į finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų, valdymo įmonių, finansų patarėjų įmonių, investicinių bendrovių patalpas, tikrinti dokumentus, darbuotojų užrašus, apskaitos registrus ir kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius, gauti jų kopijas ir išrašus, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas;

3) įeiti į kitų juridinių asmenų, susijusių su galimais pažeidimais, taip pat juridinių asmenų, kurių darbuotojai susiję su galimais pažeidimais, patalpas ir atlikti patikrinimą, peržiūrėti tyrimui reikalingus juridinio asmens dokumentus, gauti jų kopijas ir išrašus, susipažinti su juridinio asmens darbuotojų užrašais, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją;

4) išreikalauti, kad būtų padarytos apskaitos dokumentų, sutarčių, įsakymų, memorandumų ir kitų dokumentų, kuriuos priežiūros institucija laiko svarbiais tyrimui, kopijas;

5) laikinai paimti tikrinamų finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, valdymo įmonių, finansų patarėjo įmonių, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų dokumentus, kurie gali būti panaudojami kaip pažeidimo įrodymai, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir paimtų dokumentų apyrašą;

6) pateikę priežiūros institucijos motyvuotą sprendimą, gauti iš banko įstaigų duomenis, pažymas ir dokumentų apie finansines operacijas, susijusias su tikrinamu objektu, kopijas;

7) gauti duomenis ir dokumentus arba jų nuorašus, susijusius su tikrinamu asmeniu, iš kitų ūkio subjektų, taip pat iš valstybės ir savivaldybės institucijų.

3. Patikrinimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 2 dalies 3 punkte, gali būti atliekami tik turint teismo leidimą.

4. Kai priežiūros institucija priima sprendimą dėl veiksmų, numatytų šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 5 punkte, šio straipsnio 2 dalies 3 punkte ir 6 dalies 1 punkte, priežiūros institucijos įgaliotas tarnautojas pateikia Vilniaus apygardos administraciniam teismui prašymą dėl teismo leidimo atlikti šiuos veiksmus. Prašyme turi būti nurodytas juridinio asmens pavadinimas, įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi tyrimo veiksmai. Prie prašymo turi būti pridėti įrodymai, patvirtinantys įtariamus pažeidimus. Prašymą dėl teismo leidimo išdavimo rašytinio proceso tvarka nagrinėja Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjas ir priima motyvuotą nutartį patenkinti prašymą arba jį atmesti. Prašymas turi būti išnagrinėtas ir nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu priežiūros institucija nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 dienas apskųsti teisėjo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas. Priežiūros institucijos atstovai turi teisę dalyvauti nagrinėjant skundą. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl teismo leidimo išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms teisėms įgyvendinti priežiūros institucija gali pasitelkti policijos pareigūnus.



6. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo, jo įgyvendinamųjų teisės aktų ar Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, arba turėdama duomenų, kad jos gali būti pažeistos per ateinančius 12 mėnesių, arba siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių investuotojų interesams, turi teisę finansų maklerio įmonei, finansų patarėjo įmonei, reguliuojamos rinkos operatoriui ar Centriniam depozitoriumui duoti tokius privalomus nurodymus:

1) nutraukti tam tikrą veiklą, kol bus atliktas patikrinimas ir priimtas priežiūros institucijos sprendimas dėl įtariamo pažeidimo;

2) laikinai sustabdyti arba nutraukti prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje arba finansinių priemonių įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje;

3) per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus ar veiklos trūkumus;

4) sustabdyti arba nutraukti konkrečios finansinės priemonės platinimą ar prekybą ja;

5) nutraukti ar sustabdyti profesinės veiklos, susijusios su investicinėmis ir (ar) papildomomis paslaugomis, teikimą;

6) atkurti iki teisės aktų pažeidimo buvusią padėtį;

7) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus, ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;

8) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;

9) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

10) suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius arba tinkamai įvertinti turtą kapitalo reikalavimų atžvilgiu;

11) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių, sumažinti tokios veiklos arba sandorių apimtį arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką finansų maklerio įmonės patikimumui;

12) sumažinti su finansų maklerio įmonės veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;

13) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą finansų maklerio įmonės vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

14) naudoti finansų maklerio įmonės grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;

15) apriboti arba nutraukti pelno paskirstymą finansų maklerio įmonės akcininkams arba palūkanų mokėjimą finansų maklerio įmonės išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į finansų maklerio įmonės kapitalą, turėtojams, jei toks draudimas nereikia finansų maklerio įmonės įsipareigojimų neįvykdymo;

16) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

17) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;

18) viešai atskleisti papildomą informaciją;

19) vykdyti papildomus reikalavimus dėl veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar veiklos trūkumai.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinta tik turint teismo leidimą. Teismo leidimas gaunamas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

8. Pagal šio straipsnio 6 dalį nustatant tinkamą individualaus kapitalo reikalavimo dydį ar tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgiama į kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, finansų maklerio įmonės valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

9. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų priežiūros institucijos nutarimų nuostatos, ir siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių investuotojų interesams, turi teisę prašyti teismo nutartimi laikinai areštuoti finansų maklerio įmonės, finansų patarėjo įmonės, reguliuojamos rinkos operatoriaus ar Centrinio

depozitoriumo turtą. Priežiūros institucijos prašymus dėl turto areštavimo nagrinėja Vilniaus apygardos administracinis teismas.

10. Priežiūros institucija nustačiusi, kad finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę finansų maklerio įmonei duoti šiuos privalomus nurodymus:

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo plane, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujiname gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina finansų maklerio įmonės veiklos pakeitimo priemonių planą;

3) sušaukti finansų maklerio įmonės visuotinį akcininkų susirinkimą ir jame svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus. Jei finansų maklerio įmonės organai nevykdo reikalavimo sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, priežiūros institucija turi teisę pati sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsvarstyti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;

4) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau finansų maklerio įmonės vadovų ar asmenų, priklausančių finansų maklerio įmonės vyresniajai vadovybei, jei priežiūros institucija nustato, kad tas asmuo (asmens) neatitinka šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

5) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

6) pakeisti finansų maklerio įmonės verslo strategiją;

7) pakeisti finansų maklerio įmonės teisinę – ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

11. Kai šio straipsnio 10 dalyje nustatyti privalomi nurodymai duodami finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, priklausančiai finansinei grupei *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>2</sup> straipsnio nuostatos.

12. Finansų maklerio įmonė, finansų patarėjo įmonė, reguliuojamos rinkos operatorius ar Centrinis depozitoriumas privalo vykdyti šio straipsnio 6 dalyje nustatytus nurodymus priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdami apie įvykdymą raštu pranešti priežiūros institucijai. Finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, taip pat privalo vykdyti šio straipsnio 10 dalyje nustatytus nurodymus priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama apie įvykdymą raštu pranešti priežiūros institucijai.

13. Šio straipsnio 6 ir 10 dalyse nurodyti priežiūros institucijos sprendimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos. Skundo dėl priežiūros institucijos sprendimo padavimas sprendimo vykdymo nesustabdo.

14. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti privalomi nurodymai gali būti duodami kartu taikant ir poveikio priemones. Finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, šio straipsnio 10 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 6 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemones.

15. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, atitinka šio straipsnio 10 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju (įskaitant atvejus, kai atlieka patikrinimus pagal šį straipsnį) priežiūros institucija turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam

finansų maklerio įmonės pertvarkymui pasirengti ir jos turtui bei įsipareigojimams įvertinti. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.

16. Jei pagal šį įstatymą pritaikomos finansų maklerio įmonės veiklą ribojančios priemonės ar išskeliama finansų maklerio įmonės likvidavimo byla, kaip jie suprantami pagal Finansinio tvarumo įstatymo 121 straipsnį, priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Finansinio tvarumo įstatymo VII skyriuje pertvarkymo institucijai nustatytas teises ir pareigas.

17. Priežiūros institucija gali prašyti, kad valstybių narių priežiūros institucijos atliktų reikalingus patikrinimus šių valstybių teritorijoje ir kad tokiuose patikrinimuose būtų leista dalyvauti priežiūros institucijos tarnautojams.

18. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją dėl atvejų, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija:

- 1) laiku neatsako į prašymą dėl informacijos pateikimo arba atsisako pateikti informaciją;
- 2) laiku neatsako į prašymą bendradarbiauti vykdant priežiūrą, atliekant tyrimą ar patikrinimą vietoje, kaip numatyta šio įstatymo 75 straipsnyje, arba šį prašymą atmeta;
- 3) laiku neatsako į prašymą leisti priežiūros institucijos tarnautojams dalyvauti patikrinime šios valstybės narės teritorijoje arba jį atmeta.

19. Priežiūros institucija, sprendama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 10 dalį, taip pat turi vadovautis taikytiniais Europos Sąjungos teisės aktais.“

#### **6 straipsnis. 83 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 83 straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, paskirti laikinąjį administratorių.“

#### **7 straipsnis. 84 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 84 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 81 straipsnį duoti privalomi nurodymai.“

#### **8 straipsnis. Įstatymo papildymas 85<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti įstatymą 85<sup>1</sup> straipsniu:

##### **„85<sup>1</sup> straipsnis. Finansų maklerio įmonės laikinojo administratoriaus skyrimas**

1. Finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, laikinojo administratoriaus skyrimui ir veiklai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>1</sup> nuostatos.

2. Skiriant finansų maklerio įmonės laikinąjį administratorių finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, priklausančiai finansinei grupei, *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>2</sup> straipsnio nuostatos.“

#### **9 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 87 straipsnį nauja 1 dalimi:

„1. Finansų maklerio įmonės bankroto procedūras reglamentuoja Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis įstatymas, Finansinio tvarumo įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“

2. Buvusias 87 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalis laikyti atitinkamai 2, 3, 4, 5 ir 6 dalimis.“

#### **10 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
finansinių priemonių  
rinkų įstatymo  
priedas

## ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 15) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).

2. 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 24).

3. 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktinaudžiavimo rinka) (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 367) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).

4. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EB (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 7 tomas, p. 263), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).

5. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL 2007 L 247, p. 1).

6. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 462/2013 (OL 2013 L 146, p. 1).

7. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL 2012 L 201, p. 1).

8. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).

9. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema, ir iš dalies keičiama Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

### 11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015.9.21

FM Teisės departamento  
direktorius  
*V. Jankauskas*  
Viktorija Jankauskaitė  
2015.09.21

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO NR. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87  
STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup>  
STRAIPSNIAIS  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 2 straipsnį 7 dalimi:

„7. Finansų maklerio įmonės Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo nuostatos taikomos tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.“

**2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 3 straipsnio 49 dalį ir ją išdėstyti taip:

„49. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, **Finansinio tvarumo įstatyme** ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013).“

**3 straipsnis. Įstatymo papildymas 9<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti Įstatymą 9<sup>1</sup> straipsniu:

„9<sup>1</sup> straipsnis. Informavimo apie šaukiamą finansų maklerio įmonės neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą ypatumai

1. Finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, visuotinis akcininkų susirinkimas ne mažesne kaip 2/3 visų susirinkime dalyvaujančių akcininkų akcijų suteikiamų balsų dauguma gali nuspręsti, kad, jei pagal šio įstatymo 85<sup>1</sup> straipsnį yra paskiriamas laikinasis administratorius arba priežiūros institucijos vertinimu yra tenkinamos šio įstatymo 81 straipsnio 10 dalyje nurodytos sąlygos ir būtina padidinti įstatinį kapitalą, siekiant išvengti Finansinio tvarumo įstatymo 42 straipsnyje nustatytų pertvarkymo sąlygų, apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą dėl įstatinio kapitalo didinimo būtų pranešama per trumpesnę laikotarpį, nei nustatyta Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse ar 26<sup>1</sup> straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, arba priimti sprendimą dėl įstatų keitimo, numatant tokio trumpesnio pranešimo laikotarpio galimybę. Tačiau bet koku atveju pranešimas apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą turi būti paskelbtas likus ne mažiau nei 10 dienų iki susirinkimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju sutrumpintais terminais šaukiant visuotinį akcininkų susirinkimą netaikoma: Akcinių bendrovių įstatymo 21 straipsnio 1 dalies nuostatos dėl visuotinio akcininkų susirinkimo apskaitos dienos; Akcinių bendrovių įstatymo 25 straipsnio 3 dalyje nustatytas terminas pateikti siūlymą papildyti visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkę ir 5 dalyje nustatyta pareiga ne vėliau kaip likus 10 dienų iki visuotinio akcininkų susirinkimo pranešti akcininkams apie visuotinio akcininkų susirinkimo darbotvarkės papildymus; Akcinių bendrovių įstatymo 26 straipsnio 7 dalyje nustatytas

**reikalavimas norint sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą gauti visų akcininkų rašytinį sutikimą.“**

#### **4 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) duoti šio įstatymo 81 straipsnio 6 ir 10 dalyje nustatytus privalomus nurodymus.“

#### **5 straipsnis. 81 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 81 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„81 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės nagrinėjant finansinių priemonių rinkų veikimą reglamentuojančių norminių teisės aktų pažeidimus

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo, jo pagrindu priimtų teisės aktų ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012.

2. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi teisę:

1) gauti žodinius ar rašytinius asmenų, susijusių su tiriamais pažeidimais, paaiškinimus, reikalauti, kad šie asmenys atvyktų duoti paaiškinimų į patikrinimą atliekančio tarnautojo tarnybines patalpas;

2) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir priežiūros institucijos ar jos įgalioto tarnautojo motyvuotą sprendimą, atlikti patikrinimą (reviziją), laisvai įeiti į finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų, valdymo įmonių, finansų patarėjų įmonių, investicinių bendrovių patalpas, tikrinti dokumentus, darbuotojų užrašus, apskaitos registrus ir kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius, gauti jų kopijas ir išrašus, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas;

3) įeiti į kitų juridinių asmenų, susijusių su galimais pažeidimais, taip pat juridinių asmenų, kurių darbuotojai susiję su galimais pažeidimais, patalpas ir atlikti patikrinimą, peržiūrėti tyrimui reikalingus juridinio asmens dokumentus, gauti jų kopijas ir išrašus, susipažinti su juridinio asmens darbuotojų užrašais, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją;

4) išreikalauti, kad būtų padarytos apskaitos dokumentų, sutarčių, įsakymų, memorandumų ir kitų dokumentų, kuriuos priežiūros institucija laiko svarbiais tyrimui, kopijos;

5) laikinai paimti tikrinamų finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, valdymo įmonių, finansų patarėjo įmonių, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų dokumentus, kurie gali būti panaudojami kaip pažeidimo įrodymai, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir paimtų dokumentų apyrašą;

6) pateikę priežiūros institucijos motyvuotą sprendimą, gauti iš banko įstaigų duomenis, pažymas ir dokumentų apie finansines operacijas, susijusias su tikrinamu objektu, kopijas;

7) gauti duomenis ir dokumentus arba jų nuorašus, susijusius su tikrinamu asmeniu, iš kitų ūkio subjektų, taip pat iš valstybės ir savivaldybės institucijų.

3. Patikrinimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 2 dalies 3 punkte, gali būti atliekami tik turint teismo leidimą.

4. Kai priežiūros institucija priima sprendimą dėl veiksmų, numatytų šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 5 punkte, šio straipsnio 2 dalies 3 punkte ir 6 dalies 1 punkte, priežiūros institucijos įgaliotas tarnautojas pateikia Vilniaus apygardos administraciniam teismui prašymą dėl teismo leidimo atlikti šiuos veiksmus. Prašyme turi būti nurodytas juridinio asmens pavadinimas, įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi tyrimo veiksmai. Prie prašymo turi būti pridėti įrodymai, patvirtinantys įtariamus pažeidimus. Prašymą dėl teismo leidimo išdavimo rašytinio proceso tvarka nagrinėja Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjas ir priima motyvuotą nutartį patenkinti prašymą arba jį atmesti. Prašymas turi būti išnagrinėtas ir nutartis priimta ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu priežiūros institucija nesutinka su Vilniaus

apygardos administracinio teismo teisėjo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 dienas apskusti teisėjo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas. Priežiūros institucijos atstovai turi teisę dalyvauti nagrinėjant skundą. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl teismo leidimo išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais teisėmis įgyvendinti priežiūros institucija gali pasitelkti policijos pareigūnus.

6. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo, jo įgyvendinamųjų teisės aktų ar Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, arba turėdama duomenų, kad jos gali būti pažeistos per ateinančius 12 mėnesių, arba siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių investuotojų interesams, turi teisę finansų maklerio įmonei, finansų patarėjo įmonei, reguliuojamos rinkos operatoriui ar Centriniam depozitoriumui duoti tokius privalomus nurodymus:

1) nutraukti tam tikrą veiklą, kol bus atliktas patikrinimas ir priimtas priežiūros institucijos sprendimas dėl įtariamo pažeidimo;

2) laikinai sustabdyti arba nutraukti prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje arba finansinių priemonių įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje;

3) per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus ar veiklos trūkumus;

4) sustabdyti arba nutraukti konkrečios finansinės priemonės platinimą ar prekybą ja;

5) nutraukti ar sustabdyti profesinės veiklos, susijusios su investicinėmis ir (ar) papildomomis paslaugomis, teikimą;

6) atkurti iki teisės aktų pažeidimo buvusią padėtį;

7) turėti kapitalą, kuris viršytų šiame įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus kapitalo reikalavimus, ir (arba) sudaryti tinkamus kapitalo rezervus;

8) pagerinti vidaus kontrolės ir (arba) rizikos valdymo procesus;

9) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

10) suformuoti papildomus specialiuosius atidėjinius arba tinkamai įvertinti turtą kapitalo reikalavimų atžvilgiu;

11) nevykdyti tam tikros veiklos, nesudaryti tam tikrų sandorių, sumažinti tokios veiklos arba sandorių apimtį arba sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką finansų maklerio įmonės patikimumui;

12) sumažinti su finansų maklerio įmonės veikla, produktais ir sistemomis susijusias rizikas;

13) sumažinti kintamąją atlygio dalį, mokamą finansų maklerio įmonės vadovams ir darbuotojams, jeigu tai nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

14) naudoti finansų maklerio įmonės grynąjį pelną nuosavam kapitalui stiprinti;

15) apriboti arba nutraukti pelno paskirstymą finansų maklerio įmonės akcininkams arba palūkanų mokėjimą finansų maklerio įmonės išleistų ne nuosavybės vertybinių popierių, kurie įtraukiami į finansų maklerio įmonės kapitalą, turėtojams, jei toks draudimas nereiškia finansų maklerio įmonės įsipareigojimų neįvykdymo;

16) priežiūros institucijai pateikti papildomą arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

17) vykdyti specialius likvidumo reikalavimus;

18) viešai atskleisti papildomą informaciją;

19) vykdyti papildomus reikalavimus dėl veiklos rizikos ribojimo arba atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar veiklos trūkumai.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinta tik turint teismo leidimą. Teismo leidimas gaunamas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

8. Pagal šio straipsnio 6 dalį nustatant tinkamą individualaus kapitalo reikalavimo dydį ar tinkamus kapitalo rezervų dydžius, taip pat specialius likvidumo reikalavimus, atsižvelgiama į kiekybinius ir kokybinius priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo rezultatus, sisteminės rizikos įvertinimą, finansų maklerio įmonės valdymo struktūrą, rizikos nustatymo, valdymo, vidaus kontrolės procesus.

9. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų priežiūros institucijos nutarimų nuostatos, ir siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių investuotojų interesams, turi teisę prašyti teismo nutartimi laikinai areštuoti finansų maklerio įmonės, finansų patarėjo įmonės, reguliuojamos rinkos operatoriaus ar Centrinio depozitoriumo turtą. Priežiūros institucijos prašymus dėl turto areštavimo nagrinėja Vilniaus apygardos administracinis teismas.

10. Priežiūros institucija nustačiusi, kad finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, pažeidžia šio įstatymo, Reglamento (ES) Nr. 575/2013, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014, L 173, p. 84) 3, 4, 5, 6, 7, 14, 15, 16, 17, 24, 25 ir 26 straipsnių reikalavimus, arba turėdama duomenų, kad netolimoje ateityje dėl sparčiai blogėjančios finansinės būklės juos pažeis, turi teisę finansų maklerio įmonei duoti šiuos privalomus nurodymus :

1) įgyvendinti vieną ar daugiau gaivinimo planę, parengtame pagal Finansinio tvarumo įstatymo 4-11 straipsnius, nustatytų procedūrų ar priemonių arba gaivinimo planą atnaujinti, kai šioje dalyje nustatytų nurodymų taikymą paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo galiojančiame gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendinti vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per priežiūros institucijos nustatytą laikotarpį, užtikrinant, kad būtų pašalintos šioje dalyje nustatytų priemonių taikymą paskatinusios aplinkybės;

2) parengti ir įgyvendinti per priežiūros institucijos nustatytą terminą jai priimtina finansų maklerio įmonės veiklos pakeitimo priemonių planą;

3) sušaukti finansų maklerio įmonės visuotinį akcininkų susirinkimą ir jame svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus. Jei finansų maklerio įmonės organai nevykdo reikalavimo sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, priežiūros institucija turi teisę pati sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, parengti jo darbotvarkę ir reikalauti, kad jame būtų apsvarstyti priežiūros institucijos pasiūlyti klausimai;

4) nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau finansų maklerio įmonės vadovų ar asmenų, priklausančių finansų maklerio įmonės vyresniajai vadovybei, jei priežiūros institucija nustato, kad tas asmuo (asmens) neatitinka šio įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

5) vadovaujantis gaivinimo planu parengti derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

6) pakeisti finansų maklerio įmonės verslo strategiją;

7) pakeisti finansų maklerio įmonės teisinę – ir organizacinę ar veiklos struktūrą.

11. Kai šio straipsnio 10 dalyje nustatyti privalomi nurodymai duodami finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, priklausančiai finansinei grupei *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>2</sup> straipsnio nuostatos.

10-12. Finansų maklerio įmonė, finansų patarėjo įmonė, reguliuojamos rinkos operatorius ar Centrinis depozitoriumas privalo vykdyti šio straipsnio 6 dalyje nustatytus nurodymus priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdami apie įvykdymą raštu pranešti priežiūros institucijai. Finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, taip pat privalo vykdyti šio straipsnio 10 dalyje nustatytus nurodymus



priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama apie įvykdymą raštu pranešti priežiūros institucijai.

14.13. Šio straipsnio 6 ir 10 dalyjese nurodyti priežiūros institucijos sprendimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos. Skundo dėl priežiūros institucijos sprendimo padavimas sprendimo vykdymo nesustabdo.

14.14. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti privalomi nurodymai gali būti duodami kartu taikant ir poveikio priemones. Finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, šio straipsnio 10 dalyje nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su šio straipsnio 6 dalyje nustatytais nurodymais ir (arba) taikant ir poveikio priemones.

15. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad finansų maklerio įmonė, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, atitinka šio straipsnio 10 dalyje nurodytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai (toliau – pertvarkymo institucija). Tokiu atveju (įskaitant atvejus, kai atlieka patikrinimus pagal šį straipsnį) priežiūros institucija turi teisę gauti visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti, galimam finansų maklerio įmonės pertvarkymui pasirengti ir jos turtui bei įsipareigojimams įvertinti. Priežiūros institucija šią informaciją turi pateikti pertvarkymo institucijai.

16. Jei pagal šį įstatymą pritaikomos finansų maklerio įmonės veiklą ribojančios priemonės ar iškeliama finansų maklerio įmonės likvidavimo byla, kaip jie suprantami pagal Finansinio tvarumo įstatymo 121 straipsnį, priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Finansinio tvarumo įstatymo VII skyriuje pertvarkymo institucijai nustatytas teises ir pareigas.

14.17. Priežiūros institucija gali prašyti, kad valstybių narių priežiūros institucijos atliktų reikalingus patikrinimus šių valstybių teritorijoje ir kad tokiuose patikrinimuose būtų leista dalyvauti priežiūros institucijos tarnautojams.

14.18. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją dėl atvejų, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija:

- 1) laiku neatsako į prašymą dėl informacijos pateikimo arba atsisako pateikti informaciją;
- 2) laiku neatsako į prašymą bendradarbiauti vykdant priežiūrą, atliekant tyrimą ar patikrinimą vietoje, kaip numatyta šio įstatymo 75 straipsnyje, arba šį prašymą atmeta;
- 3) laiku neatsako į prašymą leisti priežiūros institucijos tarnautojams dalyvauti patikrinime šios valstybės narės teritorijoje arba jį atmeta.

19. Priežiūros institucija, spręsdama dėl privalomų nurodymų davimo pagal šio straipsnio 10 dalį, taip pat turi vadovautis taikytiniais Europos Sąjungos teisės aktais.“

#### **6 straipsnis. 83 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 83 straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, paskirti laikinąjį administratorių.“

#### **7 straipsnis. 84 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 84 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 81 straipsnio 6 dalį duoti privalomi nurodymai.“

#### **8 straipsnis. Įstatymo papildymas 85<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti įstatymą 85<sup>1</sup> straipsniu:

**„85<sup>1</sup> straipsnis. Finansų maklerio įmonės laikinojo administratoriaus skyrimas**

1. Finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, laikinojo administratoriaus skyrimui ir veiklai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>1</sup> nuostatos.

2. Skiriant finansų maklerio įmonės laikinąjį administratorių finansų maklerio įmonei, kuriai taikomas šio įstatymo 12<sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas, priklausančiai finansinei grupei, *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75<sup>2</sup> straipsnio nuostatos.“

**9 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 87 straipsnį nauja 1 dalimi:

**„1. Finansų maklerio įmonės bankroto procedūras reglamentuoja Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis įstatymas, Finansinio tvarumo įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.“**

2. Buvusias 87 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalis laikyti atitinkamai 2, 3, 4, 5 ir 6 dalimis.“

**10 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
finansinių priemonių  
rinkų įstatymo  
priedas

## ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

**1. 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 15) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).**

**1.2.** 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 24).

**2.3.** 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 4 tomas, p. 367) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).

**3.4** 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EB (OL 2004 m. specialusis leidimas, 6 skyrius, 7 tomas, p. 263), su paskutiniais pakeitimais, padarytais **2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).**

**6.5.** 2007 m. rugsejo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL 2007 L 247, p. 1).

7-6. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 462/2013 (OL 2013 L 146, p. 1).

8-7. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL 2012 L 201, p. 1).

9-8. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).

**9. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema, ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“**

#### **11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

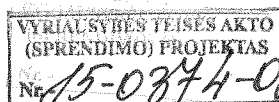
*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius pav.  
*Viktorijus Jakubavičius*  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 9. 01



Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS**  
**LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 1, 8, 11 STRAIPSNIŲ, 1 IR 2 PRIEDŲ**  
**PAKEITIMO, 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO**  
**PAPILDYMO 21<sup>1</sup> STRAIPSNIU IR NAUJU 2 PRIEDU**  
**ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikoje centrinis bankas yra Lietuvos bankas, kuris nuosavybės teise priklauso Lietuvos valstybei. Lietuvos bankas yra sudedamoji Europos centrinių bankų sistemos dalis ir Europos centrinių bankų sistemos tikslų siekia bei uždavinius vykdo vadovaudamasis Europos centrinio banko gairėmis ir nurodymais. Lietuvos bankas savo funkcijas atlieka ir veiklą vykdo tiek, kiek tai neprieštaruoja Europos centrinio banko ir Europos centrinių bankų sistemos tikslams ir Europos Sąjungos teisės aktams, tarp jų Europos centrinio banko teisės aktams. Lietuvos banko veiklos reglamentavimas suderintas su šio įstatymo 3 priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.“

**2 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 8 straipsnio 2 dalį 8 punktu:

„8) vykdo Lietuvos Respublikos įstatymais finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai priskirtas funkcijas, išskyrus atvejus, kai pagal 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L225, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014) nuostatas šias funkcijas atlieka Bendra pertvarkymo valdyba, taip pat pagal Reglamentą (ES) Nr. 806/2014 atlieka nacionalinei pertvarkymo institucijai priskirtas funkcijas;“.

**3 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) pagal Finansinio tvarumo įstatymą priima sprendimus dėl finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo, kreipiasi į teismą dėl bankroto bylų iškelimo prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams;“.

**4 straipsnis. Įstatymo papildymas 21<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti įstatymą 21<sup>1</sup> straipsniu:

**„21<sup>1</sup> straipsnis. Finansų rinkos priežiūros ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklos finansavimas**

1. Finansų rinkos priežiūra ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veikla finansuojama iš finansų rinkos dalyvių įmokų ir kitomis Lietuvos banko lėšomis.

2. Finansų rinkos dalyviai, kurie privalo mokėti įmokas finansų rinkos priežiūros išlaidoms padengti, jų mokamų įmokų bazė ir maksimalūs įmokų dydžiai nustatyti šio įstatymo 1 priede. Finansų rinkos dalyviai, kurie privalo mokėti įmokas finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos išlaidoms padengti, jų mokamų įmokų bazė ir maksimalūs įmokų dydžiai nustatyti šio

įstatymo 2 priede. Kiekvienų metų įmokų dydžius nustato Lietuvos bankas, pasikonsultavęs su atitinkamais finansų rinkos dalyviais. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į Lietuvos banko atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su prižiūrimais finansų rinkos dalyviais, taip pat į prižiūrimų finansų rinkos dalyvių veiklos mastą ir jų prisiimamą riziką. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką ir mokėjimo tvarką nustato Lietuvos banko teisės aktai.

3. Jeigu tam tikrais metais finansų rinkos dalyvių sumokėtų įmokų suma viršija Lietuvos banko tais metais patirtas išlaidas, susijusias su finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos funkcijomis, Lietuvos bankas ta suma sumažina kitų metų planuojamas įmokas, o perviršį panaudoja atitinkamai kitų metų finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklai finansuoti.

4. Jeigu tam tikrais metais finansų rinkos dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama Lietuvos banko išlaidoms, susijusioms su finansų rinkos priežiūra ar finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos funkcijomis, padengti, Lietuvos bankas ta suma, tačiau bet koku atveju neviršydamas šio įstatymo 1 ir 2 prieduose nustatytų maksimalių dydžių, padidina kitų metų planuojamas įmokas atitinkamai finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklai finansuoti, ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų įsiskolinimui padengti.

5. Šio įstatymo 1 ir 2 priede nurodyti finansų rinkos dalyviai privalo pervesti įmokas į Lietuvos banko nurodytą sąskaitą kas ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės darbo dienos. Už praleistą terminą sumokėti įmokas finansų rinkos dalyviai privalo mokėti delspinigius: 0,05 procento nuo nesumokėtos sumos už kiekvieną dieną. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.

6. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu išieškomi ne ginčo tvarka (be asmens nurodymo nurašyti lėšas) iš finansų rinkos dalyvio piniginių lėšų, esančių jo sąskaitose Lietuvos banke, kredito ar mokėjimo įstaigose. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu gali būti išieškomi ir iš finansų rinkos dalyvio kito turto. Tokiu atveju sprendimą vykdo antstoliai Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.“

#### **5 straipsnis. 44 straipsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios 44 straipsnį.

#### **6 straipsnis. Įstatymo 1 priedo pakeitimas**

Pakeisti įstatymo 1 priedo pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

**„FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI“**

#### **7 straipsnis. Įstatymo papildymas nauju 2 priedu**

Papildyti įstatymą nauju 2 priedu:

„Lietuvos Respublikos  
Lietuvos banko įstatymo  
2 priedas

#### **FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ SEKTORIAUS SUBJEKTŲ PERTVARKYMO INSTITUCIJOS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI**

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
1.	Lietuvos Respublikoje licencijuoti bankai,	Vidutinis metinis turtas	0,0043 proc.

	Centrinė kredito unija, kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje		
2.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0014 proc.
3.	Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansų maklerio įmonės, kurioms taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 12 <sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas	Metinės pajamos	0,075 proc.
4.	Kitose valstybėse licencijuotų finansų maklerio įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės pajamos	0,038 proc.“
5.	Lietuvos Respublikoje įsteigtos finansų įmonės (išskyrus finansų maklerio įmones), kurios yra šio priedo 1 ir 3 punktuose nurodytų subjektų patronuojamosios įmonės ir kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra pagal Reglamentą (ES) Nr. 806/2014		
5.1.	Elektroninių pinigų įstaigos	Neapmokėtų elektroninių pinigų metinis vidurkis ir mokėjimo paslaugų metinė apyvarta	0,0025 proc.
5.2.	Mokėjimo įstaigos	Mokėjimo paslaugų metinė apyvarta	0,0013 proc.
5.3.	Valdymo įmonės, investicinės kintamojo kapitalo bendrovės, uždaro tipo investicinės bendrovės ir šių subjektų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Valdomas kolektyvinio investavimo subjektų ir papildomo savanoriško pensijų kaupimo fondų turtas	0,013 proc.
5.4.	Finansų patarėjo įmonės	-	109 Eur
5.5.	Valiutos keityklos operatoriai	-	109 Eur

#### 8 straipsnis. Įstatymo 2 priedo pakeitimas

1. Buvusį Įstatymo 2 priedą laikyti 3 priedu.
2. Pakeisti Įstatymo 3 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
Lietuvos banko įstatymo  
3 priedas

## IGYVENDINAMI EUROPOS SAJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1957 m. kovo 25 d. Europos Bendrijos steigimo sutartis su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 17 d. Lisabonos sutartimi (OL 2007 C 306, p. 1).
2. 1992 m. vasario 7 d. Europos Bendrijos steigimo sutarties Protokolas Nr. 18 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 17 d. Lisabonos sutartimi (OL 2007 C 306, p. 1).
3. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3603/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniuose numatytų uždraudimų taikymu (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 1 tomas, p. 27).
4. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3604/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104a straipsnyje numatytos privilegijos naudotis finansų įstaigomis uždraudimo taikymu (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 1 tomas, p. 30).
5. 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2001, nustatantis priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 4 tomas, p. 152), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2009 (OL 2009 L 17, p. 1).
6. 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1339/2001, išplečiantis Reglamento (EB) Nr. 1338/2001, nustatančio priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, veikimą toms valstybėms narėms, kurios nėra priėmusios euro kaip savo bendros valiutos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 4 tomas, p. 157).
7. 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 3 tomas, p. 89).
8. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 462/2013 (OL 2013 L 146, p. 1).
9. 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2011/3 dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (OL 2012 C 41, p. 1).
10. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

### 9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.
2. Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Tiesos departamento  
direktorė *galeš*  
Viktorija Jakubonienė  
2015. 08. 21

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 8. 21

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 1, 8, 11 STRAIPSNIŲ, 1 IR 2 PRIEDŲ  
PAKEITIMO, 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR ĮSTATYMO  
PAPILDYMO 21<sup>1</sup> STRAIPSNIU IR NAUJU 2 PRIEDU  
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikoje centrinis bankas yra Lietuvos bankas, kuris nuosavybės teise priklauso Lietuvos valstybei. Lietuvos bankas yra sudedamoji Europos centrinių bankų sistemos dalis ir Europos centrinių bankų sistemos tikslų siekia bei uždavinius vykdo vadovaudamasis Europos centrinio banko gairėmis ir nurodymais. Lietuvos bankas savo funkcijas atlieka ir veiklą vykdo tiek, kiek tai neprieštarauja Europos centrinio banko ir Europos centrinių bankų sistemos tikslams ir Europos Sąjungos teisės aktams, tarp jų Europos centrinio banko teisės aktams. Lietuvos banko veiklos reglamentavimas suderintas su šio įstatymo 23 priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.“

**2 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 8 straipsnio 2 dalį 8 punktu:

„8) vykdo Lietuvos Respublikos įstatymais finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijai priskirtas funkcijas, išskyrus atvejus, kai pagal 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L225, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014) nuostatas šias funkcijas atlieka Bendra pertvarkymo valdyba, taip pat pagal Reglamentą (ES) Nr. 806/2014 atlieka nacionalinei pertvarkymo institucijai priskirtas funkcijas;“.

**3 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) pagal Finansinio tvarumo įstatymą priima sprendimus dėl finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo, kreipiasi į teismą dėl bankroto bylų iškelimo prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams;“.

**4 straipsnis. Įstatymo papildymas 21<sup>1</sup> straipsniu**

Papildyti įstatymą 21<sup>1</sup> straipsniu:

„21<sup>1</sup> straipsnis. Finansų rinkos priežiūros ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklos finansavimas

1. Finansų rinkos priežiūra ir finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veikla finansuojama iš finansų rinkos dalyvių įmokų ir kitomis Lietuvos banko lėšomis.

2. Finansų rinkos dalyviai, kurie privalo mokėti įmokas finansų rinkos priežiūros išlaidoms padengti, jų mokamų įmokų bazė ir maksimalūs įmokų dydžiai nustatyti šio



įstatymo 1 priede. Finansų rinkos dalyviai, kurie privalo mokėti įmokas finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos išlaidoms padengti, jų mokamų įmokų bazė ir maksimalūs įmokų dydžiai nustatyti šio įstatymo 2 priede. Kiekvienų metų įmokų dydžius nustato Lietuvos bankas, pasikonsultavęs su atitinkamais finansų rinkos dalyviais. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į Lietuvos banko atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su prižiūrimais finansų rinkos dalyviais, taip pat į prižiūrimų finansų rinkos dalyvių veiklos mastą ir jų prisiimamą riziką. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką ir mokėjimo tvarką nustato Lietuvos banko teisės aktai.

3. Jeigu tam tikrais metais finansų rinkos dalyvių sumokėtų įmokų suma viršija Lietuvos banko tais metais patirtas išlaidas, susijusias su finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos funkcijomis, Lietuvos bankas ta suma sumažina kitų metų planuojamas įmokas, o perviršį panaudoja atitinkamai kitų metų finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklai finansuoti.

4. Jeigu tam tikrais metais finansų rinkos dalyvių sumokėtų įmokų suma yra nepakankama Lietuvos banko išlaidoms, susijusioms su finansų rinkos priežiūra ar finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos funkcijomis, padengti, Lietuvos bankas ta suma, tačiau bet koku atveju neviršydamas šio įstatymo 1 ir 2 prieduose nustatytų maksimalių dydžių, padidina kitų metų planuojamas įmokas atitinkamai finansų rinkos priežiūrai arba finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiklai finansuoti, ir dalį įmokų panaudoja ankstesnių metų išskolinimui padengti.

5. Šio įstatymo 1 ir 2 priede nurodyti finansų rinkos dalyviai privalo pervesti įmokas į Lietuvos banko nurodytą sąskaitą kas ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio paskutinės darbo dienos. Už praleistą terminą sumokėti įmokas finansų rinkos dalyviai privalo mokėti delspinigius: 0,05 procento nuo nesumokėtos sumos už kiekvieną dieną. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.

6. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu išieškomi ne ginčo tvarka (be asmens nurodymo nurašyti lėšas) iš finansų rinkos dalyvio piniginių lėšų, esančių jo sąskaitose Lietuvos banke, kredito ar mokėjimo įstaigose. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu gali būti išieškomi ir iš finansų rinkos dalyvio kito turto. Tokiu atveju sprendimą vykdo antstoliai Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.“

## **5 straipsnis. 44 straipsnio pripažinimas netekusiu galios**

Pripažinti netekusiu galios 44 straipsnį.

## **44 straipsnis. Finansų rinkos priežiūros finansavimas**

1. Finansų rinkos priežiūra finansuojama iš prižiūrimų finansų rinkos dalyvių įmokų Lietuvos bankui ir kitomis Lietuvos banko lėšomis.

2. Prižiūrimi finansų rinkos dalyviai, kurie privalo mokėti įmokas, jų mokamų įmokų bazė ir maksimalūs įmokų dydžiai nustatyti šio įstatymo 1 priede. Atitinkamų metų įmokų dydžius nustato Lietuvos bankas, pasikonsultavęs su prižiūrimais finansų rinkos dalyviais. Nustatant įmokų dydį, atsižvelgiama į Lietuvos banko atliekamas funkcijas ir patiriamas išlaidas, susijusias su prižiūrimais finansų rinkos dalyviais, taip pat į prižiūrimų finansų rinkos dalyvių veiklos mastą ir jų prisiimamą riziką. Detalią įmokų apskaičiavimo metodiką ir mokėjimo tvarką nustato Lietuvos banko priimti teisės aktai.

3. Jeigu atitinkamais metais prižiūrimų finansų rinkos dalyvių sumokėtų įmokų suma viršija Lietuvos banko tiems metams planuotas išlaidas finansų rinkos priežiūrai atlikti, Lietuvos bankas proporcingai sumažina kitų metų planuojamas įmokas veikiantiems prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams, o perviršį panaudoja kitų metų finansų rinkos priežiūrai finansuoti.

4. Prižiūrimi finansų rinkos dalyviai privalo pervesti įmokas į Lietuvos banko sąskaitą kas ketvirtį ne vėliau kaip iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 30 dienos. Už praleistą terminą sumokėti

įmokas prižiūrimi finansų rinkos dalyviai į Lietuvos banko sąskaitą privalo pervesti delspinigius: 0,05 procento nuo nesumokėtos sumos už kiekvieną dieną. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo pareigos sumokėti visą uždelstą sumą.

5. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu išieškomi ne ginčo tvarka (be asmens nurodymo nurašyti lėšas) iš prižiūrimo finansų rinkos dalyvio piniginių lėšų, esančių jo sąskaitose Lietuvos banke, kredito ar mokėjimo įstaigose. Nesumokėtos įmokos ir delspinigiai Lietuvos banko sprendimu gali būti išieškomi taip pat iš kito prižiūrimo finansų rinkos dalyvio turto. Šiuo atveju sprendimą vykdo antstoliai Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekse nustatyta tvarka.

#### 6 straipsnis. Įstatymo 1 priedo pakeitimas

Pakeisti įstatymo 1 priedo pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

**„FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI“**

#### 7 straipsnis. Įstatymo papildymas nauju 2 priedu

Papildyti įstatymą nauju 2 priedu:

**„Lietuvos Respublikos  
Lietuvos banko įstatymo  
2 priedas**

#### **FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ SEKTORIAUS SUBJEKTŲ PERTVARKYMO INSTITUCIJOS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI**

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
1.	Lietuvos Respublikoje licencijuoti bankai, Centrinė kredito unija, kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0043 proc.
2.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0014 proc.
3.	Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansų maklerio įmonės, kurioms taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 12 <sup>1</sup> straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas	Metinės pajamos	0,075 proc.
4.	Kitose valstybėse licencijuotų finansų maklerio įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės pajamos	0,038 proc.
5.	Lietuvos Respublikoje įsteigtos finansų įmonės (išskyrus finansų maklerio įmones), kurios yra šio priedo 1 ir 3 punktuose nurodytų subjektų patronuojamosios įmonės ir kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra pagal Reglamentą (ES) Nr.		

	806/2014		
5.1.	Elektroninių pinigų įstaigos	Neapmokėtų elektroninių pinigų metinis vidurkis ir mokėjimo paslaugų metinė apyvarta	0,0025 proc.
5.2.	Mokėjimo įstaigos	Mokėjimo paslaugų metinė apyvarta	0,0013 proc.
5.3.	Valdymo įmonės, investicinės kintamojo kapitalo bendrovės, uždaro tipo investicinės bendrovės ir šių subjektų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Valdomas kolektyvinio investavimo subjektų ir papildomo savanoriško pensijų kaupimo fondų turtas	0,013 proc.
5.4.	Finansų patarėjo įmonės	-	109 Eur
5.5.	Valiutos keityklos operatoriai	-	109 Eur

#### 8 straipsnis. Įstatymo 2 priedo pakeitimas

1. Buvusį Įstatymo 2 priedą laikyti 3 priedu.
2. Pakeisti Įstatymo 3 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
Lietuvos banko įstatymo  
2 3 priedas

#### ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1957 m. kovo 25 d. Europos Bendrijos steigimo sutartis su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 17 d. Lisabonos sutartimi (OL 2007 C 306, p. 1).
2. 1992 m. vasario 7 d. Europos Bendrijos steigimo sutarties Protokolas Nr. 18 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 17 d. Lisabonos sutartimi (OL 2007 C 306, p. 1).
3. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3603/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniuose numatytų uždraudimų taikymu (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 1 tomas, p. 27).
4. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3604/93, nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104a straipsnyje numatytos privilegijos naudotis finansų įstaigomis uždraudimo taikymu (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 1 tomas, p. 30).
5. 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2001, nustatantis priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 4 tomas, p. 152), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 44/2009 (OL 2009 L 17, p. 1).
6. 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1339/2001, išplečiantis Reglamento (EB) Nr. 1338/2001, nustatančio priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, veikimą

toms valstybėms narėms, kurios nėra priėmusios euro kaip savo bendros valiutos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 19 skyrius, 4 tomas, p. 157).

~~7. 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2011/3 dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (OL 2012 C 41, p. 1).~~

8. 7. 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 3 tomas, p. 89).

9. 8. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 462/2013 (OL 2013 L 146, p. 1).

9. 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2011/3 dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (OL 2012 C 41, p. 1).

10. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190).“

#### **9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas**

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.
2. Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

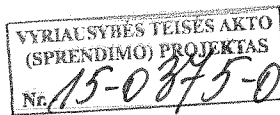
*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius paa.  
*Viktorija Jakubonienė*  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 8. 01



Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. IX-1068  
57 STRAIPSNIO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas**

1. Pripažinti netekusia galios 57 straipsnio 3 dalį.
2. Pripažinti netekusia galios 57 straipsnio 4 dalį.
3. Pakeisti 57 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:  
„5. Pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo finansų įstaigai turi teisę pateikti jos dalyviai, likvidatorius (likvidacinė komisija), administracijos vadovas, kreditorius (kreditoriai), pertvarkymo institucija, o finansų įstaigai, teikiančiai licencines finansines paslaugas, – ir priežiūros institucija.“

**2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras.

*R.Š.*  
*2015.09.01*

FM Teisės departamento  
direktorė *V. Jakubonienė*  
Viktorija Jakubonienė  
*2015-08-21*

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. IX-1068  
57 STRAIPSNIO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas**

1. Pripažinti netekusia galios 57 straipsnio 3 dalį.
- ~~3. Bankroto byla gali būti iškelta Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka tik tai nemokiai finansų įstaigai, teikiančiai licencines finansines paslaugas, kurios licencija teikti finansines paslaugas priežiūros institucijos sprendimu yra atšaukta.~~
2. Pripažinti netekusia galios 57 straipsnio 4 dalį.
- ~~4. Sąlygas, kurioms esant finansų įstaiga, teikianti licencines finansines paslaugas, gali būti pripažįstama nemokia, ir šios finansų įstaigos nemokumo apskaičiavimo ir įvertinimo tvarką nustato priežiūros institucija.~~
3. Pakeisti 57 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:  
„5. Pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo finansų įstaigai turi teisę pateikti jos dalyviai, likvidatorius (likvidacinė komisija), administracijos vadovas, kreditorius (kreditoriai), **pertvarkymo institucija**, o finansų įstaigai, teikiančiai licencines finansines paslaugas, – ir priežiūros institucija.“

**2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorei pae.  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015-09-01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. I-796  
62, 73 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 62 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) pažeidžiami įstatymų, reglamentuojančių saugią ir patikimą kredito unijų veiklą, įskaitant Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą, ir priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimai arba yra grėsmė, kad dėl kredito unijos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) klientų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos kredito unijų sistemos funkcionavimas;“

2. Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas indėlių draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turinti kredito unija negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

**2 straipsnis. 73 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 73 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Kredito unija gali būti pripažinta nemokia, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) kredito unija dėl to, kad patyrė arba, tikėtina, patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies, arba dėl kitų su jos finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) kredito unijos turtas yra arba remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) kredito unija negali arba remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.“

**3 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
kredito unijų įstatymo  
priedas

**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).“

**4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *už p.v.*  
*Viktorija Jakubavičienė*  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 9.01



LIETUVOS RESPUBLIKOS  
KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. I-796  
62, 73 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 62 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) pažeidžiami įstatymų, reglamentuojančių saugią ir patikimą kredito unijų veiklą, **įskaitant Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą**, ir priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimai arba yra grėsmė, kad dėl kredito unijos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) klientų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos kredito unijų sistemos funkcionavimas;“

2. Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Priežiūros institucija sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo, kuris pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą laikomas **indėlių** draudžiamuoju įvykiu, priima ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po to, kai nustato, kad priežiūros institucijos išduotą licenciją turinti kredito unija negali įvykdyti pagrįsto reikalavimo grąžinti indėlį ir yra pagrindas manyti, kad to negalės padaryti artimiausiu metu.“

**2 straipsnis. 73 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 73 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. ~~Sąlygas, kuriomis kredito unija gali būti pripažįstama nemokia, ir kredito unijos nemokumo apskaičiavimo ir įvertinimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai~~ **Kredito unija gali būti pripažinta nemokia, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:**

1) kredito unija dėl to, kad patyrė arba, tikėtina, patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies, arba dėl kitų su jos finansine būkle susijusių priežasčių pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išduoti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucijai būtų pagrindas atšaukti licenciją;

2) kredito unijos turtas yra arba remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) kredito unija negali arba remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų.“

**3 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
kredito unijų įstatymo  
priedas

## ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

~~1. 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/14/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino (OL 2009 L 68, p. 3).~~

**1. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL 2014 L 173, p. 149).“**

### **4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

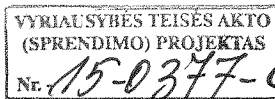
*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius *[parašas]*  
Viktorija Jakubėnienė  
2015-08-27

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*[parašas]*  
2015. 8. 01



Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIO UŽTIKRINIMO SUSITARIMŲ ĮSTATYMO NR. IX-2127 3 STRAIPSNIO IR  
PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 3 straipsnį 8 dalimi:

„8. Šis įstatymas Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams taikomas tiek, kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip.“

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
finansinio užtikrinimo susitarimų  
įstatymo  
priedas

**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 3 tomas, p. 89) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *aus pae.*  
*Justas*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-21

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015.8.01

Projekto  
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
FINANSINIO UŽTIKRINIMO SUSITARIMŲ ĮSTATYMO NR. IX-2127 3 STRAIPSNIO IR  
PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 3 straipsnį 8 dalimi:

**„8. Šis įstatymas Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams taikomas tiek, kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip.“**

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos  
finansinio užtikrinimo susitarimų  
įstatymo  
priedas

**ĮGYVENDINAMASI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTASI**

1. 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL 2004 m. specialusis leidimas, 10 skyrius, 3 tomas, p. 89) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/44/EB (OL 2009 L 146, p. 37) **2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).**“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

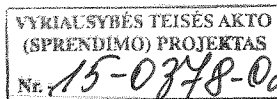
*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

FM Teisės departamento  
direktorius pae.  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-24

*R.Š.*  
2015.8.21



Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VERTYBINIŲ POPIERIŲ ĮSTATYMO NR. X-1023 32 STRAIPSNIO IR PRIEDO  
PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 32 straipsnio 1 dalį 8 punktu:

„8) balsų riba peržengiama taikant Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą.“

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedo 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 2 tomas, p. 20) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. Šadžius*  
2015. 9. 01

FM Teisės departamento  
direktorė *pa.*  
*Viktorija Jakubienė*  
2015-08-31

Projekto  
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VERTYBINIŲ POPIERIŲ ĮSTATYMO NR. X-1023 32 STRAIPSNIO IR PRIEDO  
PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

Vilnius

d. Nr.

**1 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 32 straipsnio 1 dalį 8 punktu:

**„8) balsų riba peržengiama taikant Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymą.“**

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedo 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

**„3. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 2 tomas, p. 20) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“**

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015. 9. 01

FM Teisės departamentas  
direktorius *V.Š.*  
Viktorija Štubaitienė  
2015. 09. 01

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
AKCINIŲ BENDROVIŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1835  
1 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 1 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

**„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis“**

2. Papildyti 1 straipsnį nauja 3 dalimi:

„3. Šis įstatymas Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams taikomas tiek, kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip.“

3. Buvusią 1 straipsnio 3 dalį laikyti 4 dalimi.

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

1. Pakeisti Įstatymo priedo 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1. 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 82/891/ EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl akcinių bendrovių skaidymo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 1 tomas, p. 50) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

2. Pakeisti Įstatymo priedo 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4. 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL 2007 L 184, p. 17), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

3. Pakeisti Įstatymo priedo 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8. 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL 2011 L 110, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

4. Pakeisti Įstatymo priedo 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL 2012 L 315, p. 74), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015.9.01

FM Teisės departamento  
direktorė *pat.*  
*zakaus*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-09-31

Projekto  
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
AKCINIŲ BENDROVIŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1835  
1 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

1. Pakeisti 1 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis“

2. Papildyti 1 straipsnį nauja 3 dalimi:

„3. Šis įstatymas Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams taikomas tiek, kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip.“

3. Buvusią 1 straipsnio 3 dalį laikyti 4 dalimi.

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

1. Pakeisti Įstatymo priedo 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1. 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 82/891/ EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl akcinių bendrovių skaidymo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 17 skyrius, 1 tomas, p. 50) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

2. Pakeisti Įstatymo priedo 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4. 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL 2007 L 184, p. 17), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

3. Pakeisti Įstatymo priedo 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8. 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL 2011 L 110, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

4. Pakeisti Įstatymo priedo 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9. 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL 2012 L 315, p. 74), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius pav.  
Viktorijė Jakubonienė  
2015-09-30

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

R.Š.  
2015.9.21



**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS  
BENDROVIŲ JUNGIMOSI ĮSTATYMO NR. X-1367 1 STRAIPSNIO IR PRIEDO  
PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 1 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Šio įstatymo nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos.“

2. Buvusią 1 straipsnio 4 dalį laikyti 5 dalimi.

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedo 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL 2005 L 310, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*

2015.9.01

FM Teisės departamento  
direktoriaus pavad.  
*Viktorija Jakubonienė*  
2015.08.31

Projekto  
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS  
BENDROVIŲ JUNGIMOSI ĮSTATYMO NR. X-1367 1 STRAIPSNIO IR PRIEDO  
PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 1 straipsnį nauja 4 dalimi:

„4. Šio įstatymo nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos.“

2. Buvusią 1 straipsnio 4 dalį laikyti 5 dalimi.

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedo 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL 2005 L 310, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

FM Teisės departamento  
direktorė uo. p. v.  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

R.Š.  
2015.8.01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
ĮSTATYMO „DĖL DARBUOTOJŲ DALYVAVIMO BENDROVĖJE PO VIENOS  
VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ  
JUNGIMOSI“ NR. X-1607 3 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 3 straipsnį 3 dalimi:

„3. Šio įstatymo nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos.“

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos įstatymo  
„Dėl darbuotojų dalyvavimo  
bendrovėje po vienos valstybės ribas  
peržengiančio ribotos atsakomybės  
bendrovių jungimosi“  
priedas

**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL 2005 L 310, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
2015.9.01

FM Teisės departamento  
direktorė *Viktorija Jakubonienė*

Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

Projekto  
lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
ĮSTATYMO „DĖL DARBUOTOJŲ DALYVAVIMO BENDROVĖJE PO VIENOS  
VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ  
JUNGIMOSI“ NR. X-1607 3 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 3 straipsnį 3 dalimi:

„3. Šio įstatymo nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos.“

**2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas**

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos įstatymo  
„Dėl darbuotojų dalyvavimo  
bendrovėje po vienos valstybės ribas  
peržengiančio ribotos atsakomybės  
bendrovių jungimosi“  
priedas

**ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI**

1. 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL 2005 L 310, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).“

**3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Tūlės departamento  
direktorė *[parašas]*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-27

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*[parašas]*  
2015.9.01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CIVILINIO KODEKSO 6.116 STRAIPSNIO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 6.116 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 6.116 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Perkelti savo skolą kitam asmeniui skolininkas gali tik tuo atveju, kai kreditorius sutinka, jeigu kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose finansų įstaigų ir finansų įstaigų sistemos stabilumą ir patikimumą, nenustatyta kitaip. Sutikimas pareiškiamas tik po to, kai skolininkas ir skolos perėmėjas praneša kreditoriui apie numatomą skolos perkėlimą. Kol toks sutikimas negautas, šalys gali pakeisti ar nutraukti sutartį. Kai gautas kreditoriaus sutikimas, pradinio ir naujojo skolininko sutartis nebegali būti keičiama.“

**2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius pae.

Viktorija Jakuboniene

2015-08-21

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

R.Š.

2015.8.01

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CIVILINIO KODEKSO 6.116 STRAIPSNIO PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 6.116 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 6.116 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Perkelti savo skolą kitam asmeniui skolininkas gali tik tuo atveju, kai kreditorius sutinka, jeigu kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose ~~kredito įstaigų ir kredito įstaigų~~ **finansų įstaigų ir finansų įstaigų** sistemos stabilumą ir patikimumą, nenustatyta kitaip. Sutikimas pareiškiamas tik po to, kai skolininkas ir skolos perėmėjas praneša kreditoriui apie numatomą skolos perkėlimą. Kol toks sutikimas negautas, šalys gali pakeisti ar nutraukti sutartį. Kai gautas kreditoriaus sutikimas, pradinio ir naujojo skolininko sutartis nebegali būti keičiama.“

**2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *pa.*  
*Viktorija Jakubonienė*  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. Š.*  
2015. 9. 01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CIVILINIO PROCESO KODEKSO  
145, 163, 166, 267<sup>1</sup> IR 627 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 145 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 145 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Teismas dalyvaujančių byloje ar kitų suinteresuotų asmenų prašymu ar savo iniciatyva negali taikyti šio straipsnio 1 dalies 6, 7 ir 12 punktuose nustatytų ar kitų laikinųjų apsaugos priemonių, kurios ribotų su finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo veiksmų, taikomų pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo nustatytą tvarką, atlikimą, jei tai yra numatyta kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose poveikio priemonių arba finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių taikymą finansų įstaigoms.“

**2 straipsnis. 163 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 163 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) kai nagrinėjant bylą, kurioje bankui ar Centrinei kredito unijai pareikšti turtiniai reikalavimai, paaiškėja, kad bankui ar Centrinei kredito unijai yra paskelbtas veiklos apribojimas (moratoriumas);“.

**3 straipsnis. 166 straipsnio keitimas**

Pakeisti 166 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) šio Kodekso 163 straipsnio 6 punkte numatytais atvejais – iki banko ar Centrinės kredito unijos veiklos apribojimo (moratoriumo) taikymo pabaigos;“.

**4 straipsnis. 267<sup>1</sup> straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 267<sup>1</sup> straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„267<sup>1</sup> straipsnis. Sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos finansų įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui**

Kiti įstatymai gali numatyti atvejus, kuriais teismo sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos finansų įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui, priimami tik dėl žalos priteisimo.“

**5 straipsnis. 627 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 627 straipsnį 7 punktu:

„7) kai vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo nuostatomis skolininkui ar išieškotojui yra taikomi finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksmai.“

**6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. M.*  
2015. 9. 01

FM Teisės departamento  
direktorė *V. Jakubonienė*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-09-01

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
CIVILINIO PROCESO KODEKSO  
145, 163, 166, 267<sup>1</sup> IR 627 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 145 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 145 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Teismas dalyvaujančių byloje ar kitų suinteresuotų asmenų prašymu ar savo iniciatyva negali taikyti šio straipsnio 1 dalies 6, 7, ir 12 ir 13 punktuose nustatytų **ar kitų** laikinųjų apsaugos priemonių, **kurios ribotų su finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo veiksmų, taikomų pagal Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo nustatytą tvarką, atlikimą**, jei tai yra numatyta kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose poveikio priemonių arba finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių taikymą ~~kredito finansų~~ įstaigoms.“

**2 straipsnis. 163 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 163 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) kai nagrinėjant bylą, kurioje ~~komerciniam~~ bankui **ar Centrinei kredito unijai** pareikšti turtiniai reikalavimai, paaiškėja, kad Lietuvos bankas yra paskyręs ~~komerciniam~~ bankui **ar Centrinei kredito unijai** laikinąjį ~~administratorių~~ yra paskelbtas veiklos apribojimas (moratoriumas);“.

**3 straipsnis. 166 straipsnio keitimas**

Pakeisti 166 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) šio Kodekso 163 straipsnio 6 punkte numatytais atvejais – iki ~~komercinio~~ banko **ar Centrinės kredito unijos** laikinojo ~~administratoriaus~~ įgaliojimų veiklos apribojimo (moratoriumo) taikymo pabaigos;“.

**4 straipsnis. 267<sup>1</sup> straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 267<sup>1</sup> straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„267<sup>1</sup> straipsnis. Sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos ~~kredito finansų~~ įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui

Kiti įstatymai gali numatyti atvejus, kuriais teismo sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos ~~kredito finansų~~ įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui, priimami tik dėl žalos priteisimo.“

**5 straipsnis. 627 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 627 straipsnį 7 punktu:

„7) kai vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo nuostatomis skolininkui ar išieškotojui yra taikomi finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksmai.“

**6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorė *pas. pav.*  
*Gailys*  
Viktorija Jakubonienė  
*2015. 09. 21*

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R.Š.*  
*2015. 09. 21*



LIETUVOS RESPUBLIKOS  
ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO NR. VIII-1029  
71, 88<sup>1</sup>, 98 IR 99 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Teismas arba teisėjas proceso dalyvių motyvuotu prašymu ar savo iniciatyva negali taikyti šio straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimo užtikrinimo priemonių, jeigu tai numatyta kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose poveikio priemonių arba finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių taikymą finansų įstaigoms.“

**2 straipsnis. 88<sup>1</sup> straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 88<sup>1</sup> straipsnį ir jį išdėstyti taip:

**„88<sup>1</sup> straipsnis. Sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos finansų įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui**

Kiti įstatymai gali numatyti atvejus, kuriais teismo sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos finansų įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui, priimami tik dėl žalos priteisimo.“

**3 straipsnis. 98 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 98 straipsnio 1 dalį 9 punktu:

„9) kai nagrinėjant bylą, kurioje bankui ar Centrinei kredito unijai pareikšti turtiniai reikalavimai, paaiškėja, kad bankui ar Centrinei kredito unijai yra paskelbtas veiklos apribojimas (moratoriumas).“

**4 straipsnis. 99 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 99 straipsnį 5 punktu:

„6) šio įstatymo 98 straipsnio 1 dalies 9 punkte numatytu atveju – iki banko ar Centrinės kredito unijos veiklos apribojimo (moratoriumo) taikymo pabaigos.“

2. Buvusį 99 straipsnio 5 punktą laikyti 6 punktu.

**5 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius  
Viktorija Jakubaitienė  
2015-08-24

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras  
R. M.  
2015.8.01

LIETUVOS RESPUBLIKOS  
ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO NR. VIII-1029  
71, 88<sup>1</sup>, 98 IR 99 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO  
ĮSTATYMAS

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 71 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Teismas arba teisėjas proceso dalyvių motyvuotu prašymu ar savo iniciatyva negali taikyti šio straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimo užtikrinimo priemonių, jeigu tai numatyta kituose įstatymuose, reglamentuojančiuose poveikio priemonių arba finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių taikymą ~~kredito~~ **finansų** įstaigoms.“

**2 straipsnis. 88<sup>1</sup> straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 88<sup>1</sup> straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„88<sup>1</sup> straipsnis. Sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos ~~kredito~~ **finansų** įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui

Kiti įstatymai gali numatyti atvejus, kuriais teismo sprendimai, kurie galėtų turėti įtakos ~~kredito~~ **finansų** įstaigų finansinio stabilumo ir patikimumo stiprinimo priemonių veiksmingumui, priimami tik dėl žalos priteisimo.“

**3 straipsnis. 98 straipsnio pakeitimas**

Papildyti 98 straipsnio 1 dalį 9 punktu:

„9) kai nagrinėjant bylą, kurioje bankui ar Lietuvos centrinei kredito unijai pareikšti turtiniai reikalavimai, paaiškėja, kad bankui ar Lietuvos centrinei kredito unijai yra paskelbtas veiklos apribojimas (moratoriumas).“

**4 straipsnis. 99 straipsnio pakeitimas**

1. Papildyti 99 straipsnį 5 punktu:

„6) šio įstatymo 98 straipsnio 1 dalies 9 punkte numatytu atveju – iki banko ar Lietuvos centrinės kredito unijos veiklos apribojimo (moratoriumo) taikymo pabaigos.“

2. Buvusį 99 straipsnio 5 punktą laikyti 6 punktu.

**5 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas**

Šis įstatymas įsigalioja 2015 m. lapkričio 1 d.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius *pasv.*  
*2015-09-31*  
Viktorijus Jakubavičius

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL KREIPIMOSI Į RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU PATEIKTI  
LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI RATIFIKUOTI  
SUSITARIMĄ DĖL ĮNAŠŲ Į BENDRĄ PERTVARKYMO FONDAŲ PERVEDIMO IR  
SUJUNGIMO

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 8 straipsnio 2 dalimi,  
Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Kreiptis į Respublikos Prezidentą su prašymu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu ir 138 straipsnio 1 dalies 6 punktu, pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo, kuris buvo pasirašytas 2014 m. gegužės 21 d. Briuselyje.

Ministras Pirmininkas

Užsienio reikalų ministras

FM Teisės departamento  
direktorius pas.  
Viktorija Jakubavičienė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

R. Šadžiaus  
2015. 8. 01

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

DEKRETAS

DĖL TEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI RATIFIKUOTI SUSITARIMĄ DĖL  
ĮNAŠŲ Į BENDRĄ PERTVARKYMO FONDĄ PERVEDIMO IR SUJUNGIMO

2015 m. d. Nr.

Vilnius

**1 straipsnis.**

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu,


t e i k i u Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Susitarimą dėl įnašų į bendrą  
pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo, kuris buvo pasirašytas 2014 m. gegužės 21 d.  
Briuselyje.

**2 straipsnis.**

Šį dekretą Lietuvos Respublikos Seimui pristatys finansų ministras Rimantas Šadžius, o jam  
negalint dalyvauti - finansų viceministras Algimantas Rimkūnas.

Respublikos Prezidentas

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

  
2015.8.01

Teisės departamento  
direktorė *paš.*  
*Jočiuk*  
Viktorija Jakubonienė  
2015-08-31

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO  
DĖL SUSITARIMO DĖL ĮNAŠŲ Į BENDRĄ PERTVARKYMO FONDĄ PERVEDIMO IR  
SUJUNGIMO RATIFIKAVIMO  
PROJEKTO  
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

**1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai**

2015 m. sausio 1 d. Lietuvos Respublika tapo Ekonominės ir pinigų sąjungos (euro zonos) nare. Tapimas euro zonos valstybe nare sąlygoja automatinį Lietuvos Respublikos tapimą Bankų sąjungos dalimi. Vienas iš kertinių Bankų sąjungos elementų yra Bendras finansų įstaigų pertvarkymo mechanizmas. Pagrindiniai pastarąjį mechanizmą reglamentuojantys teisės aktai yra Bendrojo pertvarkymo mechanizmo (toliau – BPM) reglamentas<sup>1</sup> ir 2014 m. gegužės 21 d. ES valstybių narių (išskyrus Jungtinę Karalystę ir Švedijos Karalystę) pasirašytas susitarimas dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo (toliau - Susitarimas). Vadovaujantis Susitarimo 11 straipsnio 1 dalimi, Susitarimą pasirašančios šalys ratifikuoja, tvirtina arba priima pagal savo atitinkamus konstitucinius reikalavimus.

Lietuvos Respublikos įstatymo Dėl Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo (toliau - Įstatymo projektas) tikslas - ratifikuoti Susitarimą ir taip įvykdyti jam įsigaliooti būtinas vidaus teises procedūras.

**2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai**

Įstatymo projektą parengė Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius – Sigitas Mitkus, tel. 239 0070 el. paštas [s.mitkus@finmin.lt](mailto:s.mitkus@finmin.lt)) patarėjas Justinas Juknys (tel. (8 5) 219 9328, el. paštas [j.juknys@finmin.lt](mailto:j.juknys@finmin.lt)).

**3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai**

Šiuo metu nei Europos Sąjungos, nei Lietuvos lygiu galiojantys teisės aktai nenumato pareigos sukurti finansų įstaigų pertvarkymo fondą, ir atitinkamai įnašų į tokį fondą nustatymo ir rinkimo mechanizmo.

Nacionaliniu lygiu tokia teisinė bazė bus sukurta perkėlus į nacionalinę teisę Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą<sup>2</sup> (toliau – BGP direktyva). Įgyvendinant šią direktyvą bus sukurtas nacionalinis finansų įstaigų pertvarkymo fondas, nustatyti jo veikimo mechanizmai.

Nuo 2016 m. sausio 1 d. Bankų sąjungoje dalyvaujančiose valstybėse narėse pradės veikti BPM, kurio veikimui užtikrinti bus sukurta bendras pertvarkymo fondas, finansuojamas mechanizme dalyvaujančių valstybių narių finansų įstaigų įmokomis. Šiuo metu taikomi teisės aktai neįpareigoja iš Lietuvoje veikiančių finansų įstaigų rinkti įmokas, kurios būtų mokamos į bendrą Bankų sąjungoje dalyvaujančių šalių pertvarkymo fondą.

**4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos, kokių teigiamų rezultatų laukiama**

Įstatymo projektu siūlomas ratifikuoti Susitarimas yra integrali Bankų sąjungos BPM dalis. Susitarimas papildo BPM reglamentą taip pat yra susijęs su BGP direktyva. Pastarąją direktyvą be kitų nuostatų valstybės narės įpareigojamos sukurti nacionalinius finansų įstaigų pertvarkymo fondus, kurie būtų finansuojami šių įstaigų įnašais. BPM reglamentu be kitų nuostatų įsteigiamas Bendras finansų įstaigų pertvarkymo fondas (toliau - Fondas), kuris turės būti kaupiamas iš nacionaliniu lygiu surinktų lėšų. Konkrečią tokių lėšų pervedimo tvarką į Fondą kaip tik ir nustato Susitarimas.

<sup>1</sup> 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010.

<sup>2</sup> Europos Parlamento ir Tarybos direktyva, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012.

Susitarimas numato Susitariančių šalių įsipareigojimą nacionaliniu lygiu surinktus įnašus pervesti į Fondą, įskaitant tuos įnašus, kurie bus surinkti pagal BGP direktyvą iki įsigaliojant BPM reglamentui 2016 m. sausio 1 d. Susitarimas taip pat nustato procedūrinius Fondo lėšų surinkimo ir administravimo principus pereinamuoju, ne ilgesniu nei 8 metai (tam tikromis aplinkybėmis šis terminas gali būti prailgintas dar iki 4 metų), laikotarpiu, iki kol Fondas pasieks tikslinį BPM reglamente nustatytą dydį. Šie procedūriniai aspektai apima nacionalinių skyrių (angl. national compartments), į kuriuos Susitariančios šalys minėtu pereinamuoju laikotarpiu perves įnašus, įsteigimą, bei palaipsninį šių skyrių sujungimą (angl. mutualisation) į vieną Fondą. Susitarimo nuostatos apima ir sąlygiškumą (angl. conditionality), kuriuo remiantis Fondu tarpusavio pagrindu naudojamosi ir pervedami įnašai į Fondą - toks sąlygiškumas grindžiamas bendrųjų pertvarkymo principų ir taisyklių, nustatytų BPM reglamente ir BPG direktyvoje laikymusi, iš kurių svarbiausias yra, kad pirmiausia nuostolius patiria pertvarkomos įstaigos akcininkai, po kurių nuostolius patiria kreditoriai pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą.

Susitarimas yra svarbi veiksmingos Bankinės sąjungos funkcionavimo dalis. Susitarimo nuostatų įsigaliojimas ir įgyvendinimas užtikrins Fondo, kuris bus finansuojamas finansų įstaigų lėšomis per palaipsniui sujungiamus nacionalinius skyrius, sudarymą ir funkcionavimą. Fondas, kurio sudarymui pagrindą suteiks Susitarimas, gebės surinkti daug didesnius išteklius bei užtikrins efektyvesnę mokesčių mokėtojų apsaugą nei pavieniai nacionaliniai pertvarkymo fondai. Fondas taip pat įgalins efektyvų viso BPM veikimą, kuris padidins euro zonos ir Europos Sąjungos finansų sektoriaus stabilumą ir sumažins finansų sektoriaus fragmentaciją Bendroje rinkoje, ypač Bankų sąjungoje dalyvaujančiose valstybėse narėse.

#### **5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta**

Susitarimo įgyvendinimas turės teigiamą poveikį ekonomikai. Susitarimu įgalintas Fondas padės efektyviai pertvarkyti Bankų sąjungoje (ir prie jos prisijungusiose valstybėse narėse) su sunkumais susiduriančias finansų įstaigas, kas savo ruožtu mažiau trikdytų verslo aplinką ir jos plėtrą.

Įstatymo projektu siūlomo ratifikuoti Susitarimo įgyvendinimas taip pat turės teigiamą poveikį socialinei aplinkai, kadangi efektyvus Fondas, kuris bus finansuojamas finansų įstaigų lėšomis, veikimas apsaugos valstybės finansų, mokesčių mokėtojų lėšas finansų įstaigoms susiduriant su sunkumais. Tai buvo vienas esminių teisinio reguliavimo trūkumų globalios finansų krizės akivaizdoje, kai daugelyje valstybių narių našta už finansų įstaigų gelbėjimą turėjo prisiimti Vyriausybės ir mokesčių mokėtojai.

#### **6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai**

Įstatymo projekto priėmimas įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai neturės.

#### **7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai**

Įstatymo projektu siūlomo ratifikuoti Susitarimo įgyvendinimas per efektyvų Fondo funkcionavimą suteiks didesnes garantijas veiksmingam finansų institucijų pertvarkymui, kai jos susidurs su sunkumais. Tai savo ruožtu padidins pasitikėjimą finansų sektoriaus stabilumu Bankų sąjungos valstybėse narėse bei turėtų teigiamai atsiliiepti atitinkamų finansų įstaigų kreditavimui, taigi, ir verslo plėtrai.

#### **8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios**

Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 138 straipsnio 1 dalies 6 punktą bei Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 9 punktą, Susitarimas priskirtinas prie ratifikuotinų Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių.

Šiame kontekste svarbu paminėti, jog jau yra parengti BGP direktyvą perkeliančys Finansinio tvarumo ir Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymų projektai, kuriais, kaip jau buvo minėta, bus nustatytas nacionalinio finansų įstaigų pertvarkymo fondo įsteigimas ir veikimas. Tai sudarys reikalingą teisinę bazę ir BPM bei Susitarimo veikimui.

**9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka**

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Naujų terminų, vertintinų Terminų banko įstatymo nustatyta tvarka, nėra.

**10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus**

Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

**11. Ar įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turi priimti**

Priėmus įstatymo projektą, priimti įgyvendinamųjų teisės aktų nereikės.

**12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)**

Įstatymo projekto įgyvendinimas nacionalinių biudžeto lėšų nepareikalaus. Tačiau efektyviam BPM veikimui pereinamuoju laikotarpiu užtikrinti dar turės būti numatyti laikino finansavimo (angl. bridge financing) mechanizmai išskirtiniams atvejams, kai Fondo lėšų gali nepakakti reikiamiems pertvarkymo tikslams pasiekti (už kuriuos galutinė finansinė atsakomybė bet kokių atveju teks privačiam sektoriui) bei parengta bendra Fondo finansinio stabilumo stiprinimo priemonė (angl. common backstop).

Pažymėtina, kad pagal BPM reglamentą ir BPG direktyvą nacionaliniai pertvarkymo fondai ir Fondas bus sudaromi finansų įstaigų įnašų lėšomis, siekiant maksimaliai apsaugoti mokesčių mokėtojų lėšas įstaigų pertvarkymo atvejais. Pagal minėtų teisės aktų nuostatas, finansų įstaigų įnašų dydis remsis jų dydžiu bei rizikos laipsniu.

**13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados**

Įstatymo projektas buvo skelbiamas viešai Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje suteikiant galimybę suinteresuotiems asmenims teikti pastabas ir pasiūlymus.

**14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis**

„Susitarimas dėl įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo“, „Susitarimo ratifikavimas“, „nacionaliniai pertvarkymo fondai“, „Bendras finansų įstaigų pertvarkymo fondas“, „Bendras pertvarkymo mechanizmas“.

**15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai**

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

*R. Š.*  
2015.8.01

**LIETUVOS RESPUBLIKOS  
ĮSTATYMAS  
DĖL SUSITARIMO DĖL ĮNAŠŲ Į BENDRĄ PERTVARKYMO  
FONDĄ PERVEDIMO IR SUJUNGIMO RATIFIKAVIMO**

2015 m. d. Nr.  
Vilnius

**1 straipsnis. Susitarimo ratifikavimas**

Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 16 punktu, 138 straipsnio 1 dalies 6 punktu ir atsižvelgdamas į Respublikos Prezidento 2015 m. dekretą Nr. , ratifikuoja Susitarimą dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo, kuris buvo pasirašytas 2014 m. gegužės 21 d. Briuselyje.

*Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.*

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento  
direktorius p.u.  
Viktorija Jakubonienė  
2015.08.31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras  
R.Š.  
2015.8.21



**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS  
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

**IŠVADA**

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393  
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS INDĖLIŲ IR  
ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975  
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, SU JAIS SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ  
BEI TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ, SUSIJUSIŲ SU SUSITARIMO DĖL ĮNAŠŲ Į BENDRĄ  
PERTVARKYMO FONDAŲ PERVEDIMO IR SUJUNGIMO RATIFIKAVIMU  
(NR. 15-0045-01-PD, 15-0369-01-I – 15-0385-01-I) (TAIS NR. 15-6443(3))**

2015-08-24 Nr. NV-2736

Vilnius

Įvertinę Įstatymų projektų atitiktį įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad įstatymų projektai parengti, nesilaikant rekomendacijos įstatymų projektuose, įgyvendinančiuose Europos Sąjungos teisės aktus, nedėstyti nacionalinių iniciatyvų (ši rekomendacija, be kita ko, buvo pateikta ir Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2014 m. sausio 7 d. pasiūlymų dėl Vyriausybės teisėkūros tobulinimo Nr. NV-54, kuriems pritarta 2014 m. sausio 27 d. ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarime, I dalies 4 punkte).

2. Pažymėtina, kad Finansinio tvarumo įstatymo (toliau – FTĮ) 2 straipsnyje ir Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 2 straipsnyje siūlomos įtvirtinti sąvokos nėra įtrauktos į Terminų banką.

3. Siūlytina FTĮ 2 straipsnį papildyti sąvokomis „valstybė narė“, „trečiosios valstybės“ arba įstatyme šiuos žodžių junginius numatyti kaip tam tikrų sąvokų santrumpas.

4. Manytina, kad FTĮ 3 straipsnio 6 dalyje neapibrėžus sąlygų, kurioms esant priežiūros institucija gali realizuoti nurodytas teises, priežiūros institucijai suteikiama pernelyg plati diskrecija ir sudaromos prielaidos pažeisti objektyvumo reikalavimą. Šiuo požiūriu turėtų būti peržiūretos ir visos kitos FTĮ bei kitų įstatymų projektų nuostatos, siekiant įtvirtinti aiškius, skaidrius ir objektyvius kriterijus atitinkamoms institucijoms suteiktiems įgaliojimams realizuoti.

5. Abejonių kelia FTĮ 3 straipsnio 9 dalyje, 5 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnio 5 dalyje ir kitose FTĮ nuostatose pateikta bendro pobūdžio pareiga vadovautis taikytiniais ES teisės aktais, nes tokia pareiga kyla iš pačios minėtų teisės aktų esmės ir jų padėties teisinėje sistemoje.

6. Svarstyтина, ar FTĮ 5 straipsnyje, perkeliant Direktyvos 2014/59/ES priedo A skirsnio nuostatas, neturėtų būti pateikiamas išsamus sąrašas informacijos, kuri turėtų būti nurodoma gaivinimo plane, ypač atsižvelgiant į detalias FTĮ 13 straipsnio nuostatas, reglamentuojančias pertvarkymo plano turinį.

7. Siūlytina tarpusavyje suderinti FTĮ 25 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas: minėto straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ES teisės aktai ir pertvarkymo institucija nustato kriterijus, kuriais remiantis nustatomas minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimas, tačiau minėto straipsnio 2 dalyje nėra numatyta pertvarkymo institucijos pareiga vadovautis straipsnio 1 dalyje minimais kriterijais, nustatant minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų

įsipareigojimų dydžio reikalavimus kiekvienai Lietuvoje licencijuotai įstaigai. Iš kitos pusės, abejotina, ar tinkamu galėtų būti laikomas teisinis reguliavimas, pagal kurį ta pati institucija (pertvarkymo institucija) ir apibrėžtų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų kriterijus, ir šiuos kriterijus taikytų.

8. Manytina, kad FTĮ 66 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 72 straipsnio 1 punkto nuostatos, kad laikinoji įstaiga ir turto valdymo įmonė turi visiškai arba iš dalies priklausyti vienai ar daugiau institucijų, kurių savininkė (dalyvė) yra valstybė, prieštarauja Biudžetinių įstaigų įstatymo 3 straipsnio 4 dalies 1 punktui, draudžiančiam biudžetinėms įstaigoms būti kitų juridinių asmenų dalyve. Iš kitos pusės, nėra aišku, kaip minėtų nuostatų kontekste turėtų būti suprantama sąvoka „priklausyti“, koku pagrindu šis priklausymas turėtų būti grindžiamas ir kokia forma turėtų pasireikšti.

9. Atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59/ES 55 straipsnio 1 dalies b punktą, 108 straipsnio a punktą, abejotina, ar FTĮ 87 straipsnio 2 dalies 2 punkte neturėtų būti minimas ne fizinio asmens ar labai mažos, mažos ar vidutinės įmonės indėlis, bet tokio indėlio dalis, kuri viršija Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 4 straipsnyje numatytą indėlių draudimo sumą.

10. Siekiant teisinio reguliavimo aiškumo ir ginčų nagrinėjimo efektyvumo, FTĮ 101 straipsnio 1 dalyje turėtų būti aiškiai atribota, kurie pertvarkymo institucijos veiksmai ar neveikimas gali būti skundžiami administraciniam teismui, o kurie – bendrosios kompetencijos teismui.

11. FTĮ 102 straipsnio 3 dalyje turėtų būti nurodyta, nuo kurio momento skaičiuojamas 7 kalendorinių dienų terminas asmeniui informuoti.

12. Atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59/ES 95 straipsnio b punktą, siūlytina FTĮ 112 straipsnio 2 punktą papildyti nuostata, kad nepriklausomi pertvarkymo veiksmai būtų atliekami pagal FTĮ 113 straipsnį.

13. Manytina, kad perkeliant Direktyvos 2014/59/ES 95 straipsnio d punktą, FTĮ 112 straipsnio 4 punkte turėtų būti minimos *esminės* neigiamos fiskalinės pasekmės.

14. Siūlytina tobulinti FTĮ 118 straipsnyje numatytus poveikio priemonių taikymo pagrindus ir tvarką. Pirmiausia, siekiant Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų proporcingumo, aiškumo principų įgyvendinimo, FTĮ 118 straipsnio 2 dalyje turėtų būti pateiktas išsamus sąrašas aiškiais požymiais apibrėžtų veikų, už kurias būtų taikomos poveikio priemonės. Pastebėtina, kad FTĮ 118 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatytas poveikio priemonių taikymo pagrindas yra per daug abstraktus ir neleidžia asmenims identifikuoti, kokio elgesio iš jų yra reikalaujama. Iš kitos pusės, FTĮ 118 straipsnio 2 dalies 5 punkto turinys yra toks platus, kad apima FTĮ 118 straipsnio 2 dalies 1-4 punktuose numatytas veikas ir daro šių punktų įtvirtinimą įstatyme pertekliniu.

Be to, abejonių kelia tai, ar FTĮ 118 straipsnio 2 dalies 1 punktu yra tinkamai perkeltas Direktyvos 2014/59/ES 111 straipsnio 1 dalies a punktas, reikalaujantis taikyti sankcijas ar kitas administracines priemones, kai neparengiami, neperžiūrimi ir neatnaujinami gaivinimo planai, kadangi FTĮ 118 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatoma atsakomybė tik už FTĮ 5 straipsnio pažeidimus, tačiau pareiga parengti ir atnaujinti gaivinimo planą įtvirtinta FTĮ 4 straipsnyje.

Taip pat siūlytina koreguoti nuostatas, reglamentuojančias poveikio priemonių taikymo tvarką: FTĮ 118 straipsnio 3 dalyje numatytina, nuo kurio momento skaičiuojamas 14 darbo dienų terminas paaiškinimams pateikti, bei įtvirtintina priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos pareiga informuoti asmenį apie nustatytų pažeidimų turinį, kad asmuo žinotų, kokiais klausimais jis turėtų pateikti paaiškinimą. FTĮ 118 straipsnio 5 dalį siūlytina papildyti nuostatomis, numatančiomis terminus, per kurį asmuo turėtų teisę raštu pateikti argumentuotus

paiškinimus bei per kurį priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija turėtų priimti sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo. Taip pat turėtų būti įtvirtinta priežiūros institucijos ir pertvarkymo institucijos pareiga informuoti asmenį apie sprendimą, priimtą paskirtos poveikio priemonės atšaukimo klausimu. FTĮ 118 straipsnio 7 dalies 4 punkte turėtų būti detalizuota, kokio pobūdžio ankstesni pažeidimai turėtų būti vertinami, sprendžiant klausimą dėl poveikio priemonės taikymo (bet kokių ankstesnių pažeidimų, nesusijusių su finansų sistemos stabilumo ir patikimumo užtikrinimu, vertinimas galimai prieštarautų proporcingumo principui). FTĮ 118 straipsnio 7 dalies 5 punkte išbrauktini žodžiai „šiam įstatyme nustatytas“, nes pagal FTĮ 118 straipsnio 8 dalį priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija gali atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas FTĮ nenurodytas aplinkybes. Be to, manytina, kad FTĮ 118 straipsnio 7 dalyje turėtų būti pateiktas baigtinis sąrašas vertintinų aplinkybių (FTĮ 118 straipsnio 8 dalyje paliekant galimybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas 7 dalyje nenurodytas aplinkybes).

Galiausiai, siūlytina įvertinti FTĮ 118 straipsnio 10 dalyje numatyto draudimo sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo grįsti informacija, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę ar kitą įstatymų saugomą paslaptį (su šia informacija asmuo negalėtų susipažinti FTĮ 118 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka), pagrįstumą.

15. Atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59/ES 111 straipsnio 2 dalies d punktą, siūlytina FTĮ 119 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyti, kad baudos dydis apskaičiuojamas pagal *praėjusiais veiklos metais* gautas bendrąsias metines pajamas.

16. FTĮ 120 straipsnio 2 dalyje siūlytina nustatyti konkretų, o ne minimalų (bent 5 metai) informacijos skelbimo terminą. Be to, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/59/ES 112 straipsnio 3 dalį, turėtų būti įvertinta, ar neturėtų būti nustatytas atskiras asmens duomenų skelbimo terminas, atitinkantis asmens duomenų apsaugos taisyklės, arba pavesta priežiūros institucijai ir pertvarkymo institucijai skelbti su fiziniais asmenimis susijusią informaciją tik tokį laikotarpį, kuris yra būtinas, vadovaujantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu.

17. Abejotinas FTĮ 129 straipsnio reikalingumas ir svarstyтина galimybė papildyti FTĮ 1 straipsnį nuostata, kad kitų įstatymų nuostatos taikomos tiek, kiek FTĮ nenustato kitaip.

18. Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje turėtų būti nurodyta konkreti įstatymo nuostatų įsigaliojimo data. Analogiška data turėtų būti nurodyta ir kituose su Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projektu susijusiuose įstatymų projektuose. Kartu pastebėtina, kad Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnio nuostatos, kurios pagal Direktyvos 130 straipsnio 1 dalį turi būti taikomos ne vėliau nei nuo 2016 m. sausio 1 d., perkeltos ne tik FTĮ II skyriaus penktojo skirsnio nuostatomis, bet ir kitomis FTĮ nuostatomis, todėl svarstytinas tikslingumas iki 2016 m. sausio 1 d. atidėti ir šių kitų FTĮ nuostatų įsigaliojimą. Iš kitos pusės, atsižvelgiant į įstatymų projektų sudėtingumą ir didelę apimtį, taip pat į Seimo rudens sesijos pradžios datą, svarstyтина, ar nebūtų tikslinga numatyti, kad visos FTĮ nuostatos įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

19. Pastebėtina, kad FTĮ vartojama daug vertinamojo pobūdžio nuostatų, pavyzdžiui „žymus pablogėjimas“ (FTĮ 5 straipsnio 1 dalis), „įvairios galimos priemonės“ (FTĮ 5 straipsnio 2 dalies 1 punktas), „esminiai trūkumai“ (FTĮ 7 straipsnio 4 dalis), „svarbūs tarpusavio priklausomybės ryšiai“ (FTĮ 13 straipsnio 2 dalies 11 punktas) ir kt. Siūlytina įvertinti galimybę šias ir panašias nuostatas konkretizuoti, aiškiau apibrėžti jų turinį.

20. FTĮ tikslintinas teisės technikos požiūriu: FTĮ 2 straipsnio 3 dalyje tikslintina nuoroda į Reglamentą (ES) Nr. 806/2014 (Reglamento 4 straipsnio 1 dalis neturi punkto); FTĮ 2 straipsnio 11 dalyje koreguotina nuoroda į FTĮ 2-24 straipsnius; siekiant teisinio reguliavimo

aiškumo, FTĮ 2 straipsnio 21 dalyje turėtų būti pateiktas baigtinis sąrašas teisės aktų, kartu išbraukiant žodžius „ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose su šiuo įstatymu susijusius santykius“ arba turėtų būti atsisakyta FTĮ 2 straipsnio 21 dalies nuostatų; FTĮ 4 straipsnio 1 dalyje išbrauktini žodžiai „Europos Parlamento ir“; manytina, kad FTĮ 4 straipsnio 1 dalyje turėtų būti pateikta nuoroda į FTĮ 7 straipsnio 1 dalyje (o ne 2 dalyje) nustatytus kriterijus; FTĮ 10 straipsnio 3 dalyje prieš raides ir skaičius „Nr. 716/2009/EB“ išbrauktinas žodis „sprendimas“; FTĮ 13 straipsnio 2 dalies 14 punkte vartojama sąvoka „žiniasklaida“ keistina, atsižvelgiant į Visuomenės informavimo įstatyme vartojamas sąvokas, pvz. „visuomenės informavimo priemonės“; FTĮ 17 straipsnio 8 dalyje prieš skaičių „21“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 19 straipsnio 3 dalyje vietoj žodžio „gaivinimo“ įrašytinas žodis „pertvarkymo“; FTĮ 19 straipsnio 4 dalyje turėtų būti pateikta nuoroda į minėto straipsnio 3 (o ne 2) dalį; FTĮ 23 straipsnio 8 dalyje po žodžio „dėl“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 26 straipsnio 4, 7 dalyse, 27 straipsnio 3, 6 dalyse pateikiamos nuorodos į Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 turėtų būti formuluojamos tokiu pat būdu, kaip kituose FTĮ straipsniuose (pvz., FTĮ 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2, 3 dalyse), tai yra nurodant atitinkamą reglamento straipsnį ir jo dalį; FTĮ 32 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžio „patvirtintas“ įrašytini žodžiai „leistas sudaryti“; FTĮ 35 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje turėtų būti pateikta nuoroda į FTĮ 34 (o ne 33) straipsnį; FTĮ 36 straipsnio 1 dalies 2 punkte vietoj skaičių ir žodžio „1) ar 3)“ įrašytini žodžiai ir skaičiai „šios dalies 1 ar 3“; FTĮ 36 straipsnio 8 dalies 2 punkte po žodžio „nėra“ įrašytini žodžiai „šios dalies“; FTĮ 46 straipsnio 4 dalyje po žodžio „nurodytos“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 49 straipsnio 1 dalies 3 punkte prieš skaičių „42“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 52 straipsnio 8 dalyje vietoj žodžių „ES Tarybos ir Europos Parlamento“ įrašytini žodžiai „Europos Parlamento ir Tarybos“; FTĮ 53 straipsnio 7 dalyje vietoj žodžio ir skaičiaus „liepos 4 d.“ įrašytini žodis ir skaičius „birželio 17 d.“; FTĮ 58 straipsnio pavadinimas tikslintinas, atsižvelgiant į tai, kad pertvarkymo institucija pati atliktų kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą, o ne teiktų reikalavimą šiuos veiksmus atlikti; FTĮ 61 straipsnio 2 dalyje po žodžio „vadovaujantis“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 63 straipsnio 5 dalyje po žodžio „rinka“ įrašytini žodžiai „(Piktnaudžiavimo rinkla reglamentas)“; FTĮ 69 straipsnio 1 dalies 2 punkte pateiktina nuoroda į 66 (o ne į 68) straipsnį; FTĮ 69 straipsnio 8 dalyje prieš skaičių „6“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 78 straipsnio 2 dalyje po žodžio „pasiekti“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 86 straipsnio 2 dalyje po žodžio „dėl“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 87 straipsnio 2 dalies 1 punkte pateiktina nuoroda į FTĮ 77 (o ne 76) straipsnį; FTĮ 107 straipsnio 3 dalies 8 punkte po žodžio „pagal“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 107 straipsnio 4 dalies 4 punkte po žodžio „visos“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 108 straipsnio 5 dalyje prieš skaičių „109“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; FTĮ 110 straipsnio 4 dalyje po žodžio „pagal“ įrašytini žodžiai „šio straipsnio“; FTĮ 110 straipsnio 7 dalies 4 punkte tikslintina nuoroda į FTĮ 16 straipsnio 2 dalies 6 punktą (toks punktas neegzistuoja); FTĮ 112 straipsnio 5 punkte po žodžio „prieštarauti“ įrašytinas žodis „Lietuvos“; FTĮ 117 straipsnio 3 dalyje atsisakytina žodžių „bet kokius“; FTĮ priedo 3 punkte vietoj žodžių „Tarybos ir Europos Parlamento“ įrašytini žodžiai „Europos Parlamento ir Tarybos“; kaip perteklinės atsisakytina Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalies; Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalyje pateikiant naują FTĮ 103 straipsnio redakciją, turi būti nurodomas ir straipsnio pavadinimas.

21. Abejotinas Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo (toliau – IIIDI) 2 straipsnio 17, 27 dalių tikslingumas, nes indėlių draudimo sistemos dalyvių, įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemos dalyvių sąvokos apibrėžtos ne minėtose dalyse, bet atitinkamai IIIDI 11 straipsnio 1 dalyje ir 26 straipsnio 1 dalyje.

22. Svarstyтина, ar perkeliant Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatas, IIIDĮ 4 straipsnio 2 dalyje neturėtų būti numatyta daugiau indėlių, susijusių su tokiais indėlininko gyvenimo įvykiais kaip santuoka, skyrybos, kurie būtų apsaugoti didesne nei 100 000 eurų suma.

23. Manytina, kad IIIDĮ 4 straipsnio 2 dalyje numčius 6 mėnesių terminą, analogiškas terminas turėtų būti nurodytas ir IIIDĮ 6 straipsnio 5 dalyje, IIIDĮ 1 priedo 1 pastaboje.

24. IIIDĮ 15 straipsnio 5 dalyje siūlytina numatyti, kad terminas būtų trumpinamas ne atitinkamu metų skaičiumi, bet atitinkamu laikotarpiu (tai yra, vartoti analogiškas sąvokas kaip IIIDĮ 15 straipsnio 3 dalyje).

25. Siūlytina IIIDĮ 33 straipsnio 4 dalyje nustatyti terminą, per kurį pertvarkymo institucija turėtų nustatyti periodinių įmokų bendrą metinę normą ir kiekvienos įstaigos mokėtinos periodinės įmokos dydį.

26. IIIDĮ 35 straipsnio 2 dalis tikslintina, nurodant, ar į metinės įmokos sumą, nuo kurios apskaičiuojama Pertvarkymo fondo dalyvio administravimo įmokos metinės norma, įtraukiamos tik periodinės (ex-ante) įmokos, ar ir specialiosios (ex-post) įmokos.

27. Siūlytina IIIDĮ 37 straipsnio, 38 straipsnio 1 dalies 10 punkto, 42 straipsnių atsisakyti kaip perteklinių.

28. IIIDĮ 41 straipsnio 2 dalies 5 punktas turėtų būti suderintas su IIIDĮ 35 straipsnio 3 dalimi, kurioje nėra numatyta draudimo įmonės savininko teisės ir pareigas įgyvendinančios institucijos pareiga, nustatant Pertvarkymo fondo administravimo įmokų apskaičiavimo metodiką ir tvirtinant Pertvarkymo fondo administravimo įmokų dydį, gauti priežiūros institucijos išvadą. Prireikus turėtų būti koreguojama ir Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 11 dalyje dėstomo IIIDĮ 35 straipsnio 3 dalis.

29. IIIDĮ 44 straipsnio 1 dalies 1 punktas, kuriame minimas atlyginimas už Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo administravimą, turėtų būti suderintas su IIIDĮ 16 straipsnio 4 dalies 4 punktu, 5 dalimi, 28 straipsnio 4 dalies 2 punktu, 5 dalimi, kuriuose numatyta, kad Indėlių draudimo fondo ir Įsipareigojimų investuotojams draudimo fondo lėšos naudojamos šių fondų administravimo sąnaudoms padengti pagal draudimo įmonės tarybos patvirtintas šių fondų administravimo sąnaudų sąmatas.

30. Siūlytina patobulinti IIIDĮ 1 priede išdėstytą Informacijos indėlininkui teikimo formą. Atsižvelgiant į Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 24 punktą, lentelių skiltys turėtų būti įvardytos arba sunumeruotos, o lentelės eilutės – sunumeruotos. Formoje ir formos 3 pastaboje nurodytas indėlių draudimo išmokos išmokėjimo terminas turėtų būti suderintas su Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo projekto (toliau – IIIDĮ pakeitimo projektas) 2 straipsnio 5-7 dalimis. Formoje taip pat turėtų būti nurodomi konkretūs VI „Indėlių ir investicijų draudimas“ kontaktiniai duomenys, o atsižvelgiant į Direktyvos 2014/49/ES 16 straipsnio 2 dalį, taip pat į IIIDĮ 10 straipsnio 2 dalį, formoje turėtų būti fiksuojamas indėlininko patvirtinimas, kad jis *gavo* tam tikrą informaciją. Abejones kelia lentelės skilties „Papildoma informacija“ tikslingumas, nes nėra numatomas jokios papildomos informacijos teikimas. Formos 3 pastaboje turėtų būti atsisakyta žodžių „bus patikslinta“, turėtų būti nurodytas konkretus terminas, kuriam suėjus nebebus leidžiama pareikšti reikalavimo dėl indėlių grąžinimo, taip pat po žodžių „avansinė indėlių draudimo“ vietoj žodžio „įmoka“ turėtų būti įrašytas žodis „išmoka“. Be to, atkreiptinas dėmesys į tai, kad vadovaujantis IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 2 dalimi, IIIDĮ 7 straipsnio 3 dalies nuostatos įsigaliotų 2016 m. gegužės

31 d., o šias nuostatas pakartojančios Informacijos indėlininkui teikimo formos 3 pastabos trečiosios pastraipos nuostatos – 2015 m. spalio 1 d.

31. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad sąlyga, jog IIIDĮ 7 straipsnio 3 dalies nuostatos taikomos tais atvejais, jeigu indėlių draudimo išmokos neišmokamos per 7 darbo dienas, yra inkorporuota į IIIDĮ 7 straipsnio 3 dalies turinį, todėl IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 12 dalies siūlytina atsisakyti kaip perteklinės. Iš kitos pusės, siūlytina minėtą įstatymo projektą papildyti nuostata, kuria IIIDĮ 7 straipsnio 3 dalis netektų galios nuo 2024 m. sausio 1 d.

32. Atsižvelgiant į tai, kad indėlių draudimo sistemos testavimas yra trunkamojo pobūdžio procesas, nėra aišku, kas konkrečiai turėtų būti atliekama (testavimas turėtų būti pradėtas, pabaigtas ar pan.) 2017 m. liepos 3 d., todėl siūlytina koreguoti IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 13 dalį.

33. IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 14 dalyje pateikta nuoroda į IIIDĮ 10 straipsnį nėra pakankama, kad teisinis reguliavimas galėtų būti vertinamas kaip aiškus ir būtų galimybė nustatyti, per kiek laiko nuo įstatymo įsigaliojimo asmenys privalės būti informuoti, kad jų indėliai nebedraudžiami, ar minėti asmenys gaus individualius pranešimus, ar informacija apie nebedraudžiamus indėlius bus paskelbta tik draudimo įmonės interneto svetainėje. Siūlytina koreguoti IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 14 dalį ir užtikrinti, kad asmenys gautų su jų interesų apsauga susijusią svarbią informaciją.

34. Direktyvos 2014/49/ES 20 straipsnio 1 dalies pagrindu manytina, kad IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 17 dalyje turėtų būti nurodyta data „2015 m. liepos 3 d.“.

35. Atsižvelgiant į tai, kad yra parengti ir pateikti įstatymų projektai, kuriuose tikslinamos nuorodos į Direktyvą 94/19/EB, IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 18 dalis vertintina kaip perteklinė ir jos siūlytina atsisakyti.

36. IIIDĮ pakeitimo projekto 3 straipsnyje siūlytina nurodyti terminą, iki kurio turėtų būti priimti įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai.

37. IIIDĮ tikslintinas teisės technikos požiūriu: IIIDĮ 1 straipsnio 4 dalyje vietoj skaičiaus „3“ įrašytinas skaičius „2“; tikslintina IIIDĮ 6 straipsnio 7 dalis, kadangi joje vartojamos sąvokos „avansinė indėlių draudimo išmoka“ turinys apibrėžtas tik IIIDĮ 7 straipsnio 3 dalyje; IIIDĮ 7 straipsnio 4 dalies 8 punkte po žodžio „pagal“ įrašytinas žodis „šio įstatymo“; IIIDĮ 12 straipsnio 1 dalyje po žodžių „išskyrus“, „nuo“ įrašytini žodžiai „šio įstatymo“; IIIDĮ 31 straipsnio 2 dalyje turėtų būti pateikta nuoroda į IIIDĮ 30 straipsnio 4 (o ne 3) dalį; IIIDĮ 33 straipsnio 1 dalyje atsisakytina santrumpos „įstaigos“, kadangi ji vartojama tik vieną kartą IIIDĮ 33 straipsnio 2 dalyje, nustatant kitą plačiau įstatyme vartojamą santrumpą „Pertvarkymo fondo dalyviai“; kaip perteklinių atsisakytina IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 4, 8, 10 dalių; 2016 m. sausio 1 d. įsigaliojančios IIIDĮ 33 straipsnio 1 ir 2 dalių redakcijos turėtų būti dėstomos atskirose IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio dalyse; IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 9 dalyje pateiktoje IIIDĮ 33 straipsnio 2 dalies redakcijoje turėtų būti pateikiamas visas Reglamento (ES) 806/2014 pavadinimas ir oficialaus paskelbimo šaltinis; IIIDĮ pakeitimo projekto 2 straipsnio 11 dalyje turėtų būti pateiktas IIIDĮ 35 straipsnio pavadinimas.

38. Siūlytina koreguoti Bankų įstatymo 36<sup>1</sup> straipsnio 1 dalies nuostatas, nes pagal jas įvykiai turėtų vykti tokia chronologine seka: paskyrus laikiną administratorių arba konstatavus būtinumą didinti įstatinį kapitalą, įprastine tvarka turėtų būti šaukiamas banko visuotinis akcininkų susirinkimas, kuris priimtų sprendimą dėl pranešimo apie šaukiamą neeilinį visuotinį akcininkų susirinkimą termino sutrumpinimo arba dėl įstatų keitimo. Dėl tos pačios priežasties siūlytina tikslinti ir Finansinių priemonių rinkų įstatymo 9<sup>1</sup> straipsnio 1 dalį.

39. Atsižvelgiant į Bankų įstatymo 67 straipsnio 6 dalį, siūlytina Bankų įstatymo 2 straipsnio 12 dalyje numatyti, kad Bankų įstatyme yra vartojamos ir Finansinio tvarumo įstatyme apibrėžtos sąvokos.

40. Siūlomos Bankų įstatymo nuostatos tikslintinos teisės technikos požiūriu: įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 15 punkte vietoj žodžio „reikalavimo“ įrašytinas žodis „nurodymo“; atsižvelgiant į įstatymo 69 straipsnį, įstatymo 67 straipsnio 6 dalyje vietoj žodžio „patikrinimus“ įrašytini žodžiai „inspektavimus (tikrinimus)“; įstatymo 67 straipsnio 9 dalyje vietoj žodžio „reorganizavimo“ įrašytinas žodis „likvidavimo“; įstatymo 87 straipsnio 4 dalyje vietoj žodžio „garantių“ įrašytinas žodis „draudimo“.

41. Centrinės kredito unijos įstatymo 53 straipsnio 4 dalyje vietoj žodžio „patikrinimus“ įrašytini žodžiai „inspektavimus (tikrinimus)“; 71 straipsnio 4 dalyje vietoj žodžio „garantių“ įrašytinas žodis „draudimo“.

42. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Finansinių priemonių rinkų įstatymo 2 straipsnis vadinasi „Įstatymo taikymo sritis“ ir šiame straipsnyje apibrėžta Finansinių priemonių rinkų įstatymo nuostatų taikymo apimtis. Siūlomomis Finansinių priemonių rinkų įstatymo 2 straipsnio 7 dalies nuostatomis būtų apibrėžiama ne Finansinių priemonių rinkų įstatymo, o Akcinių bendrovių įstatymo taikymo sritis, todėl šios nuostatos turėtų būti dėstomos Akcinių bendrovių įstatyme. Siūlytina tikslinti įstatymų projektus.

43. Finansinių priemonių rinkų įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 4 straipsnyje turėtų būti keičiamas įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 16 punktas, o 7 straipsnyje – įstatymo 84 straipsnio 1 dalies 7 (o ne 6) punktas. Be to, Finansinių priemonių rinkų įstatymo priedo 4 punkte turėtų būti nurodytas Direktyvos 2010/78/ES oficialaus paskelbimo šaltinis, o įstatymo projekto lyginamajame variante priedo 1 punkto tekstas turėtų būti rašomas paryškintomis raidėmis.

44. Siūlytina sunumeruoti Lietuvos banko įstatymo 2 priedo 4 eilutėje dėstomas nuostatas. Be to, siūlytina įstatymo 3 priedo 7 punkto nuostatas dėstyti po 9 punkto nuostatų (kad teisės aktai būtų išdėstyti chronologine tvarka, kaip to reikalauja Europos Sąjungos teisės aktų nuorodų pateikimo įstatymuose ir kituose teisės aktuose rekomendacijų, patvirtintų Europos teisės departamento generalinio direktoriaus 2002 m. gruodžio 13 d. įsakymu Nr. 106k, 17 punktas).

45. Įvertinus siūlomas Akcinių bendrovių įstatymo 1 straipsnio naujos 3 dalies nuostatas bei kitas minėto straipsnio nuostatas, siūlytina keisti Akcinių bendrovių įstatymo 1 straipsnio pavadinimą „Įstatymo paskirtis“ į pavadinimą „Įstatymo taikymo sritis“.

46. Atsižvelgiant į Europos Sąjungos teisės aktų nuorodų pateikimo įstatymuose ir kituose teisės aktuose rekomendacijų 17 punktą, siūlytina Akcinių bendrovių įstatymo priedo 3 ir 4 punktų nuostatas sukeisti vietomis ir šį įstatymo priedą išdėstyti nauja redakcija.

47. Civilinio proceso kodekso pakeitimo įstatymo projekto 5 straipsnyje vietoj žodžių ir skaičiaus „straipsnio 1 dalį“ įrašytinas žodis „straipsnį“.

48. Administracinių bylų teisenos įstatymo 71 straipsnio 2 dalis, kurioje draudžiama taikyti minėto straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimo užtikrinimo priemonės, turėtų būti suderinta su Finansinio tvarumo įstatymo 101 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatytas draudimas taikyti tik Administracinių bylų teisenos įstatymo 71 straipsnio 3 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytas reikalavimo užtikrinimo priemonės.


49. Administracinių bylų teisenos įstatymo 98 straipsnio 1 dalį papildžius nauju administracinės bylos sustabdymo pagrindu, kartu turėtų būti keičiamas minėto įstatymo 99 straipsnis, jame nurodant terminą, kuriam administracinė byla būtų sustabdoma naujuoju pagrindu.

50. Siūlytina peržiūrėti visus įstatymų projektus ir juose atsisakyti teisiniu požiūriu neapibrėžto turinio nuorodos į „kitus teisės aktus“.

51. Atsižvelgiant į siūlomus įstatymų projektų (ypač Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo projekto) nuostatų įsigaliojimo terminus, siūlytina Vyriausybės nutarimo projektą dėl įstatymų projektų pateikimo Seimui papildyti argumentuotu prašymu dėl įstatymų projektų svarstymo skubos tvarka.

52. Įvertinus tai, kad įstatymo dėl Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo projektas bus pateiktas Seimui kitu būdu nei likusieji įstatymų projektai, siūlytina parengti atskirą aiškinamąjį raštą minėtam įstatymo projektui.

Teisės departamento direktoriaus pavaduotojas



Aleksandr Radčenko



### 1 DERINIMO PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRINĖS KREDITO UNIJOS ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS AKCINIŲ BENDROVIŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO PROCESO KODEKSO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL DARBUOTOJŲ DALYVAVIMO BENDROVĖJE PO VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGLIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ JUNGIMOSI“, LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VERTYBINIŲ POPIERIŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGLIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ JUNGIMOSI ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTŲ

Suinteresuotos institucijos ir asmenys, rašto data ir nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai į pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
<b>Dėl Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekto (toliau – FTĮ projektas)</b>		
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015-08-25 Nr. (1.6.)2T-1182	3, 5, 14, 18, 33, 34 pastabos dėl vertinamųjų ir neapibrėžtų sąvokų, nuostatų.	Papildytas aiškinamasis raštas.
	13. Atkreiptinas dėmesys, kad siekiant išvengti teisės normų prieštaravimo, Įstatymo 39 straipsnio 9 dalies kontekste turėtų būti keičiami ir atitinkami Valstybės skolos įstatymo straipsniai nurodant jų taikymo išimtis.	Neatsižvelgta FTĮ projekto 39 str. 9 d. nurodytos išimtys iš Valstybės skolos įstatymo yra nustatytos jau ir dabar galiojančiame FTĮ, todėl nemanytina, kad reikalingi papildomi pakeitimai.
	36. Atsižvelgiant į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012, 110 straipsnio 2 dalį, siūlytina Įstatyme konkretizuoti asmenis, kuriems gali būti taikomos	Neatsižvelgta Direktyvos 110 str. 2 d. yra perkelta FTĮ 118 str. 14 d.

	poveikio priemonės.	
	43. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 5 punktas laikytinas pernelyg abstrakčiu, siūlytina įvertinti galimybę sukonkretinti ir išskirti, kokios nuostatos turimos omenyje.	Atsižvelgta iš dalies Absoliučioje daugumoje projekto straipsnių nustatytos tam tikros reikalaujamo elgesio taisyklės, kurios sukuria subjektams pareigą jas vykdyti. Visų šių nuostatų pakartotinis perrašymas būtų netikslingas ir neefektyvus, nes visos pareigos aprašytos atitinkamuose straipsniuose. Tačiau projekto 118 str. papildytas nuostata dėl mažareikšmiškumo, pagal kurią priežiūros ir pertvarkymo institucijos bei teismas gali netaikyti numatytos poveikio priemonės, jeigu tai būtų neproporcinga ir neteisinga subjekto atžvilgiu. Tokiu atveju bus užtikrinta, kad subjektams nebūtų taikomos poveikio priemonės dėl mažareikšmių pažeidimų.
<b>Dėl Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup> straipsniais, 76<sup>1</sup> straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymo projekto (toliau – BĮ projektas)</b>		
	3, 17 pastabos dėl vertinamųjų ir neapibrėžtų sąvokų, nuostatų.	Papildytas aiškinamasis raštas.
<b>Dėl Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 (toliau – CKUĮ) 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60, 67, 68, 71 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 60<sup>1</sup>, 60<sup>2</sup> straipsniais įstatymo projekto (toliau – CKUĮ pakeitimo projektas):</b>		
	3. Pagal galiojančio CKUĮ 57 straipsnio 1 dalies 4 punktą, viena iš poveikio priemonių – priežiūros institucijos teisė laikinai nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jie būtų atšaukti iš pareigų ir (ar) su jais būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jų įgaliojimai. Šios poveikio priemonės taikymo sąlygos nurodytos galiojančio CKUĮ 58 straipsnio 1 dalies 1 – 9 punktuose (pagal CKUĮ 58 straipsnio 1 dalies 8 punktą tokią poveikio priemonę būtų galima taikyti, jeigu Centrinės kredito unijos vadovais (vadovai suprantami kaip stebėtojų tarybos nariai, valdybos nariai, administracijos vadovai, vidaus audito tarnybos vadovai) paskiriami arba Centrinės kredito unijos vadovų pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų kvalifikacijos, reputacijos ir patirties reikalavimų tokioms pareigoms eiti. T. y. pagal esamą teisinį reguliavimą jau numatyta galimybė taikyti minėtą poveikio priemonę, subjektui neatitinkant reputacijos reikalavimų. Dėstomame CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 2 punkte siūloma įtvirtinti papildomą priežiūros institucijos teisę teikti nurodymus nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narių, Centrinės kredito unijos valdybos narių, Centrinės kredito unijos administracijos vadovų ar asmenų, priklausančių Centrinės kredito unijos vyresniajai vadovybei, jei nustatyta, kad tie asmenys neatitinka CKUĮ 22 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Siūloma nuostata konkuruotų su minėtomis CKUĮ 57 straipsnio 1 dalies 4	Neatsižvelgta Dėstomo CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 2 punkte siūlomas nustatyti privalomas nurodymas ir Centrinės kredito unijos įstatymo 57 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta poveikio priemonės skiriasi tuo, kad priežiūros institucija taikydama poveikio priemonę turi teisę <u>pati</u> nušalinti Centrinės kredito unijos stebėtojų tarybos narį (narius), valdybos narį (narius), Centrinės kredito unijos administracijos vadovą (vadovus) nuo pareigų, o duodama privalomą nurodymą - <u>nurodo tai padaryti Centrinei kredito įstaigai</u> . Be to, skiriasi privalomų nurodymų bei poveikio priemonių taikymo pagrindai. Atsižvelgiant į tai, manome, kad minėtos nuostatos tarpusavyje nekonkuruoja.

	<p>punkto, 58 straipsnio 8 punkto nuostatomis, todėl jos taikymas galėtų būti apsunkintas. Be to, CKUĮ 22 straipsnyje nustatyti reikalavimai būtų taikomi apibrėžtam subjektų ratui – Centrinės kredito unijos vadovams, o dėstomame CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 2 punkte išskiriama dar viena subjektų grupė – Centrinės kredito unijos vyresnioji vadovybė (Finansinio tvarumo įstatymo projekto 2 straipsnio 20 dalyje pateiktoje sąvokoje taip pat nėra aiškiai įvardinti konkretūs subjektai).</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manome, kad turėtų būti atsisakoma 53 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatų ir, esant poreikiui, tobulinamos 57 straipsnio 1 dalies 4 punkto, 58 straipsnio 1 dalies 8 punkto nuostatos.</p>	
	<p>5. Siūlytina suderinti dėstomas CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 4 ir 5 punktų nuostatas (įskaitant ir vartojamas formuluotes) su Finansinio tvarumo įstatymo projekto 7 straipsnio 7 dalies 3, 4 ir 5 punktų nuostatomis. Be to, svarstytinas CKUĮ 53 straipsnių 3 dalies 4 ir 5 punktų nuostatų įtvirtinimo poreikis, atsižvelgiant į Finansinio tvarumo įstatymo projekto 7 straipsnio 7 dalies 3, 4 ir 5 punktų nuostatas (t. y. atitinkamų dokumentų keitimai būtų realizuoti vadovaujantis minėtomis Finansinio tvarumo įstatymo projekto nuostatomis). Esant poreikiui, galėtų būti tobulinamos Finansinio tvarumo įstatymo projekto 7 straipsnio nuostatos dėl gaivinimo plano keitimo sąlygų ir tvarkos. Analogiška pastaba taikytina ir dėl BĮ projekto bei dėl Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo projekto atitinkamų nuostatų</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Siūlomoms nuostatomis yra reikalingos, nes jomis yra reguliuojamos skirtingos teisinės situacijos. Dėstomo CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 4 ir 5 p. (taip pat BĮ ir FPRĮ projektų atitinkamos nuostatos) nustato privalomus nurodymus, kuriuos priežiūros institucija gali duoti įstaigai, kai ji tenkina ankstyvosios intervencijos sąlygas (pagrindus), o Finansinio tvarumo įstatymo projekto 7 straipsnio 7 dalies 3, 4 ir 5 punktai – privalomus nurodymus, kuriuos priežiūros institucija duoda įstaigai atlikusi gaivinimo plano vertinimą ir nustačiusi gaivinimo plano trūkumus. Atsižvelgiant į tai, nėra poreikio minėtų teisės aktų projektų nuostatų (įskaitant jų formuluotes) derinti tarpusavyje.</p>
	<p>9. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad ne visais atvejais gaivinimo planas būtų privalomas (žr. Finansinio tvarumo įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalį), todėl siūlytina įvertinti poreikį atitinkamai tikslinti dėstomas CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatas. Analogiška pastaba taikytina ir dėl BĮ projekto bei dėl Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo projekto atitinkamų nuostatų.</p>	<p>Neatsižvelgta</p> <p>Atsižvelgiant į tai, kad Finansinio tvarumo įstatymas nenumato atvejų, kai nėra privaloma rengti gaivinimo plano – individualaus arba grupės, nėra reikalinga tikslinti CKUĮ 53 straipsnio 3 dalies 1 punkto ir kitų nurodytų projektų atitinkamų nuostatų.</p>
<b>Dėl Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo Nr. X-1024 2, 3, 71, 81, 83, 84, 87 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 9<sup>1</sup>, 85<sup>1</sup> straipsniais įstatymo projekto (toliau – FPRĮ projektas):</b>		
	<p>2. Neaišku, kur apibrėžtas, reglamentuotas FPRĮ projekto 5 straipsniu keičiamo įstatymo 81 straipsnio 6 dalies 13 punkte minimo veiklos pakeitimo priemonių plano turinys.</p>	<p>Papildytas aiškinamasis raštas.</p>
	<p>6. Neaišku, kodėl FPRĮ projekto 6 straipsniu keičiamo įstatymo 83 straipsnio 1 dalies 7 punkte minima poveikio priemonė neatitinka Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekte, 118 straipsnio 1 dalies 3 punkte minimos poveikio priemonės. Taip pat lieka neaišku, kodėl FPRĮ projekte ir liekančiose galioti 83 straipsnio 1 dalies nuostatose minimos poveikio priemonės nesutampa su Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo projekte, 118 straipsnyje dėstomomis poveikio priemonėmis, kurias gali taikyti priežiūros institucija. Analogiška pastaba taikytina ir dėl Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36<sup>1</sup>, 75<sup>1</sup>, 75<sup>2</sup> straipsniais, 76<sup>1</sup> straipsnio ir tryliktojo skirsnio</p>	<p>Iš dalies atsižvelgta</p> <p>FTĮ nustato poveikio priemonės taikomas už FTĮ pažeidimus, o BĮ, CKUĮ ir FPRĮ – už juose nurodytus pažeidimus. Kartu pastebėtina, kad BĮ, CKUĮ, FPRĮ projektais nesiekama perkelti 2014/59 direktyvos nuostatų ir nustatyti tokių pačių poveikio priemonių, kokios yra numatytos FTĮ.</p>

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

	pripažinimo netekusiais galios įstatymo projekto atitinkamų nuostatų bei dėl Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo Nr. VIII-1682 2, 10, 47, 48, 53, 56, 57, 58, 60, 67, 68, 71 straipsnių, priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 60 <sup>1</sup> , 60 <sup>2</sup> straipsniais įstatymo projekto atitinkamų nuostatų.	
<b>Dėl Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 145, 163, 166, 267<sup>1</sup> ir 627 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto ir Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 71, 88<sup>1</sup> ir 98 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto:</b>		
	6. Vertinant Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo projekto 101 straipsnio 5 dalį, nustatančią skundų (prašymų) nagrinėjimo terminus, atkreiptinas dėmesys į tai, kad ABTĮ 65 straipsnio 3 ir 4 dalyse yra nustatyti tokios pat trukmės terminai, taikomi visų skundų (prašymų) nagrinėjimui. Kita vertus, tampa neaiškus ABTĮ projekto 3 straipsniu keičiamo ABTĮ 98 straipsnio 1 dalies 9 punkto ir Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo projekto 101 straipsnio 5 dalies (ta apimtimi, kiek ji reglamentuoja skundų (prašymų) nagrinėjimą) nuostatų santykis dėl vienas kitam prieštaraujančių šių nuostatų tikslų, t. y. ABTĮ projekto 3 straipsnyje siūlomais pakeitimais siekiama, kad byla būtų sustabdoma, kai bylos šaliai taikomi pertvarkymo veiksmai, o Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo projekto 101 straipsnio 5 dalies tikslas yra nustatyti, kad tam tikros kategorijos bylos, kylančios būtent dėl pertvarkymo veiksmų, būtų išnagrinėjamos per konkretų įstatyme nustatytą terminą.	Neatsižvelgta Siekiant teisinio apibrėžtumo projekte numatytas nagrinėjimo terminas. Taip, FTĮ numatyti bylos nagrinėjimo terminai yra analogiškai numatytiems ABTĮ. Šį terminą turės taikyti tiek administraciniai teismai, tiek bendros kompetencijos. ABTĮ nustatytais pagrindais būtų stabdoma byla, kurioje šalimi būtų pertvarkoma įstaiga (kadangi įstaiga pertvarkoma, tikslinga sustabdyti procesą, kol šis klausimas bus kompleksiskai išspręstas), FTĮ 101 str. kalbama apie priežiūros ir pertvarkymo institucijų priimtų sprendimų apskundimą tiek administraciniam teisme, tiek bendros kompetencijos (šiuo atveju ginčas būtų nagrinėjamas tarp institucijos ir nuo jos sprendimo nukentėjusio asmens, pvz., akcininko, kreditoriaus).
<b>Dėl Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo Nr. X-1367 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projekto ir Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ Nr. X-1607 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projekto</b>		
	Nėra aišku, dėl kokių priežasčių Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo Nr. X-1367 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsniu numatomoje Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo 1 straipsnio 4 dalyje bei Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ Nr. X-1607 3 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsniu numatomoje Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi“ 1 straipsnio 3 dalyje siekiama nustatyti, jog minėtų įstatymų nuostatos netaikytinos atitinkamiems subjektams, kuriems taikomos Finansinio tvarumo įstatymo III skyriaus nuostatos. Siūlytina projektų aiškinamajame rašte pagrįsti numatomų nuostatų tikslingumą.	Aiškinamajame rašte yra paaiškinta, kodėl reikalinga nustatyti išimtis iš šių įstatymų.

FM Teisės departamento  
direktorius  
Viktorija Jakuboniė  
2015-08-31

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras

R.Š.  
2015-08-31

## DERINIMO PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRINĖS KREDITO UNIJOS ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS AKCINIŲ BENDROVIŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO PROCESO KODEKSO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL DARBUOTOJŲ DALYVAVIMO BENDROVĖJE PO VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGLIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ JUNGIMOSI“, LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO UŽTIKRINIMO SUSITARIMŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VERTYBINIŲ POPIERIŲ ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VIENOS VALSTYBĖS RIBAS PERŽENGLIANČIO RIBOTOS ATSAKOMYBĖS BENDROVIŲ JUNGIMOSI ĮSTATYMO PAKEITIMO PROJEKTŲ

Suinteresuotos institucijos ir asmenys, rašto data ir nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai į pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
Ūkio ministerija, 2015-06-23 raštas Nr. (13.2-31)-3-3219	Finansinio tvarumo įstatymo (toliau – FTĮ) projekto 32 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 35 straipsnyje, 36 straipsnio 8 dalyje, taip pat kituose šio projekto straipsniuose vartojama „valdymo organo“ sąvoka. Siekiant teisinio aiškumo ir FTĮ projektu siūlomų įtvirtinti nuostatų tinkamo įgyvendinimo praktikoje, siūlome įvertinti galimybę patikslinti tam tikras minėto projekto nuostatas įvardinant konkretų valdymo organą, kuriam priskiriamos tam tikros funkcijos, pavyzdžiui, nurodant, kad tam tikrą veiksmą turi atlikti valdyba, o jeigu valdyba nesudaroma, – vadovas.	<b>Neatsižvelgta.</b> Neaišku, kokia gali būti rizika bendresnio termino naudojime. Atvirkščiai – subjektams suteikiama lankstumo. Kadangi FTĮ taikomas gana skirtingoms finansų įstaigoms, todėl analogiškais atvejais tą patį veiksmą gali būtų patogiau/tikslingiau atlikti skirtingų subjektų skirtingiems valdymo organams (valdybai ar vadovui). Todėl konkretinimas ne visada būtų patogus įgyvendinti praktikoje.
	Siekiant teisinio aiškumo, siūlome patikslinti ABĮ projekto 1 straipsnio 1 dalį, kuria Akcinių bendrovių įstatymo 1 straipsnis pildomas nauja 3 dalimi numatant, kad „Šio įstatymo nuostatos Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, <i>kuriems pagal Finansinio tvarumo įstatymą vykdomas pertvarkymas</i> , taikomas tiek, kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip“.	<b>Neatsižvelgta.</b> Pagal tokį pasiūlymą išimtis neapims kapitalo nurašymo/konvertavimo. ŪM siūlomo papildymo nereikia, nes numatoma išimtis nėra per plati, kadangi yra nuostata „kiek Finansinio tvarumo įstatymas nenustato kitaip“, o FTĮ nustato tik specifinius finansinio stabilumo priemonių taikymo atvejus ir nereguliuoja įprastinės akcinių bendrovių veiklos ar valdymo.
Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba, 2015-06-25 raštas Nr. 4-01-4715	3. Finansinio tvarumo įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad įstaiga gaivinimo planą atnaujintų dažniau negu kartą per metus, tačiau nėra nurodyta, kokių pagrindų ji turi teisę priimti tokį sprendimą. Siūlome nustatyti sąlygas, kurioms esant priežiūros institucija gali priimti, kitokius sprendimus, negu reikalaujama projekto nuostatose.	<b>Iš dalies atsižvelgta.</b> Projekto 4 straipsnio 3 dalies nuostatos perkelia direktyvos 5 straipsnio 2 dalies nuostatas. Minėtas direktyvos straipsnis nurodo, kad gaivinimo planai turi būti atnaujinti kartą per metus arba pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina planą keisti. Atsižvelgiant į tai, kad direktyvoje nebuvo įmanoma įvardinti visų atvejų, kai gali būti tikslinga ir būtina atnaujinti gaivinimo planą, kompetentingai institucijai suteikta teisė reikalauti gaivinimo planą atnaujinti dažniau negu kartą per metus. Siekiant tiksliai perkelti direktyvos tekstą ir jo neiškreipti, projekto 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta analogiška nuostata. Papildomų pagrindų nurodymas neatitiktų direktyvos ir ją galimai iškreiptų. 4 str. 3 d. papildyta, kad toks reikalavimas turi būti pagrįstas ir motyvuotas.

	<p>12. Finansinio tvarumo įstatymo projekto 44 straipsnyje nustatyta, kad Pertvarkymo institucija yra Lietuvos banko struktūrinis padalinys. Nors šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Lietuvos bankas privalo užtikrinti pertvarkymo institucijos funkcijas vykdančio struktūrinio padalinio veiklos nepriklausomumą, įskaitant atskirą atskaitomybės liniją, užkertantį kelią pertvarkymo institucijos funkcijų ir kitų teisės aktais Lietuvos bankui priskirtų funkcijų interesų konfliktui, tačiau diskutuotina ar pertvarkymo institucija negalėtų būti kita Lietuvos Respublikos finansų ministerijos valdymo srityje esanti kompetentinga institucija, nes labai sudėtinga užtikrinti institucijos nepriklausomumą, kuri kartu yra struktūrinis padalinys, kuris yra tiesiogiai pavaldus priežiūros institucijai, kurio vadovą skiria priežiūros institucijos vadovas, bei pagal šio įstatymo nuostatas abi institucijos vykdydamos pavestas funkcijas turi priimti sprendimus, kurie yra privalomi tiek iš vienos tiek iš kitos pusės.</p>	<p><b>Iš dalies atsižvelgta.</b> Atitinkamai papildytas aiškinamasis raštas.</p>
	<p>13. Finansinio tvarumo įstatymo projekto 101 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad teismas, vertindamas pertvarkymo institucijos priimtą sprendimą dėl krizių valdymo priemonės taikymo, turi remtis pertvarkymo institucijos atliktu ekonominiu vertinimu. Manome, kad ši nuostata gali prieštarauti teismų nepriklausomumo principui, ir tokia situacija, kai teismas nagrinėdamas pertvarkymo institucijos priimto sprendimo teisėtumą, pagal šią nuostatą privalo remtis tos pačios institucijos atliktu ekonominiu vertinimu yra ydinga, todėl siūlome atsisakyti privalomo nurodymo teismui remtis nuostatoje minimu ekonominiu vertinimu.</p>	<p><b>Iš dalies atsižvelgta.</b> Projekto 101 straipsnio 4 dalyje perkelta direktyvos 85 straipsnio 3 dalies nuostatas, kurios įpareigoja valstybes nares užtikrinti, kad vertinant pertvarkymo institucijos priimtą sprendimą dėl krizių valdymo priemonės taikymo, turi būti remiamasi pertvarkymo institucijos atliktu ekonominiu vertinimu. Ekonominis vertimas yra tik vienas iš įrodymų, kuriuo turi remtis teismas, bet tikrai ne vienintelis. Šia nuostata siekiama, kad teismas be visų kitų įrodymų įvertintų ir atliktą ekonominį vertinimą, kuriuo, priimdamas sprendimą, gali vadovautis arba nesivadovauti. 101 str. 4 d. patikslinta, nurodant, kad teismas, vertindamas aplinkybių visumą, taip pat turi remtis pertvarkymo institucijos atliktu ekonominiu vertinimu.</p>
	<p>14. Finansinio tvarumo įstatymo projekto 118 straipsnio 2 dalyje, Bankų įstatymo projekto 67 straipsnio 2 ir 3 dalyse, Finansinių priemonių rinkų įstatymo projekto 81 straipsnio 6 ir 12 dalyse, Centrinės kredito unijos įstatymo projekto 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse, nustatyta, kad priežiūros institucija nustačiusi, kad subjektai pažeidžia arba netolimoje ateityje pažeis teisės aktų reikalavimus turi teisę taikyti aukščiau minimuose teisės aktuose numatytas poveikio priemones. Šiuo atveju priežiūros institucijai suteikta neribota diskrecija, kuri leidžia visai netaikyti jokių poveikio priemonių, nors ir yra nustatyti teisės aktų pažeidimai, todėl manome, kad tuo atveju, jeigu jau yra nustatytas pažeidimas priežiūros institucija visais atvejais privalo reaguoti ir taikyti vieną ar kelias išvardintas poveikio priemones ir ši pareiga privalo būti nustatyta teisės aktais.</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b> Keičiamo Bankų įstatymo 67 straipsnio 3 dalyje, Finansinių priemonių rinkų įstatymo 81 straipsnio 12 dalyje, Centrinės kredito unijos įstatymo 53 straipsnio 3 dalyje yra perkeltos direktyvos 27 straipsnio 1 dalies nuostatos. Vadovaujantis minėto direktyvos straipsnio 1 dalimi, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę taikyti toje dalyje nustatytas priemones. Todėl priežiūros institucijai nustačius pareigą esant projektuose nustatytiems pagrindams duoti bent vieną ar kelis iš išvardintų privalomų nurodymų nebūtų tinkamai perkelta direktyva. Manome, kad projektų nuostatos užtikrina priežiūros institucijai teisę ir sąlygas kiekvieną atvejį įvertinti individualiai ir priėmus sprendimą taikyti įstatyme nustatytą (-as) poveikio priemonę (-es) parinkti tinkamiausią priemonę(-es), kas atitinka ir direktyvos tikslus. Be to, priežiūros institucijos sprendimas bet kuriuo atveju privalo būti pagrįstas ir proporcingas.</p>
<p>Nacionalinė teismų administracija, 2015-06-22 raštas Nr. 4R-1526-(6.6)</p>	<p><u>Dėl FTI:</u></p> <p>1. Projekto 46 straipsnio 1 dalies 20 punkte nurodyta, kad „Pertvarkymo institucija turi teisę: 20) prašyti teismo sustabdyti visų teismo bylų, kurių šalimi yra pertvarkoma įstaiga ar kurių šalimi ji taptų, nagrinėjimą;“.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 163 straipsnyje, kaip privalomas civilinės bylos sustabdymo pagrindas, nėra nurodytas atvejis pagal Projekto 46 straipsnio 1 dalies 20 punkte nurodytas nuostatas. Taigi galima teigti, kad Projekto 46 straipsnio 1 dalies 20 punkte yra įvardijama ir išskiriama tarp kitų viena iš daugybės teismo proceso šalies procesinių teisių (teisė prašyti sustabdyti bylos nagrinėjimą), kuriomis proceso</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b></p> <p>Projekte nesiekama nustatyti privalomo bylos sustabdymo pagrindo, o tik nustatyti pertvarkymo institucijos teisę kreiptis į teismą dėl bylos sustabdymo. Teismas, vertindamas tokio prašymo pagrįstumą, priimtų sprendimą. CPK aiškiai nenurodo, kad proceso šalis turi tokia teisę, be to, pertvarkymo institucija nėra proceso šalis, tad siekiant tinkamai perkelti direktyvos nuostatas, manytina, kad tokia pertvarkymo institucijos teisė turi būti aiškiai numatyta projekte.</p>

	<p>šalis bet kada gali pasinaudoti teismo proceso metu. Dėl šių priežasčių Projekto 46 straipsnio 1 dalies 20 punktą laikytinas pertekliniu.</p> <p>Kita vertus, jei įstatymo projekto rengėjai siekia, kad Projekto 46 straipsnio 1 dalies 20 punkte nurodytas prašymas sudarytų privalomą bylos sustabdymo pagrindą, įstatymo projekto rengėjai tai turėtų aiškiai nurodyti. Be to, tokiu atveju turėtų būti sureglamentuoti bylos sustabdymo šiuo pagrindu terminai, nes 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 86 straipsnio 3 dalis numato galimybę laikinai sustabdyti bylas, tad kyla klausimas, kaip bus nustatoma sustabdymo trukmė.</p>	
	<p><u>Dėl FTI:</u></p> <p>2. Projekto 48 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad „ieškinio ar skundo (prašymo) pateikimas teismui dėl tokio pertvarkymo institucijos sprendimo nesustabdo pertvarkymo institucijos sprendimo vykdymo.“. Šios nuostatos laikytinos perteklinėmis, kadangi pats savaime ieškinio ar skundo (prašymo) pateikimas teismui niekuomet nestabdo iki pateikimo pradėtų procedūrų. Analogiškas pastebėjimas taikytinas ir Projekto 101 straipsnio 2 daliai.</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b></p> <p>Pažymėtina, kad direktyvos nuostatos turi būti perkeltos į nacionalinę teisę pilna apimtimi. CPK aiškiai neįtvirtina, kad ieškinio ar skundo (prašymo) pateikimas teismui niekuomet nestabdo iki pateikimo pradėtų procedūrų. Tad siekiant tinkamai perkelti direktyvos nuostatas, manytina, kad tokia nuostata turi būti aiškiai numatyta projekte.</p>
	<p><u>Dėl FTI:</u></p> <p>7. Projekto 122 straipsnyje nurodyta, kad Projekto VII skyrius taikomas tais atvejais, kai Lietuvos Respublikoje įsteigta įstaiga, kuri kurioje nors kitoje ES valstybėje narėje veikia neįsteigusi filialo ar tokioje valstybėje yra įsteigusi filialą, taikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės, įskaitant pritaikytas kitų ES valstybės narės institucijų, tarp jų ir teismų. Siūlytina tobulinti Projektą aiškiai atsakant į klausimą kaip, pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos teismai sužino apie kitų Europos Sąjungos valstybių narių institucijų taikomus veiklos apribojimus.</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b></p> <p>Pažymėtina, kad projekto VII skyriuje perkelta 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo. Minėta direktyva nenustato specialaus informacijos apie kitų Europos Sąjungos valstybių narių institucijų taikomus veiklos apribojimus perdavimo teismams mechanizmo. Lietuvos Respublikos teismai tokią informaciją galėtų sužinoti iš Europos Sąjungos oficialiojo leidinio, kuriame vadovaujantis direktyvos 2001/24/EB 6 straipsniu, skelbiama sprendimo taikyti įstaigos veiklą ribojančios priemonės ištrauka. Pažymėtina, kad vadovaujantis direktyvos 2014/59 83 straipsnio 4 dalies nuostatomis, sprendimo dėl pertvarkymo kopija ar pranešimas, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, skelbiamas pertvarkomo subjekto, pertvarkymo institucijos (priežiūros institucijos, jei tai nėra ta pati institucija) ir EBI interneto svetainėse. Dėl tokios informacijos pateikimo teismai taip pat galėtų kreiptis į Lietuvos banką, atliekantį priežiūros ir pertvarkymo institucijos funkcijas.</p>
<p>Europos teisės departamentas, 2015-07-10 raštas Nr. HR-585</p>	<p>(4) Nėra aišku, kodėl tais atvejais, kai Direktyvos nuostatose (34 straipsnio 1 dalis, 44 straipsnio 9 dalis, 48 straipsnio 1 dalis, 60 straipsnio 1 dalis) nurodoma „pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą“ arba „pirmumo tvarka“, įgyvendinančiose FTI projekto nuostatose (41 straipsnio 1 dalis, 59 straipsnio 1 dalis, 77 straipsnio 8 dalis, 81 straipsnio 1 dalis) nurodoma „atvirkščiai jų reikalavimų tenkinimo eiliškumui“ arba „atvirkštine jų reikalavimų tenkinimo [...] eilės tvarka“.</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b> Direktyvos esmė, kad reikalavimai nurašomi/konvertuojami vadovaujantis kreditorių reikalavimų eile, bet einant priešinga linkme, t.y. nuo paskutinės eilės link pirmųjų. Tai būtina išsaugoti principą, jog nuostolius pirmiausiai turi prisiimti tie, kurie ir bankroto atveju turėtų mažiausiai galimybių atgauti savo lėšas.</p>
	<p>(5) Nors FTI projekto 2 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad Europos Sąjungos patronuojamoji įmonė (t. y. įstaiga, kuri yra įsteigta valstybėje narėje ir kuri yra trečiosios šalies įstaigos arba trečiosios šalies patronuojančios įmonės dukterinė įmonė) bus vadinama ES patronuojamąja įmone, tačiau toliau FTI projekte vartojamos ir kitos, mūsų nuomone, tą pačią reikšmę turinčios sąvokos – patronuojamoji įmonė, ES valstybėse narėse licencijuota patronuojamoji įmonė, ES valstybių narių jurisdikcijai priklausanti patronuojamoji įmonė ir kt. Siūlytume</p>	<p><b>Neatsižvelgta.</b> Visos šios sąvokos turi skirtingus apibrėžimus pagal Kapitalo reikalavimų reglamentą (575/2013) ir vienos arba kitos naudojamos tekste tikslingai. Kai siekiama apimti jas visas, naudojamas apibendrinantis terminas „patronuojamoji įmonė“.</p>

	suderinti FTĮ projekto sąvokas. Analogiška pastaba taikytina ir FTĮ projekto 2 straipsnio 3 dalyje apibrėžtos sąvokos „Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė“ atžvilgiu.	
	(7) Kyla klausimas, kodėl FTĮ projekto 2 straipsnio 17 dalyje apibrėžiant pertvarkymo institucijos sąvoką nurodoma, kad ši institucija yra „Lietuvos bankas arba Bendra pertvarkymo valdyba, atitinkamai pagal Reglamente (ES) Nr. 806/2014 nustatytą funkcijų paskirstymą“, nors šia nuostata įgyvendinamoje Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 18 dalyje nurodoma, kad pertvarkymo institucijos sąvoka apima tik instituciją, kurią valstybės narės paskiria pagal šios direktyvos 3 straipsnį, taigi, Lietuvos atveju, tik Lietuvos banką.	<b>Neatsižvelgta.</b> Šia nuostata tuo pačiu įgyvendinamas ir Bendro pertvarkymo mechanizmo reglamentas (806/2014).
	(8) Manytina, kad FTĮ projekto 3 straipsnio 6 dalies 1 punktas įgyvendina 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 10 straipsnį. Todėl Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti nurodytas FTĮ projekto priede „Įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai“, o FTĮ projektas turėtų būti nurodytas šio reglamento įgyvendinimo plane sistemoje LINESIS, taip pat pateikiant šio projekto ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 atitikties lentelę.	<b>Neatsižvelgta.</b> FTĮ projekto 3 straipsnio 6 dalies 1 punktas neįgyvendina reglamento 575/2013. Šis punktas papildomai leidžia netaikyti tam tikrų FTĮ reikalavimų tiems subjektams, kuriems jau yra taikomos nurodytos reglamento 575/2013 nuostatos.
	(15) Tiek, kiek FTĮ projekto 99 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas“, kyla abejonių dėl šios nuostatos suderinamumo su Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnio 3 dalimi, kurioje nurodoma „nedarant poveikio 1 dalies reikalavimų bendroms normoms“.	<b>Neatsižvelgta.</b> Šios dalies nuostatos esmė perteikta tinkamai – direktyvos 3 d. iš esmės sako, kad visi turi laikytis 1 d. reikalavimų, tačiau numatoma išimtis. Projekte nekartojama bendra pareiga laikytis konfidencialumo reikalavimų, nes tai jau pasakyta, tad iš karto nurodoma, kada ta pareiga turi išimti.
	<u>Dėl KUI:</u> (31) Manytume, kad KUI projekto 2 straipsnis galėtų perkelti ir įgyvendinti Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 4 dalį. Jeigu taip, prašome papildyti Direktyvos 2014/59/ES atitikties lentelę įvardinta KUI projekto nuostatomis, o Kredito unijų įstatymo priedą papildyti nuoroda į Direktyvą 2014/59/ES.	<b>Neatsižvelgta.</b> KUI pakeitimas yra nacionalinė iniciatyva suvienodinti kredito unijų nemokumo sąlygas su bankais, tačiau tai nėra direktyvos reikalavimas.

FM Teisės departamento  
direktorius *[parašas]*  
Viktorija Jakubienė  
2015.08.28

Rimantas Šadžius  
Finansų ministras  
*[parašas]*  
2015.9.21



**DERINIMO PAŽYMA**  
**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS INDĖLIŲ IR ĮSIPAREIGOJIMŲ INVESTUOTOJAMS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-975 PAKEITIMO**  
**ĮSTATYMO PROJEKTO**

Suinteresuotos institucijos ir asmenys	Pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į pastabas ir pasiūlymus
Europos teisės departamentas prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos	<p>2. IIDĮ projekto (nauja redakcija) 12 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad indėlių draudimo sistemos dalyvio periodinės indėlių draudimo įmokos dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į:</p> <p>1) indėlių draudimo sistemos dalyvio laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumą;</p> <p>2) konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos ir visų indėlių draudimo sistemos dalyvių laikomų apdraustųjų pagrindinių indėlių sumos santykį;</p> <p>3) konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio veiklos rizikingumą; ir</p> <p>4) visų indėlių draudimo sistemos dalyvių tam tikrais metais į Indėlių draudimo fondą mokėtiną metinę periodinių indėlių draudimo įmokų sumą.</p> <p>Pastebėtina, kad Direktyvos 2014/49/EB 13 straipsnio 1 dalis numato tik 2 kriterijus indėlių draudimo įmokai apskaičiuoti: 1) apdraustųjų indėlių suma; 2) konkretaus indėlių draudimo sistemos dalyvio patiriamos rizikos laipsnis.</p> <p>Prašo pagrįsti IIDĮ projekto 12 straipsnio 2 dalies 2 ir 4 punktų atitikimą kitoms Direktyvos 2014/49/EB nuostatoms, arba jų atsisakyti.</p>	<p>Neatsižvelgta. Direktyvos 2014/49/EB 10 straipsnis nustato reikalavimus indėlių garantijų sistemų (IGS) finansavimui. Pagal šio straipsnio 2 dalį iki 2024 m. liepos 3 d. IGS finansiniai ištekliai turi pasiekti bent 0,8 procentus jos narių apdraustųjų indėlių sumos tikslinį lygį. Minėto straipsnio 1 dalis nustato, kad IGS finansiniai ištekliai surenkami įnašų, kuriuos šių sistemų nariai turi mokėti bent kas metus. Pagal 13 straipsnio 1 dalį 10 straipsnyje nurodyti įnašai grindžiami apdraustųjų indėlių suma ir atitinkamo nario patiriamos rizikos laipsniu. Taigi, siekiant užtikrinti, kad Indėlių draudimo fonde (IDF) iki 2024 m. liepos 3 d. būtų sukaupta tikslinio lygio suma, reikia nustatyti, kokią sumą įmokų reikia surinkti per vienerius ateinančius metus (ji nustatoma pagal IIDĮ projekto (nauja redakcija) 12 straipsnio 4 dalį). Siekiant įmokų naštą padalinti IGD dalyviams proporcingai pas juos laikomų apdraustųjų indėlių sumai, reikalinga nustatyti pas konkretų dalyvį laikomų apdraustųjų indėlių sumos ir pas visus indėlių draudimo sistemos dalyvius laikomų apdraustųjų indėlių sumos santykį.</p> <p>Pažymėtina, kad Direktyvos 2014/49/EB 13 straipsnio 3 dalimi, siekiant užtikrinti šios direktyvos taikymą, pavedama EBI parengti gaires, jose nustatyti įnašų į IGS apskaičiavimo metodus. EBI gairės priimtose 2015 m. gegužės 28 d.: <a href="https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1089322/EBA-GL-2015-10+GL+on+methods+for+calculating+contributions+to+DGS.pdf">https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1089322/EBA-GL-2015-10+GL+on+methods+for+calculating+contributions+to+DGS.pdf</a></p> <p>Jose nustatomi analogiški IIDĮ projekte siūlomiems įmokų apskaičiavimo principai.</p>
Vidaus reikalų ministerija	<p>1. Mano, kad VĮ IID gali atlikti ne „šio įstatymo“ nustatytų reikalavimų, o tik „jos pačios priimtų administracinių sprendimų“ įgyvendinimo kontrolę“.</p>	<p>Neatsižvelgta. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 36<sup>1</sup> straipsnio, reglamentuojančio ūkio subjektų veiklos priežiūrą, 1 dalis nustato, kad <i>„Ūkio subjektų veiklos priežiūra – šio įstatymo nustatyta tvarka įgaliotų atlikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksmus viešojo administravimo subjektų (toliau – priežiūrą atliekantys subjektai) veikla, skirta teikti metodinę pagalbą ūkio subjektams, prižiūrėti, kaip ūkio subjektai laikosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, kontroliuoti, ar tinkamai tuos reikalavimus vykdo, ir įgyvendinti kitas priemones, užtikrinančias tinkamą teisės aktų reikalavimų laikymąsi ir užkertančias kelią žalai teisės normų saugomoms vertybėms atsirasti“</i>. Atsižvelgiant į tai, nemanome, kad paminėtas įstatymas užkertą kelią VĮ IID prižiūrėti, kaip draudėjai laikosi IIDĮ nustatytų reikalavimų.</p>

		Pagal VRM pastabą absoliučiai visos IIDĮ nuostatos turėtų būti perkeliamos į poįstatyminius IIDĮ priimtus teisės aktus vien tam, kad VI IID galėtų prižiūrėti, kaip laikomasi draudimo tvarkos.
Socialinės apsaugos ir darbo ministerija	<p>IIDĮ (nauja redakcija) projekto 4 straipsnio 2 dalyje nustatoma, kad tam tikrais įstatymo nustatytais atvejais indėliams taikoma didesnė negu 100 000 eurų draudimo apsauga.</p> <p>Atkreipia dėmesį, kad didesnė apsauga nebūtų taikoma kai:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>– išeitinės išmokos ir kompensacijos, kompensacijos už nepanaudotas atostogas išmokamos pagal Lietuvos Respublikos darbo kodeksą.</li> </ul>	<p>Neatsižvelgta. Pastebime, kad IIDĮ projektu įgyvendinamos Direktyvos 2014/49/ES 6 26 konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad „<i>valstybės narės turėtų užtikrinti, kad dėl tam tikrų sandorių atsiradę indėliai arba tam tikros socialinės ar kitos paskirties indėliai atitinkamu laikotarpiu būtų apsaugoti didesne nei 100 000 EUR suma. Valstybės narės turėtų nuspręsti, kokia bus laikina maksimali tokių indėlių draudimo suma; priimdamos šį sprendimą, jos turėtų atsižvelgti į indėlininkų apsaugos svarbą ir gyvenimo sąlygas valstybėse narėse</i>“.</p> <p>Finansų ministerija (toliau – FM), rengdama naujos redakcijos IIDĮ projektą raštu konsultavosi su eile suinteresuotų institucijų ir įstaigų, tarp jų ir su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau SADM) (FM 2015-04-10 raštas Nr. (7.62-02)-6K-1502968), kokiais atvejais ir kokią sumą pinigų, įskaitytų į indėlininko sąskaitą, būtų svarbu papildomai laikinai apsaugoti. Projekte siūloma nustatyti tik tokius atvejus, kada į sąskaitą pervedamos reikšmingos, palyginti su 100 000 eurų, sumos (t. y. pardavus gyvenamąjį būstą ir mirties atveju).</p> <p>Pagal SADM 2015-04-21 rašte Nr. (29.6-61)SD-2565 pateiktą informaciją, išmokamų išmokų ir kompensacijų suma vienam asmeniui yra <u>nereikšminga</u>, palyginti su 100 000 eurų (2014 metais išmokėtos vidutinės išeitinės kompensacijos suma buvo 7 405 eurai).</p> <p>Absoliuti dauguma indėlių neviršija 100 000 eurų sumos. 100 000 eurų riba yra pakankama ir indėlių, ir kitokio pobūdžio sumoms apsaugoti.</p>
Lietuvos bankų asociacija	<p>1. Naujos redakcijos IIDĮ projekto 2 straipsnio 17 dalyje įtvirtinamas ne mažesnis kaip 2 procentų nacionalinis tikslinis lygis.</p> <p>Siūlo nustatyti žemesnį – 0,8 procento nacionalinį tikslinį lygį.</p> <p>Mano, kad toks nacionalinis tikslinis lygis yra neproporcingas, neracionalus ir mažintų Lietuvos Respublikos kredito įstaigų konkurencingumą. Atsižvelgiant į rinkos dydį ir koncentraciją 0,8 procento nacionalinis tikslinis lygis yra visiškai pakankamas.</p>	<p>Neatsižvelgta. Nacionalinio tikslinio lygio dydį siūloma nustatyti siekiant naujos redakcijos IIDĮ projekto 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto tikslo – užtikrinti indėlininkų pasitikėjimą ir išlaikyti finansinį stabilumą, kad indėlininkams neliktų abejonių, jog IDF yra pajėgus laiku įvykdyti savo įsipareigojimus.</p> <p>2 procentų nacionalinis tikslinis lygis siūlomas atsižvelgiant į šalyje veikiančių kredito įstaigų dydį ir rinkos koncentraciją.</p> <p>Pastebėtina, kad pakankamo tikslinio lygio IDF sukaupimas turėtų atitikti ir pačių indėlių draudimo sistemos dalyvių interesus, nes <i>ex ante</i> įmokomis finansiniai ištekliai sukaupiami palaipsniui. Priešingu atveju, IDF neturint pakankamai finansinių išteklių, draudžiamąjį įvykio atveju ženkliai šokteltų draudėjų išlaidos dėl <i>ex post</i> įmokų.</p> <p>Pagal šiuo metu galiojantį IIDĮ įmokos į IDF gali būti mažinamos tik kai pasiekiamas 3 procentų nuo visų draudžiamų indėlių IDF finansinių išteklių lygis. Pagal naujos redakcijos IIDĮ projektą įmokos jau bus mažinamos pasiekus 2 procentų lygį. Be to atkreiptinas dėmesys, kad mažės ir įmokų bazė – įmokos bus mokamos ne nuo visų draudžiamų indėlių, o tik nuo garantuojamų (galimų</p>

		draudimo išmokų). Taigi, našta už indėlių draudimą bankams sumažės. Pažymėtina, kad Lietuvos kaimyninės šalys taip pat numato kaupti didesnius kaip 0,8 procento tikslinio lygio fondus, pavyzdžiui, Estija – 3 procentų; Lenkija – 2,8 procentų.
Asociacija Lietuvos kreditas	1mm. Siūlo naujos redakcijos IIDĮ projekto 11 straipsnio 1 dalies 4 punkte vietoj žodžių „Centrinė kredito unija“ įrašyti žodžius „centrinės kredito unijos“, kadangi pagal Kredito unijų koncepciją, kurią patvirtino LR Seimo Biudžeto ir finansų komitetas, numatyta neriboti centrinių kredito unijų skaičiaus.	Neatsižvelgti. Koncepciją įgyvendinantys teisės aktai dar nėra priimti.

FM Teisės departamento  
 direktoriaus pavaduotoja  
 Viktorija Jakubonienė  
 2015. 08. 31

Rimantas Šadžius  
 Finansų ministras  
 R.Š.  
 2015. 9. 21

4

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

Dėl Finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymo, Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo Nr. IX-975 pakeitimo įstatymo ir su jais susijusių įstatymų projektų (Nr. 15-0369-01-I; 15-0370-01-I; 15-0371-01-I; 15-0372-01-I; 15-0373-01-I; 15-0374-01-I; 15-0375-01-I; 15-0376-01-I; 15-0377-01-I; 15-0378-01-I; 15-0379-01-I; 15-0380-01-I; 15-0381-01-I; 15-0382-01-I; 15-0383-01-I; 15-0384-01-I) (15-6443(3)) ir Susitarimo dėl įnašų į bendrą pertvarkymo fondą pervedimo ir sujungimo ratifikavimo (Nr. 15-0385-01-I; 15-0045-01-PD) (15-8521)

**Pranešėjas:** finansų ministras R. Šadžius

**Dalyvauja:** FM Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyrius  
vyriausioji specialistė E. Bačkieriūtė

**Klausimo kuratorius:** V.Pavardė, parašas

Posėdžių rengimo skyriaus  
vyriausioji specialistė  
E. Skodminienė

*E. Skodminienė* 2015-08-24

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2015-08-01</u> (data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>1. Patvirtinti FM atnaujinti; TM, ETD ir TD pastabas</p> <p>2. Patvirtinti projekto mautyti Vyriausybės posėdyje (2015-08-01)</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p> <p>Gautas patvirtintas įstatymų projektas Nr. 2.</p> <p>2015-09-02 <i>E. Skodminienė</i></p>